

Cote 2, 50 (Dauville)

450 F.

EX LIBRIS
HENRY BLACKMER

6.9.9

Digitized by the Internet Archive
in 2016

<https://archive.org/details/ioannismeursiath00meur>

Liber rarus. V. Bauer Bibl.
libb. rar. T. 3. p. 69. & Bibl.
Severin. p. 234. Librar.
Wofpubl. 1. p. 402.

IOANNIS MEVRSI
A T H E N A E
A T T I C A E.

Sive,
De præcipuis Athenarum
Antiquitatibus,
L I B R I I I I.

LUGDVNI BATAVORVM
Apud COMMELINOS Fratres.

Anno cIo Ioc xxiv.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

1952

PHYSICS 101

Viris Amplissimis, Prudentissimisq̃;

QVINTINO VERIO, IC.

Et Prætori;

IOANNI QVARTELARIO,

THOMÆ CASSIOPINIO,

CASPARO KINSCHOTIO, IC.

Reip. Hago-Comitanæ
Consulibus,

IOANNES MEVRSIVS

Dedico, Consecroq̃;

 Vi incerta rerum humanarum volet contemplari, Viri Amplissimi, ac Prudentissimi, is Athenas mihi videat; illas olim tam

EPISTOLA

ingentes, vt ducenta ferè stadia
in circuitu continerent : tam
potentes, vt sibi ipsos quoq; ré-
ges tributarios haberent : tam
illustres, vt splendore, gloriaq;
plurimas Rerump. superarent,
ipsæ à nullâ vincerentur : at
nunc ita imminuta est magni-
tudo, vt consumpti animalis
ossa, ac pellis, quod Synesius
olim eleganter dixit, tantùm
esse videantur : & potentia,
adeò illis nulla restat, vt miser-
rimam contra seruitutem ser-
uiant, sub Turcarum imperio
sitæ:

fitæ: gloriæ, item par fortuna est; & vix nomen nunc sciretur, nisi Historia id seruasset. Ego, ceu reliquias quasdam in cineres redacti corporis, quæ legendo apud Auctores singularia quondam in Vrbe obseruauui, in volumen hoc colligere animum induxi; vt sic quasi instaurarem Urbem, indignam, quæ tam miserè intercederet. Huic Operi cùm patronos circumspicerem, quibus rectè dedicarem, Vos imprimis occurristis; qui, vt benè

erga humaniores Literas animati ipsi estis, ita earum dignitatem, quantum in Vobis perbenignè defendendam existimatis. Atque vt publica ista causa; sic priuata quædam mea est. Ego, qui in territorio vestro natus, & educatus, prima quoque Literarum tyrocinia quadriennium in Gymnasio vestro feci, monumentum aliquod meæ obseruantiaë Vobis exhibendum statui. Itaque nunc hoc tenete; & me, ciuem, non indignum quem ametis,

DEDICATORIA.

metis, quasque offero ATHE-
NAS, vt benignè complectâ-
mini, pro humanitate Vestrâ
singulari, etiam atque etiam
rogo. Lugduni Batauorum,
ad diem IV Octobris, CIO
IOC XXIV.

IOANNIS:

IOANNIS MEVRSI

A T H E N A R V M

A T T I C A R V M,

Siue,

De præcipuis Urbis Athenarum,
Atticæq; Antiquitatibus,

LIBER I.

C A P. I.

*Athena Attica. De his Opus singulare, siue Meneclis,
siue Callistrati, siue utriusque. Harpocraton emen-
datus, item Suidas; & fortassis Scho-
liastes Aristophanis.*

T H E N Æ plures memorantur. Inter omnes
vetustate, magnitudine, dignitate, potentiâ,
fama, primæ Atticæ: itaque, propter excel-
lentiam, sic distinctè apud Auctores nominan-
tur. Plautus, in Epidico, Act. III. Sc. IV.

— *fateor me omnium*

Hominum esse Athenis Atticis minimi pretij.

In Milite, Act. II. Sc. I.

*Erat herus Athenis mihi, adolescens optimus;
Is amabat meretricem, matre Athenis Atticis.*

Et Rudente, Act. III. Sc. IV.

Immo Athenis gnatus, altus, educatusque, Atticis.

Macrobius, Saturn. lib. VII. cap. I. *Nam si, ut apud Athenas Atticas, Areopagita tacentes iudicant, ita inter epulas oportet sileri; non est ultra quarendum, inter mensas philosophandum nec ne sit.* Apuleius, Milesiâ I. *Continuatur Pythias, condiscipulus apud Athenas Atticas meus.* Et Florid. I. *Sceta licet Athenis Atticis confirmata.* Ammianus, lib. XXVII. *Athenis Atticis antehac magister Rhetoricus.* Symmachus, ad Hephæstionem, lib. V. epist. XXXIII. *Vt solent Athenas Atticas aliqui, vel gymnasia petere Musarum; ita peregrinationes tuas, desiderio trahente, comitantur.* Occurrit etiam apud alios; nec colligere testimonia plura libet, quando & ista sunt plus satis. Ac de ijs olim Opus singulare scripsit Meneclæ, seu Callistratus; nam de Auctore dubitatur. Harpocration, in Ἐκατόμπεδον. Ὁ Παρθενῶν ὑπὸ Ἰωνῶν Ἐκατόμπεδος καλεῖται, διὰ κάλλος, καὶ ὀρυθμίαν, ἔτι διὰ μέγεθος. ὡς Μενεκλῆς, ἢ Καλλίστρατος, ἐν τῷ Περὶ Ἀθῶν. Parthenon à quibusdam Hecatompedos appellatur, propter pulcritudinem, & concinnitatem, non propter magnitudinem; ut Meneclæ auctor, siue Callistratus, in Opere De Athenis. Iterum, in Κεραμικός. Δύο εἰσὶ Κεραμικοί, ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ Φησὶν· ὁ μὲν, ἔνδον ἐν τῇ πόλει. ὁ δὲ ἕτερος, ἔξω τῆ πόλεως· ἐνθα καὶ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ πελονησάντας ἔθαπον δημοσία, καὶ τὰς ἑταφίους ἔλεγον. ὡς Διηλοῖ Μενεκλῆς, ἢ Καλλίστρατος, ἐν τῷ Περὶ Ἀθῶν. Duo sunt Ceramicici, ut Orator etiam ait; unus quidem, intra Urbem; alter verò, extra eam: ubi & in bello casus publico funere efferebant, & orationes funebres recitabant: ut Meneclæ refert, seu Callistratus, in Opere

De Athenis. Non rectè est apud eundem, in Ἐρμάϊ. Μενε-
κλῆς, ἢ Καλλίστρατος, ἐν τῷ Περὶ Ἀθῆναιῶν, γεγράφται.
Meneclès, sine Callistratus, in Opere De Atheniensibus, ista
scribit. Rescribe. ἐν τῷ Περὶ Ἀθῆνῶν. *In Opere De Athe-*
nis. Quo mendo laborat eius quoque exscriptor Suidas,
itidem restituendus. Aristophanis Scholiastes Auibus
vtrunque scripsisse, & Meneclèm, & Callistratum, indi-
care videtur. Οἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναρχόμενοι, ἐν τῷ Κεραμῆ-
κῷ ἐθάπτοντο· ὡς Μενεκλῆς, ἔ Καλλίστρατος, ἐν τοῖς Περὶ Ἀ-
θῆνῶν συγγράμμασι, Φασί. *Qui in bello cecidissent, in Ce-*
ramico sepeliebantur; ut Meneclès, & Callistratus, in libris
De Athenis, referunt. Nisi quis legendum putet; ὡς Με-
νεκλῆς, ἢ Καλλίστρατος, ἐν τοῖς Περὶ Ἀθῆνῶν συγγράμμασι,
Φησί. *Vt Meneclès, sine Callistratus, in libris De Athenis, re-*
fert. Atque hoc Opus si exstaret, plurima certè discere-
mus, quæ nunc ignorare cogimur. Equidem induxi ani-
mum, denuò illustrare Urbem; & collapsam tot jam an-
nos, ex Auctorum monumentis, quantum stylo fieri po-
test, instaurare.

CAP. II.

Iunonis templum, à Mardonio incensum; & simulacrum, Alcamenis opus. Antiopes sepulcrum, & Menandri; atque in illud Epigramma Diodori. Euripidis cenotaphium. Sepulcrum ignoti; in quo miles, equo adstans, opus Praxitelis. Domus, pompis ordinandis. Πομπῆιον. Pollucis locus restitutus. Socratis, Isocratis, & Comædorum, statua. Templum Cereris, in quo simulacrum ipsius; tum Proserpina, & tenentis facem Iacchi. Neptunus equestris, in Polyboten hastam mittens.

AThenarum Antiquitates, maximè insignes, quo Pausanias præit ordine, referemus; benè ita de Athenis merituri, & Pausania: in cuius Atticorum partem, quæ de Vrbe istâ agit, nostrum hoc Opus instar Commentarij erit. Incipit ille à Piræeo; quem cùm libro singulari, mox edendo, exposuerimus; in Phalero, huic annexo, desinentes: quæ deinde sese offerunt, persequemur. Quâ Phalero Athenâs itum, hic Iunonis templum erat; neque fores, neque tectum vllum habens: à Mardonio id incensum, neque postea instauratum, ad Pausaniae vsque ætatem: tamen simulacrum inerat, ab Alcamene fabrefactum. Ipse narrat. Ἐστὶ τῆς κτ' πλω ὁδὸν, τὴν εἰς Ἀθῆνας ἐκ Φαληρέων, ναὸς Ἡῤρας· ἔτι θύρας ἔχων, ἔπι ὄροφον. Μαρδόνιον Φασὶν αὐτὴν ἐμπροσθεῖν, τὸν Γωβρίαν· τὸ τῆς ἀγάλμα, τὸ νῦν δὴ, κατὰ λέγασιν, Ἀλκαμένειος ἐστὶν ἔργον. *Est in viâ, qua Phalero Athenas itur, Iunonis fanum; neque fores habens, neque tectum: quod Mardonium incendisse ferunt, Gobrij F. simulacrum*
verò,

verò, quod nunc exstat, uti ferunt, ab Alcamiene est factum. Meminitque iterum Phocicis. Ἐλλώων ἢ τοῖς αἰλιπέπ τῶ βαρβάρω, τὰ κατὰ κωφέντα ἱερά μὴ ἀνιστάναι Ἐφίσιον ἔδοξεν· ἀλλ' εἰς τὸ πᾶντα ὑπολείπεισθε χερόνον, ἔχθρας ὑπομνήματα. καὶ ἔδε εἶνεκα οἱ πέν τῆ Ἀλιαρτῆα ναοὶ, καὶ Ἀθωαίοις τὸ Ἥρας Ἰππὶ ὀδῶ τῆ Φαληρικῆ, καὶ οἱ Ἰππὶ Φαληρῶ τῆς Δήμητρος, καὶ κατ' ἐμὲ ἐλὶ κήρικαυτοί μένεσι. Gracis verò, qui cum Barbaro pugnarūt, visum fuit, incensa fana non instaurare, sed in omne ætatem sic relinquere, ut odij monumenta essent. ideo Haliartia templa; & Iunonis, quod est apud Athenienses, in viâ Phalericâ; Cererisq., quod Phaleri; etiam ad nostram ætatem semivisa permansere. Mox Antiopæ monumentum, quod in Urbem ingressis primum occurrebat, idem memorat. Ἐσελθόντων ἢ εἰς τὴν πόλιν, ἔστιν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνων. Urbem ingressis, Antiopæ Amazonis monumentum sese offert. E Piræo verò in Urbem ascendentibus, juxta viam est Menandri monumentum, & Euripidis cenotaphium. Pausanias. Ἀνιόντων ἢ ἐκ Πηραιῶς, εἰσὶ τὰ Φοῖ κατ' τὴν ὄδον γνωριμώτατοι Μενάνδρου ἔ Διοπέδρου, καὶ Εὐριπίδου κενόν. E Piræo ascendentibus, in via occurrunt sepulcra notissima Menandri, Diopithis filij; & Euripidis, sed hoc vacuum. Ac Menandri quidem sepulcro Epigramma Diodori hoc inscriptum, quod exstat Anthologiæ lib. III. Tit. VI.

Βάκχω ἔ Μῆσῃσι μεμηλότα τὸ Διοπέδρου
Κεκροπίδω ὑπὸ ἔμῃ, ξεῖνε, Μένανδρον ἔχω,
Ἐν περὶ τὴν ὀλίγην ὅς ἐχθὴ κόνιν· ἠὲ ἢ Μένανδρον
Δίξῃσαι, δῆξ ἐν Διὸς, ἢ μακάρων.

Hic ego Cecropiden natum Diopithe Menandrum,
Bacchi & Musarum delitias, teneo;

*Exiguos cineres: quod si quaesiveris ipsam;
Caelestium in regno, vel Iouis, inuenies.*

De Euripidis cenotaphio, Thomæ Magistri etiam locus est, in eius vitâ. Ἐτάφη μὲν ἐν ἑν Μακεδονίᾳ, κενοτάφιον ἢ αὐτῆς Ἀθλήσει γέρονε. ἐφ' ᾧ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεύς, ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιός, ἑξ ἧς.

Μνήμα μὲν Ἑλλάς ἀπασ' Εὐρυπίδου, ὅσα δ' ἔχει

Ἰὴ Μακεδῶν. ἢ γὰρ δέξατο τέρμα βίης.

Πατέρις δ' Ἑλλάδ' Ἑλλάς Ἀθῆναι. πλεῖστα ἢ Μύσους

Τέρψας, ἅκ' πολλῶν ἔτ' ἔπαινον ἔχει.

Sepultus quidem est in Macedonia, cenotaphiumque eius Athenis factum est; in quo Thucydides historicus, sive Timotheus poeta lyricus, haec inscripsit:

Euripidis monumentum est Gracia tota; sed ossa,

In qua exspiravit, terra tegit Macetum:

Patria at Helladis Hellas Athena. plurima Musis

Grata canens, laudes undique nactus habet.

Idque Epigramma exstat etiam Anthologiae libro citato, cap. xxv. sed incerto Auctoris nomine. Progressis, non tam longè à portâ, aliud sepulcrum erat; cui miles superpositus, equo astans, à Praxitele fabrefactus. Pausanias. Ἔστι ἢ ἑτάφη ἐν πόρῳ τῶν πολλῶν, Ἰπίθεμα ἔχων στρατιώτῳ, ἵππῳ παρεσηθη. ὃν ἵνα μὲν σὺ οἶδα, Πραξιτέλης ἢ ἑτὸν ἵππον, καὶ τὸν στρατιώτῳ, ἐποίησεν. Non procul portâ, sepulcrum exstat; cui miles est impositus, equo adstans: qui quidem quis sit, equidem ignoro; verum equum, militemque, Praxiteles fecit. Urbem ingressis, aedificium spectabatur, in quo pompæ parabantur. Pausanias. Εἰσελθόντων δὲ εἰς τὴν πόλιν, οἰκοδόμημα εἰς ὠδρασκώλῳ ἐστὶ τῶν πομπῶν, αἷς πέμπουσι. Τὰς μὲν, ἀναπαύσασθαι ἐστὶ τῶν πομπῶν, αἷς πέμπουσι. Τὰς μὲν, ἀναπαύσασθαι ἐστὶ τῶν πομπῶν, αἷς πέμπουσι. In Urbem ingressis, aedificium

*ficiunt occurrit, ad pompæum apparatus factum; quârum
 has, quotannis mittunt: illas, per certa temporis intervalla.
 Atque hoc erat, quod Πομπείον ex re dictum. Pollux lib.
 IX. cap. V. Η' πρ ᾗ καὶ Πομπείον εἴη ἀν' οἶκημα κεινόν, Δημοσθένες
 εἰπόντες ὅτι ἐν τῷ πρὸς Φερμίωνα πρὸς δανείας, ἔτι πάντας ἐν τῷ
 Πομπείῳ Διαμετρούμενα. Sed corrupta illic Demosthenis
 verba sic emendo. Καὶ ταῦτα ἴσ' ἐν τῷ Πομπείῳ Διαμετρού-
 μενοι. Sed ἔν Πομπείῳ fuerit domicilium publicum, cum
 Demosthenes dicat, Orat. in Phormionem, de mutuo: Et hæc
 scitis, qui in Pompæo dimensi estis. Oratoris eius locus, in
 Oratione istâ, ita habet. Ὅτι ἡ ὁ σίτ' ἐπιμήθη πρῶτον,
 καὶ ἐξήλωτο ἐκκαίδεκα δραχμῶν, εἰσαγαγόντες πλείους ἢ μείζους
 μέδιμνος πυρῶν, διεμετρούσαμεν ὑμῖν τὴν καθ' ἑσθ' ἑκάστης ἡμέρας
 δραχμῶν τὸν μέδιμνον. καὶ ταῦτα πάντες ἴσασιν, ἐν τῷ Πομπείῳ Δια-
 μετρούμενοι. Cum verò annona coarctata esset, ἔν ad sedecim
 drachmas peruenisset, inuectis amplius decies mille tritici
 medimnis, dimensi vobis sumus usitato pretio, singulos me-
 dimnos quinque drachmis: ἔν hæc omnes nostis, qui in Pom-
 péo dimensi estis. Diogenes Laertius, in cognomine Cy-
 nico, lib. VI. καὶ τὰς Ἀθηναίους ἔφασκε, δεικνὺς τὴν τῷ Διὸς
 σταῖαν, καὶ Πομπείον, αἰτῶν ἐσκδακέναι ἐν Διαίτῳ. Et Atheni-
 enses, commonstratâ Iouis porticu, ac Pompæo, locum sibi præ-
 parasse inquebat, in quo victum haberet. Et statuarum illic
 clarorum aliquot virorum erant. In his Socratis. Dio-
 genes Laertius, in eius Vitâ, lib. II. Σωκράτη ἡ χαλκῆς εἰ-
 κὸν ἐπιμήσειο, ὡς ἔθεσαν ἐν τῷ Πομπείῳ, Λυσίππος ταῦτα
 ἐργασάμενος. Socratem verò aneâ statuâ honorârunt, in Pom-
 péo collocatâ, à Lysippo artifice factâ. Item Isocratis imago
 picta. Plutarchus, in eius Vitâ, lib. De x Rhet. Ἦν ἡ αὐτῆς
 καὶ γραπτὴ εἰκὼν ἐν τῷ Πομπείῳ. Erat verò ipsius etiam picta
 imago*

imago in Pompéō. Etiam comædorum. Plinius lib. xxxv. cap. xi. Craterus comædos Athenis in Pompéō pinxit. Iuxta Pompéum, templum Cereris visebatur; in quo simulacrum ipsius, tum Proserpinæ quoque filiæ, & tenentis facem Iacchi: in pariete verò inscriptum litteris Atticis, ea Praxitelis opera esse. Pausanias. Καὶ πλεσίον, ναός ἐστὶ Δήμητρος ἀγάλματά τῆ, αὐτῆ τε, καὶ ἡ παῖς, Ἐδάδα ἔχων Ἰάνχου. γέγραπται δὲ ἐπὶ τῷ πίχῳ γράμμασιν Ἀττικαῖς, ἔργα εἶναι Πραξιτέλους. In propinquo, fanum est Cereris; signaq; in eo tum ipsius, filiæq;, & tenentis facem Iacchi: inscriptum autem in pariete litteris Atticis, à Praxitele facta esse. Non longè porrò à Cereris templo, Neptunus erat, equo insidens, & gigantem Polyboten hastâ petens; in quem fabula est Coorum, de Chelones promontorio. Pausanias. Τῆ ναῶ τῆ (τῆς Δήμητρος) ἐπὶ πόρῳ, Ποσειδῶν' ἐστὶν ἐφ' ἵππου, δόρυ ἀφίεισ ἐπὶ γίγαντι Πολυβώτῳ, ἐς ὃν Κώοις ὁ μύθος περὶ τῆ ἀκρας ἔχῃ τῆ Χελώνης. Non procul à (Cereris) templo, Neptunus est, equo insidens, & hastam jaciens in gigantem Polyboten; in quem Cois fertur fabula, de Chelones promontorio.

CAP. III.

Porticus varia; & ante illas fœminarum, ac virorum illustrium, statuae. Ex porticibus istis quadam deorum aliquot sacella habebat, & gymnasium Mercurij; in quo varia eius dei statuæ erant, unde vulgo ἡ τῶν Ἐρμῶν σταθμὰ dicta. Inscriptiones ibi, in honorem eorum, qui benè de rep. meriti. Tonstrina in propinquo, & forum. Polytionis domus. Suidas, & Eryxia Aucter, ac Dion Chrysostomus, emendati. Ea domus Baccho τῷ Μελπομένῳ dicata. Vitruuij locus restitutus. Simulacrum Mineruæ τῆ Παιωνίας, Iouis, Mnemosynes, Musarum, Apollinis, Acrati. Melanthij philosophi hortus; & in eo Lycurgi rhetoris, filiorumq; monumenta. Acrati facies, Pisistrati imago à quibusdam existimata. Aedificium, in quo lutea simulacra, cum Amphictyonis, deos alios, item Bacchum, conuiuio excipientis; tum Pegasi Eleutherensis, qui Athenas Bacchum primus introduxerat; cum in regionem Atticam Icarij tempore aduenisset. Porticus τῶν Θεακῶν; Aristophanes explicatus: τῶν ἀλφίτων, quæ ἐστὶν Ἀλφειόπῳλις, à Pericle structa; ubi Ἡελένη Zeuxidis erat: τῆ Ἀπάλξ, ubi tribunal Imperatoribus Romanorum postea structum.

A PORTA ad Ceramicum vsque porticus varia; ante quas simulacra ænea fœminarum, & virorum, clariorum. ac porticuum harum vna, fana deorum quædam habebat; & gymnasium, quod Mercurij nuncupatum. Pausanias. Σταθμὰ δὲ εἰσὶν διὰ τὴν πύλῃν εἰς τὴν Κεραμικὴν, καὶ εἰκόνες πρὸς αὐτῶν χαλκῆς, ἔργα γυναικῶν, καὶ ἀνδρῶν,

δρῶν, ὅσους ἡ Ἰσθμὸς ἔχει, Ἐὼν ἡς λόγῳ εἰς δόξαν. ἢ ἡ ἰστρία τῶν
 σοῶν, ἔχει μὲν ἰερεῖ θεῶν· ἔχει ἡ γυμνάσιον, Ἐρμῆ καλούμενον.
*A porta ad Ceramicum, sunt porticus aliquot; & ante ipsas
 fœminarum, virorumq̄, quorum aliquod nomen exstat, sta-
 tua anea. Vna verò è porticibus, habet decorum sacella; &
 gymnasium, quod Mercurij appellatum. Et hæc ipsa est,
 quæ, à Mercurialibus illic statuis, dicta ἡ τῶν Ἐρμῶν; siue,
 Mercuriorum. Meminit Æschines, Orat. in Ctesiphon-
 tem. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος ἡμᾶς μεγάλας, ὡς τὸ ἔδο-
 κέ, τρεῖς λιθίνους Ἐρμᾶς σῆσαι ἐν τῇ σοῶ τῇ τῷ Ἐρμῶν. Deditq̄
 ipsis populus magnos honores, ut tunc quidem videbatur,
 tres Mercurios lapideos constituere in Mercuriorum porticu.*
 Et simpliciter, οἱ Ἐρμᾶ; siue, Mercurij. Meneclæ, siue
 Callistratus, ἐν τῷ Περὶ Ἀθλων, apud Harpocratio-
 nem. Ἀπὸ γὰρ τῆς πικίλης, καὶ τῆς βασιλέως σοῆς, εἰσὶν οἱ Ἐρ-
 μαὶ καλούμενοι. Διὰ γὰρ τὸ πολλὰς κεῖσθαι Ἐὼν ἰδιωτῶν, καὶ δε-
 χόσθων, πάντων εἰληφέναι τὴν προσγορίαν συμβέβηκεν. *A Pœcile,
 & Regiâ porticu, sunt Mercurij qui dicuntur; quia enim
 multi illic dedicati ab hominibus priuatis, & magistratibus.
 usu venit, ut hoc nomine dicerentur. Andocides Orat.
 Περὶ τῶν μυστηρίων. Τεὺκερ ὅτι πῶς Ἐρμᾶς ἐμήνυσεν Εὐκλή-
 μονα. Teucer, ~~quæ~~ Mercurijs ~~habuit~~, Euctemonem de-
 tulit. Athenæus lib. iv. Ἰκρίον ἔσθησε πρὸς πῶς Ἐρμᾶς Ἀρι-
 σταγόρα, μελεωρότερον τῷ Ἐρμῶν. Aristagora tabulatum posuit
 ad Mercurios, alius ipsis Mercurijs. Porphyrius, De Vitâ
 Socratis, apud Theodoretum, Therapeut. xii. Ἦν ἡ καὶ
 τῷ Ἰππικωμένων καὶ αἰδέ Σωκράτη, ὅτι εἰς τὰς ὄχλους εἰσώθειτο,
 καὶ πὰς Διατελευτᾶς ἐποιεῖτο πρὸς τῷ τραπέζαις, Ἐ πρὸς πῶς Ἐρ-
 μαῖς. Ex ijs, quæ Socrati impingebantur, hæc erant; quod
 in turba alios trudens impulsisset, atque ad mensas, & Mer-
 curios.*

curios, diutius commoratus esset. Et inscriptiones ibi legabantur, in honorem plurimorum, qui præclarè de re-
 olim meriti. Hoc Demosthenis illa docent, Orat. in Lep-
 tinem. Ἐστὶ τίνων τις παρέχθη λόγος, ὡς ἄρα ἔπαρ' ἡμῶν
 ἐπιτῶν γεγονόνων πολλὰ ἀγαθὰ εἰργασμένοι ἴνες, ἔθενός ἤξει, το
 ποστὲς· ἀλλ' ἀγαπητῶς ἐπιγράμματι ἐν τοῖς Ἐρμῆς ἐτύχα-
 von. *In promptu est etiam alia ratio; quod apud nos, maio-
 rum quoque nostrorum temporibus, quidam se præclarè gesse-
 rint, qui non ullo tali honore digni habiti; sed, benevolentia
 ergo, inscriptionem in Mercurijs consecuti.* In propinquo,
 tonstrina erat. Obseruo apud Lysiam, in Orat. καὶ τῶν
 Παγκλείων. Ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κερεῖον, τὸ πρὸς τὰς Ἐρμῆς.
Cum venisset in tonstrinam, quæ ad Mercurios. Item fo-
 rum. Mnesimachus in Hippotropho, apud Athenæum
 lib. ix. Ἐξω Μάνησεῖς εἰς ἀγορὰν πρὸς τὰς Ἐρμῆς, ἔπεσο-
 Φοιτῶσ' οἱ Φύλαρχοι. *Foras, Mane; abi in forum ad Mer-
 curios, quo tribuni accedunt.* Illud ipsum est sine dubio,
 quod commemorat Plutarchus, in Vitâ Syllæ. Ἀνδρὸς γὰρ
 καὶ τῶν ἄλλων πόλιν ἀνααιρεθέντων, ὁ πρὸς τὴν ἀγορὰν Φόνος
 ἔπεσε πάντων τῶν ἐντὸς τῆς Διπύλου Κερραμειῶν. *Nam præter hos,
 qui alibi per Urbem cæsi, quæ circa forum cædes facta, Cera-
 micum uniuersum intra Dipylum inundabat.* Erat quoque
 Polytionis domus, in quâ sacra Eleusinia ex Athenien-
 sibus quidam, loci nullo modo infimi, imitati diceban-
 tur. Pausanias, de eâdem porticu. Ἐστὶ ἢ ἐν αὐτῇ Πολυτίων-
 οἰκία, καὶ τὸ πρὸς τὴν ἐν Ἐλευσίνι δρᾶσαι τελετῶν Ἀ-
 θηναίων Φασὶν ἔτι τὰς ἀφανιστάτας. *Est in eâ Polytionis do-
 mus, in quâ sacra Eleusinia imitatos ferunt quosdam ex
 Atheniensibus haud infimi loci.* Designat autem Alcibiadis,
 Polytionis, & Theodori item factum; quod Plutar-

chus nobis tradit, in Alcibiade. Ἐν ἡ τέτρω δέλας Ἰνας, & μεπίκας, πειρήσασθαι Ἀνδροκλῆς ὁ δημαγωγός, ἄλλων τε ἀρχαλμάτων περικρατῆς, καὶ μυσηρίων παρ' αἶνον ἀπομιμήσεως, & Ἀλκιβιάδου, καὶ τῶ Φίλων, καθηγοροῦντας. ἔλεγον ἡ Θεόδωρον μὲν Ἰνα δρᾶν τὰ & κήρυκα, Πολυτίωνα ἡ τὰ & δαδῆχον, τὰ ἡ & ἱεροφάντη τῶ Ἀλκιβιάδου. *Inter hac Androcles, qui gratia apud populum valebat, seruos quosdam, & inquilinos, producebat; qui de statuis alijs dejectis, & per vinum effictis sacris Eleusinijs, Alcibiadem, & amicos item eius, accusarent: dicerentq̄, Theodorum quidem quendam, praconem egisse; Polytionem verò, tadiferum; Alcibiadem, hierophantam.* Et mox, in Decreto Urbis. Καὶ (τὸν Ἀλκιβιάδου) ὀνομάζοντα αἰτὸν μὲν ἱεροφάντην, Πολυτίωνα ἡ δαδῆχον, κήρυκα ἡ Θεόδωρον. *Et (Alcibiadem,) qui seipsum hierophantam nominaret; Polytionem, qui tadiferum; qui praconem, Theodorum. Polytionis domum, & in eâ factum Alcibiadis patris, narrat filius, apud Isocratem, in Orat. De bigis.* Εἰδότες ἡ, τὴν πόλιν τῶ μὲν περὶ τὰς θεὰς μάλιστα ἀν' ὀργισθεῖσαν, εἰς εἰς τὰ μυσηρία φαίνετο ἐξαμαρτάνων. τῶν δ' ἄλλων, εἰς πολμῶν τῶ δῆμον καταλύειν. ἀμφοτέρως πάντας σωθέντες πᾶς αἰτίας, εἰσέγγελον εἰς τὴν βεβλήν, λέγοντες, ὡς ὁ πατήρ σωάρα μὲν τὴν ἐπιγρίαν ὅτι νεωτέρους πράγμασιν. ἔπει δ' ἐν τῶ Πολυτίωνος οἰκίᾳ σωδῆσαν ἔβησαν. *Cum scirent autem, quod deorum cultum attinet, Urbem maximè indignatam, si quis sacra Eleusinia violasset; in ceteris verò, si quis statum popularem abrogare ausus esset: utrumq̄, crimen hoc commenti, retulerunt ad Senatū, patrem meum, ad res nouandas cætus habere; qui quidem in adibus Polytionis concænantes sacra Cereris Eleusinae celebrarent.* *Corrigendus incertus Auctor apud Suidam, in ἐξωρηχησίμω.*

Ὁ ἢ μεθυθεῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ ΠολυτίωνⓄ ἔΨωλασίτε πα μυσή-
 ρια ἐξωρχήσατο. *Hic verò ebrius, in Polytionis parafiti do-
 mo sacra Cereris Eleufina prodidit. Hodie non rectè edi-
 tur, ἐν τῇ οἰκίᾳ ΠαλλίωνⓄ ἔΨω.* Domus quoque mentio-
 nem, fed non facti Alcibiadis, apud Auctorem Eryxiae
 habes; fed nec rectè ΠαλλίωνⓄ ibi fcribitur, geminis lo-
 cis. Εἰ δέ τις πλὴν ΠαλλίωνⓄ οἰκίαν κεκτημένⓄ εἴη, καὶ πλήρης
 εἴη χρυσίς, καὶ ἀργυρίς, ἢ οἰκία, ὡς. ἀν' δεηθεῖν εἰδενός; *Si quis
 autem Polytionis domum poffideret, eaq̄, auro, & argento, ple-
 na effet, ideòκε opus nulla re haberet?* Et poftea. Ἐν ἡ Σκύ-
 θαις τοῖς Νομάδιν εἰ τις πλὴν ΠαλλίωνⓄ οἰκίαν κεκτημένⓄ εἴη,
 εἰδεν ἀν' ἀλασιώτεροⓄ δοκεῖ εἶναι, ἢ εἰ παρ' ἡμῖν τ' Λυκαβητήον.
*Quod fi inter Scythas Nomadas domum quifiam Polytionis
 poffideret, nihilo ille locupletior videatur, quam fi apud nos
 Lycabettum. Utrobique refcribendum, ΠολυτίωνⓄ.* Cor-
 ruptum etiam viri nomē apud Dionem Chryfoftomum,
 Orat. xviii. λέγω δὲ τῶν παρ' Ἀντίπατρον, καὶ Θεόδωρον, καὶ
 Παλλίωνα, καὶ Κόνωνα. *Dico autem de Antipatro, Theodoro,
 Polytione, & Conone.* Refcribe itidem, καὶ Παλλίωνα,
 εἰ κ. Ea domus Paufaniae tempore in fanum verfa, Bac-
 cho facrum; qui ΜελοπόμενονⓄ, quā Apollo Μεσηγέτης ra-
 tione, dicebatur. Ipfe enim mox fubjungit. Ἐπ' ἐμῶ δὲ
 αἰεῖτο (ἢ ΠολυτίωνⓄ οἰκία) Διονύσω. Διόνυσον ἡ τῶτον καλεῖται
 Μελοπόμενον, ὅπτι τοῖωδε λογιώ, ἐφ' ὁποῖω περ' Ἀπόλλωνα Μεση-
 γέτην. *Mea vero atate dedicata erat (Polytionis domus) Bac-
 cho; quem Melpomenum vocant, qua ratione Apollinem
 Mufagetam. Ecce tibi, in Mercurij iftâ porticu Bacchi
 fanum, è Polytionis domo factum, erat. Atque hinc e-
 mendandum cenfeo Vitruuij locum, lib. v. cap. ix. Itemq̄.
 Athenis porticus eſt Mercurij, patrifq̄ Liberi fanum.* Ho-

die editur, *porticus Eumenici*, *patrisq;* L. f. Porrò in eâdem porticu varia simulacra erant, cum Mineruæ τῆς Παιωνίας, Iouis item, & Mnemosynes; tum Musarum, & Apollinis, Acratiq;: cuius facies sola exstabat, in pariete fabricata. Pausanias ibidem. Ἐν τῷ ἱερῷ ἐστὶν Ἀθηνῶν ἀγάλμα Παιωνίας, ἔτι Διὸς, καὶ Μνημοσύνης, καὶ Μουσῶν, Ἀπόλλωνός τε, ἀνάθημα καὶ ἔργον Εὐβουλίδου· καὶ δαίμων τῶν ἀμφὶ Διόνυσον, Ἀκράτης. πρὸς τῶν ἐστὶν οἱ μόνον, ἐνωκροδομημένον πύργῳ. *Est hic Minerva simulacrum Paonia, & Iouis, & Mnemosynes, Musarumq;, & Apollinis; Eubulidis donarium, & opus: tum genius, ex ijs, qui in Bacchi comitatu, Acratus. est illi duntaxat facies, in pariete inædificata.* Ad Mineruam τῷ Παιωνίαν quod attinet, ex aduerso eius hortus erat Melanthij philosophi; & sepulcra in eo Lycurgi oratoris, ac posteriorum, ad Plutarchi vsque tempus conseruata. Ipse refert, in Lycurgi eius Vitâ, lib. De x. Rhet. Ἐτάφη ἡ αὐτῆς, καὶ τῶν ἐκτόνων ἡνῆες, δημοσία· καὶ ἐστὶν αὐτῶν τὰ μνημεῖα ἀντικρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηνῶν, ἐν τῷ Μελανθίῳ τῷ Φιλοσόφου κήπῳ, τέλει πεποιημένα, αὐτὰ τε τῷ Λυκέρῳ, καὶ τῷ Πάιδῳ αὐτῷ, ἄριστοι γὰρ ἐστὶν εἰς ἡμᾶς ἐπισωζόμενα. *Sepultus autem est cum ipse, tum nepotum aliqui, sumptu publico; ac monumenta eorum exstant ex aduerso Mineruæ Paonia, in Melanthij philosophi horto, mensa facta; eaque Lycurgi, ac filiorum eius, nominibus inscripta: nostra quoque atate superstites.* Quod ad Acrati faciem attinet, quæ spectari in hâc Bacchi æde solita, in pariete fabricata; illa ipsa est, quam Pisistrati imaginem putasse quosdam Athenæus nobis memorat, lib. XII. Ὅ δὲ Πισιστρατὶ καὶ ἐν πολλοῖς βαρῦς ἐγένετο, ὅπως ἔτι Ἀθηνῶν ἐν Διονύσῳ πρὸς τῶν ἐκείνων ἡνῆες φασὶν εἶναι εἰκόνα. *Pisistratus verò in multis granis fuit; faciemq;*

faciemq; in Bacchi Athenis sunt nonnulli qui imaginem eius dicant. Retro Bacchi istud templum, ædificium quoddam erat, in quo simulacra è luto; Amphictyon, Baccho, aliisque dijs, epulum præbens: tum Eleutherensis Pegasus, qui Athenas primus Bacchum, Icarij tempore in Atticam advenam, introduxit. Pausanias. Μετὰ ἧ τὸ Ἔ Διονύσου τέμενος, ἐστὶν οἴκημα, ἀγάλματα ἔχον ἐκ πηλῆ· βασιλέως Ἀθηναίων Ἀμφικτύων, ἄλλας τε θεοὺς ἐστῶν, καὶ Διόνυσον. ἐνταῦθα καὶ Πήγασός ἐστιν Ἐλευθερίου, ὃς Ἀθηναίοις θεὸν εἰσήγαγε. σιωπελάετο ἧ οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς μαρτυροῦν, ἀναμνησῶν τῶν ἔπι Ἰκαρίῃς πρὸς Ἰπιδημίῳ ἔθεῖ. *A Bacchi fano cella est, in qua multa è luto statua, cum Amphictyonis, deos alios epulo excipientis, item Bacchum; tum Eleutherensis Pegasi, qui Atheniensibus deum adduxit: idq; ex oraculo Delphico, quo memoria ipsi renouata erat, deum olim Icarij tempore in eorum regionem aduenisse.* Atque hæc de vnâ Mercuriorum porticu, quæque in istâ, aut iuxta, erant. Sed quæ aliæ fuere, quas Pausanias indicat quidem, verùm nomina tamen celat? An hîc & τῶν Θρακῶν erat? Meminit eius Harpocraton. Οὐ δὲ τῶν Θρακῶν ἱσάρις ἐλέγετο, δεδήλωκε καὶ Ἀντιφῶν, ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. *Quod verò τῶν Thracum quedam porticus nuncupata, manifestum Antiphon fecit, in Oratione in Nicoclem.* Hæc ipsa est, quam designat Aristophanes in Concion.

Καὶ κηρύξει τὰς ἐκ τῆ βῆτ' ἔπι τῶν σοῶν ἀκελαθεῖν
 Τῶ βασιλέῳ δὲ πνήσοντας· τὸ ἧ ἦτα, τῶ ᾧδᾶ τῶν τῶν.

Et proclamabit illos, quibus βῆτα sorte obvenit, ad porticum et sequantur

Regiam cœnaturi; quibus vero ἦτα, in illam qua est proxima.

Etiāmetῶν ἀλφίτων; indedicta, quod farinae ibi venditae? Hesychius. Ἀλφίτων σοὰ, ἐν Ἀθλώαις, ἐν ἣ ἔα ἀλφίτα ἐπωλεῖτο. *Farinarum porticus, Athenis; in qua farina vendebantur.* Quae à Pericle exstructa. Aristophanis Scholiastes Acharnensibus. Σιοᾶς γεναχῶσις. τῆς λεγομένης Ἀλφισοπώλιδος, ἧ ὠκεδόμησε Περικλῆς. *Gemente porticu; quae vocata Alphitopolis, (siue dicas Farinarum venditricem,) & à Pericle exstructa est.* Haec est, quae Ἀλφισοπώλις dicitur Aristophani, in Concion.

Τὰς δ' ἐκ τῆς κάππας, εἰς τὴν σοὰν χωρεῖν τὴν ἀλφισοπώλιν.

Quibus verò κάππας sorte obuenit, ἢ ut discedant in porticum farinariam.

Eratque illic Helena Zeuxidis. Eustathius ad Iliad. λ'. Ἦν δέ, Φασι, καὶ ἀλφίτων σοὰ ἐν Ἀθλώαις, ἐν ἣ καὶ ἡ Ζεύξιδος ἀνέκλυτο Ἑλένη. *Erat verò, inquit, etiam Farinarum porticus Athenis, in qua item Helena Zeuxidis spectabatur.* Anne item τῆς Ἀτάλλης, vbi tribunal Imperatoribus Romanorum postea structum? Apud Athenæum obseruo, lib. v. Ἀναβὰς εἰς τὸ ἔπι τὸ βῆμα, τὸ πρὸ τῆς Ἀτάλλης σοᾶς, ὠκεδομημένον τοῖς Ῥωμαίων στρατηγῶσις, εἰς τὸ ἔπι τὰς τὰς, καὶ περιεβλέψας κυκλῆδον τὸ πλῆθος, ἔπειτα ἀναβλέψας. Ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, εἶφη, τὰ πράγματα με βιάζονται, καὶ τὸ ἐπι πατρίδου συμφέρον, ἀπαγγέλλειν ἀοῖδα. *Cum igitur ascendisset in tribunal, quod ante Attali porticum, exstructum Imperatoribus Romanorum, stans in eo, & circumspectans multitudinem; Viri Athenienses, inquit, rerum praesentium status, & patriae utilitas, cogunt me, quae noui, vobis ut denuntiem.*

CAP. IV.

Vulcani templum. Mineruæ simulacrum. Carcer publicus. Veneris τῆς Ουρανόας simulacrum marmoreum, à Phidia factum, ab Aegeo dedicatum; vel, ut alij existimabant, à Porphyrione.

Post commemoratas porticus, offert sese Ceramicus. Pausanias satis clarè indicat. Στοιὰ δὲ εἰσιν δύο τῶν πυλῶν εἰς τὸν Κεραμικόν. *Porticus vero sunt à portâ usque ad Ceramicum.* Sed de hoc seorsum à me libro singulari dictum. Eum verò prætergressis, Vulcani templum occurrebat; cui Mineruæ simulacrum assistebat, cum oculis glaucis. Pausanias. Ὑπὲρ δὲ τῆς Κεραμικῆς, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλεσμένων βασιλῶν, ναὸς ἐστὶν Ἡφαίστου. καὶ ὅτι μὲν ἀγάλμα παρῆσθαι Ἀθηνῶν, εἶδεν Ἰαθρὰ ἐπιπέμπειν, τὸν δὲ Περικλέους ἐπιπέμπειν λόγον. τὸ δὲ ἀγάλμα ὁρῶν τῆς Ἀθηνῶν, γλαυκὰς ἔχον τὰς ὀφθαλμούς, Λιβύων τὴν μύθον ὄντα ὄρασκον. *Suprà Ceramicum, & porticum, quam appellant regiam, templum est Vulcani; cui quod Mineruæ simulacrum adstabat, nullo modo sum miratus, cum scirem quæ de Erichthonio feruntur: verum, cum viderem illud oculos caecos habere, Libyum fabulam esse inueni.* Freculphus commune utriusque fuisse ait, Chron. Tom. I. lib. II. cap. X. *In templo Vulcani, & Mineruæ, quod ambo unum habebant Athenis, expositus, inuentus est, dracone inuolutus.* Totidem verbis Abbas etiam Urspergensis, in suo Chronico. Et ante eos Plato, in Critia. τὸ μάλιστα αὐτὸ καὶ αὐτὸ γινώσκοντες ὡς τὸ τῆς Ἀθηνῶν Ἡφαίστου τε ἱερὸν καλεσθῆναι. *Qui bello*

C

apti,

apti, soli inter se circum Minerua Vulcaniq, templum habitabant. Augustinus, De Ciuit. Dei, lib. xviii. cap. xii. *In templo Vulcani, & Minerua, quod ambo unum habebant Athenis, expositus, inuentus est puer, dracone inuolutus.* Ac videtur carcer publicus ibi fuisse. Ingerit Isocrates, in Trapezitico. Προσῆλθεν ἡμῖν, Φάσκων, ἔτιμ' εἶναι παρὰ δ' ἄνακτος βασιανίζην τὸν παῖδα. ἐλόμενοι δὲ βασιανιστῆς, ἀπλωτήσασμεν εἰς τὸ Ἡφαίσθιον. καὶ ἐγὼ μὲν ἤξιον αὐτὰς μαστιγῆν τ' ἐκδοθῆναι, καὶ ἐρεβλῆν, ἕως ἂν ἐπιληθῆ δόξῃεν αὐτοῖς λέγειν. *Accessit ad nos, inquit, paratum sese puerum questioni tradere; itaque, accitis tortoribus, ad Vulcani conuenimus. Ac ego quidem cupiebam, ut puer deditus flagellaretur, & torqueretur, donec eum vera dicere existimarent.* Item Andocides, in Orat. Περὶ τῶν μυστηρίων. Ἡκὼν ἢ εἰς ἄστυ, ζητήσας τε ἤδη ἡρημένους κατὰ λαμβάνει, καὶ μῆνυτρα κεκηρυγμένα ἐκαστὸν μναῖς. ἰδὼν ἢ Εὐφῆμον τὸν Καλλίω, τῷ Τηλεκλέω ἀδελφόν, ἐν τῷ χαλκείῳ καθήμενον, ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ Ἡφαίσθιον, λέγει, ἄπερ ὑμῖν ἐγὼ εἶρηκα, ὡς ἴδοι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. *In Urbem verò veniens, & quaesitores jam delectos esse comperit, & denuntiatum praconis voce indicinae premium centum minas; cùm autem Euphemum videret, Calliae filium, Teleclis fratrem, in officinâ fabri ararij confidentem, in Vulcani eum ducens, dicit, quae ego vobis dixi, se nos eâ nocte vidisse.* In propinquo templum erat Veneris τῆς Οὐρανίας, ab Aegeo structum; cùm & prolem sibi negatam, & sororum calamitatem, ab iratâ illâ deâ esse crederet: quanquam Athmonenses dicerent, à Porphyriōne rege dedicatum. Habebât verò simulacrum etiam deæ, ἐ lapide Pario, à Phidia factum. Pausanias. Πλησίον ἢ, ἱερόν ἐστιν Ἀφροδίτης Οὐρανίας. πρῶτος ἢ ἀνδρώπων Ἀσμείοις.

Ἀσσυρίοις καλέσθαι σέβασθαι τὴν Οὐρανίαν· μετὰ ἣν Ἀσσυρίους
 Κυπρίων Παρίους, καὶ Φοινίκων τοῖς Ἀσκαλώνα ἔχουσιν ἐν τῇ
 Παλαιστίνῃ. ὧσα ἣ Φοινίκων Κυθήριοι μαθόντες σέβασθαι. Ἀθη-
 ναίοις δὲ καλεσθήσασθαι Αἰγύβις, αἰπὰ τε σέβει εἶναι παῖδας νομίζων,
 (ἔγω γὰρ τότε ἦσαν,) καὶ τῆς ἀδελφῆς ἡμέας τὴν συμφορὰν,
 ἐκ μιλωμάσθαι τῆς Οὐρανίας. τὸ δὲ ἐφ' ἡμῶν εἶναι ἀγαλμα, λίθος
 Παρίς, καὶ ἔργον φιδίης. Διήμθαι δέ ἐστιν Ἀθλωαίοις Ἀθμονέων,
 οἱ Πορφυρίωνα, εἶναι δεύτερον Ἀκταίης βασιλεύσαντα, τῆς Οὐρα-
 νίας φασὶ τὸ ὧσα σφίσις ἱερὸν ἰδρύσασθαι. *Propè verò, sanum est Veneris Cælestis; quam Assyrij primi hominum coluerunt, post Assyrios è Cypriis Parij, & è Phœnicibus Ascàlonitæ in Palestinâ, à quibus Cytherij didicerunt. Apud Atheniensēs verò instituit Aegeus, cùm, quod liberos non haberet, quippe tunc adhuc improles, & sororum calamitatem à dea irâ evenisse existimaret. Quod verò etiamnum exstat signum, è lapide Pario est, & à Phidia factum. Est autem apud Atheniensēs populus, Athmonensēs; hi Porphyrionem dicunt, qui regnavit ante Actæum, Veneris Cælestis templum, quod apud ipsos, dedicasse.*

CAP. V.

Porticus Ποικίλη. Mercurius æneus, Ἀγοραῖος cognomento, prope portam collocatus: & trophæum, ob Plistarchum profugatum. Mercurius autem, ab archontibus dedicatus tribubus cunctis, idq̄, quando. Hefychij locus emendatus. Ara iuxta, à Callistrato dedicata. Porticus Ποικίλη, antiè Περσικὴ dicta. Polygnoti, Miconis, & Panani, in pingendâ eâ opera. Ac depicti Athenienses primum cum Lacedæmoniis, inde cum Amazonibus pugnantes. Græci quoque, Troiam exscindentes; Aiæ facinus, regesq̄, ob id congregatum ipse Ajax, & Cassandra; ac Laodice, faciem Elpinices referens. Marathonica pugna; & in eâ Plataenses. Harpocrætionis error ostensus. Speciatim verò expressi Callimachus, Cynagirus, Echetus, siue Epizelus; item canis: Datis etiam, & Artaphernes: inde Miltiades, heros Marathon, Heraclidæ contra Eurystheum opem petentes, Theseus tanquam è terrâ exscendens, Minerva, Hercules, & Butes: Sophocles quoque, citharam tenens; denique Cynagiri statua. Clypei Scionæorum, & Spartanorum, hîc suspensi. Occisi ibidem à triginta mille, & quingenti, ciues; eaq̄ de re Diogenes Laertius emendatus, ut & Seneca. Et Stoicæ sectæ à Zenone initium factum. Ante eam circulatores spectabantur. Hadriani
Imp. Pæcile.

INDE ad nobilissimam porticum, quæ Ποικίλη dicebatur, via erat; in quâ Mercurius æneus stabat, Ἀγοραῖος appellatus, iuxta portam: ad quam trophæum,
ab

ab Atheniensibus positum, ob Plistarchum profligatum. Pausanias. Ἰ᾿στὶ ἡ πρὸς τὴν εὐάν. τὴν Παικίλλω ἰονομάζουσι δὸπὸ τῆ γροφῶν, ἔστιν Ἐρμῆς χαλκῆς, καλέμεν Ἐργαῖον, ἔστι πύλη πωλείον. ἔπειτα δὲ οἱ τρέπομεν Ἀθῆναιων, ἰππομαχία κρητισάντων Πλείστρχον, ὃς τῆς ἰππομαχίας Κασάνδρου, καὶ τῆς ξενικῆς, τὴν δεξιῶν, ἀδελφὸς ὢν, ἐπετέτραπτο. *Eunibus ad porticum, quæ Varia dicitur à picturis, Mercurius ex ære occurrit, Forensis dictus, ἔστι porta iuxta. In hâc trophæum Atheniensium, ob devictum pugnâ equestri Plistarchum, qui, Cassandri frater, equitatum eius, copiasq̃ auxiliares, ducebat. Meminit Mercurij huius Demosthenes etiam, in Evergum.* Ὡς ἡ τῆς εὐάν. εὐάν. ἀπεδίδοι, ὑπερον αὐτῶν περὶ τῶν περὶ τῆς Ἐρμῆς, τῆς πωλείου, πωλείου καὶ πωλείου πρὸς τὴν εὐάν. πωλείου, καὶ πρὸς τὴν νεωρῶν ἰππομαχίας. *Quæ cum dixissem, neque ille redderet, mihiq̃ postea ad Mercurium, iuxta portulam, occurrisset, ad classis præfectos, ἔστι ναυαλίων cura-tores, eum citavi. Dedicatus autem fuit tribubus, à no-uem archontibus. Harpocraton docet, è Philochoro; vbi citatum Demosthenis locum nobis explicat. Ἐρμῆς ὁ πρὸς τῆς πωλείου. Δημοσθένης, ἐν τῶν καὶ Εὐέργου, καὶ Μησιβί-λα. Φιλόχορος, ἐν πέμπτῳ Ἀττικῶν, φησὶν· ὡς οἱ ἐννέα ἀρ-χόντες τῆς φυλακῆς ἀνέστησαν Ἐρμῆν πρὸς τῆς πωλείου. Mercurius, qui ad portulam. Demosthenes, contra Evergum, ἔστι Μνε-sibulum. Philochorus, libro quinto Atthidis, ait; novem ar-chontes dedicasse tribubus Mercurium, qui ad portam est. Quæ habes quoque apud Suidam. Tribubus autem de-dicatus; quia nimirum in foro esset, quod commune ci-uibus omnibus omnium tribuum habebatur. Factum id autem, post archontem Cebridem. Hesychius. Ἐργαῖον Ἐρμῆς. ἔτις ἐλέγετο ὄντως· καὶ ἀφίδρυτο, Κέβριδον.*

ἀρχαίῳ ὡς μαρτυρεῖ φιλόχορος, ἐν τρίτῳ. *Forensis Mercurius, ita reuerá dicebatur; (quod nimirum in foro esset collocatus.) ac dicatus ille fuit, postquam Cebris magistratu functus esset: ut Philochorus testatur, libro tertio. Ita restituo locum illum, qui mendosè hodiè editur; ἔτιως ἐλέγετο ὄντι * καὶ ἀφίδρυτο.* Porro iuxta ara erat, à Calistrato Aphidnaeo rhetore posita. Plutarchus, in Demosthene, lib. De x. Rhet. Εἰδείθη τῶ παιδαγωγῶ, ἵνα Καλλισθέτης, τῶ Ἐμπαίδης, Ἀφιδναίης, ῥήτορος δοκίμης, ἔκτεταρχος, καὶ ἀναγέτης τῶ βωμῶν τῶ Ἐρμῆ τῶ Ἀγοραίου, μέγαλον ἐν τῶ δήμῳ λέξαν, ἀκρόση. *Rogauit pedagogum, ut Calistratum, Empædi filium, Aphidnaum, rhetorem insignem, qui præfectus equitum fuerat, et Mercurio Forensi statuam posuerat, apud populum dicturum, audire liceret.* Ipsa porticus, antè Πύσανακλιος dicta; mox Ποικίλη, ob picturas illic varias. Isidorus, Orig. lib. viii. cap. vi. *Porticus fuit Athenis, quam Pysianaetiam appellabant, in qua picta erant gesta sapientum, atque virorum fortium historie.* Suidas. Πύσανακλιος σοῦ, ἥ τις δὲ Πολυγνώτης ζωγράφος Ποικίλη κληθεῖσα. *Pysianaetia porticus, qua à Polygnoto pictore Varia dicta.* Diogenes Laertius, in Zenone, lib. vii. Ἐν τῇ Ποικίλῃ σοῦ, τῇ καὶ Πύσανακλίῳ καλεσμένη, δὲ τῇ ζωγράφου τῆς Πολυγνώτης, Ποικίλη. *In porticu Variâ, qua et Pysianaetia dicta; verum Varia, à picturâ Polygnoti.* Plutarchus, in Cimone. Ἐν τῇ Πύσανακλίῳ τότε καλεσμένη, Ποικίλη δὲ νῦν σοῦ. *In porticu, qua tunc Pysianaetia, et nunc Varia, appellata.* Inscriptio, quam, pænè evanidam vetustate, se legisse in pariete quodam memorat Theodosius Zygomalas, in Epistolâ De Periculis Urbis Constantinopolitanae.

Ἐκ τῆς πρὸς πολλῶν τῶν λόγων τῶν μητέρα,
 Χρυσῆς Ἀθῶνας, τῶν περικλεπτον πόλιν,
 Στοιὰς ἡδὴ ποικίλως κοσμημένη
 Γραφῶν ἐκαλλώπιζεν ἐξηρημένων
 Κεχρωσμένη σώμασιν, ἐκπλήττισσά πως
 Τῆς σιλπνότητι, Ποικίλη καλαμένη.
Antiquitas matrem inclytam sapientiae,
Aureas Athenas, illustrem urbem,
Porticus quaedam, variè ornata,
Picturarum ornabat excellentium
Colorata corporibus, percellens quodammodo
Splendore, Varia appellata.

Pinxere autem istam varij; inter quos Polygnotus, & Micon, præter cæteros memorantur: atque iste quidem, gratis pinxit; hic, mercede. Plinius, lib. xxv. cap. ix. *Polygnotus Thasius Athenis porticum, quæ Pæcile vocatur, gratuitò; cum partem eius mercede Micon pinxeret.* De Polygnoto, etiam meminit Harpocration. Ποικίλῳ σὰν ἀνέγραψε (Πολύγνωτος) δωρεῖα. *Variam porticum pinxit (Polygnotus) gratis.* Et Plutarchus, in Cimone. ὁ δὲ Πολύγνωτος οὐκ ἔτι βαναύσων, εἰδὲ ἐπ' ἐργολαβίας ἔγραψε τῶν σὰν, ἀλλὰ δωρεῖα, φιλοτιμώμενος τῶν πόλιν. *Non erat è sordidis Polygnotus, nec mercede porticum pinxit, verùm gratis, in honorem Urbis.* Item Suidas, ac Diogenes, in citatis verbis. Inuenio & tertium, Panænum, Phidiæ fratrem; qui Marathoniam pugnam pinxit, vt statim dicam. Nunc picturas, age, ipsas videamus. In primâ parte, Atheniensium in Oenoë expressa acies, Lacedæmonijs objecta; non iam pleno prælio pugnans, sed pugnare tantùm incipiens. Pausanias. Αὕτη ἡ σὰ πρῶτον
μὲν

μὲν Ἀθηναίους ἔχει, τεταγμένους ἐν σινὴ τῆ Ἀργείας ἐπιπέλα Λακεδαιμονίων. γέγραπται ἡ σκηνὴ ἐς ἀκμὴν ἀγῶν, ὅδε πλημάτων ἐς Ἰπιδίξιν, τὸ ἔργον ἤδη περῆκεν, ἀλλὰ δέχομένη τε ἡ μάχη, καὶ ἐς χεῖρας ἐπιπυόντες. *Habet verò hæc porticus primum Athenienses, in Oenoë Argiua oppositos Lacedæmoniis. picti autem necdum quidem pleno prælio depugnantes, sed initium tantum pugnae facientes, atque ad manus devenientes.* In medio pariete, Atheniensium, duce Theseo, cum Amazonibus pugna erat. Pausanias. Ἐν ἡ τῶ μέσῳ τῆ τείχων, Ἀθηναῖοι, ἔθισθός, Ἀμαζόνισι μάχονται. *In medio parietum, Athenienses, ac Theseus, cum Amazonibus pugnant.* Respexit Aristophanes, in *Lysistratâ*.

— Τὰς δὲ Ἀμαζόνιας σκόπη,
 Ἀς Μίκων ἔγραψεν ἐφ' ἵππων, μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.

— *Amazonas verò spectata,*

Quas Micon pinxit in equis, pugnantes cum viris.

Inde pictum Troiæ excidium; conuentusq; item regum, ob Aiæ facinus: Ajax etiam ipse expressus, & Cassandra, inter cæteras captiuas. Pausanias. Ἐπὶ ἡ τῆ Ἀμαζόνισιν, Ἑλλῶες εἰσιν, Ἰλιον ἠρηκέτες. Ἐοὶ βασιλεῖς, ἠθροισμένοι, διὰ τὸ Αἴαιον ἐς Κασάνδραν πλῆμα. καὶ αὐτὸν ἡ γραφὴ τῆ Αἴαιον ἔχει, καὶ γυναικας τῆ ἀίμαλώτων ἀλλὰς τε, καὶ Κασάνδραν. *Post Amazonas, Græci picti, Ilio potiti; item reges, congregati, ob Aiæ in Cassandram audax facinus; tum Aiæ quoque ipsum pictura habet, & mulieres captiuas alias, ac Cassandram.* Inter fœminas has captiuas, etiam Laodice erat, Elpinices faciem referens. Plutarchus, in *Vitâ Cimonis*. Καὶ γὰρ ὁ δ' ἄλλως τῶ Ἐλπινίκῳ δὲ τῶν ἡνα γυνομένα λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς Πολύγνωτον ἔξαμαρταῖν τῆ ζωγράφον. καὶ διὰ τῶ φασὶν ἐν τῇ Περσικῆ κλίῳ τότε καλεμένη,

Ποικίλη

Ποικίλη δὲ νῦν σοᾶ, γράφοντα τὰς Τρωάδας, τὸ δὲ Λαοδίκης ποιῆσαι πρὸς ὄψωπον ἐν εἰκόνι τῆς Ἐλπινίκης. *Sed neque aliàs pudicam fuisse Elpinicen ferunt; quin & Polygnoto pictori sui copiam fecisse: quem idcirco etiam aiunt, in porticu Pisianaetia tunc vocata, at nunc Variâ, cum Troadas pingeret, Laodices faciem in effigie Elpinices exhibuisse.* In extremo, spectabatur Atheniensium, ac Plataensium, cum Medis pugna, ad Marathonem commissa. Pausanias. Τελὸς πάντων ἡ δὲ γραφῆς εἰσὶν οἱ μαχησάμενοι Μαροθαῶνι. Βοιωτῶν ἡ, οἱ Πλάταιαν ἔχοντες, καὶ ὅσον ἡ Ἀθησίων, ἴσασιν ἐς χεῖρας τοῖς βαρβάροις. καὶ πρώτη μὲν, ἐστὶν ἴσα παρ' ἀμφοτέρων ἐς τὸ ἔργον· τὸ ἡ ἔσω τῆς μάχης, Φόβοντες εἰσὶν οἱ βάρβαροι, καὶ ἐς τὸ ἔλθω ὠθύντες ἀλλήλους. ἔχαλα ἡ δὲ γραφῆς, νῆες τε αἱ φοίνισσαι, καὶ τὸ βαρβάρων τὰς ἐσπίπιντας ἐς τὰς Φονδύνας οἱ Ἕλληες. *In extremâ picturâ, sunt illi, qui ad Marathonem pugnarunt; & è Boeotis, qui Plataeam habitant, ac quotquot Attici nominis erant, cum Barbaris congregiuntur. Et hic quidem, par est utrinque ad pugnam capessendam alacritas. In interiore praelio, fugientes sunt Barbari, & se mutuò in paludem impellentes. Denique in ipso fine, naues Phænissæ; Barbaros ἡ, impressionem facientes, occidentes Græci spectantur.* Suidas breuiter. Ποικίλη, σοᾶ ἐν Ἀθῶναις, ἐνθα ἐγράφησαν οἱ ἐν Μαροθαῶνι πολεμήσαντες. *Varia, porticus Athenis; ubi picti erant, qui ad Marathonem pugnaverant.* Scholiastes Gregorij Nazianzeni non sat meminisse videtur, Marathoniane pugna, an Salaminiâ, illic picta. Ita enim ait, ad Orat. in Iulianum I. Τῆς σοᾶς, ἡ καὶ Ποικίλη ἐλέγετο, ἀλλὰ τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, οἷον, ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία, ἡ τὰ κατὰ Μαροθαῶνα. *Porticus, quæ etiam Varia appellata, propter ea, quæ depicta illic erant; ut naualis apud Salami-*

non pugna, aut quæ gesta ad Marathonem. Persius, Sat. III.

*Haud tibi inexpertum, curuos deprendere mores;
Quæq; docet sapiens, braccatis illita Medis,
Porticus.* —————

Quod ad pictos illic etiam Plataenses, à Demosthene item traditur, Orat. in Nearam. Πλαταιεῖς γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μένοι τῶν Ἑλλήων ὑμῖν ἐβοήθησαν Μαραθῶναδε, ὅτε Δαίης, ὁ βασιλέως Δαρείου στρατηγός, ἀναχωρῶν ἐξ Ἐρετρίας, εὐβοίαν ἐφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος, ἐπέβη εἰς τὴν χώραν πολλῆ δυνάμει, καὶ ἐπύρθη· καὶ ἐλὼν κ' ἐν τῆς ἀνδραγαθίας αὐτῶν ὑπόμνημα ἐν τῇ Ποικίλῃ σοῦ γραφῆ δεδήλωκεν. Plataenses enim, ὁ Athenienses, soli Græcorum vobis ad Marathonem suppetias tulerunt, cum Datis, qui regis Darij copias ducebat, ex Eretria discedens, subacta Eubœa, cum magna manu regionem est ingressus, ac populatus. eorumq; fortitudinis monumentum etiamnum pictura ostendit, quæ in porticu Varia conspicitur. Neque rectè Oratorem eo nomine reprehendit Harpocraton, istis verbis. Διαμαρτάνει Δημοσθένης, ἐν τῷ Κατὰ Νεαίρας, λέγων, Πλαταιεῖας γεγράφηται ἐν τῇ Ποικίλῃ σοῦ· εἰδὲς γὰρ ἔπειρηκεν. Errat Demosthenes, in Oratione in Nearam, dicens, pictos fuisse in porticu Varia Plataenses; neque enim hoc quisquam dixit. In picturâ autem istâ pugnantibus inter Græcos eminebant Callimachus, Miltiades, & Echetlus heros. Pausanias. Τῶν μαχομένων ἃ δὴλοι μάλιστα εἰσιν ἐν τῇ γραφῇ, Καλλίμαχος τε, ὃς Ἀθηναίσις πολεμαρχεῖν ἤρξατο, ἔ' Μιλτιάδης τῶν στρατηγόντων, ἡρώσπε Ἐχετλὸς καλέμενος, εἰ ἔ' ὑστερον ποιήσονται μνημῶν. Ex pugnantibus maximè conspicui sunt in pictura Callimachus, qui primus Atheniensibus polemarchus fuit; atque ex duci-

bis.

bis, Miltiades: tum Echelus heros, cuius etiam postea mentionem faciam. Sed legendum esse, ἥρως τε Ἐχέλαϊος καὶ λῆμεν ⊕, infra ostendo, lib. iv. cap. viii. Ælianus illic Epizelum ponit; tum præterea, omisso Miltiade, Cynægirum memorat; & canem, qui cum hero quàm fortissimè depugnasset. Locus est Hist. Anim. lib. v i i. cap. xxviii. Συστράτωι δέ τις Ἀθλαῖ ⊕ ἐν τῇ μάχῃ, τῇ ἐν Μαραθῶνι, ἐπήγετο ἑ κώα. καὶ ἐν γραφῇ εἰκασται ἐν τῇ Ποικίλῃ ἐκάτερ ⊕, μὴ ἀήμασθέν ⊕ ἔ κωὸς, ἀλλ' ὡς ἔ κινδυνῶς μισθὸν εἰληφός ⊕, ὁρῶντι σω πῶς ἀμφι τὸ Κωαίηρον, ἔ Ἐπίζηλόν τε, ἔ Καλλιμάχον. Commilitonem verò Atheniensis quidam in pugnam Marathoniam adduxerat canem. ⊕ in pìctura, que in Varia, uterque expressus. nec contentui canis fuit, sed premium pro periculo retulit, ut cum Cynægиро, Epizelo, & Callimacho, spectaretur. Deinde addit, Miconis hanc pìcturam fuisse; vel, ut alij, Polygnoti. Ἔστι δὲ ἔ ἔποι, ἔ ὁ κύων, Μίκων ⊕ γραμμα. οἱ ἔ, ἔ τέτρα, ἀλλὰ ὁ ασίς Πολυγνώτα φασί. Illi verò, ut ἔ canis, à Micone sunt pìcti; vel, quemadmodum alijs placet, à Polygnoto Thasio. Plinius è Barbaris addit Datim quoq;, & Artaphernem; aitque, Panæni pìcturam fuisse, Phidiæ fratris. Verba ecce, lib. xxxv. cap. v i i i. Panænus quidem, frater Phidiæ, etiam prælium Atheniensium aduersus Persas, apud Marathona factum, pinxit. Adeò iam colorum usus percubuerat, adeòq; ars perfectà erat, ut in eo prælio iconicos duces pinxisse tradatur, Atheniensium Miltiadem, Callimachum, Cynægirum; Barbarorum Datim, & Artaphernem. Miltiades autem, honoris ergo, hîc primus pìctus, milites cohortantis specie. Æschines, Orat. in Ctesiphontem. Προσέλθετε ἐν τῇ Διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν ἑσάν τὴν Ποικίλῃ.

κίλλω. ἐνταῦθα ἢ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. Ἦς ἐν ᾧ ὁ
 στρατηγός; Μιληιάδης. ἐκεῖ ᾗ σὺν Ἰπτιγένεσσι. ἀλλ' ἀνὴρ ἔ' ὀνό-
 ματ' ὠσευχώρησεν (ὁ δὴ μὲν) αὐτῷ πρώτῳ γραφῆναι, ὡσα-
 καλὲν τὰς ἐραλιώτας. *Cogitate igitur porticum Variam.*
hic depicta est pugna illa Marathonica. at quis illic copiarum
dux? Miltiades. quatenus illic nomen non adscriptum
legitur; sed pro nomine dedit (populus) uti primus pingere-
tur, milites cohortantis specie. Æmylius Probus, in Mil-
tiade. Miltiadi, qui Athenas, totamq; Graciam, liberavit,
talis honos tributus est in porticu, qua Pæcile appellatur,
cum pugna depingeretur Marathonica, ut in decem preto-
rum numero prima eius imago poneretur, isq; hortaretur mi-
lites, præliumq; committeret. Ac Panæni quidem pictu-
ram fuisse, quod Plinius ait, etiam Pausanias refert, Eliac. i.
 Πάναιν μὲν δὴ ἔτ' ἀδελφός τε ᾧ Φιδίης, ἔ' αὐτῷ ἔ' Ἀθῶν-
 σιν ἐν Ποικίλῃ τὸ Μαραθῶνι ἔργον ἔστι γεγραμμένον. *Panæni*
quidem iste ἔ' Phidie frater erat, ἔ' ipsius est Athenis in
Varia porticu pictura, prælium ad Marathonem. Præterea
picti ibi à Pamphilo Heraclidæ, cum Alcmenâ, opem ab
Atheniensibus, contra Eurystheum, implorantes. Re-
spexit isthuc Aristophanes, in Pluto.

Ὁρῶ Ἰν', Ἰπτι ἔ' βήματ' καθεδέμενον,
 Ἰκετηρίαν ἔχοντα, μὲν τ' παιδίων,
 Καὶ τ' γυναικός· καὶ διοίσοντ' ἀνίκυρος
 Τῶν Ἡρακλεϊδῶν εἰδ' ὄντων, τῶν Παμφίλῃ.
Video quendam, in tribunali sedentem,
Oliuæ ramum tenentem, cum liberis,
Et uxore; quem si conferas, nihil differet
Ab Heraclidis omnino, quos Pamphilus pinxit.

Ad quem locum Scholiastes. Εὐρυσθέης, μὲν θάνατον Ἡρα-

κλέεσ, τὸς Ἡρακλείδας ἐδίωξε. καὶ ἔτοι, μὲν δ' Ἀλκμήνης, περι-
 ρεκάλεσεν τὸς Ἀθηναίους βοηθῆσαι αὐτοῖς, ὅπερ καὶ ἐγένετο. τὰ
 ἐν συμβάντε αὐτοῖς ζωγράφου Ἰς, Πάμφιλου Ἀθηναίου,
 εἰς τὴν εὐάν των Ἀθηναίων ἔγραψε, Ἐ αὐτὸς ἰκετεύοντασ. Eu-
 rystheus, defuncto Hercule, Heraclidas persequabatur; illi
 autem, cum Alcmena, implorantes Athenienses, ut suppe-
 tias ipsis ferrent, obtinuerunt: pictor verò quidam, Pam-
 philus Atheniensis, ἔ qua euenissent ijs, item ipsos suppli-
 cantes, in Porticu pinxit. Heros quoque illic Marathon
 pictus erat, à quo datum campo nomen; item Theseus,
 tanquam qui è terrâ ascenderet: & Minerua, Herculesq;. Pausanias.
 Ἐν πύλαι κὲ Μαραθῶν γεγραμμένον ἔστιν ἥρωσ, ἀφ'
 ἔ το πεδίον ὠνόμασται· κὲ Θεσῶσ, ἀνιόντι ἐκ γῆσ εἰκασμένον.
 Ἀθηναίε, Ἐ Ἡρακλῆσ. Hic ἔ Marathon heros pictus, à quo
 campus nominatus; item Theseus, ascendenti è terra simi-
 lis: tum Minerua, Herculesq;. Etiam Butes; ita pictus, vt
 caput tantum, oculiq;. spectarentur, cætera monte,
 qui obiectus, tegerentur: vnde & de rebus citò absolutis,
 natum proverbium, Θεῶν ἢ Βύτης. Zenobius, Cent. iv.
 Prouerb. xxviii. Θεῶν ἢ Βύτης. Τῶν ἑπὶ τῇ εὐαῖ μαχομέ-
 νων πῖσ λῶ, ὧ ἐπεγέγραπτο, Βύτης. ἔ ἐφαίνετο τὸ κεφάλον, καὶ
 οἱ ὀφθαλμοί. τὰ ἕ λοιπὰ μέρη ἐδόκει ὑπὸ τῷ ὄρει, ἐφ' ἔ ἐβεβή-
 κει, κρύπτεσται; διὰ τὸ περιεῖδαι αὐτὸ. Ἐίσεσται ἐν ἡ παρουσία
 ἑπὶ τῷ ῥαδίως σωλεσμένων. καὶ γὰρ ὁ Βύτης ῥαδίως καλεσκόσασ.
 αἶτε ἐκ ὀλοκλήρεσ τῷ σώματι γεγραμμένεσ. Citius quàm Bu-
 tes. Inter pugnantes in Porticu pictus erat quidam, cui in-
 scriptum erat, Butes; cuius caput, oculiq;, apparebant: cete-
 ra monte, vnde eminebat, occultari videbantur. Usurpatur
 igitur prouerbium, de ijs, qua citò absoluuntur; quippe Bu-
 tes faciliè pictus, non expresso toto corpore. Habes quoq;

apud Hesychium, Lucilium Tarrhæum, & Suidam. Porro & Sophocles illic pictus, citharam tenens. Scholiastes, in eius Vitâ. Καὶ κιθάραν (ὁ Σοφοκλῆς) ἀναλαβὼν, ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδι πρὸς ἐκκιθάρισεν. ὅθεν ἔ ἐν τῇ Ποικίλῃ σοῦ μὲν κιθάρας αὐτὸν γεγραμμένη φασι. *Et cithara sumpta (Sophocles) in solo Thamyride aliquando ea cecinit; unde & in Varia porticu cum cithara pictum ipsum ferunt.* Ac picturas istas omnes, quæque aliæ ibidem erant à Polygnoti celebri manu, cum Athenæ in Romanorum potestatem peruenissent, mox Proconsul inde abstulit. Synesius, Epist. cxxxv. Καὶ, νῆ Δία, τῷ Ποικίλλῳ σοῦν, τῷ ἐπώνυμον τῆ Χρυσίππου φιλοσοφίας, νόν ἐκέτ' ἔσαν ποικίλλῳ. ὁ γὰρ ἀνθύπατος τὰς σαιίδας ἀφείλετο, αἷς ἐγκατέθετο τῷ τέχνῳ ὁ ἐκ Θάσσης Πολύγνωτος. Præter picturas, inter quas Cynægiri fuisse dixi, statua quoque eiusdem ænea, sine manibus, multo post erecta fuit. Accipio ex Luciano, in Demonacte. Πρὸς ἣ τῇ Ποικίλῃ ἀνδριάντα ἰδὼν, τῷ χεῖρα δόποκεκομμένῳ, οὐδέ πρὸς ἔφη Ἀθηναίους εἰκότι χαλκῇ τεμμηκένας τῆ Κωαίηςρον. *Cum ad Pæcilen videret statuam, manu mutilam, serò ait Athenienses Cynagirim statua ænea honorasse.* Clypei quoque isthic affixi, Scionæorum manubiæ, ac sociorum; alijsque, pice obliti, contra temporis iniuriam, de Spartanis, in Sphacteriâ insulâ captis, reportati. Pausanias. Ἐν τῷ ἴσῳ ἀσπίδες κεῖνται χαλκαῖ· καὶ ταῖς μὲν, ἔστιν ὀπίθηρα μῦθα, δὸς Σκιωναίων, καὶ τῆ ὀπίθηρων, εἶναι τὰς ἣ, ἐπαλληλιμμένας πίσση, μὴ σφῆς ὅτι χρόνος λυμλίηται, καὶ ὅσοι Λακεδαιμονίων εἶναι λέγει, τῶν ἀλόντων ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ νήσῳ. *Eodem in loco clypei ænei affixi; & hos quidem, inscriptio dicit, esse Scionæorum, sociorumque: illos verò, pice illitos, ne iniuria temporis consumerentur, ac quæ alia, Spartanorum esse dicunt,*

in insula Sphaacteria capti. Ac quod Spartanorum illic clypeos attinet, meminit eorum quoque Dion Chryso-
 stomus, De Regno Orat. II. οὐκ ἔν εἰδὲ Ἀθηναίους, ἔφη, ζυγῶ τῆς δαπάνης, ἔ πολυελείας, ἔ πρὸς τὴν πόλιν, ἔ τὰ ἱερά, ἔ ἴσον τῷ ἔργων, ἀ ἔπρασσαν οἱ πρῶτον· τὸν ἀκινάκω ἔ Μαρδονίῳ, πολὺ σεμνότερον, καὶ κρεῖττον, ἀνάστημα ἔχουσαν· καὶ τὰς Λακωνίων αἰσίδας. Quapropter neque tantum felices puto Athenien-
 ses propter sumptum, ἔ magnificentiam, circa urbem suam, ac templa; quantum propter res, praclarè à maioribus ipso-
 rum gestas: per quas Vrbs Mardonij acinacem consecuta est, donarium praestantius multò, ἔ augustius: tum Laconum quoque scuta. Cæsi hîc etiam à Triginta mille quadrin-
 genti ciues. Diogenes Laërtius, in Zenone Cittiensis, lib. V II. vbi de porticu ista agit. Ἐπὶ γὰρ τῷ τετρακοντα, τῷ πο-
 λιτῶν πρὸς τὰς χιλίας τετρακοσίους ἀνήλυτο ἐν αὐτῷ. Nam sub Triginta, è ciuibus mille quadringenti hîc interfecti. Quæ, hinc petita, etsi dissimulato Auctore, vt solet ferè, tradit nobis etiam Suidas, in Σιωαί. Quamquam, de caesorum numero, mendum sanè esse existimo; nam Isocrates, quo viuente res hæc gesta, mille quingentos commemorat, in Areopagitico suo. οἱ μὲν γὰρ (τεράκοντα,) ψηφίσματι πα-
 ραλαβόντες τὴν πόλιν, πεντακοσίους μὲν ἔ χιλίας τῷ πολιτῶν ἀκρί-
 τας ἀπέκλιψαν. Nam illi quidem, (Triginta tyranni,) ex senatusconsulto summa rerum potiti, mille ἔ quingentos ci-
 ues indicta causa occiderunt. Et Æschines, cuius ætate fa-
 cinoris istius recens adhuc memoria erat, De falsâ le-
 gatione. καὶ τῆ δημοκρατίας πῶς τεράκοντα ἀφεμένους, οἱ χι-
 λίους ἔ πεντακοσίους τῷ πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκλιψαν. Et populi
 auctoritate ad triginta tyrannos translata, qui mille quin-
 gentos ciues indicta causa occiderunt Itaque pro τετρακο-
 σίους

σίς, apud Diogenem, πεντακοσίς rescribendum esse cen-
 sco. Corruptus quoque in re eadem Senecæ locus, De
 tranquillitate animi. Nunquid potes inuenire urbem mi-
 seriores, quàm Atheniensem fuit, cum illam triginta ty-
 ranni diuellerent? mille trecentos ciues, optimum quemque,
 occiderant: nec finem ideò faciebat, sed irritabat se ipsa,
 scuitia. Omnino itidem reponendum; mille quingentos
 ciues. Origo mendæ est confusione numerorum; & librarij
 negligenter, vti solent in his talibus, CCC pro CCCC
 exararunt. Denique, quod non omittendum, hîc ini-
 tium sectæ suæ fecit Zeno; quique ipsum sequebantur,
 cum Ζωώνφοι dicerentur, postea Στωϊκοὶ appellati. Dio-
 genes Laërtius, loco citato. Ἀνακάμπων ἦ, ἐν τῇ Ποικί-
 λῃ σοῶ, τῇ Ἐπιστανικῷ καλασμένη, ὅπο ἦ τ' Ἰραφῆς τ' Πο-
 λυγνώτῃ Ποικίλῃ, διέθετο τὰς λόγους, βεβλόμενος καὶ τὸ χωρεῖον
 ἀπεισιζῶν ποιῆσαι. Ἐπὶ γὰρ τ' τετρακόντα, τ' πολιτῶν πρὸς τὰς χι-
 λίας πεντακοσίς ἀνήρῳ ἐν αὐτῷ. προσήεσαν ἢ λοιπὸν ἀκρόντες
 αὐτῷ, καὶ ἀπὸ Στωϊκοὶ ἐκλήθησαν ἔοι ἀπ' αὐτῷ ὁμοίως πρὸ-
 προν Ζωώνφοι καλασμένοι. *Reflectens verò, in porticu Varia,*
quæ Pistanactia primum, posteaque à pictura Polygnoti Va-
ria dicta, scholam instituit, cupiens locum illum à cladibus
deinceps liberum efficere: quippe pridem sub Triginta, mille
quadringenti ciues isthic caesi. atque in posterum huc disci-
puli ad audiendum accedebant; ideoq; Stoici dicti etiam,
qui ab eius nomine antea Zenonij appellabantur. Suidas.
 Ζωών, Μνασεῦ, ἢ Δημῖου, Κιτιῖος. πόλις δέ ἐστι Κύπερ τὸ Κίτι-
 ον. φιλόσοφος, ὃς ἤρξε τ' Στωϊκῆς αἰρέσεως. ἐπεκλήθη ἢ καὶ
 αὐτὸς Στωϊκός, ἀπὸ τὸ ἐν τῇ σοῶ, τῇ ἐν Ἀθῶναις, διδάξαι αὐτὸν.
 ἦλθες πρῶτον μὲν. Ἐπιστανικῷ, ὕστερον ἢ ζωγραφεῖσαι Ποικί-
 λῃ ἐκλήθη. Zeno, Mnaseæ, aut Demia, filius, Cittiensis; (est
 verò

verò Cittium urbs Cypri) philosophus, qui princeps fuit sectæ Stoicæ. Cognominatus autem & ipse Stoicus, quod Athenis doceret, in porticu, quæ initio Pisianaëctia, postea, quia picta esset, varia appellata fuit. Hinc sapiens porticus dicitur Persio, in citatis antè verbis.

*Quæq; docet sapiens, braccatis illita Medis,
Porticus. — —*

Quin Σιοὰ simpliciter, & quasi καὶ ἐξοχῶ, dicta hæc Ποικίλη. Plutarchus, De Exilio. Ἐπὶ τὰς σοφὰς ἐλθὲ, καὶ τὰς σοφὰς Ἀθλήσει σχολαῖς, καὶ Διετριβαῖς, ἀναπέμπασαι, τὰς ἐν Λυκείῳ, τὰς ἐν Ἀκαδημίᾳ, τῶν Σιοῶν, τὸ Παλλάδιον. Ad sapientes ito; & reputa scholas, ac gymnasia, sapientia; que in Lycéo, aut Academiâ: tum porticum etiam, & Palladium. Ita Porticus apud Senecam, De Benef. lib. v i. cap. xi. Ad quærendum, & accersendum, ex Academiâ Platonem, duos pueros misi; alter totam porticum perscrutatus est. Præterea Σιοὰ vt pro loco, sic pro sectâ quoque capitur. Athenæus, lib. viii. Ζῴων δ' ὁ κίτηός, ὁ τ' Σιοῶς κλίσης. Zeno verò Cittiensis, porticus conditor. Theophylactus Simocatta, Quæst. Phys. i. Ο Περὶπάτη, πρὸς τῶν Σιοῶν ἔχῃ τῶν ἀμιδῶν ἢ Σιοὰ, τοῖς Πυθαγορείοις συμπλέκεται. Peripatus, cum porticu contendit; porticus, cum Pythagoreis certat. Gregorius Nazianzenus, in Iulianum Orat. i. Ταῦτα Πλάτωνες αὐτὸν, καὶ Χρύσιπποι, καὶ ὁ λαμπρὸς Περὶπάτη, καὶ ἡ Σιοὰ, καὶ οἱ τὰ κερψὰ λαρυγγίζοντες, ἐξεπαύδωσαν. Hæc ipsum Platonem, & Chrysippi, & grauis Peripatus, porticusq;, & qui scita sonoro gutture protulerunt, docuerunt. Apollonius Alexandrinus, De Syntaxi, lib. iii. Διὸ καὶ τὰ ριαῦτα οἱ διὰ τῆς Σιοῶς ἐλάττονα καληγορήματά φασιν. Ideoq; hæc talia qui è porticu minora predicata vocant. Et occurrit

currit pluries tum apud illum, in eo Opere, tum apud alios Auctores. Sic *Porticus* apud Ciceronem, Acad. Quæst. lib. IV. *Clamat Zeno, & tota illa porticus tumultuatur, hominem ad nihil aliud natum esse, quàm ad honestatem.* Ante hanc porticum, statuæ Solonis erant, & Lycurgi. Pausanias. Ἀνδριάντες ἢ χαλκῷ κείνται περὶ μὲν τῆς σοῦ, (τῆς Ποικίλης,) Σόλων, ὁ τὰς νόμους Ἀθηναίοις γράψας· ὀλίγον δὲ ἀπώλερω, Σέλευκος. *Ante porticum quidem (Variam) statuæ sunt ex ære posita, Solonis, qui leges Atheniensibus scripsit; & paullo longius, Lycurgi.* Et ibidem circulatores artem suam exercebant. Apuleius indicat, Miles. I. *Et tamen Athenis proximò, ante Pæcilen porticum, isto gemino obtutu circulatorem aspexi, equestrem spatham, præacutam mucrone infesto, deuorasse: ac mox eundem, inuitamento exiguæ stipis, venatoriam lanceam, quâ parte minatur exitium, in ima viscera condidisse.* Illud quoque obiter hîc admonendum, fuisse & Pæcilen dictum ab Hadriano Imp. locum quendam, in villâ suâ Tiburtinâ. Spartianus, in eius Vitâ. *Tiburtinam villam mirè exedificauit; ita ut in eâ & provinciarum, & locorum, celeberrima nomina inscriberet: velut Lyceum, Academicam, Prytaneum, Canopum, Pæcilen.*

CAP. VI.

Πτολεμαῖον, *gymnasium*. *Statuae illic, Mercurij, è lapide; Ptolemæi, Iubæ, & Chryssippi, ex ære: Berosi, cum linguâ inauratâ. Thesei templum, & eius pictura; Atheniensium cum Amazonibus, & Centaurorum cum Lapithis, pugna. Quando autem dedicatum. Magistratus quidam illic sorte à Thesmothetis lecti. Thesei etiam templa plura; max ad quatuor reuocata, ab ipso Theseo: cætera Herculi donata, & Ἡρακλεῖα appellata. Vnum, in Vrbe; iuri quoq; dicundo locus, asylum, & carcer; alterum, ad murum longum: cætera ubi sita, incertum.*

IND E forum commemoratur à Pausania, nouum nempe; quippe vetus, in Ceramico visebatur: vt ostendit libro de eo singulari, cap. xvi. Prope hoc, *gymnasium* erat; Πτολεμαῖον appellatum, à conditore: in quo statuae Mercurij plures erant, è lapide; Ptolemæi, Iubæ, & Chryssippi, ex ære. Pausanias. Ἐν ἡ τῶ γυμνασίῳ, τὸ ἀγορᾶς ἀπέχοντι ἔργον, Πτολεμαῖον ἢ διὰ τὸ καλεσθεῖσασμένον καλεσμένον, λίθοι τε εἰσιν Ἐριμῆ, θεῶν ἄλλοι. καὶ εἰκῶν Πτολεμαῖος χαλκῆ, ἣ ὅτε Λίβυς Ἰόβας ἐν τῶντα κείτη, ἢ Χρύσιππος ὁ Σολδῆς. In *gymnasio* verò, quod non longè à foro abest, & à conditore suo Ptolemæium nominatur, sunt Mercurij è lapide signa, visu digna; & ex ære Ptolemæi, Iubæ, ac Chryssippi Solensis, statuae. Meminit eius Cicero, De Fin.

lib. v. in ipso initio. *Cum audiuissem Antiochum, Brute, ut solēbat, cum M. Pisone, in eo gymnasium, quod Ptolemaium vocatur. Forfan & Berosi ibidem erat statua, cum linguâ auratâ; de quâ Plinius, lib. vii. cap. xxxvii. Astrologiâ (enituit) Berosus; cui, ob diuinas prædictiones, Athenienses publicè in gymnasium statuam inauratâ linguâ statuere.* Sed incertum; neque dixerim, an hoc ipsum sit gymnasium, quod Demosthenes intelligit, in Orat. De Coronâ. *Ἐδύλωε παρ' Ἐλπίᾳ, τῷ πρὸς τῷ Θεσίῳ διδάσκοντι γράμματᾶ. Seruiebat apud Elpiam, literas docentem iuxta Thesei fanum.* Apollonius Grammaticus, in Æschinem. *καὶ παῖδας ἔχοντα, διδάσκον γράμματᾶ πρὸς τῷ Θεσίῳ. Liberosq; habentem, ducere literas ad Thesei fanum.* Plutarchus, extremo Theseo. *καὶ καῖται μὲν ἐν μέσῃ τῆ πόλει, (ὁ Θεσῶς,) πρὸς τὸ νῦν γυμνάσιον. Et iacet (Theseus) in mediâ Vrbe, iuxta quod nunc est gymnasium.* Nam, ut vides, prope erat Thesei templum; & Pausanias confirmat, istis verbis. *Πρὸς ἣ τῷ γυμνασίῳ, Θεσῶς ἐστὶν ἱερόν. Iuxta gymnasium verò, erat Thesei fanum.* In hoc autem spectabatur depictum prælium Atheniensium contra Amazonas, & Centaurorum contra Lapithas; inter quos Centaurum interficiens Theseus, cùm inter alios æquo Marte decertari videretur: quæ verò in tertio pariete picta, minus clara, rei gestæ minus gnaris; partim vetustatis culpâ, quæ permulta aboleuisset; partim Miconis pictoris, qui non omnia expressisset. Pausanias, vbi hoc describit. *Γραφαὶ δὲ εἰσι, πρὸς Ἀμαζόνιας Ἀθηναῖοι μαχόμενοι. πεπιήτην ἣ σφίσιν ὁ Πέλεμος ἔτετε ἔ τ' Ἀθηναῖς ὅτι τῆ εἰσπίδι, καὶ ἔ Ὀλυμπία Διὸς ὅτι τῷ Βάθρω. γέγραπται δὲ ἐν τῷ ἔ Θεσῶς ἱερῷ ἔ ἡ Κενταύρων ἔ ἡ Λαπιθῶν μάχη. Θεσῶς μὲν*

μὲν ἔν ἀπεκλονώσ ἐστιν ἤδη Κένταυρον, ᾧς ἢ ἄλλοις ἐξ ἴσθ κατέ-
 σηκεν ἔν ἡ μάχῃ. Ἐ ἢ τρίτῃ τ τοίχων ἡ γραφή, μὴ πυθόμενοις
 ἀ λέγασιν, ἔ σουφίς ἐστιν. Ἐ μὲν πῃ, Διὰ τ χρόνον. Ἐ δὲ, Μίκων
 ἔ τ πάντα ἔγραψε λόγον. *Picturae sunt, cum Amazonibus*
pugnantes Athenienses; quod quidem bellum expressum est
ab ipsis in Minervae quoque clypeo, & Olympij Iouis basi.
in fano Thesei picta item Centaurorum cum Lapithis pugna;
in qua Theseus quidem iam Centaurum interfecisse conspici-
tur, ceteris adhuc equo Marte dimicantibus. quae pictura in
pariete tertio exstat, ijs, si qui rem ignorant, est obscura;
partim temporis iniuriâ, partim Miconis, qui rem omnem,
uti fertur, non depinxit. Dedicatum verò hoc templum,
 non multo post occupatum à Medis Marathonem; quo
 tempore Cimon, Miltiadis filius, Thesei mortem ultus,
 Scyrum evertit, & Athenas ossa eius reportavit. Pausa-
 nias. Ο μὲν Θεσέως σηκὸς Ἀθῆναιῶσις ἐγὼρετο ὕστερον ἢ Μῆδοι
 Μαραθῶνα ἔχον, Κίμων Ἐ Μιλτιάδης Σκυρίης ποιήσαντι
 ἀναστῆς, δικλῆ ἢ Ἐ Θεσέως θανάτῃ, Ἐ τὰ ὅσα κομίσαντι ἔς
 Ἀθῆνας. *Ac Thesei fanum factum est ab Atheniensibus*
postquam Medi Marathonem occupassent, & Cimon, Mil-
tiadis filius, Scyro eversâ, Theseij mortem ultus, ossa Athe-
nas reportasset. Et fusè Plutarchus, in Vitâ Thesei. χρό-
 νοις δὲ ὕστερον Ἀθῆναιῶσις ἀλλά τε παρέστησεν ὡς ἥρωα ἡμῶν Θε-
 σία, ἢ τ ἐν Μαραθῶνι πρὸς Μῆδῃς μαχομένων ἔδοξαν ἅσιν ὀλί-
 γοι φάσμα Θεσέως ἐν ὅπλοις καθορᾶν πρὸ αὐτῶν, ἔπι τῃς βαρ-
 βάρῃς φερόμενον. μὲ δὲ τὰ Μηδικὰ, φαίδων Ἐ ἀρχόντι Ἐ, μαν-
 τλομένοις ᾧς Ἀθῆναιῶσις ἀνείλεν ἢ Πυθία, τῶ Θεσέως ἀναλα-
 βεῖν ὅσα, καὶ θομένῃς ἐνὶ κίμωνι παρ' αὐτῶσις φυλάτῃν. ἢ ἢ λα-
 βεῖν ἀπορῆα, καὶ γῶναί τ Ἐ φον, ἀμύξια, Ἐ χαλεπότην, τῶν
 ἐνοικέντων βαρβάρων. ἔ μὲν ἀλλὰ Ἐ Κίμων, ἔλων τὴν νῆσον,

ὡς ἐν τοῖς παλαιῖς γέγραπται, καὶ φιλομηθέμενος ἐξανδρεῖν,
 αἰετὸν ἰνὰ τόπον βανοειδῆ κάπνον, ὡς φασὶ, τῷ σώματι, καὶ Δι-
 σέλλωνι τοῖς ὄνυξι, θεῖα ἰνὴ τύχη συμφρονήσας, ἀνέσκαψεν.
 Ὀρέθη ἡ θήκη τε μεγάλη σώματι, αἰχμὴ τε ὠδρακρήμενη χαλ-
 κῆ, Ἐξίφου κομιδένων ἡ τῶν ἰσθμίων Κίμωνος ἵπτι τῆς τριή-
 ρου, ἡδέντες οἱ Ἀθλωαῖοι, πομπῆς τε λαμπραῖς ἐδέξαντο, καὶ
 θυσίαις, ὡς περ αὐτὸν ἐπανερχόμενον εἰς τὸ ἄστυ. καὶ κείτη μὲν ἐν
 μέσῃ τῆ πόλει, ὠδρὰ τὸ νῦν γυμνάσιον. *Posterioribus tempori-
 bus inter alia visum est Atheniensibus, ut heroem colere
 Theseum; nec pauci ex ijs, qui cum Medis ad Marathonem
 depugnabant, visi sibi speciem Thesei in armis videre ante
 ipsos, in hostes irruentem. Post bellum Medicum, cum ora-
 culum Athenienses consuluissent, respondit Pythia, ut re-
 ferrent ossa Thesei, conditaq, honorificè asseruarent. Sed re-
 cipere hac difficile, ac sepulcrum etiam nosse; quia inhospita-
 les essent, & feroces, qui inhabitabant, Barbari. Verùm Ci-
 mon, captâ in sulâ, ut in eius Vita retuli, cum inueniendi stu-
 dio duceretur, aquila cliuosum locum rostro suo verberan-
 te, unguibusq, fodicante, re diuinitus intellecta, locum ef-
 fodit. Repertusq, ibi magni corporis locus, & ex are ad-
 iacens cuspis, item ensis. qua cum Cimon in triremi sua ad-
 ueheret, perquam lati Athenienses, pompa instructa per-
 magnifica, & sacris factis, tanquam in Urbem postliminiò
 ipse tunc reuerteretur, exceperunt. Et iacet quidem in me-
 dia Vrbe, iuxta quod nunc est gymnasium. Sed templa
 Thesei, plura fuere; vnum hoc, de quo nunc agimus, in
 mediâ Vrbe, relatis illuc eius ossibus, ædificatum: cuius
 meminit etiam Diodorus Siculus, lib. iv. οἱ δὲ Ἀθλωαῖοι
 μετ' ἀμελητέως, τὰ τε ὅσα μετ' ἠέγαυον, καὶ λαμῆς ἰσοθῆος ἐπιμη-
 σαν αὐτὸν, καὶ τίμεν ἄστυλον ἐπιήσαν ἐν ταῖς Ἀθλωαῖς, τὸ*

περσιστορδόμενον ἀπ' αὐτῶ Ἰησεῖον. Athenienses verò, pœnitentia ducti, cum ossa eius reportarunt, tum diuinis cum honoribus affecerunt; templum etiam statuerunt, unde auclere quœnquam nefas: quod Thesœum, ab eius nomine, appellatum. Thucydides, lib. vi. καὶ ἕνα μίαν νύκτα ἔκατέδαρσαν ἔν Ἰησεῖῳ, τῷ ἐν πόλει, ἐν ὄπλοις. Et unam quandam noctem in Thesœi templo, quod in Vrbe, in armis exegerunt. Plutarchus, De Exilio. Ὡς περ τὸ Παρθενῶνα, καὶ τὸ Ἐλευσίνιον, ἔτι ἔν τῷ Ἰησεῖον ἀπάντες περσικῶν. Quemadmodum Parthenonem, & Eleusinium, sic Thesœum etiam cuncti venerantur. Strabo, lib. ix. Ὁρῶ τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ πρὸς τὴν τελαίνας ἔχον σημεῖον· ὁρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τὰ ἱερῶν γέγονα μύσης· ἐκεῖνο, Λεωκέρειον· ἔτι, Ἰησεῖον. Video arcem; & hac signum de tridente quoddam habet. Video etiam Eleusinem; & sacris sum initiatus. Illud, Leocorium est; istud, Thesœum. Meminerunt etiam Suidas, Harpocration; & Apollonius Grammaticus, in citatis statim verbis. Ac magistratus ibi quidam forte lecti à Thesmothetis. Æschines, Orat. in Ctesiphontem. Ἀρχαὶ δὲ φήσασιν ἐκεῖνας εἶναι, ἀς οἱ Θεσμοθέται διακληρῶσιν ἐν τῷ Ἰησεῖῳ. Magistratus verò illos esse dicent, quos in Thesœo sorte legunt Thesmothetæ. Alterum erat, ad murum longum. Obseruare est apud Andocidem, in Orat. Περὶ μυστηρίων. Ἀνακαλέσαιτες ἢ τὰς στρατηγὰς, αἰσπεῖν ἐκέλευσαν, Ἀθηναίων τὰς μὲν ἐν ἀσπίδι οὐκ ἔντες, εἶναι εἰς τὴν ἀγορὰν, τὰ ὄπλα λαβόντας· τὰς δὲ ἐν μακρῷ τείχει, εἰς γὰρ Ἰησεῖον. Advocatus copiarum ductoribus, edicere iusserunt, qui in Vrbe habitarent, uti, sumptis armis suis, in forum irent; qui in longo autem muro, in Thesœum. Vnde via illic, Thesœa appellata. Propertius indicat, lib. iii. eleg. xx.

*Inde, ubi Piræi capient me littora portus,
Scandam ego Theséa brachia longa via.*

Et quidem versus mare. Colligo ex isto Aristophanis loco, in Equitibus.

Εἰ δὲ δέξομαι τῶντ' Ἀθηναίων, κατῆδον μοι δοκῶ

Εἰς τὸ Θησεῖον πλεόσους. ———

*Quod si placent hæc Atheniensibus, considerare mihi videor
Ad Thesëum nauigantibus. ———*

Erant alia item duo; quippe quatuor vniuersa, verùm duo incertis locis. Ac initio plura fuerant; sed ipse ea, præter hæc, quæ dixi, quatuor, è captiuitate suâ, apud regem Molossorum Aïdoneum, ab Hercule liberatus, illi consecrauit, & Ἡρακλεΐα appellari deinde voluit. Plutarchus, in eius Vitâ. Συγχωρήσαντι ἡ δὲ Αἰδωνέως, λυθεὺς ὁ Θησεύς, ἐπανῆλθε μὲν εἰς τὰς Ἀθηνας, ἐδέπω πάντας πασι τῶ φίλων αὐτοῦ κεκρατημένων. Ἐὖτα ὑπῆρχε τεμένη πρότερον αὐτοῦ τῶ πόλεως ἐξελείας, ἀπάντα καθιέρωσεν Ἡρακλεΐ, καὶ προσηγόρευσεν ἀντὶ Θησεῖων Ἡρακλεΐα, πλὴν τῶ τῶσάρων, ὡς φιλόχορος ἐπέφηκεν. Concedente verò Aidoneo, solutus Theseus, Athenas redijt, necdum prorsus amicis eius oppressis; quæq; prius ipsi templa à ciuitate assignata fuerant, Herculi omnia consecrauit, solis quatuor exceptis: & pro Thesëis Heracléa appellari illa voluit, uti auctor est Philochorus. Et hoc est, quod Aristides dicit, Orat. in Herculem. Καὶ ἔτω ζφόμενα τῶ κρείττοντι μοίρας ἐκρίθη τὸ ἐκείνης πρῶγμα, ὡς ἔ ὅσα Θησεῖα ἦν καὶ τὰς δήμους, ἀπάντα μετασκάσαν, καὶ καλέσαν Ἡρακλεΐα ἀντὶ Θησεῖων. Quin tantopere hic prælatus est, ut Theséa, quæ per populos haberentur, mutato nomine, pro Thesëis Heracléa appellarent. Erat autem Thesei fanum qualecunque asylum seruorum,

rum, supplicumq̄; Discimus clarè ex Hesychij istis ver-
 bis. Θεσεῖον, νεώς Θεσεῶς, ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδρασκόντες κατέφυ-
 γον. *Theséum, Thesèi fanum; in quod fugitivi confugiebant.*
 Etymologici Auctor. Θεσεῖον, τέμενός ἐστι τῷ Θεσεῖ, ὁ τοῖς οἰ-
 κέτης ἄστυλον ὤ. *Theséum, delubrum Thesèi; quod perfu-
 giium seruis erat.* Plutarchus de eodem, in Vita Thesèi.
 Ἔστι ἡ Φύξιον οἰκέτης, καὶ πᾶσι τοῖς Ἐπιφνοτέροις, καὶ δεδιόσι
 κρείπτονας· ὡς καὶ ἔ Θεσεῶς προσκελευθῆνός ἐ Βοηθικῆ ἡγομέ-
 νη, ἐ προσδεχομένην Φιλανθρωπῶς τὰς τῶ Ἐπιφνοτέρων δεήσεις.
*Est autem perfugium seruis, omnibusq̄ humilioribus, quiq̄
 potentiores timent; ceu patronus quidam Theseus, & adiu-
 tor, fuisset; ac benignè etiam preces inferiorum excepisset.*
 Diodorus, in citatis statim verbis. Καὶ τέμεν ὁ ἄστυλον ἐ-
 πίησαν ἐν τῆς Ἀθῶναις, τὸ προσαιγορούμενον ἀπ' αὐτῶ Θεσεῖον.
*Templum etiam statuerunt, unde auellere quenquam nefas;
 quod Theséum, ab eius nomine, appellatum.* Ius quoq; illic
 dicebatur. Etymologici Auctor de eo. Ἐλέγητο ἡ καὶ δίκαι
 ἐν τῷ. *Hic verò etiam cause dicebantur.* Et carcer erat;
 nam mox subiungit. Δηλοῖ ἡ ἐ δεσμώθηρον ὡς ἐν Ἀθῶναι-
 οῖς. *Significat verò etiam carcerem apud Athenienses.* He-
 sychius totidem verbis. Atque inde Θεσεῖος facete ab
 Aristophane dicitur, qui diu multumq̄; illic versatus es-
 set, captius; qui pari elegantia *Colonus carceris* à Plauto
 dicitur. Etymologici Auctor. Θεσεῖος, ὁ ἐν τῷ Θεσεῖῳ
 διατρέψας. Ἀριστοφάνης Πολυίδω. *Thesotriba, qui in The-
 seò est versatus. Aristophanes Polyido.*

CAP. VII.

Templum Dioscurorum, Ἀνὰξρον dictum; in quo ipsi, stantes erant: filij, equis insidentes. Leucippi filiarum nuptia, & Argonautarum in Colchos expeditio, illic picta; Polygnoti ille opus, hæc Miconis. Mens, à Polygnoto picta. Columna quoque, & inscriptio. Ciues etiam à Pisistrato, cum exuere eos armis suis vellet, conuenire isthic iussi: tum mancipia ibidem vendita.

Agrauli fanum; Atticæq; iuuentutis in hoc ipso jusjurandum. Pollux variè restitutus.

Eius ædificandi causa.

HINC Dioscurorum templum vetus, in quo stantes ipsi erant; filij, equis insidentes: pictæ quoque res ipsorum à Polygnoto, & Leucippi filiarum item nuptiæ; tum qui Colchos cum Iasone Argonautæ nauigant; inter quos Acastus maximè, & eius equi, eminebant; à Micone isti picti. Pausanias. Τὸ ἱερὸν τῶν Διοσκύρων δεχαῖόν ἐστιν, αὐτοῖ τε ἐς ὦπτες, καὶ οἱ παῖδες καθήμενοι σφισιν ἐφ' ἵππων. Ἐν τῷ θά Πολύγνωτος μὲν ἔχοντα ἐς αὐτὰς ἔγραψε, καὶ γάμον τῶν θυγατέρων τῶν Λευκίππου. Μίκων δὲ, τὰς μὲν Ἰάσονα ἐς Κόλχας πλεύσαντας. καὶ οἱ τῆς γαμῆς ἠπαρδὴ μάλιστ' ἐς Ἀκαστον ἔτρεψεν ἵππους ἔχοντα Ἰάκωον. Fanum Dioscurorum vetus est; in eoq; ipsi stantes, filijq; in equis sedentes. Hic, quæ ad ipsos pertinebant, & Leucippi filiarum nuptias, Polygnotus pinxit; Micon verò, hos qui Colchos cum Iasone nauigauerant. ac pictura maxima quidem cura fuit circa Acastum, & eius equos. Mens ibidem spectabatur, Polygnoti

gnoti eiusdem opus. Hesychius. Πολυγνώτῃ ἔζωγράφει. ὁ νῆς ἐπὶ γεγραμμένῳ, ἐναντίῳ, ἐποταμμένῳ, κομίζων σκυσοφόρον, καὶ τὴν μυρσίνην λαγών. Ἐνανάκτει ἐν τῷ Ἀνακείῳ. Vocabatur autem templum istud Ἀνάκτειον, ut Dioscuri ipsi Ἀνακτες. Harpocration. Ἀνάκτειον, τὸ ἀνάκτειον, ἱερὸν τῷ Διοσκύρῳ. *Anacéum, templum, Dioscuris sacrum.* Suidas. Ἀνάκτειον, ὄρῳ ἢ τὸ τῶν Διοσκύρων ἱερὸν. *Anacéum, mons; vel Dioscurorum fanum.* Ac vides in citatis statim Hesychij verbis; & Auctoribus, iam dicendis. Picturarum Polygnoti, quæ illic erant, à Pausania memoratæ, meminit etiam Harpocration, in Πολύγνωτῳ. Τὴν Ποικίλῳ εἰδὼν ἀνέγραψε ποικίλῃ ἢ, ὡς ἔπειτα, τὰς ἐν τῷ Θεσσαρῶ. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ, ρεφῶς. *Porticum Variam gratis pinxit; vel, ut alij, Thesaurum, ἔ Anacéum.* Columna item istic erat, in quâ inscriptum; è bobus duobus præcipuis selectis tertiam partem, in certamen; è duabus reliquis alteram, sacerdoti; alteram, parasitis impendendam esse. Athenæus, lib. vi. Ἀλλὰ μὲν, περὶ γὰρ τῶν πρῶτων ὁ λόγῳ, καὶ τῷ Ἀνακείῳ ἐπί τῶν σιγῆς γέγραπται. τῶν δὲ βοῶν τῶν ἡγεμόνοι, τῶν ἐξαιρημένων, τὸ μὲν τρίτον μέρος, εἰς τὸν ἀγῶνα. τὰ δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἔτερον, τῷ ἱερά. τὸ δὲ, τοῖς παροισίταις. *Verùm, nam de parasitis nobis sermo, etiam in Anacéo in columnâ quadam scriptum est; è bobus ductoribus selectis tertia pars, in certamen; è duabus reliquis partibus una quidem, in sacerdotem; altera, in parasitos impendatur.* Huc Pisistratus Atheniensis, eos exarmare cupiens, conuenire cum armis iussit. Polyænus, lib. i. Πισίστρατῳ, Ἀθηναίων τὰ ὄπλα βεβλόμενῳ παρελέσθαι, παρεγγράφειν ἡκὲν ἀπαντας εἰς τὸ Ἀνάκτειον, *Pisistratus, cum arma adimere Atheniensibus vellet, conuenire in Anacéum omnes*

iussit. Ac mancipia illic venum dari solita. Inde Demosthenes, in Stephanum Orat. I. Πονηρός, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρός ἔστι ἄνωθεν ἐκ τῆς Ἀνακείας, ἔστι δὲ ἄδικος. Improbus, ὁ Ἀθηნიenses, improbus hic est, iam ab Anacéō usque, ἔστι iniustus. Mentio huius templi occurrit apud Thucydidem, lib. VIII. & Andocidem, περὶ μυστηρίων. Supra illud, Agrauli erat. Pausanias. Ἦν δὲ τῆς Διοσκυρέων τὸ ἱερόν, Ἀγραύλης τέμενός ἐστιν. Supra Dioscurorum verò fanum, ἐστὶν Agrauli. Meminit eius Herodotus, lib. VIII. Ἀνέθησαν Ἰννες καὶ τὰ ἱερόν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς Ἀγραύλης. Ascenderunt nonnulli iuxta fanum Agrauli, Cecropis filia. Hic iuventus Atheniensis jusjurandum dabat, de tutandâ patriâ, eiusque sacris, ac legibus. Meminit Demosthenes, in Orat. De falsâ legat. καὶ τὸ Μιλτιάδου, ἔστι Θεμιστοκλέους, ψήφισμα ἀναγνώσκων, καὶ τὸ ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλης τῆς ἐφέβων ὄρκον. Et Miltiadis, ac Themistoclis, decretum legens; iuvenumque in Agrauli iuramentum. Ad quem locum Vlpianus. Ἔστι μία τῶν Κέκροπος θυγατέρων Ἀγραύλης. ἐν ἧς τῷ τέμενός αὐτῆς οἱ ἐξιόντες εἰς τὰς ἐφέβους ἐκ παίδων, μὲν πανοπωλιῶν ὤμνουσιν, ὑπερμαχεῖν ἄρχει θανάτου τῆς θρησκαμένης. Est una e Cecropis filiabus Agraulus; in cuius templo, cum e pueris in ephobos adscriberentur, in armis omnibus iurabant, se pro patriâ usque ad mortem pugnaturos. Philostratus, De Vitâ Apollonij, lib. IV. cap. VII. Ἦμεῖς δὲ, ἀερότεροι τῶν Ξέρξης γυναικῶν, ἐπὶ αὐτὰς εἰλέεσθε οἱ γέροντες, οἱ νέοι, τὸ ἐφεβικόν· οἱ πάλαι μὲν ὤμνουσαν, ἐν Ἀγραύλης φοιτῶντες, ὑπερ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκουσι. Vos verò molliores, quam mulieres Xerxis, aduersus illos mittimini; senes; iuvenes, ephebi; qui olim quidem, in Agrauli conuenientes, iurabant, se pro patriâ morituros. Lycurgus, Orat. in Leocratem. Ἦμῶν γὰρ ἐστὶν ὄρκος,

ὄρκῳ, ὃν ὁμύουσι πάντες οἱ πολῖται, ἐπιθδὼν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῶσιν, καὶ ἔφηβοι γήρωνται, μήτε ἱερά ὄπλα κατασχωεῖν, μήτε τι τὰ ξίφιν λείψῃν, ἀμυνεῖν ἢ τῇ πατρίδι, καὶ ἀμείνω ᾤθεδῶσθιν. *Vobis enim est jusjurandum, quod ciues omnes dant, cum in album ciuitatis referuntur, & ephები fiunt, neque sacra arma dehonestaturos, neque ordinem deserturos; sed pro patria pugnaturos, & hanc meliorem esse tradituros.* Vbi obserua, dari jusjurandum hoc solitum, cum in album referrentur. Idem Pollux quoq; memorat, qui plenam eius formulam fuisse istam tradit. Non se arma dehonestaturos esse, neve astantem commilitonem deserturos; pugnaturos verò pro aris, ac focis, & solos, & cum multis: neque patriam deteriore tradituros. nauigaturos item aduersum qualemcunque denique terram; legibusq; auscultaturos, siue latis, siue deinceps ferendis; neque permissuros vnquam, vt euertat eas aliquis, aut detrectet morem gerere. sacra patria culturos, & pro viribus defensuros, siue solos, seu cum omnibus. deos autem huius iuramenti sui testes capere, Agraulum, Enyalium, Martem, Iouem. Verba Pollucis ita habent, lib. viii. cap. ix. Περίπολοι, ἔφηβοι, παρήεσαν τὴν χώραν ἀειφυλάττοντες, ὡπερ ἤδη μελετῶντες τὰ στρατιωτικά. καὶ εἰς μὲν τὰς ἔφηβας εἰσήεσαν, ὀκτώκαίδεκα ἔτη γήρομενοι· δύο δὲ, εἰς ἀειπόλους ἡριθμῶντο. εἰκοσὶ δὲ ἐνεγράφοιτο τῷ ληξιαρχικῷ γραμματεῖῳ, καὶ ᾠμνον ἐν Ἀγραύλῃ· ἔκατασχωῶ τὰ ὄπλα, ἔδὲ καταλείψω τὸ προσάτιον, ὃ ἂν τύχω. ἀμυνῶ ἢ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ μόνῳ, καὶ μὲν πολλῶν· καὶ τὴν πατρίδα ὅση ἐλάττω ᾤθεδῶσω. πλοῦσι δὲ ἢ κτὶ γῆς, ἐπίσω δὲ ᾤθεδέξομαι. ἢ σωήσω τὸ ἀεὶ κερυνόων, καὶ τοῖς θεομοῖς ὅτις ἰδρυμένοις πείσομαι, καὶ ἔς ἕνας ἄλλας ἰδρύσεται τὸ

πληθὺς ἐμφορώνς. καὶ ἂν ἴς ἀναρῆ τὰς θροῦνας, ἢ μὴ πείθη-
 ται, ὅσα ἴππευσι· ἀμυῶν δὲ τὸ μόνον, ἔμπεδόντων· ἔτι πάντων· ἔτι ἱερὰ
 πύργα κρήσων. ἴσθρες θεοὶ ἀγραυλοὶ, Ἐνυάλιος, Ἄρης, Ζεὺς.
*Circitores, ephēbi, circuibāt regionem custodientes, tanquam
 etiam tunc meditantēs bellica. Et in ephēbos quidem refe-
 rebantur, annos octo & decem nati; inde biennium inter
 circitores erant: vicesimo verò, in albo civium inscribebantur,
 & iurabant in Agrauli; Non dehonestabo arma, neque
 prestitem etiam deseram, quicumque obtigerit. pugnabo verò
 pro aris, ac focis, & solus, & cum multis; neque patriam
 deteriore item tradam. nauigabo autem aduersus terram
 qualemcunque, ac decernentibus auscultabo, legibusq; con-
 stitutis, & quas alias populus prudenter feret, morem geram:
 tum si quisquam tollere leges, aut non obedire velit, non per-
 mittam. pugnabo verò & solus, & cum omnibus; sacraque
 patria honorabo. testes sunt dii agrestes, Enyalius, Mars,
 & Iupiter. Sed legendum, illic censeo, εἰδὲ κατὰλείψω
 τὸν ὄπλιον. Non deseram astitem. Lycurgus, in citatâ
 statim Oratione, de hoc ipso juramento verba faciens.
 Τίνα δὲ ἂν τρόπον ὄπλα κατὰχωνοίε ἴς μάλλον ἢ εἰ λαβεῖν μὴ
 θέλοι; πῶς δὲ ἔτι τὸν ὄπλιον, καὶ τὴν τάξιν, λέλοιπεν, ὃ
 μηδὲ τάξαι τὸ σῶμα ὄπλαχων; Quo modo enim magis quis-
 piam arma sua dehonestet, quàm si sumere ea nolit? quo-
 modo item non commilitonem astitem, ordinemve, deseruit;
 qui neque se in acie collocandum præbuit? Apud Stobæum,
 Serm. xli. vbi etiam iuramenti verba habes; οὐ κατη-
 χωνῶ ὄπλα τὰ ἱερὰ, εἰδὲ ἐγκατὰλείψω τὸν ὄπλιον. Non
 dedecorabo arma sacra, neque astitem destitutam. Sequentia
 verò Pollucis verba, partim mutila, partim corrupta, sic
 restituo, ex eodem hoc Stobæo. Καὶ σωθήσω τῶν αἰεὶ κρη-
 νόντων*

νόντων ἐμφρόνως, καὶ ποῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσασθαι, καὶ
 ἕξ ἑνάς ἄλλης ἰδρύσασθαι τὸ πλεῖστον ὁμοφρόνως. *Et prudenter
 decernentibus auscultabo; legibusq; constitutis, & quas
 alias populus consensu feret, morem geram.* Denique in
 fine. Ἰσχυρὸς θεοῖ, Ἀγραυλοῦ, Ἐνυαλίου. *Testes sunt dñj,
 Agraulus, Enyalius.* Sed & hoc item iurabant; terminos
 Atticæ habituros, triticum, hordeum, vineas, oleas: id
 est, terram sese omnem vindicaturos, quacunque culta,
 & frugifera, ea esset. Obseruo apud Plutarchum, in Al-
 cibiade. Οὐ μὲν ἀλλὰ ἔφ' ἡγῆς συνεβλάσθην ἀντιχεῶσαι ποῖς
 Ἀθηναίοις, καὶ τὸ ἐν Ἀγραύλῳ προβαλλόμενον αἰεὶ ποῖς ἐφήβοις
 ὄρχον ἔργα βεβαιῶν. ὁμνύσαι γὰρ, ὅροις χρῆσεσθαι τῆς Ἀπικῆς, πυ-
 ροῖς, κριθαῖς, ἀμπέλοις, ἐλαίαις. οἰκείαν ποιεῖσθαι διδασκόμενοι
 πῶ ἡμερον, ἔ καρποφόρον. *Enimvero consuluit etiam populo
 Atheniensi, uti etiam terram assereret; & quod in Agrauli
 ephēbis semper proponebatur, iusjurandum ipso opere con-
 firmarent. jurant enim, habituros se Atticæ terminos, triti-
 cum, hordeum, vineas, oleas; quo suggerebatur ijs, ut asse-
 rerent terram omnem cultam, & frugiferam.* Templi au-
 tem huius Agraulo ædificandi hæc fuit causa. Cum
 bello Athenæ infestarentur ab Eumolpo, idq; in longum
 traheretur, sciscitantibus de liberatione Atheniensibus,
 respondit oraculum; tum malorum finem fore, cum quis
 sese pro rep. deuouisset: idque Agraulus postquam au-
 diuit, ultro se in mortem dedit, & de muro præcipitauit.
 cuius rei ergo ciues, ut se gratos ei ostenderent, templum
 istud exstiterunt. Vlpianus, loco citato. Πολέμῳ συμ-
 βαλλομένῳ πρὸς Ἀθηναίους, ὅτε Εὐμόλπος ἐστράτευσεν κατὰ Ἐρετρίας,
 καὶ μὴ ὑπομένειν τῆς. ἔχρησεν Ἀπικῶν, ἀπαλλὰ χρῆσεσθαι, ἐάν τις
 αἰεὶ ἡμερον ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἡ γίνωσκον Ἀγραυλοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 ἐξέδω-

ἔξέδωκεν εἰς θάνατον. ἔρριψε γὰρ ἑαυτὴν ἐκ τῆς τείχους. εἶτα, ἀπαλά-
 λαγίνες τῆς πόλεως, ἱερὸν ὑπὲρ τῆς ἐρήσωνος αὐτῆς περὶ τῆς προ-
 πύλαια καὶ ἀκροπόλεως. *Cum bellum Atheniensibus obortum*
esset, infestante cum exercitu Erechthcum Eumolpo, atque
diu id duraret, respondit Apollo, liberandos eos fore, si pro
Urbe quisquam sese in mortem daret. id Agraulus sponte fe-
cit, & de muro se deiecit. inde, à bello liberati, fanum ei
hâc de causa iuxta arcis propylaea constituerunt.

CAP. VIII.

Prytaneum, idg̃ unde appellatum. In eo statua Pacis,
Vesta, Autolyçi, Miltiadisg̃, & Themistoclis: item
Democharis. Solonis quoque leges illic asseruata, qua
in arce prius erant. Victus ibidem Cleomanti, poste-
risg̃; ut Harmodij, & Aristogitonis, datus: etiam om-
nium eorum, qui benè de rep. meriti. Socratis dictum.
Dari autem μαζα solita; &, diebus festis, panis: ex
Solonis instituto. Dioscurorum etiam quoddam ibi
prandium; item ignis inextinctus. A Theseo stru-
ctum; post euersum terra motu. Bona Fortuna statua.
Cades Cimonis. Decima ventrium ex animalibus,
qua immolarentur, Prytaneo data. In villa
Tiburtinâ Hadriani Imp. locus,
Prytaneum dictus.

IND E Prytaneum erat. Pausanias. Πλησίον ἧ, Πρυτανείον ἔστιν. *In propinquo, Prytaneum est. Inde dictum,*
 quod hic Prytanes convenirent. Scholiastes Thucydidis, lib. II. Πρυτανείον ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ δὴ ἐκεῖ ἐκάθιστο οἱ Πρυτάνες.

Πρυτανείας, οἱ τ' ὄλων πραγμάτων διοικητῆς. *Prytaneum dicebatur, quia ibi Prytanes sedebant, penes quos erat rerum omnium administratio.* Alij, ceu πρὸς Ἐμπεῖον dictum cupiunt; quia ignis inexstinctus, ut mox dicam, asseruari illic solitus: alij, ceu πρὸς Ἐμπεῖον, quod frumentum istic publicum seruaretur. Vide Suidam, & Auctorem Etymologici. In hoc & Solonis leges asseruatae, statuæq; spectabantur Pacis, Vestæ, & Autolyçi: tum Miltiadis, & Themistoclis; primâ inscriptione abolitâ, viro Thraci, & Romano, attributæ. Pausanias. Πρυτανείον ἐστίν, ἐν ᾧ νόμοι περὶ Σόλωνός εἰσι γεγραμμένοι, καὶ θεῶν Εἰρηλῆς ἀγάλματα καί ται, καὶ Ἐπίας. ἀνδραγαθῆς ἢ ἀλλοί τε, ἔ' Αὐτόλυκος ὁ ποιγκρατίας. πᾶς γ' Μιλτιάδης, ἔ' Θεμιστοκλῆς, εἰκόνας εἰς Ῥωμαίων τε ἄνδρα, ἔ' Θράκα, μετέγραψαν. *Prytaneum est, in quo Solonis leges scriptæ exstant, & dearum simulacra, Pacis, ac Vestæ: statuæq;, Autolyçi pancratiastæ; tum Miltiadis, & Themistoclis; quas, mutatâ inscriptione, viro Thraci, & Romano, tribuerunt.* Etiam Democharis, gladio accincti. Plutarchus, in Demosthene, lib. De x Rhet. ἀδελφιδῆς αὐτῷ Δημοκάρης ἐγγύειο, ἀνὴρ ἔ' κτ' πόλεμον ἀρχαῖος, καὶ κτ' τὰς πολιτικὰς λόγους ἰδενὸς χείρων· ἐστὶ ἢ αὐτῶ εἰκὼν ἐν τῷ Πρυτανείῳ, εἰσοπίων πρὸς Ἐπίαν δεξιᾷ, ὁ πρῶτος ᾧ παρεῖλωσμένῳ ἄμα τῷ ἱματίῳ ἔ' ξίφος. ἔ' τῷ γ' δημηγορῆσαι λέγεται, ἠνίκα Ἀντίπατρος ἔ' ξίφει τὰς ῥήτορας. *Nepos ipsi ex sorore erat Demochares, vir & belli egregius, & civilibus disciplinis nulli inferior. est verò eius statua in Prytaneo, ubi intraveris, ad dextram Vestæ; isq; primus, qui cum veste etiam gladio accinctus: siquidem eo habitu dixisse fertur, cum Antipater Oratores postularet.* Vbi vides Vestæ quoque simulacri, à Pausania memorati, mentionem. Democharis autem

istius statuae meminit iterum, in sequentibus statim verbis. Η ἢ Ἐ Δημοχάρους εἰκὼν εἰς τὸ Πρυτανεῖον μετέθετο μίδω, περὶ ἧς περὶ εἰρήνης). Democharis verò statua, de qua iam diximus, in Prytaneum est translata. Quod Solonis leges attinet, est de ijs & Plutarchi iste locus, in Solone. Ἰσχυρὴ ἢ τοῖς νόμοις πᾶσιν εἰς ἑκάστον ἐνιαυτὸς δέδωκε, ἔ κατεργάσθησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας, ἐν πλαισίοις περὶ εἰσὶν εὐεχόμενοι. ἂν εἴη κατ' ἡμᾶς ἐν Πρυτανείῳ λείψανα μικρὰ διεσώζετο. Robur verò legibus omnibus dedit in annos centum; suntque ea in axibus ligneis perscripta, qui cum thecis longiusculis circumjectis vertebantur: & reliquias etiamnum est videre in Prytaneo. Ac translata huc ex arce, ubi antea collocata. Pollux, lib. VIII. cap. X. Ἀπέκλυτο ἢ οἱ τε κύρβες, καὶ οἱ ἄξονες, ἐν ἀκροπόλει πάλαι· αὐτῶν δὲ, ἵνα πᾶσιν ἐξῆ ἑὶ συγχάνειν, εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἔ τῶν ἀγορᾶν, μετελέχθησαν. Olim cyrbes, & axes, in arce erant; postea verò, ut cuius inspicendi copia esset, in Prytaneum, & forum, sunt translati. Hic victus datus Cleomanti, posterisque; Lycurgus, Orat. in Leocratem. Τῶν ἢ Κλεομάντι τῶν Δελφῶν, ἡ πόλις αὐτῶν τε καὶ ἐκγόνοις ἐν Πρυτανείῳ αἰδίων στήσιν ἔδοσαν. Cleomanti Delpho urbs cum ipsi, tum posteris eius, perpetuum in Prytaneo victum dedit. Item Harmodij, & Aristogitonis, posteris. Dinarchus, in Demosthenem. Καὶ τ' ἐν Πρυτανείῳ στήσεως κοινωνηκότα τοῖς Ἀρμόδιος, ἔ Ἀριστογείτων, ἀπογόνοις. Et victum in Prytaneo sortitum communem cum Harmodij, & Aristogitonis, posteris. Hinc Isæus, περὶ τῆς Δικαιοσύνης κλήσεως. Καὶ ἐβεβλήθη μάλλον Δικαιοσύνης ὑπὸς καλεῖσθαι, ἢ Ἀρμόδιος, καὶ Ἀριστογείτων. Ἰσχυρῶν μὲν τῶν ἐν Πρυτανείῳ στήσιν, κατὰ φρονήσιν ἢ τῶν περὶ εἰρήνης, καὶ ἀπελθῶν, ἀ τοῖς ἐξ ἐκείνων γεγονόσι δέδοται. Et maluisti Dicaogenis filius dici, quam Harmodij,

aut Aristogitonis; despiciens victum in Prytaneo, priores confessus, & immunitates, quæ eorum posteris data. Hippocrati item, posterisque. Soranus, in eius Vitâ. καὶ πολίτων (Ἀθηναίων) ἔγραψαν, ἔτι καὶ ἐν Πρυτανείῳ σιτήσιν ἐδοῦσαν εἰς ἐκζώνους. Et civitate (Athenienses) eum donarunt, & in Prytaneo victu, usque ad posteros. Immò omnium eorum, qui præclarè de rep. meriti essent. Res est obuia apud Auctores. Scholiastes Aristophanis, ad Equites. Πρυτανεῖον, οἰκίσκου, ὡς γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις, ἐνθα σιτῆνται δημοσία, οἱ τῆς ποιότητος ἡμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. Prytaneum, ædificium apud Athenienses, ubi publicè alebantur, quibus illi honorem eum concessissent. Et alibi, ad eandem fabulam. Πρυτανεῖον, τόπος Ἀθηνῶν, ἧ τὰς δημοσίας σιτῆς ἐπιένει. Prytaneum, locus Athenis, in quo publicè victum dabant. Estq; notum Socratis dictum, apud Diogenem Laertium, in eius Vitâ, lib. II. Ἐνεκα μὲν, εἶπε, τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων, ἡμῶν τε καὶ δικῶ τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. Eorum, inquit, quæ gessi caussa, victum mihi in Prytaneo decernendum esse censeo. Cicero sic refert, De Orat. lib. I. Interrogatus Socrates, quam quasi estimationem commeruisse se maximè confiteretur, respondit; sese meruisse, ut amplissimis honoribus, & præmijs, decoraretur: & ut ei victus quotidianus in Prytaneo præberetur. Sed non rectè Scholiastes Aristophanis, qui οἰκίσκον illud dicit, cum reuera ampla domus esset. Sic Thucydidis Scholiastes, lib. II. Πρυτανεῖον, ἐστὶ οἶκος μέγας, ἐνθα αἱ σιτῆς ἐδίδοντο τοῖς πολιτωμένοις. Ac de victu quidem exhibitio ijs, qui negotia reip. tractabant, est exemplum apud Heliodorum; vbi Cnemon de patre suo Aristippo, quem τῶ ἀνω βελῆς esse memorauerat, ita narrat, lib. I. Ὁ μὲν πατήρ, ἐν τῷ Πρυτανείῳ ἐσιτεῖτο· καὶ, ὡς ἀν' ἐν

ριῶτη πανηγύρι, ἔ ποτώ πανδήμιω, καὶ Διανυκτερεύειν ἔμελλεν.
Pater quidem, in Prytaneo cibum sumebat; & ut in eiusmodi festo, ac potatione publicâ, etiam noctem acturus erat.
 Cibus verò ordinarius, maza erat; extra ordinem, quando dies festus esset, panis datus, ex Solonis instituto. Athenæus, lib. iv. Σόλων ἦ, τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτημένοις, μάζαν παρέχεν κελύφει ἄρτον ἦ, τῆς ἑορτῆς ὡραίου γέναι. Solon verò, in Prytaneo victitantibus, μάζαν exhiberi iubet; panem autem, diebus festis. Dioscuris quoque prandium quodam die datum; in quo caseus, physta, oliua, item porrum, prisca victus monumenta, apponebantur. Athenæus, libro citato. Ὁ ἦ τὰς εἰς Χιονίδην ἀναφερομένους Πρωχὰς ποιήσας, τὰς Ἀθλωαῖας Φησὶν, ὅταν τοῖς Διοσκουροῖς ἐν Πρυτανείῳ ἄριστον ὡραίου γέναι, ἵπτι τῶν τραπέζων ἰθύναι τυρόν, φύστω, δρυπεπεῖς Ἰελαίας, ἔ πρέσια, ὑπόμνησιν ποιημένους τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς. *Qui Mendicos fecit, qui Chionidi adscribuntur, Athenienses refert, cum in Prytaneo prandium Dioscuris exhiberent, in mensis apposuisse caseum, phystam, oliuas maturas, item porrum, quibus quasi antiqui victus commonefacerent.* Ignis etiam perennis asseruari illic solitus. Suidas. Πρυτανεῖον, πρὸς ταμεῖον· ἔνθα ἡ ἄσβεστον πῦρ. *Prytaneum, ignis promptuarium; ubi erat ignis inexstinctus.* Scholiastes Thucydidis, loco citato. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι τὸ Πρυτανεῖον πρὸς ἡ τὰ ταμεῖον, ἔνθα καὶ ἡ ἄσβεστον πῦρ. *Alij verò dicunt, Prytaneum appellatum, tanquam ignis promptuarium, ubi etiam ignis inexstinctus esset.* Theocritus, Idyll. xxi. ——— τὸ δὲ λυχνίον ἐν Πρυτανείῳ·

Φαλί γὰρ αἰὲν ἄγεαν τὸ δ' ἔχεν. ———

——— *lychnus in Prytanéo;*

Nam semper hunc habere prædam aiunt. ———

Et quidem ad Vestæ simulacrum, de quo dixi. Obseruo apud Pollucem, lib. I. cap. I. Ἐστὶν δὲ κυριώτατα καλοῖσθαι τὴν ἐν Πρυτανείῳ, ἐφ' ἧς τὸ πῦρ ἄσβεστον ἀνάπτεται. Vestam vero maximè propriè appellaueris eam, quæ in Prytaneo est; ad quam ignis inextinctus accenditur. Inde est illud Aristidis, in Panathenaicâ. Καὶ μόνη πόλεων, ἢ κομιδῇ γε ἐν ὀλίγαις, Ἐστὶν ἀκίνητον Πρυτανεῖς δικαίως νέμεται. Et sola Urbium, aut certè cum valde paucis, Vestam Prytanei immotam iure alit. Exstructum autem Prytaneum à Theseo fuit, cum Athenas ordinaret. Thucydides, lib. II. Ἐπεὶ δὲ ἡ Θησίδης ἐβασίλευσε, φρόνιμος μὲν ἔξω ζωετῆς καὶ δυνατὸς, ἅ τε ἄλλα διεκόσμησε τὴν χώραν, καὶ καταλύσας τὰ ἄλλων πόλεων ἅ τε βασιλευτήρια, καὶ τὰς δεξιάς, εἰς τὴν νῦν πόλιν ἔσταν ἐν βασιλευτήριον ἀποδείξας, ἔπειτα Πρυτανεῖον, ζωώκισσε πάντας. Postquam Theseus regnum tenuit, qui prudensque et potens erat, cum in alijs regionem exornauit, tum, sublatis urbium caterarum curiis, ac magistratibus, unâ curiâ constitutâ, et Prytaneo, in eam ciuitatem, quæ nunc est, omnes coëgit. Plutarchus, in eius Vitâ. Καταλύσας ἐν τῷ παρ' ἐκάστῳ Πρυτανεῖα, καὶ βασιλευτήρια, ἔπειτα δεξιάς, ἐν ἧ ποιήσας ἅπασιν κοινὸν ἐνταῦθα Πρυτανεῖον, καὶ βασιλευτήριον, ὅπερ νῦν ἴδρυται, τὸ ἄστυ, τὴν τε πόλιν, Ἀθῆνας προσήγορεύσε. Cum aboleuisset, quæ apud quosque, Prytanea, curiæ, et magistratus, instituto hîc communi Prytaneo, curiâque, quo nunc est loco, ἀστυ, et Urbem, Athenas vocauit. Euerlüm postea terræ motu, belli Peloponnesiaci anno sexto. Thucydides, qui eo anno gesta memorat, lib. III. Καὶ σεισμὸς ἔπειτα τείχεος ἢ κατέβαλε, καὶ τὸ Πρυτανεῖον, καὶ ἄλλας οἰκίας ὀλίγας. Et terræ motus deiecit quandam muri partem, Prytaneum, aliasque paucas domos. Ad Prytaneum, statua Bonæ Fortunæ erat. Ælianus, Var. Hist.

lib. XXXIX. Νεανίσκος ὃ Ἀθλήσει, τῷ γεγονότων, πρὸς τῷ Πρυτανεῖῳ ἀνδραὶντ ἔσωϊτ τῆς Ἀγαθῆς Τύχης, θερμότατα ἠερίσθη. *Adolescens Athenis, ex honesto loco natis, stantem ad Prytaneum Bonæ Fortune statuam calidissimè amabat.* Meminitque Demosthenes, etsi sine Prytanci mentione, Epist. IV. Ἐγὼ τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχιστίτην πασιῶν πόλεων ὑπολαμβάνω, ἔ θεοφιλεστίτην. Ἐ πάντα οἶδα καὶ τὸ Δία τὸν Δωδωναῖον, ἔ τὴν Διώνην, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸ Πύθιον, αἰεὶ λέγοντας ἐν ταῖς μαυρίαις· καὶ προσεπισφραγίζομενες, τὴν Ἀγαθὴν Τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι τῇ παρ' ὑμῖν. *Ego vestram Urbem omnium urbium felicissimam esse existimo, ac dijs charissimam. Et hæc scio testari de vobis Iouem Dodonaum, ἔ Dionen, ἔ Apollinem quoque Pythium, in oraculis; confirman- tes insuper, esse vobis in Vrbe vestrà Bonam Fortunam.* Hic patrata quoque à Pisistrati filijs cædes Cimonis, patris Miltiadis, invidia gloriæ, ob bis reportatam ex Olympijs certamine quadrijugo victoriam. Narrat Herodotus, lib. VI. Καί μιν (τὸ Κίμωννα) ἀνελόμενον ἦσι αὐτοῖσι ἵπποισι ἀλλῶ Ὀλυμπιάδα, κατέλαβε δαποθανεῖν ὑπὸ τῷ Πίσιστράτῃ παίδων, ἐκέη πειεόντ αὐτῷ Πίσιστράτῃ. κλείνῃσι δὲ ἔφί μιν καὶ τὸ Πρυτανεῖον, νυκτὸς ὑπείσωντες ἀνδρας. *Et ipsum (Cimonem,) quum aliam Olympiadem isdem equis vicisset, contigit occidi à Pisistrati filijs, ipso Pisistrato iam defuncto. Interfecere verò ipsum ad Prytaneum, noctu submissis percussoribus.* Dabantur autem Prytaneo decimæ ventrium ex animalibus, quæ immolabantur. Suidas, in Ἀδεκατέτρης. Τῶν κριλιῶν τῷ θυομένων ἐδίδοσαν τὴν δεκάτην μοῖραν ἐν τῷ Πρυτανεῖῳ. Inde Cleon apud Aristophanem Equitibus.

Καί σε Φανῶ τοῖς Πρυτάνεσιν, *Et te deferam ad Prytanes,*
 Ἀδεκαλότῃς τῶν θεῶν ἰε. *Non decimatos dijs sa-*
 ρὰς ἔχοντι κοιλίας. *Cros habentem ventres.*

Vbi Scholiastes. Ἐῖθ' ἔειχον τὰς δεκάτας τῶν θυομένων τοῖς Πρυ-
 τάνεσιν οἱ μάρχηροι δίδοναι. *Mioris erat coquis, ut decimas im-*
molatorum Prytanibus darent. Denique, vt finiam, illud
 obiter monendum, Hadrianum Imp. in villâ suâ Tibur-
 tinâ locum quendam *Prytaneum* appellasse. Spartianus,
 in eius Vitâ. *Tiburтинam villam mirè exadificauit; ita vt*
in eâ & prouinciarkm, & locorum, celeberrima nomina in-
scriberet: velut Lyceum, Academiam, Prytaneum.

C A P. IX.

Serapidis fanum; cuius cultum à Ptolemæo Athenien-
ses didicerunt. Locus, vbi quondam Theseus cum Pi-
rithoo fœdus fecit. Lucinæ templum, & in eo signa
tria, ad summos vsque pedes tecta; quod ab Atheni-
ensibus factum sine exemplo: duo ex ijs, è Cretâ ad-
uecta, Phædra donaria; tertium, è Delo
allatum, ab Eryfichthone
dedicatum.

HINC, ad inferiora Vrbs deflectentibus, Serapi-
 dis fanum se ostendebat; cuius cultum Atheni-
 enses à Ptolemæo acceperunt. Pausanias. Ἐν-
 πέθεν ἰσθμὸν ἐς τὰ κάτω τῆ πόλεως, Σεραπίωνός ἐστιν ἱερόν. ὃν
 Ἀθηναῖοι παλαιῶς Πτολεμαίης θεὸν ἐσηράζοντο. *Hinc, euntibus ad*
inferiora Vrbs, Serapidis fanum est; quem deum Athenien-
ses à Ptolemæo introduxerunt. In propinquo, locus ille, vbi
Theseus,

Theseus, & Pirithous, postquam fœdus iniissent, in Lacedæmonem, & Thesprotos, sunt profecti. Pausanias. Τῆ ἢ ἱερῶ ἔ Σαράπιδος ἐ πύρῳ, χωρίον ἐστίν, ἔνθα Περσίθου καὶ Θεσεία σωτημένους ἐς Λακεδαιμόνα, ἔ ὕπερον ἐς Θεσπρωτῆς, καλλῶσαι λέγουσι. Non longè à Serapidis fano, locus est, ubi fœdere inter se inito Pirithous, ac Theseus, in Lacedæmonem, ἔ deinde in Thesprotos, profecti memorantur. Fœderis autem istius meminit Scyllacides, Oed. Col.

Ἐση κελύθων ἐν πολυχίσιω μιᾷ,
 Κοίλα πέλας κρατῆρος, ἔ τὰ Θεσείως
 Περσίθου κεῖται πῶς ἀεὶ ζωήματα.
*Stetit in loco, ubi multa concurrunt via,
 Iuxta cauum craterem, ubi Thesei
 Pirithoioq, fida semper condita fœdera.*

Proximè, Lucinæ templum visebatur. Pausanias. Πλησίον ἢ, ὠκεθόμηλο ναὸς Εἰλιφθίας. Prope verò, templum Lucinae structum erat. Meminit eius Plato, De Leg. lib. vi. Ἐπίσκοποι δ' ἔσωσαν τέτων ἀς εἰλόμεθα γυναικες, πλείους εἴτ' ἐλάτεις, τοῖς ἀρχαῖσι ὁπόσας ἀνδοκῆ προσείτην τε, καὶ ὁπόταν, πρὸς τὸ τῆς Εἰλιφθίας ἱερὸν ἐκάσης ἡμέρας συλλεγόμενα. *Inspectrices sunt feminae, quas delegerim, plures paucioresve, quotcumq, archontibus, ἔ quando etiam, constituere videbitur; ad Lucina singulis diebus conuenientes. Ibi signa eius tria, ad pedes vsque velata; quod à solis Atheniensibus, sine exemplo, factitatum: duoq, ex his, è Cretâ aduecta, Phædra quondam dedicauerat; tertium, è Delo allatum, Eryfichthon. Pausanias. Μόνοις ἢ Ἀθηναίοις τ' Εἰλιφθίας κεκάλυπται τὰ ξόανα ἐς ἀκρῆς τῆς πόδας. τὰ μὲν Διὸς, Κρητικὰ εἶναι, καὶ Φαίδρας ἀναθήματα, ἔλεγον αἱ γυναῖκες: τὸ ἢ δὲ χαίον, Ἐρυσίχθονα ἐκ Δήλος κερύσαι. Apud solos Athenienses simulacra*

simulacra Lucina ad summos usque pedes velata sunt. quorum duo, Cretica esse, & à Phadrâ dedicata, fœmine dicebant; quòd verò antiquissimum erat, è Delo Eryfichthonem attulisse.

H

CAP. X.

CAP. X.

*Olympij Iouis templum; vetus, à Deucalione structum: nouum, ceptum à Pisistrato, fundamenta iacientibus architectis, Antistate, Calleschro, Antimachide, & Porino. Vitruuij error indicatus. Diu inde intermissum, à Perseo, & Antiocho Epiphane, continuatum, per Cosutium. Vitruuij locus emendatus. A Sylla destructum in partem, auctis inde in ades Capitolinas columnis; deinde ab alijs quoque regibus, sub Augusto, in eius gratiam, opus tantum instauratum: tandem perfectum, & dedicatum, ab Adriano Imperatore, hymnum acci-
nente Polemone; idq; quando, & quanto tempore post Pisistrati fundamenta. Philostrati locus restitutus. Dipteros octastylos. Magnificentia tota operis, ambitusq; ac magnitudo; propter quam columnis etiam substructum, modo Athenis ad id tempus inusitato: & impensa. Iouis signum; ex eboze, & auro, ab Adriano dedicatum. Adriani statua quatuor; aliaq; item plures, à singulis urbibus consecrata: & colossus, ab Atheniensibus positus. Ara etiam; urbiumq; quae colonia Atheniensium, simulacra: item Iouis alterum, ex ære; in cuius basi expressa pugna cum Amazonibus. Saturni, & Rheæ Olympia, sacellum. Antiopæ cippus. Hiatus, in quem iniçci polenta solita. Isocratis statua, ab Aphareo collocata; & Persarum, aeneam tripodem sustinentium. Morychia domus; item Charmidæ.*

Sepulcrum Deucalionis.

INDE Iouis Olympij templum, quod Ο'λυμπιον, siue Ο'λυμπίον, dictum, à Pausania memoratur. Τῷ Διὸς Ἐ' Ο'λυμπίῳ Ἀδριανὸς, ὁ βασιλεὺς Ρωμαίων, τὸ ναὸν ἀνέθηκε. *Iouis Olympij templum Hadrianus, Romanorum Imperator, dedicavit.* Ac initio, vetus erat, à Deucalione structum. Pausanias postea. Τῷ ἢ Ο'λυμπίῳ Διὸς Δοξαλίωνα οἰκοδομήσει λέγεται τὸ δὲ χαῖον ἱερόν. *Olympij verò Iouis vetus templum Deucalionem struxisse aiunt.* Huic diruto, aut lapsò vetustate, nouum hoc Pisistratus inde supetimpouit; qui & fundamenta jecit, operam hîc nauantibus ei Antistate, Callæschro, Antimachide, & Porino, architectis. Vitruuius, in Præfatione lib. vii. *Athenis Antistates, & Callæschros, & Antimachides, & Porinus, architecti, Pisistrato, ad eum Ioui Olympio facienti, fundamenta constituerunt. Post mortem autem eius, propter interpellationem reipublicæ, incepta reliquerunt.* Sed, quod, mortuo Pisistrato, intermissum opus scribit, planè errat. Imperfectum quidem id Pisistratus moriens reliquit; & hoc Strabo etiam notat, lib. ix. καὶ αὐτὸ τὸ Ο'λυμπιον, ὅπερ ἡμιελεῖς κατέλιπε τελευτῶν ὁ ἀναθεὶς βασιλεὺς. *Et ipsum Iouis Olympij templum, quod semiperfectum reliquit moriens rex, qui dedicauerat.* Sed, post patrem, filij continuarunt. Certum est ex Aristotele, Politic. lib. v. cap. xi. παρέδθηγμα δὲ τῶν αἰτῶν πυραμίδες, αἱ περὶ Αἴγυπτον. Ἐτὸ ἀνάθημα τῶν Κυψελιδῶν. καὶ Ἐ' Ο'λυμπίῳ ἢ οἰκοδόμησις ὑπὸ Πισιστρατιδῶν. *Huius rei exemplum præbent pyramides, que in Aegypto; & donaria Cypselidarum; tum Olympij exstructio Pisistratidarum.* His sublatis, & republicâ vindicatâ, diu imperfectum mansit. Quâ de re est elegans Plutarchi locus, extremo Solone. Ὡς γὰρ ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων τὸ

Ολυμπίον, ἕτως ἢ Πλάτων Ἐσοφία τὸ Ἀτλανικὸν ἐν πολλοῖς
 καλοῖς μόνον ἔργον ἀπέλες ἐρχηκεν. *Vt enim urbs Atheniensium
 Iouis Olympij fanum, ita Atlanticum sapientia Platonis in-
 ter multa egregia opera solum imperfectum habuit.* Dicæ-
 archus, in Descriptione Græciæ, vbi de Athenis agit.
 Ολύμπιον, ἡμίτελές μὲν, κατὰ πλῆξιν δὲ ἔχον τὴν τὴν οἰκοδομήσεως
 ὑπεργραφῶ· γρόμενον δὲ ἀν βέλλισεν, εἰ σωείλεόθη. *Olympij
 Iouis fanum, semiperfectum illud quidem, sed structura de-
 lineatione stuporem incutiens; futurum vero præstantissi-
 mum, si perfectum fuisset.* Lucianus, in Icaromenippo.
 Μετὰ τὴν ἡρώτα, εἰ τις ἐκείναι λείπεται τῶν ἀπὸ Φιδίας καὶ, δὲ τὴν αἰλίαν
 ἐλλίπειεν Ἀθῆναι τὰ Διάσια ποσῶν ἐτῶν· καὶ, εἰ τὸ Ολύμ-
 πίων αὐτὸ Ἰππικέου Διανοῶν). *Inde interrogabat, num quis
 superesset à Phidia posteris; & Diasia cur tam diu Athenien-
 ses celebrare neglexissent; & an non Olympij Iouis templum,
 quod apud ipsos est, perficere in animo haberent.* Hesychius.
 Ολύμπιον. τῆτο ἀπέλες ἔμφεν Ἀθῆνῶσιν, οἰκοδομῶμενον πολλὰ-
 κισ, ἀρχαῖς λατὸν τῆς κατὰ σκευῆς. *Olympium. hoc imperfe-
 ctum mansit Athenis, sæpe structum, postquam inchoatum
 esset.* Postea, magno temporis spatio interiecto, Perseus
 rex ad exstruendum se conuertit. Liuius indicat, vbi de
 eo agit, lib. XL I. *Magnificentia verò in deos vel Iouis O-
 lympij templum Athenis, unum in terris inchoatum pro
 magnitudine dei, potest testis esse.* Ac, sub idem omnino
 tempus, manum admouit Antiochus Epiphanes, Cos-
 futio architecto vsus. Vitruuius, loco citato. *Itaque cir-
 citer annis CC post Antiochus rex, cum in id opus impen-
 sam esset pollicitus, cella magnitudinem, & columnarum
 circa dipteron collocationem, epistyliorum, & cæterorum or-
 namentorum, ad symmetriarum distributionem, magnâ so-
 lertiâ,*

lertiâ, scientiaque summa, ciuis Romanus Cossutius nobiliter est architectatus. Sed in verbis illis mendum est; nam à Pifiltrato, ad Antiochum, anni sunt circiter quadringenti: itaque rescribe, annis CD post. Ac de Cossutio, iterum mox subiungit Vitruuius. *In astry verò Iouem Olympium, amplo modulorum comparatu, Corinthijs symmetrijs, & proportionibus, uti supra scriptum est, architectandum Cossutius suscepisse memoratur.* Antiochi factum, etiam Velleius refert, lib. I. *Per idem tempus, cum Antiochus Epiphanes, qui Athenis Olympieum inchoauit, tum regem Syria Ptolemaeum puerum Alexandriae obsideret, missus est ad eum legatus, Marcus Popillius Lenas, qui iuberet incepto desistere.* Et innuit Athenæus, de eo verba faciens, lib. V. *Ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις, καὶ ταῖς πρὸς τὰς θεὰς ἡμαῖς, πάντας ὑπερέβαλλε τὰς βασιλευχίας. Ἐποδὶ ἀνὴς τεκμήριον ἐκ τῆς παρ' Ἀθῆναισιν Ὀλυμπίου.* In sacrificiis verò erga vrbes, & in honoribus erga deos, omnes ante se reges superauit. eiusq; rei indubitatum indicium esse cuiuspiam possit Iouis Olympij apud Athenienses templum. Sylla, expugnatâ vrbe, destruxit in partem; & columnas inde auexit, in Capitolinas ædes. Testatur Plinius, lib. XXXVI. cap. VI. *Columnis demum utebantur in templis; nec lautitiæ causa, nondum enim intelligebantur istæ; sed, quia firmitus aliter statui non poterant.* Sic est inchoatum Athenis templum Iouis Olympij, ex quo Sylla Capitolinis ædibus aduexerat columnas. Inde, æuo Augusti, & in eius gratiam, varij reges, aggressi. Suetonius, in eius Vitâ, cap. LX. *Reges amici, atque socij, & singuli in suo quisque regno, Cæsareas vrbes condiderunt: & cuncti simul eadem Iouis Olympici Athenis, antiquitus inchoatam, perficere*

communi sumptu destinauerunt, Genioq; eius dedicare.
 Deniq; rursum Hadrianus Imperator manum adhibuit,
 perfecitq; & dedicauit. Pausanias, in citatis initio huius
 capituli verbis. Τῷ Διὶς ἔ' Ὀλυμπίῃς Ἀδριανὸς, ὁ Ῥωμαίων βα-
 σιλεύς, τὸν ναὸν ἀνέθηκε. *Templum Iouis Olympij Hadrianus,*
Romanorum Imperator, dedicauit. Spartianus, in eius Vi-
 tā. Denique, cum post Africam Romam redijisset, statim ad
 Orientem profectus, per Athenas iter fecit; atque opera,
 quæ apud Athenienses cæperat, dedicauit: ut Iouis Olympij
 ædem, & aram sibi. Quin & draconem, ex Indiâ allatum,
 in eodem consecrauit. Xiphilinus, item in eiusdem Vitâ.
 Ἀδριανὸς δὲ, τό τε Ὀλύμπιον, τὸ ἐν Ἀθῶναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἱδρυ-
 τῆ, ἐξεπίσησε καὶ δράκοντα, εἰς αὐτὸ, διὰ τῆς Ἰνδίας κομισθέντα, ἀνέ-
 θεκε. *Adrianus verò, & Olympium, quod Athenis, perfe-*
cit; & draconem quoque in eo, ex Indiâ allatum, consecra-
uit. Quæ totidem verbis Anonymus narrat, in Descrip-
 tione suâ Olympiadum. Facta autem dedicatio Olymp.
 C C X V I I anno III; vti certum ex Auctore illo Anony-
 mo, jam citato; qui in eo ipso anno clarè annotat. Inter
 dedicandum verò, cum sacra faceret, hymnum accinere
 Polemonem iussit. Philostratus, in Polemone, Sophist.
 lib. I. Τὸ ἔ' Ἀθῶνῃσιν Ὀλύμπιον, δι' ἐξήκοντα ἔ' πεντακοσίων ἐτῶν
 διατελεσθῆναι, καθιερώσας ὁ αὐτοκράτωρ, (Ἀδριανὸς,) ὡς χροῖας
 μέγα ἀγώνισμα, ἐκέλευσε ἔ' τὸν Πολέμωννα ἐφουμνησῆαι τῆς ἡσυχίας.
Olympij verò Iouis templum, quod Athenis, quingentis &
sexaginta annis demum perfectum, cum dedicaret, tanquam
magnam temporis certamen, iussit Polemonem hymnum ac-
cinere sacrificio. Sed, in numero annorum, sanè mendum
 est; nam à primis fundamentis, quæ Pisistratus olim ier-
 cerat, vsque ad colophonem istum, tandem ab Hadriano
 imposi-

impositum, anni sunt plus septingenti: neq; tamen sexaginta. Itaque sic restituendum omnino censeo, δι' ἑξ, ἢ πέντε, ἑ ἐπιθεσίαν τῶν ἀπὸ Πεισελοθέου. Dicit autem, ἑξ, ἢ πέντε, quia in anno dedicationis factæ Auctores variant; & in quarto Olympiadis memoratæ, non in tertio, ponit Eusebius Hieronymi: à quo tempore si annos sex & septingentos retro putes, incidis in secundum annum Olympiadis quinquagesimæ; qui tyrannidis, à Pisistrato usurpatæ, est secūdus: quippe is temp. inuasit Olympiadis quinquagesimæ anno primo, ut ostendi nuper, libro *De Fortunâ Athenarum*, cap. x. Habebat verò inter cætera dipteron octastylon. Vitruuius, lib. iii. cap. i. *Huius autem exemplar Romæ non est; sed Athenis octastylus (dipteros) est, in templo Iouis Olympij.* Et erat sanè vniuersim permagnificum. Vides in citatis Dicæarchi verbis. Ὀλύμπιον, ἡμιτελὲς μὲν, κατὰ πλῆξιν δ' ἔχον πλὴν τῆς οἰκοδομήσεως ὑπογραφή. *Olympij Iouis fanum, semiperfectum illud quidem, sed structuræ delineatione stuporem incutiens.* Liuius ait, vnum interris pro magnitudine dei inchoatum fuisse, lib. xli. *Iouis Olympij templum Athenis, vnum in terris pro magnitudine dei inchoatum.* Vitruuius de eo, in Proœmio, lib. vii. *Id autem opus non modò vulgo, sed etiam in paucis à magnificentia nominatur. nam quatuor locis sunt ædium sacrarum marmoreis operibus ornatae dispositiones, è quibus propriae de his nominationes clarissima fama nominantur. quorum excellentia, prudentesq; cogitationum apparatus, suspèctus habent in decorum sessimonio.* Ea verò eius magnitudo erat, ut in ambitu stadia præterpropter quatuor contineret. Pausanias. Ὁ μὲν δὴ πᾶς περὶ τοῦ οἴκου μέγιστε προσάρων ἐστίν. *Ambitus eius vniuersus, est stadiorum circiter*

circiter quatuor. Hinc, cùm cætera templa Athenis ad id tempus ita ædificata essent, vt se ipsa sine columnis sustinerent; primum istud, quia propter magnitudinem stare aliter minimè posse crederetur, cum columnis, quæ fulcirent, structum fuit. Est hoc ipsum obseruare apud Plinium, lib. xxxvi. cap. vi. *Columnis demum utebantur in templis; nec lautitiæ causâ, nondum enim intelligebantur ista: sed, quia firmitus aliter statui non poterant. sic est inchoatum Athenis templum Iouis Olympij*. Et impensam scire cupis? Dion Chrysostomus tibi dicet, De Regno Orat. ii. Οὐκ ἐν δὲ Ἀθῆναις ἕτως, ἔφη, ζηλώ τ' ἀπαίνης, ἔ πολυελείας, τ' περὶ τὴν πόλιν, ἔ τὰ ἱερά, ὅσον τῶν ἔργων, ἀἔπραξαν οἱ πρῶτον· τὸν ἀκινάκλιον τ' Μαρδονίᾳ, πολὺ σεμνότερον καὶ κρεῖττον ἀνάθημα ἔχουσαν, καὶ τὰς Λακωνίων ἀσπίδας, ἔ τ' ἐν Πύλῳ πρὸς ἀλόγων, ἢ τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως, ἔ τὸ Ὀλύμπιον, ἀπὸ πλῆθον ἢ μυρίων τάλαντων. *Quapropter neque tantum Athenienses felices puto propter sumptum, & magnificentiam, circa Urbem suam, ac templa; quantum propter res, præclare à maioribus ipsorum gestas: per quas Vrbs Mardonii acinacem consecuta est, donarium præstantius multo, & augustius; & Lacorum item clypeos, eorumq̄, qui in Pylo capti sunt, quàm aut arcis propylea, aut Olympium, in quæ decies amplius mille talentorum est impensum*. Ecce, in propylæa arcis, & Olympij Iouis templum, supra decem talentorum millia impensum. Atqui propylæis quidem impensa tantùm duo millia, & duodecim; vt ostendo in libro *De Arce*, cap. vii. Ergo, si deducas ista, iam restabunt octo millia, quibus structum est Olympium. In hoc templo, Iouis simulacrum erat, perinsigne, ex ebore, & auro; itidem datum, ac dicatum, ab

Adriano.

Adriano. Pausanias. Τῷ Διὸς Ἐὐὸλυμπίης Ἀδριανῶς, ἡ Πρώ-
 μαίων βασιλεύς, τὸν τε ναὸν ἀνέθηκε, καὶ τὸ ἀγαλμα, θεῶς ἄξιον.
 πεποιήται δὲ ἐκ τε ἐλέφαντος, ἔχρυσος· καὶ ἐκ τέχνης, πρὸς τὸ
 μέγεθος ὁρῶσιν. *Olympii Iouis templum Adrianus, Roma-
 norum Imperator, dedicauit; & simulacrum, spectatu dig-
 num. est autem ex ebore, & auro; ac, si magnitudinem
 spectes, fabrè factum.* Quatuor ibidem statuæ Adriani;
 quarum duæ, è lapide Thasio: duæ cæteræ, ex Ægyptio.
 Pausanias. Ἐν ταῦτα εἰκόνες Ἀδριανῶς· δύο μὲν, εἰσι θασίης
 λίθου· δύο ἤ, Αἰγυπτίης. *Sunt hic Adriani statuæ; duæ qui-
 dem, è lapide Thasio; duæ verò, ex Ægyptio.* Ad colum-
 nas verò templi, simulacra erant ænea urbium earum,
 quæ colonίαι Atheniensium censebantur. Pausanias. καλ-
 καὶ δὲ ἔσῃσι πρὸ τῶν κίωνων, ἃς Ἀθηναῖοι ἐκάλεον διπλοῦς πό-
 λεις. Et hæc quidem, in ipso templo; in exteriori ambitu,
 nulla pars vacabat statuis: & inter has quàm plures aliæ,
 ab omnibus Urbibus Adriano collocatæ: quas supera-
 bant Athenienses, qui colossum ponè templum consti-
 tuerant. Pausanias. Ὅ μὲν δὴ πᾶς περίβολος, σκεδῶν μά-
 λιστα πεσάρων ἐστίν, ἀνδραγάντων ἢ πλήρης· διὰ τὸ πόλεως ἐκάστης
 εἰκὼν Ἀδριανῶς βασιλείως ἀνάγκηται· ἔσφᾶς ὑπερεβάλλουσι
 Ἀθηναῖοι, τὸ κολοσσὸν ἀναστήτες ὅπως ἔναος, θεῶς ἄξιον. *Ambi-
 tus eius uniuersus, est stadiorum circiter quatuor; & qui-
 dem plenus statuarum. quippe illic Adriani visuntur, à
 singulis urbibus collocatæ; quas vicere Athenienses, posito
 colosso retrò templum, digno visu.* Neque tantum statuæ
 erant Adriani, sed & ara. Spartianus, in eius Vitâ. *Opera,
 quæ apud Athenienses cæperat, dedicauit; ut Iouis Olympij
 adem, & aram sibi.* Iouis quoq; æneum illic simulacrum;
 & sacellum Saturni, ac Rheæ Olympiæ. Pausanias. Ἐστὶ
 ἢ δὲ χαῖα

ἢ δὲ χῶρον ἐν τῷ περὶ Βόλω, Ζῶς χαλαῆς, Ἐναὸς Κρόνου, ἘΡῆας
 ἔκειτο, τῷ ἐπέκλησιν Ὀλυμπίας. *Sunt autem vetera in
 septio, Iupiter ex are; farumq̄, Saturni, & delubrum Rheæ,
 cognomento Olympia. Ac Rheæ quidem, seu Telluris,
 nam est eadem dea utraque, meminit etiam Plutarchus,
 qui Antiopæ item cippum iuxta ponit. Verba ista, in
 Vitâ Thesei. Ἐνιοὶ δὲ φασὶ, μετὰ Θησέως μαχομένῳ, (τῷ
 Ἀντιόπῳ,) πεσεῖν τῷ ἀνδρωπῶν, ὑπὸ Μολπαδίας ἀκονιδεῖ-
 σαν. Ἐ τῷ ἀήλῳ, τῷ ὡς αὐτὸ τὸ Ἰγῆς τὸ Ὀλυμπίας ἱερὸν, ἵπτι
 πρώτη κείσθαι. *Quidam verò dicunt, cum Theseo pugnantem
 Antiopam, cecidisse, à Molpadiâ iaculo percussam; ac cippum
 illum, qui est iuxta Telluris Olympia delubrum, memoria
 eius positum esse. Iouis verò simulacrum, istud fuerit, in
 cuius basi expressa pugna Atheniensium cum Amazoni-
 bus. Meminit Pausanias. Γεγραφαὶ δὲ εἰσι, πρὸς Ἀμαζόνας
 Ἀθῶναιοὶ μαχομένοι. πεποίηται δὲ σφίσιον ὁ πόλεμος ἔτ' καὶ
 πῆς Ἀθῶναις ἵπτι τῇ ἀσπίδι, καὶ τῷ Ὀλυμπίας Διὸς ἵπτι τῷ βάρ-
 θρω. *Pictura sunt, cum Amazonibus dimicantes Atheni-
 enses. estq̄ hoc bellum expressum illis in Minerua quoque
 elypeo, & Olympij Iouis basi. Diductum quoque ibidem
 solum, ad cubiti instar; quâ, diluuiο Deucalionis, de-
 fluxisse aquam memorant: vnde in hiatum illum singu-
 lis annis polentam è melle, & triticeâ farinâ, porricere
 solent. Pausanias. Ἐν τῷ ἴσθαι ὅσον ἐς πῆχυν τὸ ἕδαφος διέ-
 σηκε. Ἐ λέγουσι, μετὰ τῷ ἐπομβρίῳ, τῷ ἵπτι Δουκαλίῳ συμ-
 βῶσαν, ὑπερρυῖναι πρώτη τὸ ὕδωρ. ἐσβάλλασί τε ἐς αὐτὸ ἀνά πᾶν
 ἔτ' ἀλφίῳ πυρῶν, μέλιτι μίξαιτες. *Ibi, ad cubiti instar, di-
 ducta est terra; ac ferunt, post diluuium, quod sub Deu-
 catione accidit, aquam illuc defluxisse: injiciuntq̄ in hunc
 hiatum annis singulis farinas tritici, melle mixtas. Et Iso-****

cratis illic statua spectabatur, in columnâ. Pausanias. κείναι δὲ ἐπὶ κίονι Ἰσοκράτους ἀνδριάς. *Et Isocratis ibi est statua, columna imposita.* Atque hæc quidem ex ære erat, ab Aphareo collocata, filio eius adoptiuo. Plutarchus, in eius Vitâ, lib. De x. Rhet. Ἐπὶ τῷ Πλαθάνῳ, τῷ Ἰππίου ἔρητρῷ, γυναικὰ ἠγάγετο, τρεῖς παῖδας ἔχουσαν ὧν τὸν Ἀφάρεια, ὡς περὶ ἡγήται, ἐπιήσατο· ὃς ἔεικονα αὐτῷ χαλκίῳ ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ, ἐπὶ κίονι, ἔπέγραψεν.

Ἰσοκράτους Ἀφάρειος πατρὸς εἰκόνα τῷδ' ἀνέθηκε
Ζῶνι, θεῶν τε σέβων, ἔγονέων δρεπῶ.

Inde Plathanen, Hippiæ oratoris filiam, uxorem duxit, tres filios habentem; quorum Aphareum, ut iam dixi, adoptavit: isq; statuam ei ancæ posuit, in columnâ; & inscripsit,

*Isocratis Aphareus patris statuam hanc dedicavit
Ioui, deos venerans, & parentum virtutem.*

Item Persæ spectabantur, è marmore Phrygio, tripodem æneum sustinentes. Pausanias. κείναι δὲ λίθῳ φρυγίῳ Πέρσαι, χαλκῶν τρίποδα ἀνέχουσαι. θεῶν ἄξιον καὶ αὐτῶν, καὶ ὁ τρίπους. *Sunt ἔξ ἐλάπεδος Phrygio Persæ, æneum tripodem sustinentes; digni visu ἔξ ἑαυτῶν, ἔξ ἑαυτῶν.* Iuxta etiam, Morychia domus. Plato, in initio Phædri. καὶ, παρ' Ἐπικράτη, ἐν τῇδε τῇ παλαιῶν ἔξ Ὀλυμπίῳ οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ. *Certè, apud Epicratem, in domo Morychiâ, quæ est prope fanum Iouis Olympij.* Item Charmidæ. Andocides, in Orat. περὶ μυστηρίων. Αὐτῇ ἐμήνυσεν, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου, τῇ πρὸς τὸ Ὀλύμπιον, μυστήρια ποιῆν Ἀλκιβιάδῳ. *Hæc indicavit, Alcibiadem, mysteria peragere in domo Charmidæ, quæ est iuxta Iouis Olympij templum.* Et sepulcrum Deu-

calionis. Pausanias. Σημεῖα διποφάροντες, ὡς Δευκαλίων
 Ἀθλῶσι ἐκίχησε, Τάφον, ἔναϊ (ἔ Διὸς ἔ Ὀλυμπίῃ) ἔ νδν ἔ
 πολὺ ἀφεσηκότα. *Signum ostendentes, habitasse olim Athe-*
nis Deucalionem, sepulcrum eius; non longè à templo, (Iouis
Olympii,) quod nunc exstat. Meminitque huius Strabo,
 lib. IX. Ἐν δὲ τῷ Κιῶν, Δευκαλίωνα φασι οἰκεῖσθαι. Ἐ τῆς
 Πύρρας αὐτόθι δείκνυσθαι σῆμα. ἔ δὲ Δευκαλίωνος, Ἀθλῶσι.
Cyni verò, habitasse Deucalionem ferunt; ἔ Pyrrhae ibi-
dem sepulcrum ostenditur; sed Deucalionis, Athenis.

IOANNIS MEVRSI

A T H E N A R V M

A T T I C A R V M

L I B E R II.

C A P. I.

Apollinis Pythij, simulacrum; Delphinij, templum: ut & Delphiniæ Dianæ, ab Aegeo structum; cuius ibi quondam domus. Mercurij ante illud signum; ἐν Αἰγέως πύλαις dictum. Alij tradunt, à Cretensibus dedicatum; qui servati è tempestate ab Apolline, in delphinem transformato. Poculum ibi effusum, cum veneno, Theseo preparatum ab Aegeo. Tripos, à Thalete dedicatus huic deo; qui & apud Aeginetas colebatur: apud quos & mensis, Δελφίνι dictus. Κῆποι, locus; ubi Veneris τῆς Οὐρανίας templum:

& signum, Alcamenis

opus.

PROPE Olympij Iouis templum, simulacrum Pythij Apollinis, & Delphinij ædes erat; quæ cum ad fastigium jam perducta esset, ferunt Theseum, necdum cognitum, pallâ talari indutum, plexaque eleganter comâ, venisse in Urbem: utq; primùm ad Delphinij accessisset, ab his, qui fastigium templi erigebant, per ludibrium rogatum, quid ita sola virgo nubilis oberra-

ret: illum verò nihil planè respondisse; sed, disiunctis
 plaustri bubus, quod tunc illo in loco erat, acceptam
 trabem laquearis altius, quàm culmen erat, quod sta-
 tuerant, proiecisse. Pausanias. μετὰ τὴν ναὸν ἔστι Διὸς ἔ-
 Ὀλυμπίης, πλεονεχίον ἀγαλμά ἐστιν Ἀπόλλωνος Πυθίης. ἐπὶ τῆς καὶ
 ἄλλο ἱερὸν, Ἀπόλλωνος, Ἰππικλησίου Δελφινίης. λέγεται δὲ, ὡς,
 ἐξήρασμένους ἔναυτον πλεονεχίον τῆς ὄροφης, ἀγνώως ἔλθοντες πάντες ἀφί-
 κειτο Θεσβίως ἐς τὴν πόλιν. οἷα δὲ χλιῶνα ἔχοντες αὐτὰ ποδήρη,
 καὶ πεπλεγμένης ὄψεως οἱ τῆς κόμης, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸν ἔ-
 Δελφινίης ναὸν, οἱ τὴν στέγην οἰκοδομῶντες ἤροντο σὺν χλωσάτῃ,
 ὅτι δὴ παρθένης ἐν ὄρα γάμος πλανᾷται μόνη. Θεσβίως δὲ, ἄλλο
 μὲν αὐτοῖς ἐδήλωσεν ἔδεν· ἀπολύσεις δὲ, ὡς λέγεται, τῆς ἀμάξης
 τὰς βῆδας, ἢ σφίσι παρῶν, τὸ ὄροφον ἀνέριψεν ἐς ὑψηλότερον, ἢ τῷ
 ναῷ τὴν στέγην ἐπιέειρε. Post Olympij Iouis templum, in pro-
 pinquo est Apollinis Pythii signum; item aliud templum,
 Apollinis, cognomento Delphinii. Aiunt verò, cum exstru-
 ctum illud esset, præter tectum, ignotum adhuc omnibus
 Thescum Urbem intrasse; cum autem, veste talari indutus,
 & decenter plexâ comâ, ad Delphinii usque templum per-
 uenisset, quæ adificabant tectum, interrogasse, quid atate
 nubili virgo ita sola oberraret: ipsum verò, nihil aliud re-
 spondisse: sed, solutis plaustri bubus, quod tunc aderat, tra-
 bem arreptam laquearis altius multo proiecisse, quàm illi
 templi tectum facerent. Nec Delphinio tantum Apollini,
 sed & Dianæ Delphinix sacra ædes; & tribunal illic
 erat, Ἰππικλησίω dictum. Pollux, lib. viii. cap. x. τὸ
 Ἰππικλησίω (δικαστήριον) ἰδρύθη μὲν ὑπὸ ἔστι Αἰγέως· λέγεται
 δὲ Ἀπόλλωνι Δελφινίω, ἔστι Ἀρτέμιδι Δελφινία. Quod in Del-
 phinio, (tribunal,) constitutum quidem ab Aegeo, dedica-
 tum verò fertur Apollini Delphinio, & Dianæ Delphinix,
 Sed

Sed de tribunali isto pridem in *Arcopago* dixi; nunc de templo porrò agamus. Et Apollinis hoc fuisse, dicit etiam Scholiastes Aristophanis, ad Equites. Δελφίνιον ἢ, ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἐπιδαύριον, ἔτι καλούμενον. *Delphinium verò, templum Apollinis est Athenis, ita dictum.* Dedicatum id ab Ægeο, Thesei patre. Ecce in Pollucis verbis. Ἰδρύθη μὲν ὑπὸ τῷ Αἰγέως. *Constitutum quidem ab Aegeo.* Nam is ibi habitabat; vnde & Mercurij signum, ante templum ad orientem collocatum, Ἐρμῆς ἐπ' Αἰγέως πύλαις dicebatur: effusumq; illic poculum cum veneno, quod Medeæ suasu Ægeus Theseo hospiti pręparaucrat. Plutarchus, in Vitâ Thesei. λέγουσι ἢ, τῆς κύλικος πίσεως, ἐκχυθῆναι τὸ φάρμακον, ὅτε νῦν ἐν Δελφινίῳ τὸ περίφρακτόν ἐστιν. ἐνταῦθα γὰρ ὁ Αἰγέως ὤκει· καὶ τὸ Ἐρμῆος, τὸν πατέρα ἔω τῷ ἱερῷ, καλεῖσθαι ΕΠ' ΑΙΓΕΩΣ ΠΥΛΑΙΣ. *Fertur verò, lapsò calice, effusum fuisse venenum, ubi nunc in Delphinio septum exstat. ibi enim Aegeus habitabat; & Mercurium, qui est ad orientem fani, nuncupant AD ÆGEI PORTAM.* Alij volunt, à Cretensibus dedicatum; qui servati è tempestate, & in Atticam delati, ab Apolline, sub delphinis piscis specie. Etymologici Auctor, in Ἐπι Δελφινίῳ. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι, Κρητῶν χειμαζομένων, εἰκασθεὶς δελφίνι ὁ Ἀπόλλων, ἔσωσε αὐτοὺς, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκμίσεις. ἀνθ' ὧν Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ ἰδρύθη ἱερὸν. Hi verò aiunt, quod Cretenses, tempestate iactatos, delphinis specie servarint Apollo, & in Atticam deduxerit; eaq; de causâ Apollini Delphinio templum dedicatum esse. Apollini verò huic Delphinio postea Theseus profligatum à se taurum Marathonium immolavit. Plutarchus, in citatâ statim Vitâ Thesei. ὅ ἢ θεοῦ, ἐνεργὸς εἶναι βεβλόμενος,

ἄμα ἢ Ἐδημαγωγῶν, ἐξῆλθεν Ἰπὶ τὸ Μαραθώνιον ταῦρον, ὅτε
 ὀλίγα πρῶτα τῆς οἰκῆσι τῶν Τετραπόλων παρέχοντα· καὶ χθ-
 ρωσαίμεν, ἐπεδείξατο ζῶντα, Διὰ τῆ ἄσπε ἐλάσας· εἶτα τῶ
 Ἀπόλλωνι τῶ Δελφινίῳ κατέβυσεν. *Theseus autem, in opere
 aliquo esse cupiens, gratiamq; populi captans, egressus est
 contra Marathonium taurum, non parum negotii facessen-
 tem iis omnibus, qui Tetrapolin habitabant; eumq; supera-
 tum, viuum exhibuit, per Urbem agitans: inde etiam Apol-
 lini Delphinio immolauit.* Thales quoque tripodem il-
 lum, tanto opere celebratum, Apollini huic dedicauit,
 cum inscriptione istâ. Θαλῆς Ἐξαμίης Μιλήσιος Ἀπόλλωνι
 Δελφινίῳ Ἑλλῶων ἀρεσῆον δις λαβών. *Thales Examij Mi-
 lesius Apollini Delphinio Græcorum præmium bis nactus.*
 Videndus est Diogenes Laërtius, in eius Vitâ, lib. i. Ut
 verò Athenis, ita quoque in Æginâ, quæ colonia Athe-
 niensium, deus ille eodem cognomento cultus; & Δελ-
 Φίνιῳ item mensis appellatus. Scholiastes Pindari, Nem.
 Od. v. Παρ' Αἰγινήτης Δελφίνιῳ μεις ἀγεται, Δελφινίῳ Ἀ-
 πόλλωνι ἱερός. *Apud Aeginetas est mensis Delphinus,*
Apollini Delphinio sacer. Proximè templum hoc Apol-
 linis, Κῆπιι erant; vbi templum Veneris τῆς Οὐρανίας:
 iuxta quoque simulacrum, figura quadratâ, ceu Mercurij
 istud esset, Alcamenis opus. Pausanias. Ἐς ἣ τὸ χω-
 ρεῖον, ὃ Κήπυς ἐνομάζεται, ἔτ' Ἀφροδίτης τὸ ναόν, ἃδεις λεγό-
 μεν σφίσι ἐστὶ λόγος. ἃ μὲν ἃδὲ ἐς τῶν Ἀφροδίτων, ἢ τῆ
 ναῶν ἀληθιῶν ἔσηκε· πάντης γὰρ χῆμα μὲν τετραγώνων, καὶ ταῦτα
 ἔπῃς Ἐρμῆς· τὸ ἢ Ἰπίγραμμα σημεῖον, τῶν Οὐρανίαν Ἀφρο-
 δίτων τῶν καλεσμένων Μοιρῶν εἶναι τῶν περὶ τῶν αἰ-
 γωνίαν τῆ Ἀφροδίτης ἐν τῆς Κήπυς, ἔργον ἐστὶν Ἀλκαμένους, καὶ
 τῶν Ἀθλων ἐν λόγοις θεῶν ἄξιον. *De loco verò, quem Hortos*
vocant,

vocant, & Veneris fano, nihil est, quod in sermone ipsi ferant; uti nec de Veneris signo, quod adsistit. nam quadrata quidem eius est figura, planè ut Mercuriorum, verùm indicat inscriptio, Venerem esse; earum, quæ vocantur Parca, natu maximam. Sed id Veneris simulacrum, quod in Hortis, ab Alcamene factum est; inter ea, quæ Athenis memorantur, visu dignum. Meminitq; Plinius, lib. xxxvi. cap. vi. Alcamenem Atheniensem, quod certum est, docuit (Phidias) in primis nobilem; cuius sunt opera Athenis complura in adibus sacris: præclaraq; Venus extra muros, quæ appellatur Ἀφροδίτη ἐν Κήποις. Lucianus, in Imaginibus. Σὺ δὲ (παύτῳ γὰρ, ὡς Φῆς, εἶδες) ἴθι μοι, καὶ τὸδε ἀπὸ κειμένου, εἰ καὶ (τὴν Ἀφροδίτην) τὴν ἐν Κήποις Ἀλκμήνῃσι, τὴν Ἀλκαμένης, ἐώρακας. Tu verò, (nam vidisti, uti inquis,) age, & hoc mihi responde, nunquid etiam Venerem illam Athenis, quæ in Hortis est, ab Alcamene facta, conspexisti? Meminit-que rursus postea, semel atque iterum; uti & in Meretricijs, in Dialogo Matris, & Musarij.

CAP. II.

Κυνόσαργες. Diomi sacrificium. Canis factum. Suidas emendatus. Herculis fanum; in quo, ad columnam quandam, appensum decretum Alcibiadis. Ara Herculis, à Diomo structa; item Hebes, Alcumena, & Iolai. Gymnasium; unde si quis furto quicquam abstulisset, cuius pretium drachmas decem superaret, capitis pœnâ plectebatur. Nothi omnes convenire illic soliti; qui expositi ibi loci, & dijudicati etiam, pariter sanè ac liberti. Sed hac discernendi ratio mox sublata à Themistocle. In propinquo, porta Urbis; Cynicag, illic secta instituta. Incensum totum à Philippo, Macedonum rege, cum vicinis monumentis; inter quæ Isocratis erant, quiq, ei genere proximi.

HINC Κυνόσαργες memoratur, cui à cane albo nomen; qui, faciente sacra Diomo, hostiæ partem abripuit. Eustathius, ad Iliad. β'. Κυνόσαργες, χωρίον, ἔτω κληθὲν ἀπὸ κυνὸς λεῖο; ὃ, Ἰνυμάη ἀΦαρπίασκη, & ἐκδραμόνι ἐκεί. Cynosarges, locus, ita dictus à cane albo, qui, abreptâ victimæ parte, huc excurrit. Mendum est apud Suidam. Κυνόσαργες, τόπος ἵς ἐστὶ παρ' Ἀθλωαίοις, & ἱερὸν Ἡρακλέους, καὶ αἰλίαν ριαύτιω Δίδυμο ὁ Ἀθλωαῖ ἐθνευ ἐν τῇ ἐστία· αἴτω κύνων λευκὸς παρῶν, ἤρπασε τὸ ἱερεῖον· καὶ ἀπελθὼν, εἰς ἕνα τόπον ἀπέθετο. Cynosarges, est locus quidam apud Athenienses; & Herculis fanum, ob talem causam. *Didymus Atheniensis sacrificabat in foco, canisq, albus, qui*
aderat,

aderat, hostiam abripuit; ac discedens, in loco quodam deposuit. Rescribo. ΔίωμⓄ ὁ ἈθῆναιῶνⓄ ἔθνε τῆ Ἐστία. Diomus Atheniensis sacra faciebat Vestæ. Stephani quoq; hâc in re corrupta verba, mutilâq;. ΔίωμⓄ Ἡρακλεῖ ὡς θεῶν θύων, τῷ * ξενώσων ἱερεῖ Ἡρακλεῖ ἥρωι ἔδῃξε. καὶ κύων λευκός, ἀρπάζας τὰ μηρία, εἰς ἔσο τὸ χωρὸν ὠνευγεν. Diomus, Herculi sacrificans, tanquam deo, * sacra Herculi heroi ostendit: Ⓞ canis albus, cum arripuisset coxam, in hunc locum asportavit. Hesychius. Κυνόσαργες, τόπⓄ ἱερός· ὠνομάσθη ἢ διὰ τῆς αἰτίας. Δίωμ, Φασί, θύονⓄ Ἡρακλεῖ, κύων, ἀρπάζας τὰ μηρία, ἔφυγε διωκόμενⓄ. ἐκλήθη ἢ ὁ τόπⓄ ἔτος, διὰ τὸ λευκότητῃⓄ ἔκινος, ἢ ἔκ τῆς. Cynosarges, locus sacer; appellatus ab hâc causa. Diomo, aiunt, Herculi sacra faciente, canis, coxâ abreptâ, cum persequerentur ipsum, cursu aufugit. Locus verò ita dictus ab albedine, vel celeritate, canis. Vlpianus, in Timocrateam. Τὸ ἢ Κυνόσαργες (ἐκλήθη) ἐκ τῆς ποιε θύονⓄ (ἔκ Δίωμ) τῷ Ἡρακλεῖ, κύων λευκὸν ἀρπάζας τὰ μηρία ἔκ ἱερεῖς, ἔκ Διοπέδω αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τῆρον, ἐνθα ἔστι τὸ γυμνάσιον. Cynosarges autem, (appellatum est) ex eo, quod, sacra olim faciente (Diomo) Herculi, canis albus hostiæ coxam abripuerit, deposueritq; ibi, ubi nunc gymnasium exstat. Canis factum breviter attingit etiam Pausanias. Ἔστι ἢ Ἡρακλεῖς ἱερόν, καλούμενον Κυνόσαργες. ἔκ τῶ μὲν ἐς τὴν κύων εἰδέναι τὴν λευκὴν Πυλεξαμένοις ἐστὶ τὸν χεισμὸν. Est delubrum quoque Herculis, Cynosarges appellatum; ac, quæ de cane albo feruntur, scire possunt, qui oraculum legerunt. Et obserua, Herculis ibi fanum fuisse. Meminit eius etiam Herodotus, lib. v. Καὶ Ἀγχομολίς εἰς τὰ Φαί τῆς Ἀθηκῆς Ἀλωπεκῆσι, εἰ γὰρ τῆ Ἡρακλεῖς, τῆ ἐν Κυνόσαργαί. Et sepulcrum An-

chemolij est in Attica Alopecis, prope Herculis delubrum, quod in Cynosarge exstat. Livijs, lib. xxxi. Philippus, signo receptui dato, castra ad Cynosarges, (templum Herculis, gymnasiumq;, & lucus erat circumiectus,) posuit. Harpocraton, in Ἡρακλέα. Πολλῶν ὄντων τῶν καὶ τῶν Ἀθητικῶν Ἡρακλείων, νόν ἀν' ὁ Δημοσθένης μνημονεύει τῶν ἐν Μαραθῶνι, ἢ τῶν ἐν Κωσοάρχει. Cum multa sint in Atticâ fana Herculis, nunc meminit Demosthenes eorum, quæ in Marathone, aut Cynosarge. In eo templo, ad columnam quandam, appensum erat decretum quoddam Alcibiadis. Athenæus memorat, lib. vi. Ἐν Κωσοάρχει μὲν, ἐν τῷ Ἡρακλείῳ, σήλη τις ἐστίν· ἐν ἣ ψήφισμα μὲν, Ἀλκιβιάδου· γραμματικῶς δ', Στέφανος ὁ Θεκυδίδου. In Cynosarge quidem, in templo Herculis, columna quedam est; & in eâ decretum, Alcibiadis; scriba autem, Stephanus Thucydidis. Herculis autem vti templum, ita quoque ara erat; item Hebes, Alcmeneque, & Iolai. Pausanias subiungit. Βωμοὶ δὲ εἰσιν Ἡρακλέους τε, ἔ' Ἡέρας· ἡ δὲ Διὸς παῖδα εἶσαν, σωοικεῖν Ἡρακλεῖ νομίζουσιν. Ἀλκμῶνης τε βωμὸς, καὶ Ἰολάου, πεποιήται· ὃς τὰ πολλὰ Ἡρακλεῖ σωεπίησε τῶν ἔργων. Ara verò sunt & Herculis, & Hebes; quam, cum Iouis sit filia, Herculi nuptam existimant. Almena quoque ara structa est, & Iolao; qui multorum Herculi laborum socius fuit. Ac Herculis quidem aram istam iussu oraculi à Diomo structam refert Suidas. Οὗ δὲ (Δίωμο) περὶ εἰς ἦν. ἔρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, ὅτι εἰς ἐκείνον τὸν τόπον, εἰ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο, βωμὸν ὀφείλοισι ἰδρύσασθαι. Metu verò (Diomus) percussus erat; & oraculum ei deus dedit, ut, quo loco hostiam deposuisset, aram exstrueret. Iolai aram, respexit idem Suidas alibi, cum inquit. Ἰόλαος, ἡρώς τις, ἡμῶμεν παρ' Ἀθηναίοις. Iolau, heros quidam;

quidam, honoratus apud Athenienses. Erat porro & gymnasium, ut videre est apud Stephanum. Κνωσάργες, γυμνάσιον ἐν τῇ Ἀθηναίῃ. Cynosarges, gymnasium in Atticâ. Et in citatis Liuij verbis. Cynosarges, templum Herculis, gymnasium. Plutarchus, in Themistocle, ubi de eo verba facit. Τῆς δ' ἐστὶν ἔξω πύλων γυμνάσιον. Est autem hoc extra portam gymnasium. Diogenes Laërtius, in Antisthene, lib. vi. Διελέγετο δὲ ἐν τῷ Κνωσάρῳ γυμνασίῳ, μικρὸν ἀπώθεν τῶν πύλων. Differebat verò in gymnasio Cynosargi, non longè à porta. Et qui quicquam inde cuiquam furto abducerent, pretio supra drachmas decem, ij capite plectebantur; idq; è Solonis lege. Demosthenes, Orat. in Timocratem. Εἴ τις ἐκ Κνωσάργος ἱμάτιον, ἢ ληκύθιον, ἢ ἄλλο τι φασλύτατον, ἢ τῶν σκευῶν τι τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων ὑφέλοιτο, ὑπὲρ δέκα δραχμας, καὶ τέρας θάνατον ἐνομοθέτησεν (ὁ Σόλων) εἶναι τὴν ζημίαν. Si quis è Cynosargi vestem, aut lagunculam, aut aliud quicquam minimi pretij, aut vasculum aliquod è gymnasijs, surripuerit, supra decem drachmas, etiam his pœnam mortis (Solon) constituit. Ac conueniebant isthuc nothi, exercitij causa. Suidas, in Κνωσάργες. Ἐφθδὴ ἔν ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, ἀλλὰ τῆς ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο. Quia Hercules nothus esse existimatur, ideo nothi ibi loci exercebantur. Et obserua ibi causam; quia nempe Hercules nothus. Quin discernebantur ibidem. Nonnus Monachus, in Collect. Hist. in Gregorij Nazianzeni σηλιτωλικὴν priorem, cap. LX. Κνωσάργες, τόπος ἦν Ἀθηναίς, ἐν ᾧ εἰ οἱ νόθοι ἐκείνοντο, εἰ τῶν δέ τις ὄντως γέγονεν υἱός. Cynosarges, locus Athenis, ubi nothi indicabantur, an cuiuspiam aliquis verè filius esset. Videndus etiam Diogenianus, Cent. v. Proverb. xciv. Hinc Demosthenes, Orat. in Aristocratem.

tem. Ἀλλ' εἰς τὰς νόθας ἐκεῖ σωθελεῖ, κατὰ τὴν πρὸς ἐνθάδε εἰς Κνωσοῦργας οἱ νόθοι. *Señ inter nothos ibi censetur, quemadmodum olim hic in Cynosarge nothi.* Plutarchus, in Erotico. Τῶν τὸ πάθος δεῖ καλεῖν ἔρωτα ἡλίου, ἔ νόθον, ὡς περ εἰς Κνωσοῦργας ζῶσι γὰρ. *Hunc affectum appellare oportet amorem effæminatum, ac nothum, & ad Cynosarges pertinentem.* Etiam illic deponerentur. Gregorius Nazianzenus, in Iulianum Orat. i. Τάλλα δ' ἀπερίφθου εἰς τὸ Κνωσοῦργας, ὡς περ τὸ πάθος τὰς νόθας. *Reliqua autem abijciuntur in Cynosarges, sicut olim nothis factum.* Ioannes Tzetzes, Chil. xiii. cap. cccclxxxix.

Ἐρρίπτον εἰς Κνωσοῦργας. τόπος δ' Ἀθήνας τῶν,

οὗ ἔ τὰς νόθας ἔρριπτον τοῖς χρόνοις τοῖς πατέροις.

Abijciabant in Cynosarges; locus autem hic Athenis,

Vbi nothos abijciabant temporibus superioribus.

Videndus etiam Apostolius Cent. vii. Prouerb. lxi. Pari verò conditione cum nothis & liberti habiti; itaque etiam illi huc conueniebant, itidem censendi, an plena ipsis libertas esset. Nonnus, loco iam citato. Ἐκάλεσαν δὲ τῶν Ἀθηναίων ἔ τὰς ἀπελωθέντας νόθας. νόθοι γὰρ ἔ τρι παρὰ τὰς ἐκ γρετῆς ἐλωθέντας. ἔ τρι δὲ ἐκρίνοντο, ἔ ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὅλως ἐλωθερώθησαν. *Apud Athenienses verò etiam libertos vocabant nothos, cum ingenuis comparatos. Censebantur autem, & explorabantur, an omnino libertate donati essent.* Et communi etiam illic exercitio utebantur. Inde intelligendus Dion Chrysostomus, Orat. xv. quæ est, Περὶ δαλείας, ἔ ἐλωθερίας. Τί γὰρ, εἶπε, καὶ τῶν κωλύει με ἐν Κνωσοῦργᾳ αἰλείφρατος μὲ τῶν νόθων, εἶπερ ἔ μητρὸς ἐλωθέντας, ἴσως ἢ ἔ ἀγῆς, τυγχάνω γεροντός· καὶ πατρὸς, ἔ σὺ φῆς; *Quid ergo, inquit, secundum hoc prohibet me in Cynosarge ungi*

*cum nothis, siquidem & matre libera, ac fortasse etiam
 ciue, & parente, quo tu dicis, sum prognatus? Sed discrimen hoc nothorum, & ingenuorum, à Themistocle est
 sublatum. Plutarchus, statim in initio Vitæ eius. καὶ τῷ
 νόθων, εἰς Κνωσάργους (Ἐπιελάντων, (τῶν δὲ ἐστὶν ἔξω πυλῶν
 γυμνάσιον Ἡρακλέους, ἐπεὶ καὶ κείνῳ ὅσῳ ἦν γῆσι ἐν θεοῖς,
 ἀλλ' ἐνείχεται νοθεία, διὰ τὴν μητέρα, θνητὴν ἔστω.) ἐπὶ τῆς Ἰνας
 ὁ Θεμιστοκλῆς τῶν δὲ γεγονότων νεανίσκων, καθάβαινοντες εἰς
 Κνωσάργους, ἀλείφεται μὲν αὐτῶν ἢ, τὰς τὰς φρομένους, δοκεῖ πε-
 νέρως τὸν τῷ νόθων ἢ γῆσιων διορισμὸν ἀνελεῖν. Cum nothi
 in Cynosarges conuenirent, (quod gymnasium Herculis est
 extra portam, siquidem nec ille ingenuus inter deos, verum
 nothus, ceu mortali matre natus,) induxit Themistocles in-
 uenes quosdam, nobili familiâ ortos, ut, comitati in Cyno-
 sarges, unâ secum ungerentur: & hoc factò, callidè notho-
 rum atque ingenuorum discrimen sustulisse videtur. Erat
 autem, ut in citatis his Plutarchi etiam verbis obserua-
 mus, extra portam, non longè ab Vrbe; Cynicâq; illic
 secta ab Antisthene instituta. Diogenes Laërtius, in eius
 Vitâ, lib. v i. Διελέγετο δὲ ἐν τῷ Κνωσάργῳ γυμνασίῳ, μικρὸν
 ἄπωθεν τῷ πυλῶν. ὄθεν Ἰνας ἐπὶ τὴν Κνωκὴν ὄπερθεν ὀνομαδοῦνται.
 Disserebat verò in gymnasio Cynosarge, non longè à portâ;
 unde quidam Cynica sectæ nomen inde datum volunt. De
 sectâ Cynicâ, ibi loci institutâ, Hefychius Milesius idem
 dicit. Κνωκὴ ἐκλήθη φιλοσοφία, διὰ τὸ ἐν Κνωσάργῳ τῷ
 γυμνασίῳ καθάρξασθαι αὐτῆς τὸν ἀνθρώπῳ. Cynica philoso-
 phia appellata est, quod Antisthenes in gymnasio Cynosarge
 instituerit. Incensum fuit vniuersum à Philippo, Deme-
 trij filio, Macedonum rege. Liuius, libro citato. Sed
 & Cynosarges, & Lycæum, & quicquid sancti, amænive,
 circa*

circa Urbem erat, incensum est; dirutaq; non tecta solum, sed etiam sepulcra. Vbi obserua, etiam sepulcra dici; nam hæc multa iuxta erant: in his Isocratis, plurimumque è propinquis. Plutarchus, in eius Vitâ, lib. De x. Rhet. Εὐτάφη ἢ μὲν τῆ συγγείας, ἀληθίον Κωροσάργου, ἵπτι τῆ λόφου ἀεισερεῶ. Sepultus verò est cum propinquis, iuxta Cynosarges, in sinistra collis parte.

CAP. III.

Lyceum, à quo dictum. Apollinis τῆ Λυκαίωνος, siue Λυκίης, templum; eiusq; simulacrum, quale. Polemarchorum olim curia. Hesychij error indicatus. Gymnasium, Apollini sacrum; à Pisistrato, siue Pericle, edificatum: à Lycurgo in maius auctum, & arboribus exornatum. Palestra; platanus item magna, & aqueductus. Deambulacrum Aristotelis; à quo ipse, Περαιπατηκός; & discipuli, Περαιπατηκῶν appellati. Locus cursus, exercitiumq; militum. Lex Solonis, in hos, qui hinc furto aliquid abduxissent, quod superaret drachmas decem. Cæna item agitari ibidem solita. Panopis fons, qui corruptus atate Strabonis. Porta Diocharis. Sepulcrum Nisi. Ciceronis in Tusculano gymnasium, eodem nomine nuncupatum; & in villa Tiburtina Hadriani locus quidam. A Philippo rege incenditur; & à Syllâ, excisis arboribus, devastatur.

LYCEVM sequebatur, Apollinis templum; à Lyco, Pandionis filio, appellatum. Pausanias. Λύκων ἢ, ἀπὸ μὲν Λύκου, τῆ Πανδίωνος, ἔχον τὸ ὄνομα.
 Ἀπὸλλων-

Ἀπόλλωνος ἡ ἱερὸν ἐξαρχῆς τε δούτος, καὶ κατ' ἡμᾶς, ἐνομιζέτο.
Lycæum verò, à Lyco quidem, Pandionis filio, nomen habet; Apollinis autem templum olim, & nunc, creditum est.
 Erat autem Apollini sacrum τῷ Λυκαλίονω. Vlpianus, in Timocrateam. τὸ ἡ Λύκων, ἔ' Λυκαλίονος Ἀπόλλωνος. ἡ, ὅτι νόμιμος ὁ θεὸς νομιζέται, ἅκ' ἔ' τητέσση Ἀδμητῶ· καὶ ἀνάγκη ἡ ἀνελεῖν, ὡς νόμιον. τὰς λύκους, τὰς ἐχθρὰς ὄντας τῆς πόλεως· ἡ, ὅτι λύκων ποιεῖ ἐπελθόντων τῇ πόλει τῇ τῶν Ἀθηναίων, καὶ πολλὰς τῶν Ἀθηναίων ἀνακρίντων, ἔρησεν ὁ θεὸς, ἡτὴν μάλιζα ἐν τῷ τόπῳ. Ἐλοιπὸν ἅκ' τῶν ὀσμῶν ἀπώλλωτο οἱ λύκοι. καὶ ἅκ' τὰς, χάρην ὁμολογῶντες οἱ Ἀθηνᾶιοι τῷ Ἀπόλλωνι, ἱερὸν ἐκείσε αὐτὸ καλεσθήσωντο· καλέσωντες αὐτὸ, Λυκαλίονος Ἀπόλλωνος. *Lycæum verò, est (templum) Apollinis Lupicide; siue quod is deus Pastoralis habeatur, ex eo quod Admeto seruijt; & necesse ei fuit, ut Pastorali, occidere lupos, gregum hostes: siue quod, cum aliquando lupi urbem Atheniensium inuasissent, & Athenienses multos interficerent, Deus ille oraculo monuerit, uti maximè ibi leci sacrificarent: ac deinceps è nidore lupi planè perierint. Hâc de causâ Athenienses, ut se erga Apollinem gratos exhiberent, adem ei, Lupicide cognomento, illo in loco exstruxerunt.* Alij, quod cum Lycei nomine magis est conueniens, Apollini τῷ Λυκίῳ sacrum fuisse tradunt; eiusq; ibi simulacrum item erat, in columnâ recumbens: sinistrâ manu arcum gerens, dextrâ supra caput refractus; tanquam deo à multo labore quiescente. Lucianus, De Gymnasijs, ita Solonem loquentem introducens. Ὁ μὲν χῶρος αὐτός, ὡς Ἀνάχαρσι, γυμνάσιον ὑφ' ἡμῶν ὀνομάζεται, καὶ ἐστὶν ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἔ' Λυκίῳ. Ἐτὸ ἀγαλλμα ἡ αὐτὸ ὄρας, τὸν ὅτι τῇ σήλῃ κεκλιμένον· τῇ ὑψητέρῃ μὲν, τὸ πῶρον ἔχοντα· ἡ δὲ σῆλῃ ἡ, ὑπερ

τῆς κεφαλῆς ἀνακεκλασμένη, ὡς περ ἐκ καμάτε μακροῦ ἀνα-
 παύομενον δείκνυσι τὸν θεόν. *Locus quidem ipse, ὁ Anacharsi,*
gymnasium à nobis appellatur; estq̄, templum Apollinis Ly-
cij. Vides verò etiam eius simulacrum, in columnâ inclina-
tum; sinistra manu, arcum habens: dextra autem, supra
caput refracta, quasi quiescentem à labore diuturno deum
indicat. Et obscura; gymnasium ibidem erat: à Pisistrato,
sive Pericle, ut alij volunt, ædificatum. Suidas. Λύ-
κειον, ἐν τῷ παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίῳ. ὁ Θεόπομπος μὲν, Πισί-
στρατον πιησὶ Φησι. Φιλόχορος δ' ἵ, ὅτι περὶ τῶν Περικλέους
ἡμέρας. Lyceum, unum è gymnasijs, qua sunt apud Athe-
nienjes; quod Theopompus, à Pisistrato; Philochorus, cu-
rante Pericle, factum dicit. Et hoc ipsum est, quod A-
pollini quoque sacrum, pariter ac templum, Plutarchus
tradit, causam addens, Sympos. lib. VIII. Quaest. IV. καὶ
μὴ δὲ Ἀθηναίους εἰκός ἐστιν Ἀπόλλωνι καθερῶσαι τὸ γυμνάσιον
αἰλόγως, καὶ αὐτομάτως. ἀλλὰ παρ' ἑ τῶν ὑγιᾶν ἔχομεν θεῶ,
τῶν Δεξίῳ τε δίδοναι, καὶ ρώμην, ὅτι τὰς ἀγῶνας ὦνοντο.
Et sanè neque Athenienses verisimile est sine ratione, ac te-
mere, gymnasium Apollini dedicasse; verùm, à quo deo ha-
bemus sanitatem, eum quoque bonam corporis habitudi-
nem, item robur, ad certamina suppeditare existimabant.
Olim illic polemarchorum curia erat, antequam Solon
novem archontes in unum locum convenire precepisset.
Suidas. Ἄρχοντες, οἱ ἐνέα ἑνές. θεσμοθέται ἔξ, ἄρχων, πολέ-
μαρχος, βασιλεύς. καὶ, περὶ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων, ὅτι
ἐξελῶ αἰροῖς ἅμα δικάζον. ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεύς, καθῆσθαι ὡς
τῷ καλεσμένῳ βυκολείῳ. τὸ δ' ἵ, ὡς πλεῖστον ἔπρωταίους. ὁ δ' ἵ πο-
λέμαρχος, ἐν Λυκείῳ. Ἐὶ ὁ ἄρχων, ὡς τὰς Ἐπινύμους. οἱ
θεσμοθέται, ὡς τὰ θεσμοθέσιον. Archontes, erant novem
quidam

quidam. *Thesmothetæ sex, Archon, Rex, Polemarchus. Et, ante Solonis leges, ipsis unà iudicare non licebat; sed Rex, sedebat ad Bucoleum, quod est iuxta Prytaneum; Polemarchus, in Lyceo; Archon verò, ad Eponymos; Thesmothetæ, ad Thesmothesium.* Apud Hesychium ἐπιλύκιον scribitur. Ἐπιλύκιον, δὲρχεῖον τῶν πλεμάρχων Ἀθηνῶν. *Epilycium, archium Polemarchorum Athenis.* Verùm errat, mendo inductus; cùm ἐπιλύκιον, pro ἑπὶ Λύκον, apud Auctorem aliqueni scriptum à librario oscitante inuenisset. Quæ de conditore Pericle, aut Pisistrato, è Suida protuli, eadem habes apud Harpocrationem. Ac de Pericle, etiam Hesychius refert. Λύκον, τόπος· Περιμλέες ἑπιστετήσαντο τὸ ἔργον. *Lyceum, locus; Pericle opus curante factus.* Equidem arbitror, inchoatum à Pisistrato, post à Pericle exstructum. Alij Lycurgo ascribunt. Lycophronis filio, oratori. Pausanias, vbi de eo agit. τὰ δὲ ἑπὶ τῆς αἰτῆς πολυλείας, ἀ ἀνοδόμησεν, ἐν Περραιεῖ νεώς εἰσιν οἴκοι, καὶ τὸ πρὸς τῷ Λυκείῳ καλεχμένῳ γυμνάσιον. *Quæ verò, dum temp. gessit, edificauit; ea sunt, in Piræo naualia; Gymnasium, ad Lyceum quod vocatur.* Verùm illud sic interpretor, vt in maius multo exstruxerit. Hoc accipio è Plutarcho; qui ait, arbores quoque illic plantasse, & palæstram exstruxisse. Locus est in eius Vita, lib. De x. Rhet. Πολλὰ δὲ πόλεως ἐπιλώρθωσε, ἔτελερθε τῷ δήμῳ παρεσκεύασε τετρακισίας, καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε, καὶ ἐφύτρωσε, ἔτι δὲ παλαιστρᾶν ἀνοδόμησε. *Multa in Vrbe instaurauit, & triremes populo instruxit quadringentas; tum gymnasium in Lyceo etiam fecit, & arbores ibidem plantauit, ac palæstram edificauit.* Et palæstræ, recens structæ, meminit Plato, in initio Lysidis, vbi de Lyceo agit.

Δεδρο, ἔφη, δείξας μοι ἐν τῷ κατὰντικρῷ ἔτείχως περὶ βολόν τε
 ἰνὰ, καὶ ἴσαν ἀνεωγμένῳ. Διατρέβομεν δὲ, ἢ δ' ὅς, αὐτόθι
 ἡμεῖς τε αὐτοὶ, ἔ' ἄλλοι πᾶντο πολλοὶ, ἔ' καλοί. Ἐστὶ ἢ δη ἢ τῆς;
 καὶ ἴς ἢ Διατρέβη; Παλαίτρα, ἔφη, νεωστὶ ἀνοδομημένη. *Hic,*
ait, ostenso mihi exadverso muri septo, ianuaq; item aperta;
illic, inquit, versamur cum nos ipsi, tum alij omnino multi,
ijq; honesti. Sed quodnam istud, aut qua illic conversatio?
Palaestra, ait, recens admodum exstructa. Aqueductus item
ibi, & ingens platanus; cuius vtriusque mentio est apud
Theophrastum, Hist. Plant. lib. i. cap. xi. Ἦγε ἔν ἐν τῷ Λυ-
κείῳ ἢ πλάτανος, ἢ κτ' ἢ ἔχετον, ἔ' ἡ νέα ἔσσα, περὶ τρεῖς καὶ
τριάκοντα πήχους ἀφῆκεν. Igitur qua in Lyceo est platanus,
iuxta aqueductum, cum novella adhuc esset, cubitos tres ἔ
triginta circiter emisit. Et Plinius, lib. xii. cap. i. Celebra-
ta sunt (platani) primum in ambulatione Academiae Athe-
nis, cubitorum triginta sex, unius radice ramos antecedente.
Nunc est clara in Lyceo, gelidi fontis socia amœnitate, itine-
ri apposita, domicilij modo causa octoginta atque unius pe-
dum specu, nemoroso vertice, ἔ' se vastis protegens ramis,
arborum instar, agros longis obtinens umbris. Platani me-
minit quoque strictim Maximus Tyrius, Dissert. viii.
 Ἐλεγε ἢ πῶτα μόνον οὖν ἐν μέσοις Ἑλλήσιν, ἀλλὰ ἔ' οἴκοι, καὶ δη-
 μοσία, ἐν συμποσίοις, ἐν Ἀκαδημία, ἐν Περραιεῖ, ἐν ὁδῷ, ἔ' πρὸ
 πλάτανῳ ἐν Λυκείῳ. Dicebat autem hæc non tantum inter
 medios Græcos, sed ἔ' domi, ac foris, in conuiujs, *Acade-*
miâ, Piræo, viâ, ἔ' sub platano in Lyceo. Erat ibidem
 ambulacrum Aristotelis; à quo ipse, Περικατηλικὸς; &
 qui eum sectabantur, Περικατηλικεὶ nuncupati. Diogenes
 Laërtius, in eius *Vitâ, lib. v. φησὶ δὲ Ἐρμιπποσὶ ἐν τοῖς βίοις,*
 ἔ' ἡ, πρὸς βίον ἔ' αὐτὸς πρὸς Φίλιππον ἔ' πρὸς Ἀθλωαίων, χο-
λάρχης

ἀρχῆς ἐβλήετο τ' ἐν Ἀκαδημία σχολῆς Ξενοκράτης· ἐλθόντα δὲ
 αὐτὸν, Ἐπασσόμενον ὑπ' ἄλλω τινὶ σχολῶν, ἐλέαζεν περὶ πάλιν,
 τ' ἐν Λυκείῳ. Ἐμέγχε μὲν ἀλείμμασιν ἀνακάμπτοντα, ἥτις μα-
 θηταῖς συμφιλοσοφεῖν, ὅθεν Περιπατητικὸν προσεταροῦσθαι.
*Refert Hermippus in Vitis, cum legatus Atheniensium ad
 Philippum profectus esset, schola, quæ in Academia, Xeno-
 cratem profectum fuisse: cum reversus autem esset, ac præ-
 fectum schola alium conspexisset, elegisse in Lycæo ambula-
 crum; & ibi usque ad vñtionem deflectentem, cum disci-
 pulis philosophatum: unde etiam Peripateticum appellatum.*
 Cicero, Academ. Quæst. lib. i. *Qui erant cum Aristotele,
 Peripatetici dicti sunt; quia disputabant, inambulantes in
 Lycæo.* Meminit item Ammonius, in Vitâ Aristotelis.
 Et exinde mansit schola; meminitq; ita eius Plutarchus
 etiam, lib. De Exilio. Ἐπὶ τῆς σοφῆς ἐλθὲ, καὶ τῆς σοφῆς Ἀ-
 θηναίων σχολῆς, καὶ Ἀκαδημίας. ἀναπέμπασαι πρὸς ἐν Λυκείῳ,
 τῆς ἐν Ἀκαδημία, τὴν Σολῶν. *Ad sapientes ito, & Atheni-
 enses scholas, ac gymnasia; Lyceum, Academiam, Porticum.*
 Locus quoque, vbi cursum exercebant, illic fuit. Obser-
 uo apud Xenophontem, Hist. Græc. lib. ii. Ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι
 καὶ τ' ἐν Λυκείῳ δρόμον μέλλοιεν πρὸς μηχαναῖς προσάγειν, πρὸς ἴδι-
 ον ἐκέλευσε πάντα ἀμαξιαῖς λίθους ἀγεῖν, καὶ κατὰβάλλειν, ὅπως
 ἕκαστος βέλτοισι τ' δρόμοις. *Vbi cognovisset, quod ad curri-
 culum à Lycco machinas admoturi essent, iussit, ut iumenta
 omnia lapides plaustrales comportarent, eosq; in curriculo,
 ubicunque vellent, abijcerent.* Et hîc se exercebat ante
 bellum juvenis Attica militaris. Aristophanes Pace.

Καὶ γὰρ ἰκανὸν χρόνον ἀ-
 πολύμεθα, Ἐκαταπετρίμεθα, πλανώμενοι.
 Ἐς Λύκειον, καὶ Λυκείας
 Σὺ δὲ σοφί, σὺ δὲ ἀπαιδί π.

Iamq̄, satis longum tempus

Perimus, & contriti sumus, oberrantes

In Lyceum, & è Lycéo,

Cum hasta, ac clypeo.

Vbi Scholiaſtes. Τὸ Λυκείον, γυμνάσιον Ἀθῶνῶν, ὅπερ πρὸς τὸ πλῆρες ἐδούκην γυμνάζεσθαι. *Lyceum, gymnasium Athenis, ubi ante bellum, ut videtur, exercebantur. Nec pedites tantum, sed & equites; estque de ijs Xenophontis iste locus, in Hipparchico. Ὅταν γε μὴν πρὸς τὸ ἀκοντισμῷ διαλαύνωσιν ἐν Λυκείῳ, καλὸν ἐκαστέρας τὰς πέντε φυλάς ἑπὶ τῷ μετώπῳ ἐλαύνειν, ὡς εἰς μάχῃ. Quoties quidem in Lycéo ante iaculationem agitationes instituunt equites, sanè pulcrum quiddam fuerit, utrasque tribus quinque, tanquam ad prælium, à fronte provehi. Et pompa híc exhibebatur ab hipparcho. Xenophon ibidem. Ἐπιτὰ ὅπως ταῖς πομπαῖς ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀξιοθεάτους ποιήσῃ. ἐν ἧ καὶ ἰαλλὰ ὅσα ἑπιδεδκνύουσι δεῖ τῇ πόλει, ὅπως ἢ δυνατὸν κάλλιστα ἑπιδείξῃ, ταῦτ ἐν Ἀκαδημίᾳ, καὶ ταῦ ἐν Λυκείῳ. Deinde, ut diebus festis pompas, spectatu dignas, exhibeat; aliaq̄, quæ sunt exhibenda urbi, quantum possit, quàm pulcherrimè representet: sive id in Academia faciendum, sive item in Lyceo. Si quis autem, dum nimirum exercebantur, quicquam inde surripuisset, cuius pretium drachmas decem superaret, lege Solonis capite luebat. Demosthenes, Orat. in Timocratem. Εἴ τις γ' ἐκ Λυκείου ἱμάτιον, ἢ ληκύθιον, ἢ ἀλλότῳ φανλόταλον, ἢ τῶν σκευῶν ἢ τῷ ἐκ τῷ γυμνασίῳ ὑφέλοισι, ἢ ὡς δέκα δραχμῶν, ἢ τῶν ἄλλων θάνατον ἐνομοθέτησεν (ὁ Σόλων εἶναι πλὴν ζημίαν. Si quis è Lyceo vestem, aut lagunculam, aut quicquam aliud minimi pretij, aut vasculum aliquod è gymnasijs surripuerit, supra decem drachmas, etiam his pœnam mortis*
(Solon)

(Solon) statuit. Et posteriori tempore cœna quoque ibi instituta. Athenæus mihi testis, lib. iv. Ἐν Ἀθῴαις δ' ἱεροῦσι, ἃ πάνυ δευκαίων δυοῖν γενομένων δείπνων ἐν Λυκείῳ τε καὶ Ἀκαδημίᾳ, ἔμην εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εἰσενέγκαι ἄψοποιε λοπίδα, πρὸς ἑτέροις ἰνὰ χρεῖαν, τὸν κέραμον πετάξαι πάντας τὰς ἱεροποιεῖς, ὡς μακρόθεν σὺν ἀσειεῖς παρρησίουσας γηρομένης, δέουτος ἀπέχουσι τὴν μακρόθεν. τὸν δ' ἐν τῷ Λυκείῳ, κρέας ταυλοχρὸν εἰς ταυλοχρὸν Διασκοδάσσῳ, μασιγῶθῳ, ὡς πρῶτον φερόμενον πνηρῶς. Athenis narrant, cum conuiuia non omnino antiqua duo agitentur, in Lyceo, & Academia; in eo, quod in Academia, illatâ à coquo in alium usum patinâ fictili, sacrorum ministros omnes hanc fregisse, tanquam ea nimis procul inciviliter irrepsisset: in hoc verò, quod in Lyceo, coquum, qui salitam carnem in modum salsamenti è piscibus concinnauerat, flagris casum, ceu improbè ingeniosum. In propinquo, Panopis fons spectabatur, ad portam Urbis, quâ ibatur in vicinam Academiam. Obseruare est apud Platonem, in citato initio Lysidis. Ἐπρῶτόμην μὲν ἐξ Ἀκαδημίας ὄντι Λυκεῖς τὴν ἔξω τείχος. ἐπεὶ δ' ἐγγρόμην καὶ τὴν πυλῖδα, ἣ ἢ Πάνοπος κρήνη, ἐνταῦθα σωέτυχον Ἰπποδάμῳ. Ibam ex Academia rectâ in Lyceum, via quæ est extra mania; postquam verò venissem ad portam, ubi fons Panopis, incidi in Hippothalem. Neque alius certè fons est, cuius meminit etiam Strabo; è quo illud item discimus, portam istam, quæ Platoni hîc memòratur, Docharis appellatam fuisse. Verba Strabonis ista exstant, lib. ix. Εἰσι μὲν αἰπηρὰ καθαρεῖς ἃ πῶμα ὕδατο, ὡς Φασίν, αἰεὶς τῶν Διοχάρους καλεμένων πυλῶν, πηλοῖον ἔμην Λυκεῖς. πρῶτον δὲ ἃ κρήνη καλεσκοδάσσῳ πηλοῖον, πολλῶν, καὶ καλῶν, ὕδατο. εἰ μὴ νόον, ἢ ἀν εἰη θαυροῖον, εἰ πάλα πολλὸν ἃ καθαρὸν ὡς, ὡς τε

καὶ πῶμον εἶναι, μετέβαλε ἡ ὕστρον. *Sanè sunt & scaturigines, uti aiunt, aqua pura, & potabilis; extra portam, quae Diocharis appellatur, ad Lyceum: olim quoque fons exstructus iuxta fuit, aquam habens multam, & bonam. quod si ea hodie non est ita pura, quis miretur, olim multam exstitisse, & puram adeò, ut potaretur, verùm nunc mutata esse?* Vbi illud quoque discimus, iam Strabonis tempore fontem hunc corruptum fuisse. Ponè Lyceum, erat Nisi monumentum, regis olim Megarensium. Pausanias. Ἐστὶ ἡ ὀπίθεν τῆς Λυκείας, Νίσυς μνήμα· ὃν ἀποθανόντα ὑπὸ Μίνω, βασιλῆος τῶν Μεγάρων, κομισάμενος Ἀθῆναιῶσι, πάντῃ θάπτῃσιν. Ponè Lyceum, Nisi sepulcrum est, Megarensium regis; quem, occisum à Minoe, Athenienses, cùm sustulissent, eo loco sepelierunt. Cicero denique, uti villam quandam suam, in quâ libros *Questionum Academicarum* scripsit, Academiam appellavit, ab Atheniensi istâ; ita & Lyceum dixit gymnasium quoddam, in Tusculano à se exstructum. Meminit ipse, De diuin. lib. i. *Nuper cùm essem cum Quinto fratre in Tusculano, disputatum est. nam, cùm ambulandi causa in Lyceum venissemus, id enim superiori gymnasio nomen est; perlegi, inquit ille, tuum paullo antè tertium De natura deorum.* Et Hadrianus Imperator locum quendam, in villâ suâ Tiburtinâ, sic inscripsit. Spartianus, in eius Vitâ. *Tiburtinam villam mirè exedificavit; ita ut in ea & provinciarum, & locorum celeberrimorum, nomina inscriberet: velut Lyceum, Academiam, Prytaneum.* Incensum autem est à Philippo, Demetrij filio, Macedonum rege. Lilius, lib xxxi. *Et Cynosarges, & Lyceum, & quicquid sancti, amœnive, circa Urbem erat, incensum est.* Et arbores postea, Urbem obsidens, Sylla excidit.

excidit. Plutarchus, in eius Vitâ. καὶ πῶς τε Ἀκαδημίαν
ἔκρηε, δένδροφορῶτά τινι παρὰ τῶν ἑσθίων ἔσται, ἔ τὸ Λύκειον. Et Aca-
demiā devastavit, arboribus inter suburbia alia frequen-
tissimam, ἔ Lyceum.

CAP. IV.

*Ilissus, ἔ Eridanus, Urbem interluebant. Orithyia
ad Ilissum à Borea rapta. Attici domus. Iamblichi
verba emendata. Locus, ubi Codrus quondam inter-
fectus. Musarum τῆ Ἰλίουσίδων ara. Stephani
locus restitutus.*

P O S T hæc duo à Pausania fluuij commemorantur,
qui per Urbem labebantur; Ilissus, &, qui in eum
illic incidebat, Eridanus. Ita enim inquit. Ποταμοὶ
ἢ Ἀθηναίοις ῥέουσιν Ἰλίουσός τε, ἔ Ἡριδανῶ τῶ Κελτικῶ κτῆ ἔ
αὐτὰ ὄνομα ἔχων, ἐκιδδὲς ἐς τὸ Ἰλίουσόν. *Flumina sunt Athe-
niensibus cum Ilissus, tum Eridano Celtico cognominis, qui
in eum influit. Meminit vtriusque etiam Plato, in Cri-
tia; ubi de diluviis quibusdam sermo. Τὸ ἢ περὶ ἐν ἐτέρῳ
ῥέονῳ μέγαθῶ μὲν λῶ πρὸς τὸν Ἡριδανόν, καὶ τὸ Ἰλίουσόν, ἀπο-
βέβηκα. Prius autem, alio quodam tempore eâ erat magni-
tudine, ut ad Eridanum, ἔ Ilissum, perveniret. Ad Ilissi
fluminis ripam Orithyiam à Borea raptam memorabant.
Pausanias. Οἱ ἢ Ἰλίουσός ἐστιν ἔ τῶ, ἔνθα πάρος ποταμὸς ὠρέθηεν
ὑπὸ ἀνέμου βορέε φασὶν ἀρπαθῆναι. Est autem hic Ilissus,
ubi ludentem Orithyiam à Borea vento raptam ferunt.
Plato, Phædro. ΣΩΚΡ. Δένδρο ἐκτραπόμενοι κτῆ τὸ Ἰλίουσόν
ἴωμεν. εἶτα, ὅπως αὐτὸ δόξη, ἐν ἡσυχίᾳ καθιζώμεθα. ΦΑΙ. Εἰπέ
μοι,*

μοι, ὡς Σάικρατες, ὅσα ἐνθένδε μένει ποθὲν διπὸ Ἐΐλιος ἔλέγεται
 ὁ Βορέας πλὴν Ὠρείθυαν ἀρπάσει; SOCR. Huc digressi, ad
 Illissum abeamus; ibiq., quo visum erit loco, quietè conside-
 amus. PHÆ. Dic mihi, Socrates, an non hic est, ubi ab
 Illisso Orithyiam Boreas rapuit? Ac domum ibidem Atti-
 cus habuit. Cicero, De Leg. lib. i. Respondebo tibi equi-
 dem, sed non antè, quàm tu ipse mihi responderis, Attice,
 certène non longè à tuis adibus inambulans post excessum
 suum Romulus Proculo Iulio dixerit, se deum esse, & Qui-
 rinum vocari, templumq. sibi dedicari eo in loco iusserit: &
 Athenis, non longè item à tuâ illâ antiquâ domo, Orithyiam
 Aquilo sustulerit: sic enim est traditum. Quod ad raptum
 Orithyia ad Illissum flumen attinet, est de eo Dionysij
 quoque locus, in Descriptione Orbis.

Νέρθε γε μὲν Ἰσθμοῖο πρὸς ἀγῶας Ἀΐτικὸν ἔδαρ·
 Τῆ δ' ἄρα θεσπεσίῃς φέρεται ῥόθῳ Ἰλίσσοιο,
 Ἐνθεν ἔ Βορέης πρὸς ἀνήρπασεν Ὠρείθυαν.

Quæ sic reddidit Priscianus.

Attica sed tellus post Isthmum solis ad ortum est;
 Hinc Orithyiam Boreas rapuisse puellam
 Traditur: hinc Illissus aquis devoluitur amnis.

Festus Auienus.

Illissi Boreas stagno tulit Orithyiam.

Corrigendus Iamblichi locus, De Vitâ Pythagoræ, lib. i.
 cap. xxxiv. κληθεῖσαν δὲ τρισὶ θρεαῖς ὑπερον τῷ περὶ τρον κτ'
 Θεῶνας, καὶ πλὴν Ὠρείθυας ἀρπαγῶ. Perperam editur,
 ἔ πλὴν Ἐρείθυας ἀρπαγῶ. Nam quod ait, κτ' Θεῶνας, ideo
 dixit, quia Boreas Thrax erat. Apollonius Rhodius,
 Argonaut. lib. i.

Ζήτης δὲ αὐτὸν Κάλαις τε Βορῆιοι ἦες ἵκοντο·
 Οὓς πρὶ Ἐρεχθίδος Βορέη τέκεν Ωρείθυα,
 Ἐχάλιη Ὀρήκης θυγατρὴς. ἐνθ' ἄρα τῷ γε
 Ὀρηίκιον Βορέης ἀνερίψατο Κεκροπίηθεν,
 Ἰλίσσον· ἀπεπέροισθε χορῶν ἐνὶ δινύσσου.

*Zetes quoque, & Calais, Boreæ filij, venerunt;
 Quos Erechthei filia Orithyia peperit Boreæ,
 In sinibus Thraciæ, hieme asperæ, ubi hanc
 Threicius Boreas deposuit, Cecropiâ abductam,
 Cum iuxta Ilissum choreas agitaret.*

Porrò locus etiam ibi vulgò ostendi, ubi Codrus interfectus. Pausanias. Δείκνυται ἡ Ἐνθα Πελοποννήσιοι Κόδρον, τὸν Μελάνθου, βασιλίδου τῆς Ἀθηναίων, κτείνουσι. *Ostenditur verò etiam locus, ubi Codrum, Melanthis filium, Atheniensium regem, Peloponnesij occiderunt.* Et Musarum ibidem ara τῆς Ἰλυσιάδων. Idem Pausanias. Ἐθέλγουσι ἡ Ἀθηναῖοι ἔτερον ἄλλων θεῶν ἱερὸν εἶναι τὸν Ἰλίσσον· ἔτερον Μουσῶν βωμὸς ἐπ' αὐτῷ ἔστιν Ἰλυσιάδων. *Volunt autem Athenienses etiam alijs dijs sacrum esse Ilissum; & Musarum iuxta ipsum ara est, quæ dicuntur Ilissades.* Meminitq; harum Stephanus. Ἰλίσσος, πόλις τῆς Ἀττικῆς· ἐν ᾗ ἡμῶνται αἱ Μουσῶν Ἰλυσιάδες. *Ilissus, urbs Attica; ubi coluntur Musæ Ilissades.* Sed, an urbs Ilissus fuit? nemo hoc veterum unquam dixit. Rescribo; Ἰλίσσος, βωμὸς τῆς Ἀττικῆς. *Ilissus, fluvius Attica.* Librarius per compendium scripserat, & hinc mendum.

CAP. V.

Agra; siue, *Agra*. Diana ibi primùm venata, Delo adueniens; & templum habuit, Ἀγροτέρα, siue Ἀγροῖα, cognominata. Votum Atheniensium, ei dea bello Medico nuncupatum; & sacra à polemarcho facta. Ara Boreæ, qui hic Orithyiam rapuit. Dea tutelaris Ceres; cuius ibi mysteria minora, in quibus Hercules initiatus, celebrata. Ilissus flexuosus, instar Maandri; eiusq; ortus. Seneca locus restitutus. Stadium Panathenaicum. Hadriani venatio.

Herodis sophista sepulcrum.

TRANS Ilissum, *Agra* erat; siue, *Agræ*: nam utroque pariter numero efferebant. Stephanus. Ἀγροῖα, καὶ Ἀγροῖα, χωρίον ἐνικῶς, καὶ πηλοθωλικῶς. *Agra*, & *Agræ*, locus; singulariter, & pluraliter. Eustathius, ad Iliad. β'. Ἀπὸ χώρας πρὸς τῷ Ἰλίσσῳ· ἢ κληῖσις Ἀγροῖα, καὶ Ἀγροῖα. A loco ad Ilissum; cui nomen *Agra*, & *Agræ*. Dixi, trans Ilissum fuisse; idque clarum è Pausania, qui Dianam illic primùm, Delo aduenam, venatam dicit: atque templum inde ei, Ἀγροτέρα cognomento appellata, consecratum; & cum arcu simulacrum. Ecce tibi eius verba. Διαβάσι τῷ Ἰλίσσῳ, χωρίον, Ἀγροῖα καλεῖται, καὶ ναὸς Ἀγροτέρας ἐστὶν Ἀρτίμιδος. ἐνταῦθα Ἀβελμιν πρῶτον θηρεύουσα λέγεται, ἐλθῆσαι ἐκ Δήλῳ. καὶ τὸ ἀγαλμα διὰ τῆς ἐχθρῆς πύξου. Trans Ilissum, locus est, cui *Agræ* nomen; & *Diana* item sanum, *Venatricis* cognomento; nam venatam illic deam

deam primùm ferunt, cùm è Delo advenisset: ideoq̄, simulacrum arcum habet. Meminit Pollux, lib. ix. cap. ii. καὶ ἡ Ἀρστέρα θεὸς, ἔ τὸ ἔ Ἀρστέρας τέμεν. Et Venatrix dea, & fanum quoque Venatricis. Huic Athenienses, bello Medico, votum fecere, si victoriâ potirentur, tot se hircos maturos, quot ex hostibus cecidissent. Agathias, lib. ii. Ταύτῃ τι ἔ ἠοσῶντο ἀνακεράτ. ὑπὸ Μιλιάδδς οἱ Μῆδοι. ποσῆρι γδ αὐτῶν ἐν τῶδε τῶ ἔργῳ ἀνήλωται, ὥσε ἀμέλῃ περὶ τῆς μάχης τὰς Ἀθῶναιῖς. λέγεται γδ ἔ τῳ, χιμαίρας ἰσαριθμους τῶν ἀπολεμένων δυσμενῶν Ἀρτέμιδι θύσῃ ἀπὸ πλῆθυντος, ἐς ποσῆτον ἴλεω ἐντυχεῖν τῇ Ἀρστέρα, ἔ ἀπώνασαι τῆς δῶτης, ἐς ὅσον μὴ οἷς περὶ ἀνάσσει τὸ χαλεπὸν ἀπολίσει, ἀλλ' ἑπιλιπεῖν θυομένης ἐλὶ τὰς αἰχάς, ἔ πρὸς ἀντίδοσιν μὴ διαρκέσαι. Idcirco etiam summâ vi devicti sunt à Miltiade Medi. Tot enim ab ipso in illo praelio cæsi fuerunt, quot ferè ante pugnam Athenienses. Ita enim fertur; quod, cùm comminati essent, se totidem numero hircos Dianæ sacrificaturos esse, quot interfecissent hostes, adeò propitiâ habuisse Venatricem deam, adeoq̄, prosperè venatos fuisse, ut promissas gratias persolvere nequirent; sed, sacrificatis etiam capellis, numerum cæсорum exæquare non potuisse. Ante eum Xenophon retulit, De Cyri Exped. lib. iii. Ἐλθόντων μὲν γδ Περσῶν, καὶ ἔ σῶ ἀνῆρις, παμπληθεῖς ἔστω, ὥς ἀφανίζοντων τὰς Ἀθῶνας, ὑποσῶν αὐτῆς Ἀθῶναιῶι πολυμήνητες, ἐνίκησαν αὐτῆς. καὶ δὲ ἄμενοι τῇ Ἀρτέμιδι, ὅπως ἀνὸ κατακρίνειεν τῶν πολεμίων, ποσῆτας χιμαίρας ἀποθύσῃ τῇ θεῶ, ἐπεὶ ἔσκα εἶχον ἰκανὰς δῶρεῖν, ἔδοξεν αὐτῆς καὶ ἐνιαυτὸν πέντακοσίας θύσῃ. καὶ ἐλὶ ἔ νῦν ἀποθύσῃ. Nam cum Persæ τινὰ cum alijs, quos adiunxerant sibi, ingenti cum exercitu venirent, ut Athenas delerent; ausi Athenienses ipsis se obycere, victoriâ potiti sunt.

Quumq̄, votum Diana fecissent, quot hostes occidissent, tot se illi dea capras mactaturos; quia satis multas inuenire non poterant, decretum factum est, ut singulis annis quingentæ mactarentur: quas etiam nunc mactant. Et ante hunc Herodotus quoque, lib. v i; quem malignitatis accusat eo nomine Plutarchus, libro proprio, De Malign. Herodoti. Alludit Aristophanes, Equitibus.

Τῇ δὲ Ἀρτέμιδι καὶ χιλίων περιήνεσα
 Εὐχλῶ ποιήσασθαι χιμάρων ἐς αὔριον.

*Venatrici verò (Diana) circiter mille hortatus sum
 Capras ut vouerent in diem crastinum.*

Vbi ita Scholiastes. Καλλίμαχος ὁ πολέμαρχος λέγεται ὄξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι, ἑσώτας βῆς ἦσαν, ὅσας ἀν Φονδίση βαρβάρους ἐν Μαραθῶνι ἐπέδη ἢ πολλοὶ ἐφονόησαν, μὴ διωάμενος πωσῆτας βῆς ἦσαι, ἔθυσσε χιμάρους. Fertur Callimachus polemarchus votum fecisse Diana, tot se boves immolaturum, quot in Marathone hostes occidisset. at, cum multi occisi essent, nec tot boves immolare dea posset, capras ei immolauit. Ait Xenophon, in citatis statim verbis, etiam suâ tempestate sacrum illud fieri solitum: de quo omnino Pollux est intelligendus, lib. viii. cap. ix. Οἱ δὲ πολέμαρχος ἦν μὲν Ἀρτέμιδι τῇ Ἀρτέμιδι. Polemarchus quidem sacra facit Diana Venatrici. Ac nimirum faciebat polemarchus, quia primus olim Callimachus polemarchus ita instituit; ut est discere ex citatis statim verbis Scholiastæ Aristophanis. Hæc ipsa est, quæ Ἀρτεμία Platoni; è quo istud item discimus, in propinquo aram Boreæ fuisse: qui Orithyiam ibi loci rapuisse ferebatur. Platonis verba ecce in Phædro ita habent. Φ Α Ι. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, εἶπεν ἐνθενδε μὲν ἦν ποθὲν ἀπὸ τῆ Ἰλίου ἔ λέγει ὁ Βορέας τλῶ Ὀρέθυαν

θυαν εἰσπίπτει; ΣΩΚΡ. Λέγεται γάρ. ΦΑΙ. Ἄρ' ἐν ἐνθενδε;
 χαρμίνα γέν, καὶ καθαρὰ, ἔ' Δία Φαιῆ, τὰ ὑδάτια φαίνεται
 καὶ ὀπιπίδρα κέραις, πείζειν παρ' αὐτῶ. ΣΩΚΡ. Οὐκ, ἀλλὰ
 κάτωθεν, ὅσων δὴ ἢ τετρία στάδια ἢ πρὸς τὸ ἑ' Ἀγραίας Διαβαί-
 νομεν. καὶ πρὸς ἐστὶ βωμὸς αὐτόθι Βορέας. ΡΗÆ. Dic mihi,
 ὁ Socrates, an non hinc ab Ilisso Orithyiam rapuisse Boreas
 fertur. SOCR. Fertur. ΡΗÆ. An ex hoc loco? nam amœ-
 na, pura, ἔ' limpidæ, aqua apparent; lufibusq̄, puellarum ad
 has aptæ. SOCR. Non, sed inferius; ad stadia circiter duo,
 aut tria: quâ transimus ad Agrææ: estq̄, ara ibidem Boreæ.
 Ac Platonis istum locum respexit Eustathius, Iliad. β'.
 Ἐν ἧ καὶ Ἀγραίῃσιν Ἀρπυμῖς, ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς Δηλοῖ ἢ καὶ Ἀγραίῃσιν,
 ὡς Πλάτωνι. Est præterea Diana etiam, Ἀγραίῃσιν cogno-
 mento, ut testatum facit Comicus; quæ ἔ' ipsa Ἀγραίῃσιν dicta,
 apud Platonem. Vbi item Comici locus, quem designat,
 est is ipse ex Equitibus, quem citavi paullo ante. Me-
 minit Dianæ huius etiam Euripidis Scholiastes, ad Hip-
 polytum. Erat autem Agra Cereri consecrata. Hesychius.
 Ἀγραί, χωρίον Ἀττικόν, ἱερὸν Δήμητρος. Agræ, locus
 Atticæ, Cereri sacer. Nempe ideo, quia minora illic my-
 steria celebrata, quibus initiatus Hercules. Stephanus.
 Ἀγραί, ἔ' Ἀγραί, χωρίον ἑ' ἐνικῶς, καὶ παληθηνικῶς. ἐν ᾧ ἔ' μικρὰ
 μυστήρια ὀπιελεῖται, μίμημα ἔ' πρὸς τὸ Διόνυσον. ἐν ᾧ λέγεται
 ἔ' τὸν Ἡρακλέα μεμνηῶς. Agræ, ἔ' Agræ, locus; singulariter,
 ac pluraliter: ubi mysteria minora peraguntur, ad imi-
 tationem Dionysiorum: quibus etiam Hercules initiatus
 memoratur. Eustathius, loco citato. Ἀγραί, ἔ' Ἀγραί, ἔ'
 τὰ μικρὰ ἔ' Δήμητρος ἔ' ἡγετο μυστήρια, ἀ' ἐλέγετο τὰ ἐν Ἀγραίῃσιν.
 Agræ, ἔ' Agræ; ubi minora Cereris mysteria peragebantur,
 quæ IN AGRIS dicebantur. Clemens, in Protreptico.

Τὰ Ἰπὶ Ἀγρᾶ μυστήρια, καὶ τὰ ἐν Ἀλιμῶντι. *Mysteria in Agrâ,*
 & *Alimunte.* Ita enim cum locum corrigendum, monui
 libro *De Eleusinijs*, cap. v. Corruptus Seneca, initio
 Hippolyti; vbi sese mirè torquent viri docti:

Vbi per glacies lenis Ilissus,
Vbi Meander super aquales
Labitur agros. ———

Restituo.

Vbi per glareas lenis Ilissus,
Vti Meander, super aquales
Labitur Agras. ———

In priore quidem versu, *glareas* legendum omninò; vt
 sit σαώσις duarum posteriorum syllabarum, metri causa.
 Dicit autem Ilissum decurrere fundo glareoso, instar
 Mæandri, ob meatus flexuosos; vnde & Statius, Theb. iv.

— *amfractu riparum incurvus Ilissus.*

Deinde; labi super Agras, vbi nimirum oriebatur; sicut
 sat disertè nobis Strabo refert, lib. ix. Ἔστι ἡ ῥιῆτις ἡ μάλ-
 λιστα ὁ Ἰλισσὸς, ἐκ θατέρου μέρους τῆς Ἀγρᾶς εἰς τὴν αὐτὴν
 ὠκεανὸν, ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἀγρᾶς, καὶ τῆς Λυκείας, μερῶν. *Ac*
talis potissimum est Ilissus, ab altera Urbis parte fluens ad
idem litus, ex ijs partibus, quæ sunt supra Agras, & Ly-
ceum. Denique. & hîc stadium erat Panathenaicum, à
 Lycurgo primò exstructum, ab Herode renovatum, &
 magnificentius factum: de quo vide quæ notamus, lib.
De Panathenais, cap. ix. Atque hoc ipsum est, in quo A-
 drianus Cæsar exhibuit venationem mille ferarum. Spar-
 tianus, in eius Vitâ. *Athenis mille ferarum venationem in*
stadio exhibuit. Ac sepultus ibi Herodes. Philostratus,
 in eius Vitâ, Sophist. lib. ii. Ἀποθανόντι ἡ αὐτῶν (τῆς Ἡρώδης)
 ἐν τῷ

ἐν τῷ Μαραθῶνι, καὶ ὀπίσκηψαντες τῆς ἐλευθέρους ἐκεῖ θά-
 πην, Ἀθηναῖοι, τῆς τῶν ἐφίβων χερσὶν ἀρπάσαντες, ἐς ἄστυ ἤ-
 νευκαν, πρῶτα πάντες τῷ λέχῳ πᾶσα ἡλικία, δακρύοις ἄμα,
 καὶ ὀφημέντες, ὅσοι παῖδες, χρηστὸν πατρός χηρῶσαντες· καὶ ἔ-
 θαιψαν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. *Mortuo vero ipso (Herode)*
Marathone, cum iussisset, ut liberti illic eum sepelirent,
Athenienses, manibus iuventutis raptum, in Urbem tulerunt,
precedente lectum eius omni etate, cum lacrymis fe-
licitia omnia acclamantes, tanquam liberi, bono patre spoliati:
tumulumq; in Panathenaico statuerunt.

N

CAP. VI.

CAP. VI.

Τρίποδες, via; ubi templa, tripodesq̄: & in his Praxitelis Satyrus. Heliodori, Περὶ τῶν Ἀθώων Τριπόδων, Opus. Satyrus puer, tum Cupido, & Bacchus quoque, à Thymilo facti. Bacchi templum; & in eo delubra duo, totidemq̄, signa Bacchi: quorum unum, Eleutherensis nuncupatum; alterum, ab Alcamene factum. Picturæ Bacchi, Vulcanum in cælum reducentis; Penthei pœnas dantis, & Lycurgi; Ariadnæ dormientis, Thesei recedentis, & Bacchi ad raptum accedentis. Theatrum item; & ædificium, ad Xerxis tabernaculi instar: restitutum, cum à Syllâ incensum esset. Comicorum, & Tragicorum, multæ statuæ; in his Menandri, Euripidis, Sophoclis, Aeschyliḡ. Murus Australis; & in eo caput Gorgonis Medusæ, unâ cum egide. Spelunca sub orce, in quâ tripus; ubi insculpti Apollo & Diana, Niobes liberos occidentes. Creusa illic ab Apolline vitiata. Μακρὰν πέτραν.

DESCENDENTI à Prytaneo via sese offerebat, Τρίποδες dicta; in quâ deorum templa aliquot, & dicati in ijs tripodes, ænei illi, insignesq̄ præstantissimorum artificum vario opere; ubi Satyrus excellabat: atque à tripodibus istis nomen viæ. Pausanias. Ἔστι ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ Πρυτανείου, καλεσμένη Τρίποδες. ἀφ' ἧς ἡ καλεῖται τὸ χωρεῖον, καὶ θεῶν ἔστι μεγάλοι, καὶ σφίσιν ἐφεισήκασι τρίποδες, χαλκῆ μὲν, μνήμης δὲ ἄξια μάλιστα περιέχοντες εἰρηασμέ-

να. Σάτυρος ὁ γὰρ ἔστιν, ἐφ' ᾧ Πραξιτέλης λέγειται Φρονήσας μέγα.
*Via est à Prytanco, Tripodes dicta. Nomen loco, quia delubra
 illic magna, & in his dicati tripodes, anei isti, in quibus qua-
 dam multa arte elaborata. Inter ea Satyrus exstat, quo
 Praxiteles se jactasse gloriatur. Ac viæ quidem, meminit
 Athenæus, lib. XII. Καὶ τοσῶτον ἴσῳ τῷ Δημητρίῳ προσελθεῖν.
 ὥστε, μετ' ἄριστον αὐτῷ περιπατήσῃ τῷ ὄρει τῆς Τριπόδος, σω-
 ῆλθεν εἰς τὸ τίπον παῖδες κάλλιποι τῷ ἔξῃς ἡμέραις, ἢ ὄφθαιεν αὐτῷ.
 Tanti verò erat, ad Demetrium accedere, ut, cum pransus
 apud Tripodas ambularet, insequentibus diebus pueri forma
 præcellentes convenirent, ut ab eo spectarentur. Satyrum
 verò, in tripodibus fabre factum, memorat idem, lib. XIII.
 Ἐκλογὴν τε αὐτῇ (τῇ Φρυγῇ) τῶν ἀρχαϊμάτων (ὁ Πραξιτέλης)
 ἔδωκεν, εἴτε τὸν Ἐρωτᾶ θελοῖ λαθεῖν, εἴτε τὸν ὄπι τριπόδων Σάτυ-
 ρον. Optionem ei (Phrygæ) simulacrorum (Praxiteles) dedit;
 sive Cupidinem sibi mallet, sive Satyrum in tripodibus. Oc-
 currit quoque eius mentio, inter alia Praxitelis opera,
 apud Plinium, lib. XXXIV. cap. VIII. Praxiteles quoque
 marmore felicior, idè & clarior fuit. Fecit tamen ex arte
 pulcherrima opera, Proserpine raptum, item Catagufam, &
 Ebrietatem, & Liberum patrem, nobilemque, unà Satyrum,
 quem Græci Πραξιτέλιον cognominant. Ac de his Tripodi-
 bus olim Opus singulare scripserat Heliodorus; citatque
 illud Harpocration, in Ὀνήτωρ. Ὅτι ἢ τῷ χορηγησάντων ἴσῳ
 εἰς, Ἡλιόδωρος Περὶ τῶν Ἀθηνῶσι Τριπόδων. Quod verò
 unus ex adilibus fuerit, testatur etiam Heliodorus, libro
 De Tripodibus Athenis. Proximum ibi templum Bacchi,
 in quo dedicatus ipsi puer Satyrus, poculum tenens: tum
 Cupido, & Bacchus ipse, Thymili vterque opus. Pau-
 sanias. Διονύσω ἢ ἐν τῷ ναῷ τῷ πηλίστιον Σάτυρός ἐστι παῖς, καὶ*

δίδωσιν ἔκπωμα. Ἐρωτα δ', ἐσηκτα ὁμῶ, καὶ Διόνυσον, Θυμίλος
 ἐποίησε. *Baccho verò, in templo propinquo, puer Satyrus est
 dicatus, poculum prabens; Cupidinem verò, unà stantem,
 item Bacchum, Thymilus fecit.* In templi ambitu, gemi-
 num delubrum erat, totidemque signa Bacchi; alterum,
 Eleutherensis cognomento appellati; alterum, ab Alca-
 mene factum, ex ebore, & auro. Pausanias. Τῷ Διονύσῳ
 δέ ἐστι πρὸς τῷ θεάτρῳ τὸ δευκαίποτον ἱερόν. δύο δέ εἰσιν ἐντὸς τῷ
 περιβόλῳ ναοὶ, καὶ Διόνυσοι, ὅ τε Ἐλθευρῶς, ἃ ὃν Ἀλκαμένης
 ἐποίησεν, ἐλέφαντι, ἃ χευσῆ. *Bacchi ad theatrum est anti-
 quissimum fanum; duo verò in ambitu eius sunt delubra,
 item simulacra Bacchi, Eleutherensis, ἃ illius, quem Alca-
 menes fecit, ex ebore, ἃ auro.* Et picturæ eodem loco;
 Bacchus, in cælum reducens Vulcanum: tum Pentheus
 quoque, & Lycurgus, pœnas dantes suæ in Bacchum te-
 meritatis: ad hæc Ariadna dormiens, Theseus recedens,
 & ad rapiendam eam accedens Bacchus. Pausanias. Τραφαὶ ἢ αὐτόθι Διόνυσός ἐστιν, ἀνάγων Ἡφαιστον ἐς ἔρανον· καὶ
 Πενθεῶς, ἃ Λυκῦργου, ὡν ἐς Διόνυσον ὕβρισαν διδόντες δίκας.
 Ἀριάδνη τε καὶ Ἑρμῆ, ἃ Θησεῶς ἀναγόμενον, ἃ Διόνυσου,
 ἃ κων ἐς πλὴν Ἀριάδνης ἀρπαγῶν. *Picti ibi Bacchus, Vulcanum
 in cælum reducens; Pentheus, ἃ Lycurgus, sua in Bacchum
 protervia pœnas dantes: Ariadna item dormiens, Theseus
 ab eâ discedens, ἃ ad raptum Ariadna accedens Bacchus.*
 Ac theatrum iuxta erat. Ecce in Pausania verbis, jam
 citatis. Τῷ Διονύσῳ δέ ἐστι πρὸς τῷ θεάτρῳ τὸ δευκαίποτον
 ἱερόν. *Bacchi verò ad theatrum fanum est antiquissimum.*
 In propinquo, ædificium quoddam erat, quale Xerxis
 quondam tabernaculum fuit; instauratum, postquam à
 Syllâ, captâ Vrbe, incensum esset. Pausanias. Ἐστὶ δὲ πλεον-

εἶον ἔπειτα ἱερῶν ἔξω Διονύσια, ἔξω θεάτρων, καὶ τοσούτοσιν· πικρῶτα
 ἢ τῆς σκωπτικῆς αὐτὸ ἐς μίμησιν ἢ ἔξω λέγεται. ἐπιήθη δὲ ἔξω δό-
 τερον. τὸ γὰρ ἀρχαῖον στρατηγὸς Πρωμάων ἐνέπερσε Σύλλαν, Ἀ-
 θηναίων ἐλόν. *Iuxta Bacchi autem fanum, & theatrum, adi-*
ficiū est; factum verò illud dicitur ad formam Xerxis ta-
bernaculi: denuoq̄, instauratum est, cū vetustum Romano-
rum Imperator Sylla, Athenis expugnatis, incendisset. In
 theatro verò ipso, Comicoꝝ, ac Tragicoꝝ, non eo-
 rum tamen illustrium, multæ statuæ spectabantur; neq̄s
 enim ἐ clarioribus Comicis quisquam, si Menandrum
 solum excipias: ἐ Tragicoῖς verò illustriores collocati,
 Euripides, Sophocles, Æschylusque; sed is diu post mor-
 tem factus, & picturam, quâ expressa eius ad Maratho-
 nem virtus. Pausanias. Εἰσὶ ἢ Ἀθηναίοις εἰκόνες ἐν τῷ θεά-
 τρῳ ἔξω τραγωδίας ἔξω κωμωδίας ποιητῶν, αἱ πολλαὶ τῶν ἀφανέ-
 σεων· οἳ μὴ γὰρ Μένανδρον, ἄλλοις μὲν ποιητῆς τῆς ἐς δόξαν ἡκόν-
 των. τραγωδίας ἢ κῆνται τῆς Φανερωῶν Εὐεπίδης, ἢ Σοφοκλῆς.
 τῶν ἢ εἰκόνα ἔξω Αἰσχύλου, πολλῶν τε ὑστερον τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιη-
 θῆναι, ἔξω γὰρ γοργῆς, ἢ τὸ ἔργον ἔχει τὸ ἐν Μαραθῶνι. *Sunt*
apud Athenienses in theatro statuæ Comicoꝝ, Tragico-
rumq̄, sed obscuriorum, multæ; nam, Menandrum si exci-
pias, nullus est ἐ clarioribus. Ex illustrioribus Tragicoῖς, est
Euripides, Sophoclesq̄; quippe Æschyli quidem statua, facta
mibi esse videtur multo post excessum eius, & picturam, in
quâ fortitudo ipsius in certamine Marathonio exhibetur.
 In muro, quem Australem dicebant, qui ab arce ad thea-
 trum excurrebat, caput Gorgonis Medusæ inauratum
 inclusum erat, vt & ægis. Pausanias. Ἐπὶ ἢ ἔξω Νολίς κα-
 λαμένεσ τείχης, ὃ τῆς ἀκροπόλεως ἐς τὸ θεάτρον ἐστὶ τετραμμένον,
 ἔπειτα τὰς Μεδούσας τῆς Γοργῶν ἔξω ἀνάκειται κεφαλῆς,

ἢ πρὸ αὐτῶν αἰγὶς πεποίηται. *In muro, quem Australem vocant, qui ab arce usque ad theatrum ducit, Medusæ Gorgonis caput auratum est inclusum, & ægis addita.* In theatri autem vertice, est spelunca, in ipsis rupibus subter arcem; in quâ tripus, cui insculpti Apollo & Diana, Niobes liberos occidentes. Pausanias. Ἐν ᾗ τῆ κερυφῆ ἔθεά τετρα, ἀήλαιόν ἐστιν ἐν τῆς πέτρας ὑπὸ τῶ ἀκρόπολιν. τρίπυξ δ' ἔπειτα ἢ τέτω. Ἀπόλλων ἢ ἐν αὐτῶ, καὶ Ἄρτεμις, τὰς παῖδας εἰσὶν ἀναιρέοντες τῆς Νιόβης. *In vertice theatri, antrum est in rupibus sub arce. & in eo tripus exstat; in quo Apollo, & Diana, occidentes liberos Niobes.* In hâc speluncâ Apollo Creusam, Erechthei filiam, compressisse ferebatur; erat ᾗ; versus septentrionalem arcis partem, vbi Μακρὰ πέτραι erant. Euripides, Ionè.

Ἐστὶν γὰρ οὐκ ἄσημ' Ἑλλήων πόλις,
 Τῆς χρυσολόγχης Παλλὰδ' κεκλημένη,
 Οὐ παῖδ' Ἐρεχθίως φοῖβ' ἔρδ' ἔξεν γάμοις
 Βία Κρέσσων, ἔνθα περσοβόρρις πέτρας,
 Παλλὰδ' ὑπὸ ὄχθῳ τῆς Ἀθηναιῶν χθονός,
 Μακρὰς καλᾶσι γῆς ἀνακτῆς Ἀτθίδ' ἔσθ.
 Ἀγνώστ' ἢ πατρὶ, τῷ θεῷ γὰρ ἴω φίλον,
 Γαστρός διήνεγκ' ὄγκον. ὡς δ' ἦλθε χροῖον,
 Τεκῶσ' ἐν οἴκοις παῖδ', ἀπήνεγκε βρέφ' ἔσθ
 Εἰς ταυτὸν ἄντρον, ἔπερ ἠυνάϊσθη θεῷ,
 Κρέσσαι, καὶ κλίθῃσιν ὡς θανέμενον.

*Est enim non obscura Græcorum civitas,
 Ab auream hastam gerente Pallade vocata;
 Vbi filiam Erechthei Phæbus sibi junxit nuptijs
 Creusam per vim: quo loco septentrionalia saxa
 Palladis sub arce Atheniensium terra,*

*Macras vocant reges terra Attica.
 Inscio verò patre, (sic enim deo placuit),
 Tulit onus ventris: postquam verò tempus venit,
 Pariens domi puerum, asportavit infantem
 In idem antrum, ubi concubuit cum Deo,
 Creusa, & exponit ut moriturum.*

Pausanias, de hac ipsâ agens. Κρέσση δὲ, θυγατὶς Ἐρεχθίδεω, Ἀπόλλωνα ἐν ταῦτα συγγενέσσι νομίζουσι. Hic Apollinem cum Creusâ, Erechthei filiâ, rem habuisse arbitrântur. Quod ad Μακρὰς πέτρας attinet, habes ibidem apud Euripidem postea.

*Μακρὰὶ δὲ χῶρός ἐς' ἐκεῖ κεκλησμένῃ.
 Locus verò est isthic, Macra nuncupatus.*

Et rursum -

*Ἄκουε φίλων, οἶδα Κεκροπίας πέτρας,
 Πρόσθορον ἄντρον, ἀς Μακρὰς κικλήσκομεν.
 Audi igitur, novisti Cecropias rupes,
 Septentrionale antrum, quas Macras vocamus?*

Denique.

*Κέκροπ' ἐς ἄντρα, καὶ Μακρὰς πετρερεθεῖς.
 Ad Cecropis antra, & Macras rupibus tectas.*

Porro hæc ipsâ est spelunca, cuius meminit Lucianus Bis accusato. Καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνης, πρὸς τὴν ἀκροπόλιν ἀπηλυγχα πάντῃ ἀπολαβόμενῃ, οἰκεῖ μικρὸν ὑπὸ τῷ Πελασγικῷ, εἰς τὸ μερικτικὸν σωτρελῶν. Et ex eo, speluncâ hæc sub arce acceptâ, habitat paullò infra Pelasgicum, inter inquilinos census.

CAP. VII.

Talos ubi sepultus. Aesculapij fanum; eiusq̄, & filiorum, signa: ac picturae. Fons ibidem; ad quem caesus Halirrhotius, ob illatum Alcippæ stuprum. Lorica Sarmatica. Themidis templum. Sepulcrum Hippolyti. Veneris & Πανδήμης, & Suada, signa; à Theseo posita. Telluris Κροτειόφης templum, & Cereris Χλόης. Telluris insuper etiam ara, ab Erichthonio dicata; qui primus ei sacra fecit, & presacrificari item deinceps iussit. Hesychius explicatus. Sacris istis interdictum quondam viris.

IN viâ à theatro ad arcem, sepultus Talos. Pausanias. Ἰόντων ἢ Ἀθλήσιν ἐς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τῆς θεᾶς, τέταπται κάλως. Euntibus Athenis ad arcem à theatro, Calos sepultus est. Sed legendum ibi Τάλως, monui pridem, *Areopagi cap. x.* Inde templum Aesculapij occurrebat; dignum inspectu, ob signa Dei, & filiorum: ac picturas. Pausanias. Τῆς Ἀσκληπιῆς τὸ ἱερόν, ἐς τε τὰ ἀγάλματα ἔστιν, ὅπου οὐ τῆς πεποίηται, ἔ τῶν παίδων, ἔ ἐς τὰς γραφαῖς, θεᾶς ἄξιον. *Aesculapij templum, propter signa cum ipsius, tum filiorum, & picturas, dignum visu est.* Fons in illo; ad quem filium Neptuni Halirrhothium, cum Alcippen violasset, Mars occidit. Pausanias. Ἔστι ἢ ἐν αὐτῇ κρήνῃ, παρ' ἣ λέγεται Ποσειδῶντος παῖδα Ἀλιρρόθιον, θυγατέρα Ἀρεως Ἀλκίπῳ αἰχύναισα, διποθανεῖν ὑπὸ Ἀρεως. *Est fons in eo, ad quem ferunt Halirrhothium, Neptuni filium, cum Alcippen violasset, Martis*

Martis filiam, à Marte occisum. Hunc ipsum fontem esse censeo, de quo Plinius, lib. II. cap. CIII. *Et quæ in Æsculapij fonte Athenis immersa sunt, in Phalerico redduntur.* Inter donaria eius templi, lorica quædam Sarmatica erat. Pausanias. Ἐν ταῦτα ἀλλὰ τε, καὶ Σαρωματικὸς ἀνάκτις θώραξ. *Hic & alia, & Sarmatica lorica, dedicata.* Retro templum Æsculapij, in viâ eâdem, aliud quoque erat Themidis; ante quod, sepulcrum Hippolyti. Pausanias. Μετὰ ἡ τὸ ἱερὸν ἔσκειπται ταύτη πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἴσθιν, Θέμιδος ναὸς ἐστὶ κέχρωσαι ἡ πρὸ αὐτῆς μνήμα ἱππολύτου. *Porò fanum Æsculapij, eâdem viâ ad arcem euntibus, Themidis exstat; ante quod, Hippolyti monumentum est.* Deinde Veneris τῆς Πανδήμης, & Suadæ, signa spectabantur, à Theseo posita, cùm is populo in Urbem ex agris immigrare persuasisset. Pausanias. Ἀφροδίτῳ δὲ τὴν Πάνδημον, ἐπέδῃ Ἀθηναίως Θεσδὺς ἐς μίαν ἡραγῶν ἀπὸ τῶν δήμων πόλιν, αὐτῷ τε σέβασθαι, καὶ τὴν Πῆθῶν, κατέστησε. Ταῦ μὲν δὲ παλαιὰ ἀγάλματα, ὅσα ἔπ' ἐμῶν. τὰ δ' ἐπ' ἐμῶν, τεχνιτῶν ἔσ' τῶν ἀφανεστάτων. *Venerem Vulgarem, item Suadam, Theseus coli instituit; cum è populis quosq; suis Athenienses in Urbem unam adduxisset. & vetera signa, meâ etate non exstabant; quæ verò exstabant, artificum erant non ex obscurissimis.* Denique Telluris, cognomento Κροτοφόρα, & Cereris χλόης, fana erant. Pausanias. Ἔστι δὲ Γῆς Κροτοφόρα, ἔ δὲ Δήμητρος ἱερὸν χλόης. *Est & Telluris Κροτοφόρα, & Cereris χλόης templum.* Quod ad Tellurem Κροτοφόρον attinet; primus ei sacra in arce quondam fecit Erichthonius, aramq; item dedicavit, pro acceptis alimentis: statuitque, vt, qui deo, siue deæ, sacra facerent, huic deinceps etiam præfacerent. Suidas. Κροτοφόρα, Γῆ.

· δε θύσαι Φαοὶ τὸ πρῶτον Ἐριχθόνιον ἐν ἀκροπόλει· καὶ βαρῶν ἰδρύσασθαι, χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῆ τῶν τροφείων· κατὰ τῆσιν δὲ νόμιμον, τὰς θύσας ἕνι θεῷ, αὐτῇ προσθύειν· Κερροτρόφῳ, Tellus. Huic aiunt primum sacra fecisse Erichthonium in arce, aramq; dedicasse, gratias reddentem pro acceptis alimentis: deinde instituisse etiam, qui deo cuiusdam sacra facerent, uti huic presacrificarent. Præsacrificacionis huius mentio occurrit etiam in fragmento Platonis Comici ἐ Phaone, apud Athenæum, lib. xii.

Πρῶτα μὲν ἐμοί γε Κερροτρόφῳ προσθύειν.

Primò quidem mihi Κερροτρόφῳ presacrificatur.

Hesychius Cererem eam facit, non Tellurem. Κερροτρόφῳ. παιδοτρόφῳ· ὑφ' ἐπίρων, ἢ Δημήτηρ. Κερροτρόφῳ. puerorum nutrix; ab alijs, Ceres esse dicitur. Sed in eo minimè nobis laborandum; siquidem Ceres cum Tellure planè eadem. Proclus, in Timæum Comment. iv. οὕτω δὲ ἔ' αὐτῇ (ἢ Γῆ, ἢ γυν. Δημήτηρ,) διωάμεις ἔχει ποικίλας. καὶ, ὡς μὲν τροφὸς, τὴν τελεσιουργικῶς μιμῆται Ἄξιον· καὶ ἄ' ἡ πᾶτερλον Ἀθλωαίοις, Κερροτρόφον αὐτῷ ὑμνεῖν. Ita sanè etiam hac, (sive Tellus, sive Ceres,) varias habet potestates: atque, ut nutrix, constitutionem imitatur effectricem; iuxta quam Athenienses, more apud maiores recepto, eam Κερροτρόφον laudant. Meminit τῆς Κερροτρόφῳ etiam Herodotus, in Vitá Homeri. πορβόμενῳ δὲ, ἐγχερίμπεται γυναιξί, Κερροτρόφῳ θυσάσας ἐν τῇ τελεύδῳ. ἢ δὲ ἱέρφα εἶπε πρὸς αὐτὸν, δουχεράνασαι τῇ ὄψει, Ἄνερ ἀπὸ τῶν ἱερῶν. ὁ δὲ Ὀμηρῳ ἐς θυμὸν ἔβαλε τὸ ῥήθην, καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα, τίς πε ὁ φθρευξάμενος, καὶ ἕνι θεῶν ἱεραὶ θύει· ὁ ἢ αὐτῷ δηγήσασθαι, ὅτι γυνὴ εἴη, Κερροτρόφῳ θύσαι. Cùm iret, in mulieres incidit, qua in trivio Κερροτρόφῳ sacrificabant; at sacerdos, aspectum indignata,

Vir absiste sacris, inquit. quod Homerus dictum apud animum reputans, è ductore sciscitatur, quisnam verba hæc dixisset, deinde cui deo sacra illa fierent? isq; exponit, famulam esse, Κροτόφω sacrificantem. Vbi illud quoque obserua; sacra facta ei deæ à mulieribus, neque viro intervenire fas fuisse. Thucydides Telluris simpliciter fanum nominat, lib. II. quod hoc ipsum intelligendum est. τὸ γὰρ ἱερόν ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει ἔστι ἀλλῶν θεῶν ἐστὶ, καὶ τῆς ἐξω πρὸς ἔστω τὸ μέγιστον πόλεως μᾶλλον ἰδρυται, τότε δὲ Διὸς δὲ Ὀλυμπίου, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς. Fana enim in ipsa arce sunt deorum aliorum; & extra eam, ad hanc maximè Urbis partem, structa Iouis Olympij, Pythiumq; & Telluris. Quod ad Ceterem, χλόω cognomento dictam, vide quæ notata mihi De Festis Græcorum lib. VI. in χλόω; quibus nil quod addam habeo. Inde Arx se offerebat; de quâ libro singulari à me dictum, iam vulgato.

CAP. VIII.

Fons. Apollinis fanum, & Panis; item aræ in speluncâ.

DESCENDENTIBVS ex Arce, paullo infra propylæa, fons se dabat; proximumq; Apollinis illi; & Panis, fanum, in speluncâ. Pausanias. κατὰ βασι δὲ (ἐκ τῆς ἀκροπόλεως) ἄσκη ἐς τὴν κάτω πόλιν, ἀλλ' ὅσον ὑπὸ τῆς προπύλαια, πηγὴ τε ὕδατός ἐστι, καὶ πηγάσιον Ἀπόλλωνος ἱερόν ἐν σπηλαίῳ, καὶ Πανός. Descendentibus (ex Arce,) non in Urbem inferiorem, sed paullo infra propylæa, fons occurrit; & Apollinis in propinquo fanum, in specu, item Panis. De Panis templo, & condendi eius causa, Pausanias

nias narrat, in subiectis statim verbis; & Herodotus, lib. VI. Καὶ ταῦτα μὲν Ἀθῆνῶνιοι. κατασθέντων σφίσι δὲ ἤδη τῶν πραγμάτων, πρὸς δὲ αὐτοὺς εἶναι ἀληθέα, ἰδρῦσαντες ὑπὸ τῆ ἀκροπόλει Πανὸς ἱερόν· καὶ αὐτὸν δὲ τῆ αὐτῆς τῆ ἀγγελίας ἡσυχίᾳ ἐπετείησι, καὶ λαμπάδι, ἰλάσκον). *Atque hac Athenienses, cum bono iam loco res sua essent, vera credentes, fanum Pani infra arcem statuerunt; ipsūq, ob rem hanc nuntiatam, sacris annuis, & lampadis certamine, propitium sibi reddere student.* Innuvit ridens Lucianus, in Bis accusato. Τί Φῆς; ἀγνοεῖς τὸν Πᾶνα, τῶν Διονύσου θεραπείων τὸν βακχικῶτατον; εἶτ' ὡς μὲν τὸ πρόθεον ἀνὰ τὸ Παρθένιον· ὑπὸ ἧ τ' Δάτιδ' ἐπίστατον, καὶ τῶ Μαραθῶναδε τῶν βαρβάρων δόξασι, ἤκεν ἀκλήτ' ῥίς Ἀθῆνῶνιοις σύμμαχ'. καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου, τῶ ὑπὸ τῆ ἀκροπόλει σπήλυγμα πάντως δόξασι, οἰκεῖ μικρὸν ὑπὸ τ' Πελασγικῆ. *Quid ais? an non nosti Pana illum, ex Bacchi ministris omnium maximè Bacchicum? Hic antea quidem habitabat in Parthenio monte; temporibus verò illis, quibus Datis cum classe est advectus, & Barbari in Marathonem egressi, ultra atque inuocatus venit, Atheniensibus auxilium laturus. Ex eo, speluncâ hâc sub arce acceptâ, habitat paulum infra Pelasgicum. Nec fanum tantum eius erat, sed & ara.* Oecumenius, in Acta. κατὰ τὸ Παρθένιον ὄρ' Πανὸς φάσμα ἐντυχόν, ἠλιάτο μὲν Ἀθῆνῶνιοις, ὡς ἀμελεῖντας μὲν αὐτὸ, ἀλλ' ἄλλως ἢ θεὸς θεραπείωντας, καὶ βοηθεῖν ἐπιγέλλουσιν. νικήσαντες ἐν, ἐκείνῳ τε ἀνέστησαν ναόν, καὶ βωμὸν ὡρθόμηνσαν. *Ad Parthenium montem occurrens Panis spectrum, accusabat Athenienses, quod, cum deos ceteros colerent, se negligerent; nihilominus opem laturum nuntiabat. quamobrem, postquam vicissent, templum ei, item aram, exstruxerunt.* Et Euripides disertè, in Ione.

—— οἶδα Κεκροπίας πέτρας,
 Πρόσθορον ἄντρον, ἀς Μακρὰς κυκλήσκομεν;
 Οἶδ'. ἔνθα Πανὸς ἄδυτα, καὶ βωμοὶ πέλας.

—— νόστι Cecropius rupes,
 Septentrionale antrum, quas Macras vocamus?
 Novi; ubi Panis adyta, & ara iuxta.

CAP. IX.

Museum. Musæi locus, ubi caneret; & sepulcrum;
 item Syri. Amazones ibi castra metata. Antigonus,
 & Demetrius, muniunt; ac presidium imponunt. *Pnyx;*
 in eâ conciones olim habitæ, & coronæ à populo datæ.
 Sopatri locus emendatus. Tribunal illic, cuius situs à
 triginta tyrannis inuersus; & solarium. Cimonis quo-
 que cum sorore Elpinice habitatio; & Amazonum
 cum Atheniensibus pugna. Unde nomen
 suum acceperit.

PR O P E Arcem, etiam Museum erat. Hic Musæum,
 antiquissimum poetam, canere solitum; & defun-
 ctum, etiam sepultum esse, ferebatur. Pausanias.
 Ἔστι ἡ ἐν πύλοις τῆς ἀκροπόλεως λόφος ἔνθα Μυσαίων ἄδην, καὶ Δοσιφάνοντα γηραιὸν
 ταφῶναι λέγουσιν. Est intrâ vetus septum Musæum, è regio-
 ne arcis collis; ubi Musæum canere solitum, ac confectum
 senio diem obiisse, & sepultum esse ferunt. Et sepulcrum ibi
 cuiusdam Syri erat. Pausanias subiungit. Ὑπερθε δὲ καὶ
 μνημα αὐτοῦ ἀνδρὶ ὠκεδομήτῃ Σύρω. Postea verò & Syro cui-
 dam monumentum ibi structum est. Atque hic olim, bello

contra Athenienses, castra sua metatae Amazonas. Plutarchus, in Theseo. οὐδὲ τῶ μάχῃ σαῆσαν (αἱ Ἀμαζόνες) ἐν χερῶν πρὸ τῶ Πνύκα, ἔτὸ Μουσεῖον· εἰ μὴ, κρατῆσαι τῆς χώρας, ἀδεῶς τῇ πόλει προσέμιξαν. *Neque comminus pugnassent (Amazones) circa Pnyctem, & Museum; nisi, redactâ in potestatem regione, ad Urbem intrepidè movissent.* Et μοχ. Μαχέσθαι δὲ πρὸς τῆτο τὰς Ἀθηναίους, διὰ τὸ Μουσείον τῆς Ἀμαζόνων συμπεσόντας. *Confluxisse verò ad hoc Athenienses, cum Amazonibus à Museo concurrentes.* Antigonus, ut in potestate suâ Athenienses retineret, praesidio imposito, communit. Pausanias, in Laconicis. Τοῖς ἢ Ἀθηναίοις ἀντιοχεῖσιν Ἰππὶ μακρότατον, ἐπιήσαστο ἀντίχρον ἐπιπέλω, ἐφ' ᾧ τε σφίσι ἐπαράγη φρεσὶν ἐς τὸ Μουσεῖον. *Verùm cum Athenienses diutissimè restitissent, pacem Antigonus eâ conditione fecit, ut praesidium imponeret ipsis in Museo.* Idem postea etiam Demetrius fecit, eius filius. Pausanias, in Atticis, citatis statim verbis subdit. Τότε ἢ Δημήτριος τῆς πόλεως εἶχε. *Tunc verò Demetrius communitum in potestate suâ habebat.* Plutarchus, in Vitâ Demetrii. Ἐπιψηφισθέντων ἢ τῆτων, ὁ Δημήτριος αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ προσπέβαλε φρεσὶν ἐς τὸ Μουσεῖον, ὡς μὴ πάλιν ἀναχαιτίσασθαι τὸ δῆμον, ἀρχολίας ἀπὸ πραγμάτων ἐτέρων ἀραχῆν. *Quibus decretis, Demetrius ipse pro auctoritate sua praesidium insuper in Museo collocavit; ne, si iterum descivisset à se populus, à gerendis rebus alijs avocaretur.* Ad Museum, Pnyx jacebat; itidem vicina Arci, ut apparet è citatis statim verbis, cum Pausaniae, tum Plutarchi. Atque Arci vicinam fuisse, etiam affirmat Pollux, lib. viii. cap. x. Πνυξ ἢ τῶ χειρὶ πρὸ τῶ ἀκρόπολιν. *Pnyx verò locus erat circa Arcem.* Hunc Athenienses locum ut consecrarent, oraculo moniti ferebantur.

rebantur. Apparet ex Athenionis istis verbis, apud Athenæum, lib. v. καὶ μὴ παίδωμεν τὰ ἱερὰ κεκλιθμένα, ἀγυμναῖα ἢ τὰ γυμνάσια, τὸ θεάτρον ἀνεκκλησίασιν, ἀφωνα ἢ τὰ δικαστήρια, καὶ πῖν θεῶν χηρημοῖς καθωσιωμένω Πνυκᾷ, ἀφρημέλω ἔδημα. *Res sacra clausa negligamus, neque squalida gymnasia, vacuumq; concionibus theatrum, item muta tribunalia, tum oraculis deorum consecratam olim Pnyce, ereptam populo.* Habebantur verò illic conciones; olim quidem qualescunque, postea verò illæ tantùm, in quibus magistratus aliquis eligendus. Pollux, loco jam citato. Ἐκκλησίαζον ἢ πάλαι μὲν ἐν τῇ Πνυκί. Πνυξ ἢ ἦν χωρίον παρὰ τὴν ἀκρόπολιν, καθωσιωμένον κτ' τὴν παλαιὰν ἀπλότηρα, ὅτε εἰς θεάτρα πολυπραγμοσώλω. αὐθις ἢ τὰ μὲν ἄλλα, ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ· μόνας ἢ τὰς δεχαιρεσίας ἐν τῇ Πνυκί. *Olim conciones habebant in Pnyce; qui locus est circa Arcem, antiqua simplicitate factus, non ad theatri curiositatem: nunc cetera quidem, in theatro Bacchi fiunt; at in Pnyce magistratus tantùm legitur.* Hesychius ait, olim omnes illic conciones habitas; verùm postea hîc conventum tantùm esse, cum prætorem eligere vellent. Πνυξ, τόπος Ἀθηνησιν, ἐν ᾧ ἐκκλησία πάλαι μὲν ἤροτο πᾶσαι νόν ἢ ἀπαξ, ὅταν κρατηγὴν χροπονῶσιν. *Pnyx, locus Athenis, in quo olim conciones quidem omnes habebantur; at nunc tantùm, cum prætorem eligere volunt.* Populoq; hîc duntaxat coronare quempiam permissum erat. Sopater, in Hermogenem. Νόμος (ὄντος) μὴ ἐν τῷ θεάτρῳ σεφαιῶσθαι τὸ ὑπὸ ἔδημα σεφαιμένον, ἀλλ' ἐν τῇ Πνυκί. *Cum lex esset, ne in altero quisquam à populo coronaretur, sed in Pnyce.* Sed corrupta illic verba sic restituo; μὴ ἐν τῷ θεάτρῳ σεφαιῶσθαι. *Ne in theatro coronaretur.* Syrianus, in eundem. Νόμος δέ ἐστιν, ἃ

κωλύων, μὴ εἰσφέρειν γράμματᾶ· δῶτερον δὲ, μὴ ἐξῆναι ἐν θεάτρῳ σεφανεῶς, ἀλλ' ἐν Πνυκί. *Lex est, quae vetat, ne litera vlla inferantur; Deinde, ne quis in theatro coronetur, sed in Pnyce.* Hoc nimirum est, quod Æschines dicit, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *in concione*; quia illic conciones, vt ostendi, haberi solitæ. Verba ecce ex Oratione in Ctesiphontem ista. Ὁ γὰρ νόμος Διαρρήδῳ κωλύει, ἐὰν μὲν ἴνα σεφανεῖ ἢ βεβλή, ἐν τῷ βεβλήθειῳ ἀνακηρύττεσθαι· ἐὰν δὲ ὁ Δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἄλλοθι ἢ, μηδαμῶ. *Lex enim expressè vetat, si senatus coronare aliquem velit, id in curia vt renuntiet; quod si populus, vt in concione fiat: alibi, nullo modo licitum.* Et mox. Εἰσὶ τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων· εἷς μὲν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι, Διαρρήδῳ ἀπαγορεύοντα, τὸ ὑπὸ τῷ δήμῳ σεφανεῖσθαι, μὴ κηρύττεσθαι ἐξω τῆς ἐκκλησίας. *Dua sunt Vrbi leges posita, de renuntiationibus; una est, quam nunc exhibeo, disertè vetans, ne, quem populus coronat, extra concionem renuntietur.* Cicero dicit, *in concione*, lib. De opt. gen. orat. *Cum esset lex Athenis, qui à populo (corona) donaretur, IN CONCIONE donari debere.* Erat autem ibi tribunal, versus mare; mox inversum à Trīginta. Plutarchus; in Themistocle. Καὶ τὸ βῆμα τὸ ἐν Πνυκί πεποιημένον, ὡς δόξοι βλέπειν πρὸς τὴν θάλασσαν, ὑστερον οἱ Τριάκοντα πρὸς τὴν χώραν ἀπέστρεψαν· οἰόμενοι, τὸ μὲν κατὰ θάλασσαν δεξιῶν, γίνεσθαι εἶναι δημοκρατίας· ὀλιγαρχία ἢ ἥπιον δυσχεραίνειν τὰς γεωργίας. *Et tribunal, quod in Pnyce, ita factum, vt prospiceret in mare, postea Trīginta tyranni in terram verterunt: arbitrati, imperium maris, popularis principatus initium esse; sed colendis agris deditos, paucorum dominatu minus offendi.* Solarium quoque spectabatur, propè murum; eo loco, vbi conciones habitæ:

idq; ante Pythodori archontis tempora. Suidas, in *Μέτων*. Πρὸ Πυθωδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἔσθ' ἐν τῇ νῦν ἕσθ' ἐκκλησία πρὸς τῷ τεύχεϊ τῷ ἐν Πνυκί. (*Ante Pythodorum solarium erat, ubi nunc concio est, ad murum in Pnyce*). Cimon etiam, cum sorore Elpinice, ibi domum habuisse memoratur. Anonymus, in Argumento in Cimonem Aristidis. Δίδυμο δὲ φησιν, ἔχ' ὅλι (ὁ Κίμων) ἐλακωνίζεν, ἀλλ' ὅλι ἐν Πνυκί τῇ ἀδελφῇ σωλῷ. *Didymus verò auctor, non Laconibus studuisse Cimonem; sed in Pnyce, cum sorore, habitasse*. Memorabilis item locus p̄celio Atheniensium, quod cum Amazonibus habitum. Ecce, in citatis iam Plutarchi verbis. Οὐδὲ πῶ μάχῃ σωῆψαν ἐν χροῶ πρὸ πῶ Πνύκα. *Neq; comminus pugnassent iuxta Pnycem*. Et postea. Ἴσθρῆ δὲ Κλείδημο, ἐξακρεβῶν τὰ καθ' ἕκαστη βεβλόμενο, τὸ μὲν δ' ὠνυμον τῶν Ἀμαζόνων κέρως, ὄπισθ' ἔφην πρὸς τὸ νῦν καλούμενον Ἀμαζόνιον· τῷ ἢ δεξιῷ, πρὸς πῶ Πνύκα κτ' πῶ Χρύσει ἦκην. *Narrat Clidemus, singulatim exactè omnia exsequi cupiens, sinistrum quidem Amazonum cornu, ad Amazonium nunc vocatum declinasse; dextrum verò, ad Pnycem usque iuxta Chrysam pervenisse*. Vnde nomen illi datum, Suidas tradit. Πνύξ, ἐκκλησία· ὡσαύτ' πῶ τῶν λίθων πυκνότησα· ἢ ἀπὸ τῆς πυκνῆσθ' πρὸς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. *Pnyx, concio; à lapidum densitate: vel quod homines in concione frequentes convenirent*. Videndi quoque Harpocration, Etymologici Auctor, Eustathius, ad Iliad. ψ; & Scholiastes Aristophanis, Pluto.

CAP. X.

Apollinis Pythij templum, à Pisistrato exstructum. Tripodes illic; dedicati ab ijs, qui choris circularibus vicissent: item ara, à Pisistrato nepote, Hippie filio, adificata. Gorgie Leontini statua aurea. Amazonium, dedicatum ab Amazonibus; quarum etiam columna. Fanum Herculis, & Μλωτῆς cognomento. Corona, furto ex Arce ablata, Sophocli somnianti ab Hercule indicata. Fanum Proserpine, & Diana τῆς Λυσιζωνῆς; item Aegei.

RESTANT templa, aræ, signa, statua, loca, aliâque promiscuè mihi, vt obseruata, enarranda; quæ Pausanias aut omisit vniuersa, aut non suo loco dixit. Primo loco, APOLLINIS PYTHII templum occurrit. Eius meminit Thucydides, lib. II. τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει ἔσονται ἄλλων θεῶν ἔστι, καὶ τῶν ἔξω πρὸς τὸ μέγιστον τῆς πόλεως μάλλον ἰδρυται. τότε ἔδιδετο ἔσονται Ὀλυμπίης, καὶ τὸ Πύθιον. Fana enim in ipsâ arce sunt deorum aliorum; & extra eam, ad hanc maximè Urbis partem, structa Iouis Olympij, Pythiumque. Meminit etiam Philostratus, in Herode, Sophist. lib. II. Exstruxit autem id Pisistratus. Suidas. Πύθιον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἁγίων, ὑπὸ Πεισιστράτῳ γεγονός. εἰς ὃ τὰς τρίποδας ἐτίθεισαν, οἱ τῶν κυκλίων χορῶν νικησάμενοι τὸ θαργῆλια. Pythium, Apollinis Athenis templum, à Pisistrato factum; in quo tripodes reponebant, qui choro circulari Thargelia vicissent. Vbi obserua, dedicasse illic tripodes, qui Thar-

Thargelia choro circulari vicissent. De structurâ huius templi, vide *Pisistratum* nostrum, cap. ix. Aram ibi eidem deo consecrauit huius Pisistrati cognominis ex Hippia filio nepos. Thucydides, lib. vi. Ἡσίεραϊϑ, ὁ Ἰππίης ἔτρανήσαυϑ υἱός, ἔπάπω' ἔχων τέμεμα. ἐς τῶν δωδεκα θεῶν βωμόν, τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀρχῶν ἀνέθηκε, καὶ τῷ Ἄπολλωνϑ ἐν Πυθίᾳ. *Pisistratus*, *Hippiæ tyranni filius*, *qui nomine nuncupatus*; *qui, cum archon esset, duodecim deorum aram, quæ in foro est, dedicauit*; *ἔ' Apollinis, quæ in Pythio*. Et appositum Epigramma, quod commemorat mox Thucydides, eodem loco. Τῷ δὲ ἐν Πυθίᾳ (βωμῷ) ἐπιτεθέν δῆλόν ἐστιν, (τὸ ἐπίγραμμα,) ἀμυδροῖς γραμμασι λέγον τιδε.

Μνημεῖα τόδ' ἦς δέχῃς Ἡσίεραϊϑ, Ἰππίης υἱός,

Θῆκεν Ἄπολλωνϑ Πυθίᾳ ἐν τεμένει.

Eius verò (aræ) quæ in Pythij Apollinis templo erat, etiamnum tota exstat (inscriptio), iiteris penè evanidis, istis verbis;

Monumentum hoc magistratus sui Pisistratus, Hippiæ filius,

Posuit Apollinis Pythij in templo.

In hâc arâ cùm Gorgias Leontinus Pythicam Orationem recitasset, statua ibi aurea illi collocata est. Philostratus, in eius Vita, Sophist. lib. i. Ἐμπρέπων ἦ ἔ παῖς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεσι, τὸ μὲν λόγον τὸ Πυθικὸν διπὸ ἔ βωμῷ ἤχησεν. ἐφ' ἔ ἔ χευσθῆς ἀνετέθη ἐν τῷ Πυθίᾳ ἱερῷ. *Prestans verò etiam in publicis Græcorum conuentibus, orationem quidem Pythicam pronuntiauit ex arâ, in quâ etiam statua ei aurea posita est, in Apollinis Pythij fano*. Erat porrò etiam templum, *AMAZONEION* nuncupatum; quod Amazones condidissent. Harpocration. Ἀμαζόνιον. Ἰσῆϑ διαλέκτῃ, ἐν τῷ Πρὸς Διοκλέα, περὶ τῶν Ἀμαζόνων ἀφιερώσεως Ἀθ' ἄγων.

ἔστι δὲ ἱερὸν, ὃ Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. *Amazonéum*. *Ifeus*, in *Oratione adversus Dioclem*, differit de *Amazonum Athenis dedicatione*: est autem fanum, quod *Amazones* dedicârunt. *Suidas*. Ἀμαζόνιον, ἱερὸν, ὃ Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. *Amazonéum*, templum, quod *Amazones* dedicârunt. *Stephanus* locum dicit, ubi *Theseus* *Amazones* fuderit. Ἀμαζόνιον, τόπος ὢν τῆ Ἀττικῆ, ἔνθα Θησεὺς τῶν Ἀμαζόνων ἐκράτησε. *Amazonéum*, locus *Attica*, ubi *Theseus* *Amazones* devicit. *Meminit* eius *Plutarchus*, in *Vitâ Thesei*. Ἰσχυρεῖ ἢ κλείδημος, ἐξακρεβέντα καὶ ἕκαστα βεβλόμενον, τὸ μὲν δῶνυμον τῶν Ἀμαζόνων κέρως ὀπιστρέφειν πρὸς τὸ νότον καλούμενον Ἀμαζόνιον. *Narrat Clidemus*, singulatim exactè omnia persequi cupiens, *sinistrum quidam Amazonum cornu ad Amazonéum nunc vocatum declinasse*. Erat & columna quaedam, Ἀμαζονίς σήλη dicta. *Meminit* *Æschines* philosophus, in *Axiocho*. Ὡς ἢ θᾶτον πλὴν πρὸς τὸ τεῖχος ἤμεν, τῆς Ἰτωνίας (πλησίον γὰρ ἄκρῃ τῶν πύλων, πρὸς τῆ Ἀμαζονίδι σήλη,) καταλαμβάνομεν αὐτόν. *Cum autem ocyus iremus viâ quæ præter mænia ducit, ad portam Iconiam* (siquidem iuxta hanc habitabat, ad columnam *Amazoniam*), ipsum *assecuti sumus*. Erat quoque templum *HERCVLIS TOY ΜΗΝΥΤΟΥ*; Inde dictum, quod coronam quandam auream, ex *Arce* ablatam furto, *Sophocli* *Hercules* dormienti indicasset. *Scholias* *Sophoclis*, in eius *Vitâ*. Γέγονε ἢ Ἐθεοφιλῆς ὁ Σοφοκλῆς, ὡς ἔστι ἀλλοῦ κατὰ Ἱερώνυμον Φησὶν, ἐν τῷ Περὶ τῆ χερυθῆς σελήνης. ταύτης γὰρ ἐξ ἀκροπόλεως κλαπίσης, καὶ ὄναρ Ἡρακλῆς ἐμήνυσε Σοφοκλεῖ, λέγων, πλὴν ἔσσαν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐρῶν ἡσῆσαι, ἔνθα ἐκρύπτετο. ἐμλύσε ἢ αὐτῷ τῷ δήμῳ, καὶ πύλων ἐδέξατο. ἔτο γὰρ ἡ πρὸς κερυθῆν λαβῶν ἐν τῷ πύλων, ἱερὸν ἰδρύσαντο ΜΗΝΥΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. Erat verò dei amans

Sophocles;

Sophocles, quantum quisquam; uti refert Hieronymus, libro De coronâ aureâ: quæ ex Arce cum subducta furto esset, eam Hercules dormienti indicavit, dicens, ut inquirerent domum, ad sinistram introitus sitam, in quâ occultata esset. Itaque indicavit populo; & talento mox accepto, quod propositum erat præmium, templum exstruxit HERCVLI INDICI. Cicero pateram, non coronam, ablatam dicit, De Diuin. lib. I. Adiungam philosophis doctissimum hominem, poetam quidem diuinum, Sophoclem: qui, cum ex eade Herculis patera aurea grauis surrepta esset, in somnis vidit ipsum deum dicentem, qui id fecisset. quod semel ille, iterumq;, neglexit. Vbi idem sæpius, ascendit in Areopagum, detulit rem. Areopagita comprehendit iubent eum, qui à Sophocle erat nominatus. Is, questione adhibita, confessus est, pateramq;, retulit. Quo factò, fanum illud INDICIS HERCVLIS nominatum est. Rem, sine Herculis cognomento, narrat nobis, & coronam etiam dicit, Tertulianus, De Animâ, cap. XLVI. Coronam auream cum ex Arce Athenæ perdidissent, Sophocles tragicus somniando redinuenit. Cognomentum, sine Historiâ, strictim Hesy-chius. Μυωτις, Ἡρακλῆς ἐν Ἀθῶναις. Index, Hercules Athenis. Et Proserpinæ fanum alibi, ΠΕΡΕΦΑΤΤΙΟΝ nuncupatum. Meminit Demosthenes, in Cononem. Καὶ ἡμῖν συμβαίνει ἀποπέφυκτον ἀπὸ τῆς Περειφάτης, καὶ πεπαταῖσι πάλιν καὶ αὐτὸ πῶς τὸ Λεοκώριον εἶναι. Acciditq;, ut, digressi à Proserpinæ, & obambulantes iterum, circa Leocorium essemus. Item DIANÆ ΤΗΣ ΛΥΣΙΖΩΝΟΥ. Scholiastes Apollonij, lib. I. λύσει τὰς ζώνας αἱ πρώτως ἕκταται, καὶ ἀναλιθέασιν Ἀρήμιδι. ὅθεν καὶ Λυσιζώνης Ἀρήμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθῶναις. Soluunt zonas, quæ primum pariunt; & Diane

cas dicant: unde Diana *Αυπιζώνης fanum Athenis*. Item ÆGÆI. Suidas. Αἰγῆιον. τὸ Ἰ Αἰγῆως μαρτεῖον. Δείναρχος, ἐν τῷ Κατὰ Πολυβύλιον. Αἰγῆϊόν ἐστιν Αἰγῆως ἡρώων ἐν Ἀθῆναις. *Aegeum, Aegei oraculum*. Dinarchus, in *Oratione Contra Polyeuctum*. *Aegeum, est Aegei fanum Athenis*. Quæ totidem verbis Harpocraton.

CAP. XI.

Veneris templum; & Cupido formosissimus, rosis coronatus, Zeuxidis pictura. Etiam *Λαμίας Veneris, ac Λεαίνης, alia templa: Aeaci quoque, Cychreidῶ, & Perdicis; tum Populi, & Gratiarum: ubi Hyrcani, Iudaorum pontificis, statua aenea. Phoribantέum. Phorbas, rex Curetum, ab Erechtheo interfectus*.

Venus Ψῆθρος, & Cupido. Mercurius Ψιθουρῆς, & Ἡγεμόνι.

ETIAM VENERIS quoddam erat; in quo Zeuxidis pictura spectabatur, Amor, formâ eleganti, & rosis coronatus. Aristophanes, *Acharnensibus*.

Ὡς Κύπριδι τῇ καλῇ, καὶ χάρισι τῆς Φίλειαις,
 Ζωτρεοφε Διαλλαγῆ,

Ὡς καλὸν ἔχουσι τὸ πρόσωπον ἀρ' ἐλάνθανες.

Πῶς ἀν' ἐμεῖς σέ τις ἔρως ξυμαγάξει λαβῶν,

Ὡς περ ὁ γεγραμμένῳ, ἔχων σέφαιρον ἀνθέρμων;

O Veneris atque Charitum socia, litium

Compositio decens,

Quam tibi venusta facies? quid ita tecta eras?

Quomodo Cupido aliquis me tibi jugauerit:

Qualis hic in ade roseo capite pictus est?

Vbi Scholiastes. Ζευξίς ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδί-
 σης ἐν παῖς Ἀθωαῖς ἔγραψε τὸ Ἐρώτα, ὠραϊότατον, ἐσεμμένον
 ῥόδοις. *Zeuxis pictor in templo Veneris Athenis pinxit Cypri-*
dinem, formosissimum, rosas coronatum. Erant alia eius-
 dem dex illic templa; cum ΛΕΑΙΝΑΣ, & ΛΑΜΙΑΣ,
 cognomento: assentatione nimiâ in Demetrium, cuius
 hæ amafixæ erant, ab Atheniensibus structa. Athenæus,
 lib. VI. Δημοχάρης γάρ, ὁ Δημοσθένους τῆ ῥήτορος ἀνεψιός, ἐν
 τῇ εἰκοστῇ τῷ Ἰσραῶν, διηγόμενος περὶ ἧς ἐπισυντο οἱ Ἀθωαῖοι
 κελαικίας πρὸς τὸ Πολιορκητῶν Δημήτριον, καὶ οἱ τῶν οὐκ ἦν
 ἐκείνῳ βεβλομένῳ, γράφει ἕτως. Ἐλύπη μὲν καὶ τέτων ἔνια
 αὐτῶν, ὡς εἴοικεν, ἔμην ἀλλὰ καὶ ἀλλὰ γε πάντελῶς αἰοχεαί, καὶ
 Ἐπεινά, Λεαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱεραί. *Demoschares*
itaque, Demosthenis oratoris consobrinius, libro vigesimo
Historiarum, cum assentationes explicat, quibus Demetrio,
cognomine Poliorceta, adblanditi sunt Athenienses, etsi in-
nuito, ita scribit: Horum quadam, ut apparebat Deme-
trium offenderunt; quin etiam alia insuper, prorsus sæda, &
humilia: Leana & Lamia Veneris sana. Item ÆΛΑCΙ,
 Hesychius. Αἰακόνιστον. Ἀθήνησι τὸ Αἰακῶν τέμενος. *Aea-*
contéum. Aeci fanum Athenis. Herodotus, lib. V. Τῷ ἐνὶ
 Ἐπείρω (ἔτι), Αἰακῶν τέμενος ἀποδείξασθαι, ἀρχαῖα τῶν
 πρὸς Αἰγινήτας πλέμνα. Anno tricesimo primo, cum fanum
Aeaco dedicassent, bellum adversum Aeginetas inchoarent.
 Meminit Plutarchus quoque, vt & CYCHREI, in Vitâ
 Thesei. Αἰακὸν τε γὰρ Ἑλλήνων ὁσιώτατον νομίζουσι, ἔκ Κυχεῖα
 ἡμᾶς θεῶν ἔχον Ἀθήνησι. *Aeacum enim Græcorum sanctissi-*
imum existimari, & Cychreum diuino honore affici Athenis.
 Etiam PERDICIS, Dædali sororis, ex Eupalamo patre:
 erat autem iuxta Arcem. Suidas. Πέρδικος ἱερόν, ὡσαύτῃ
 ἀκροῦ

ἀκροπόλῃ. Εὐπαλάμω γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλῳ, ἔ Πέρδιξ· ἢ ὡς Κάλως, ὃ Φθονήσας ὁ Δαίδαλῳ τὴ τέχνης, ἐρίψεν αὐτὸν κτ' τὴ ἀκροπόλεως. ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἀθῶαῖοι δ' αὐτὴν ἐλίμησαν. Σοφοκλῆς δ' ἐν Κωμικαῖς, τὸ ὑπὸ Δαίδαλῳ ἀναιρεθέντα, Πέρδικα εἶναι τῆνομα. *Perdicis fanum iuxta arcem erat. Eupalamo enim liberi erant, Dadalus, & Perdix; cui item filius Perdix. huic Dadalus cum ob artem inuideret, ipsum de arce præcipitavit. Quam ob causam cum se Perdix suspendisset, Athenienses ei honores decreuerunt. Sophocles verò in Comicis, eum, qui à Dadalo cæsus, Perdicem vocatum tradit. Quæ totidē verbis Apostolius Cent. xv. Prouerb. xcvi. Vbi obserua, Perdicem dici non sororem ipsam Dædali, sed filium eius. Sic Hyginus, Mytholog. cap. xxxix. Dadalus, Eupalami filius, qui fabricam à Minerva dicitur accepisse, Perdicem, sororis suæ filium, propter artificij inuidiam, quod is primùm ferram inuenerat, summo tecto deiecit. Iterum, cap. cclxxiv. Perdix, Dædali sororis filius, & circinum, & ferram ex piscis spina, reperit. Sophoclis verò in Comicis locus, quem respexit Suidas, iste est apud Athenæum, lib. ix.*

— ὄρνιθ' ἢ λθ' ἐπ' ὠνυμα

Πέρδικας, ἐν κληνοῖς Ἀθῶαίων πάροισ.

— auis uenit cognominis

Perdicis, in inclytos Atheniensium colles.

Nullum dubium est, quin narrationis eius sit fragmentum. Meminit Perdicis huius etiam Apollodorus, extremo III. Inuenio etiam PHEREÆ; quæ peregrina dea erat, aliisque Hecate esse credebatur. Hesychius. φερεά, Ἀθήνησι ξενικὴ θεός. οἱ δ' τὴν ἐκάτιω. Pherea, dea peregrina Athenis; quam alij Hecaten arbitrantur. Etiam P O P V L I

& CHARITVM. Iosephus, Antiqu. Iud. lib. xiv. cap. xvi; vbi decretum Atheniensium quoddam refert. Δέδοικαι ἢ καὶ νόν, Θεοδοσίε ἔ Θεοδώρε Σενιέως εἰσηγησόμενος, καὶ παρὶ τῆς ἀνδρὸς δρετῆς ὑπομνήσασθαι, καὶ ὅτι προαίρετον ἔχει πιεῖν ἡμᾶς ὅτι πρὶ ἀν δυνάτα ἀγαθόν, ἡμῶσι τὸν ἄνδρα χρυσῶν σφάνω δρεσιείω καὶ τὸν νόμον, καὶ σῆσαι αὐτὸ εἰκόνα χαλκῶ ἐν τῷ τεμένει ἔ Δῆμος ἔ τ Χαρίτων. *Visum est nunc, Theodosio Theodori Suniensi referente, populumq; de virtute huius viri admonente, et propenso ad bene faciendum animo, quotiescunq; occasio se datura esset, honorare ipsum coronâ aureâ virtutis ergo iuxta legem, statuamq; ex are item collocare in templo Populi et Charitum.* Erat autem ea statua, de quâ agit, Hircani, Iudæorum pontificis, vt ex antecedentibus clarum. Cultas autem Athenis Gratias, nempe Auxonem, & Hegemonem, testis etiam Pausanias, in Bœoticis. Τιμῶσι γὰρ ἐκ παλαιῶ ἔ Ἀθλωαῖοι Χάριτας, Αὐξῶ, καὶ Ἡγεμόνῳ. *Venerantur enim iam ab antiquis temporibus Athenienses Gratias, Auxonem, et Hegemonem.* Item PHORBANTEVM erat; quod Phorbanti dedicatum, regi Curetum, ab Erechtheo interfecto. Harpocraton. φορβάνθηον. Ἵπερβανθης, ἐν τῷ Κατὰ Παροκλέους. ὅτι τὸ Ἀθλωαῖοι φορβανθῶν ἀνομιὰθη διὰ τὸ φόρβανθαι, βασιλεύσαντος Κερητῶν, καὶ ὑπὸ Ἐρεχθῆως ἀναρεθῆναι, δεδήλωκεν Ἄνδρων. *Phorbantem; Hyperides, in Oratione Aduersus Patroclum. quod autem Phorbantem Athenis de Phorbante nuncupatum, rege Curetum, ab Erechtheo interfecto, Andron refert.* Quæ totidem præter verbis Suidas, & Etymologici Auctor. Meminit eius Andocides, in Orat. περὶ μυστηρίων. Αἰδοόμεθα ἢ ὁ Εὐφίλητος, ὡς ἡχοίμι, λέγει πρὸς αὐτὰς, ὅτι πέπυσμα πάντων συμπιεῖν, καὶ ὁμολογήκα αὐτῶ μεθ᾽ ἑξῆς ἔργα, καὶ περικύψην τὸν Ἐρμῶ, τὸν

Q

πρὸ

ὡεὶ τὸ Φερβάντων. *Cum sentiret Euphiletus, me venire, inquit illis; me persuasum eadem facere, & pollicitum, manum una operi admoveere velle, ac Mercurij, quæ ad Phorbant. um est, statuam amputare.* Phorbantis verò, tanquam Attici herois, meminit Hesychius. Φέρβας, Ἀττικὸς ἥρωσ. *Phorbas, heros Atticus.* Sua denique siue templa, siue signa, aut altaria, habuerunt, VENVS ΨΙΘΥΡΟΣ, & CΥΡΙΔΟ eodem item cognomento, ac MERCVRIVS ΨΙΘΥΡΙΣΤΗΣ. De quibus vide quæ notavi Attic. Lect. lib. IV. cap. XII. Erat & MERCVRIVS ΗΓΕΜΟΝΙΟΣ. Scholiastes Comici, Pluto. κατὰ χρησμόν οἱ Ἀθῶναιοὶ Ἡγεμόνιον Ἐρμῶ ἰδρύσαντο. *Athenienses iussu oraculi Mercurium Hegemonium dedicârunt.*

CAP. XII.

Jupiter Πατρῶ, & Apollo. Quâ de causâ uterq; ita nuncupatus. Harpocraton restitutus. Apollo Πατρῶ, idem qui Πύθ; & per eum in Ardetto iusiurandum dari solitum.
Ἐνθρυπῆ.

IUPITER, & Apollo, uterq; Πατρῶ cognomento appellatus. Res est nota; non origo, quam obseruo apud Scholiasten Comici, ad Νεφέλας. Πατρῶ Ζῶς μὲν, μὴ πῶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ, ὡς ἕτεροι, μὴ πῶ ἐν Κρήτῃ ἀνατροφέν, ὅτε πρώτον ταῖς Ἀθῶναις ἐπέση, καὶ ἐφάνη τοῖς πατράσιν αὐτῶν. οἷνες πῶτῃ τῇ προσομοίᾳ πλημῆκασιν αὐτόν. Ἀπὸ λωὶ δὲ, ἐν Ἐρεχθίδεωσ θυγατέρᾳ ἐγημε τὸ Κρέεσαν, ἐξ ἧσ γίνεται ὁ Ἴων. *Jupiter quidem dictus est Πατρῶ, quod, post educationem.*

tionem in Arcadiâ, siue Cretâ, ut alij volunt, primùm Athenas venit, ac maioribus eorum se ostendit, qui hoc cum cognomento honorârunt: Apollo verò, quod Creusam, Erecththei filiam, uxorem duxit, è qua Ion est prognatus. Et mox ibidem. Τιμῶται παρ' Ἀθῆναισιν Ζῶς Πατρῶν, καὶ Ἀπόλλων. Διὰ τὸ πρῶτος ὑποδέξασθαι τὴν θεὸν εἰς τὴν χώραν, καὶ θυσίαν σωλεῖσαι καὶ φρήτας, καὶ δῆμους, καὶ συγγυρίας, μόνους Ἐλλῶν. Colitur apud Athenienses Iupiter Πατρῶν, & Apollo; quia primi Græcorum deum & trunq; in terram suam receperunt, tum & sacra fecerunt, per tribus, populos, ac familias cognatas. Plato, Euthydemo. Εἶτα τοῖς ἄλλοις, ἔφη, Ἀθῆναισιν οὐκ ἐστὶ Ζῶς ὁ Πατρῶν; οὐκ ἐστίν, ὡς δ' ἐγὼ, αὐτὴ ἐπιωνυμία Ἰῶνων ἔδειν, ἔδ' ὅσοι οὐκ ταύτης τῆς πόλεως ἀπωχρημένοι εἰσιν, ἔδ' ἡμῖν· ἀλλὰ Ἀπόλλων Πατρῶν, Διὰ τὴν Ἰῶνιν ἦρξεν. Deinde alijs, inquit, Atheniensibus an non est Πατρῶν Iupiter? non est, inquam, hoc cognomen ulli Ionum, nec colonis ab hac Vrbe: sed Apollo est Πατρῶν, ob natiuitatem Ionis. Ac Iouis quidem, meminit etiam Arrianus in Epictetum, lib. III. cap. XI. Πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες ἔ Πατρῶν. Omnes enim sunt à Ioue Patrio. De Apolline, plures tradunt. Harpocration. Ἀπόλλων Πατρῶν, ὁ Πύθιος. προσσηγορία ἴς ἐστὶ ἔ θεῶν, πολλῶν καὶ ἄλλων ἑσῶν. τὸν δὲ Ἀπόλλω κεινῶς Πατρῶν ἡμῶσιν Ἀθῆναισιν, διὰ Ἰῶνιν. τῆς γὰρ οἰκῆσθαι τὴν Ἀθήνῃ, Ἀριστοτέλης φησὶ τῆς Ἀθῆναισιν Ἰῶνας κληθῆναι, καὶ Ἀπόλλωνα Πατρῶν αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Apollo Patrius, qui & Pythius. Cognomen dei est, qualia item alia multa. Apollinem verò communiter Patrium colunt Athenienses, ab Ioue. quippe, illo Atticam inhabitante, Athenienses Aristoteles Iones & vocatos tradit, & Apollinem ipsis Patrium nuncupatum. Ita enim locum illum, hodie

non vno mendo laborantem, restituendum esse cenſeo. Erat verò idem cum eo, qui Πύθιοι aliàs dicebatur. Ecce, in illis Harpocratonis verbis. Ἀπόλλων Πατρῶν, ὁ Πύθιος. *Apollo Patrius, qui & Pythius.* Demosthenes, in Orat. De Coronâ. καλῶ ἢ ἐναίλιον ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς θεὰς ἀπαντας, & πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀθηναίων καὶ τὴν Ἀπίλλων τὴν Πύθιον, ὅς Πατρῶός ἐστι τῆ πόλι. *Contra vos, ὁ Athenienses, imploro deos omnes, deasq̄, quotquot Atticam terram habent; & Pythium Apollinem, qui est Patrius huic Vrbi.* Libanius, Declam. XXI. Τὸν Ἀπίλλων τὴν Πύθιον, ἃ πῖς χειρημοῖς ἀκαλεῖσθῆντες, τὰ μέγιστα ἔργων ἐπεράξαμεν, ἔργα πύθιον, ὁ τῆ πόλι Πατρῶν, ἀπαντας τὰς ἄλλας ὑπερβάς, τὸν νυνὶ κελυόμενον, ἀνείπε σφώταλον. *Apollinem Pythium, cuius oraculis obsecuti res maximas gessimus. Hic igitur, qui Patrius Vrbi est, ceteros omnes supergressus, eum, qui nunc reus agitur, sapientissimum pronuntiauit.* Aristides, in Panathenaicâ. Πατρῶν τὸν Ἀπίλλων, τὴν Πύθιον. *Apollinem Patrium, qui est Pythius.* Et hunc iurabant in Ardetto. Pollux, lib. VIII. cap. X. Ὠμνυον ἢ ἐν Ἀρδήτιω δικαστηρίῳ Ἀπίλλων Πατρῶν. *Iurabant apud tribunal Ardettum Apollinem Patrium.* Nimirum hic ipse est, de quo Cicero, De Nat. Deorum, lib. III. *Vulcani item complures. primus, Cælo natus; ex quo Minerva Apollinem eum, cuius in tutela Athenas antiqui Historici esse voluerunt.* Et mox iterum. *Apollinum antiquissimus is, quem paullò ante ex Vulcano natum esse dixi, custodem Athenarum.* Colebatur Apollo etiam Ἐνθρύπτις cognomento. Suidas, in Ἐνθρύπτων. Καὶ Ἀπίλλων ἢ Ὠδὰ Ἀθηναίων Ἐνθρύπτις. *Et verò Apollo apud Athenienses Enthryptus.* Totidem verbis Hesy chius, in Ἐνθρύπτις.

CAP. XIII.

Templa Iunonis, Iouis Πανελλώϊς, & omnium deorum; columnæ etiam centum, & viginti, è lapide Phrygio, Adriani opera. Deorum omnium commune templum, Πάνθεον dictum, quale fuerit. Historiæ Græcorum exterius sculpta; & equi duo, à Praxitele facti: intus scriptum, quæ Adrianus Imp. templa vel fecisset noua, vel antiqua instaurasset: tum donaria, & largitiones eius. Iupiter Ἐγκύκλιος. Hesychius correctus. Ἐπωπέτης. Φεάτερος. Φεάτερον. Iuno Θελξίωια. Apollo Κώνιος. Neptunus Ἐλάτης, Κωιάδης, Ἀσφάλφος. Cranai fanum, & sacerdos, è familiâ Charidarum. Horarum quoque; & in eo ara Bacchi, Ἐὸρθῆ cognominati. Inter Horas, Thallo culta; in cuius nomine Pausanias correctus. Aræ Nympharum, ab Amphityone dedicata. Veneris τῆς Ἐπόχεος fanum, & Euryfacis; cuius etiam ara ibi. Sostratis etiam, & fons ibidem. Denique Imprecationis.

TEMPLVM IYNONIS, & IOVIS ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ, ac DEORVM OMNIVM tertium, Adrianus Imperator ædificauit; tum columnas centum ac viginti posuit, è Phrygio lapide. Pausanias. Ἀδριανὸς ἢ καλεσθεὶς ἀσπίς μὲν ἔλλα Ἀθλωαίοις, ναὸν Ἡέρας, ἔ Διὸς Πανελλώϊς, ἔ θεοῖς τοῖς πᾶσιν ἱερὸν κοινόν. Ταῖ ἢ Ἰππιφανέστατα, ἱκανὸν εἶχουσι κίονες, φρυγίς λίθῃ. *Adrianus verò cum alia apud Athenienses ædificauit, tum Iunonis, Iouis Panhellenij, &*

deorum omnium commune templum; ac spectatae inter caetera sunt maximè columna centum, è lapide Phrygio. Ac deorum quidem omnium commune templum, Πάνθεον exire nuncupatum, id magnificentissimum fuit; & extrinsecus, sculptæ Historiæ Græcorum: deinde supra magnam portam equi duo, à Praxitele summo artificio facti: superestque etiam hodie. Theodosius Zygomalas, in Epistolâ, ad Martinum Crusium scriptâ, an. CIƷ IO LXXV, ubi de Vrbe Atheniensi illi sermo, qualis ea hodie exstat. Τὸ Πάνθεον (ἴδον,) οἰκοδομῶ νικῶσαν πάσης οἰκοδομᾶς· γλυπτὰς ἐπίς διὰ πάσης τῆς οἰκοδομῆς ἔχουσαν τὰς ἰσορίας Ἑλλήνων, καὶ ταῦτα πᾶς θείας· καὶ τῶν ἄλλων, ἐπάνω τῆς μεγάλης πύλης, ἵππους δύο, Φρυασομένους ἀνδρομέαν εἰς σάρκα, τὸ δοκεῖν ἐμφύχους· εἰς λέγεται, ὅτι ἐλάξασε Πραξιτέλης. καὶ ἐστὶν ἰδεῖν διικνημένω καὶ λίθων τὴν ὄρετὴν. Pantheum (vidi,) quod est edificium alijs omnibus excellentius; in quo extrinsecus circumquâs, historia Græcorum sculptæ sunt, & quidem diuinæ. Inter alia, supra magnam portam, duos equos, tanquam frementes in carnem humanam, viuentibus similes, est videre; quos Praxiteles fecisse dicitur: ita ut etiam lapides pertransire virtus videatur. Intus, inter caetera, scriptum; quænam templa Adrianus Imperator noua fecisset, vel quæ etiam instaurasset, & donarijs ornasset: quæq; ciuitatibus Græcis, barbarisve, concessisset. Pautanias. Οἴ ποτα ἢ (ὁ Ἀδριανὸς) θεῶν ἱερᾶ, τὰ μὲν ὠκοδόμησεν ἐξ ἀρχῆς, τὰ ἢ ἐπέκτισσεν ἀναθήματα, ἢ κατὰ σκόδαῖς, ἢ δωρεὰς πόλεσιν ἔδωκεν Ἑλλήνοισι, πᾶς ἢ ἢ βαρβάρων τοῖς δεηθεῖσιν, ἐστὶν οἱ πάντα γεγραμμένα Ἀθήνησιν, ἐν τῷ κοινῷ τῶν θεῶν ἱερῷ. Que verò (Adrianus) templa deorum vel noua fecit, vel in melius exstruxit, ac donarijs ornauit, aut largitus est urbibus

Græcis,

Græcis, Barbarisque, supplicantibus, ea omnia scripta Athenis, in communi deorum adē. Erat quoque ΙΟΥΙΣ ΤΟΥ ΕΥΚΥΚΛΙΟΥ. Hesychius indicat. Ἐγκύκλιον, τὸ πανταχῶς κύκλιον, (ita scribo, non κυκλῶν;) ἢ Ζῶς, παρ' Ἀθλωαίσις. *Encyclium, ubique orbiculatum; vel Iupiter, apud Athenienses.* Etiam ΕΠΩΠΕΤΗΣ colebatur. Hesychius. Ἐπωπέτης, Ζῶς ᾧ παρ' Ἀθλωαίσις. *Epopetes, Iupiter apud Athenienses.* Item ΦΡΑΤΡΙΟΣ. Pollux, lib. I. cap. I. sect. XXIII. Τὰ πλάτ' ἢ τέτων, καὶ ἰδίᾳ ἐστ' ἘΔίος· ὡπερ, Ἰέλιος· καὶ, ὁ Καταστάτης· ἢ παρ' Ἀθλωαίσις, Φράτριος. *Multa horum, etiam sunt Iouis propria; uti Pluvius, Descensor: & apud Athenienses, Tribulis.* Et templum eius, Φράτριον dictum. Hoc est, de quo idem Pollux, lib. III. cap. IV. καὶ θεὸς Φράτριος, καὶ φίλιος· τὸ ἢ ἱερόν, εἰς ὃ σαυήσων, Φράτριον ἐκαλεῖται. *Et dicitur Tribules, amicitiaꝝ præsidēs: templum verò, in quod conveniebant, Tribule dicebatur.* Erat & ΙΥΝΟΝΙΣ alibi, cognomento ΘΕΛΞΙΝΙΑΣ. Hesychius. Θελξινία, ἥ ἔα· ἱμαῖται παρ' Ἀθλωαίσις. *Thelxinia, Iuno; colebatur apud Athenienses.* ΕΤ ΑΡΟΛΛΙΝΙΣ ἘΚΥΝΝΙΟΥ. Idem Hesychius. Κυωνίδα, γένος Ἀθήνησιν· ἐξ ἧς ὁ ἱερωδὴς ἘΚυωνίς Ἀπόλωνος. *Cynniæ, familia Athenis; è qua sacerdos Apollinis Cynnij.* Colebatur item Neptunus ὁ ΕΛΑΤΗΣ. Hesychius. Ἐλάτης, ὁ Ποσειδῶν ἐν Ἀθήναις. *Elates, Neptunus; Athenis.* Etiam ΚΥΝΑΔΗΣ. Hesychius rursum, alio loco. Κυάδης, Ποσειδῶν· Ἀθήνησιν ἐπιμαῖται. *Cynades, Neptunus; Athenis colebatur.* ΕΤ ΑΣΦΑΛΕΙΟΣ, Scholiastes Aristophanis, Acharnensibus. Ἀσφάλης Ποσειδῶν ᾧ παρ' Ἀθλωαίσις ἱμαῖται, ἵνα ἀσφαλῶς πλέωσιν. *Asphalius Neptunus apud Athenienses colebatur, uti tutò nauigarent.* Sed & CRANAVM alibi observo. Non disertè illud quidem:

dem memoratur; sed Hesychius tamen innuit; qui fuisse sacerdotem illi tradit, è familiâ Charidarum. Ecce verba. *Χαρίδα· γένος, ἐξ ἧ' οἱ ἱερεὺς τῆ Κραναῖ.* Charida; familia, è qua Cranai sacerdos. Erat etiam HORARVM; & in eo aræ BACCHI τῆ ΟΡΘΟΥ, ac NYMPHARVM: quas rex Amphictyon ibi dedicauerat. Athenæus, lib. II. p. 38

Φιλόχορος δέ Φησιν, Ἀμφικλύονα, τὸ Ἀθλωαίων βασιλέα, μαθόντα πρὸ Διονύσου τὴν οἴνου κρείσιν, πρῶτον κρείσασθαι διὰ καὶ ὀρθῆς γνώσεως τὴν ἀνθρώπους, ἕτω πίνοντας, ὡς περὶ ἑσπέρου ἑσπέρου ἀκράτου καμπιόμενος. Ἐπειὰ τὸ ἐπιιδρύσασθαι βωμὸν ὀρθῆς Διονύσου, ἐν τῷ Ὠρεῶν ἱερῷ. αὐτῷ γὰρ ἔτι τὸ ἀμπέλα καρπὸν ἐκτρέφασσι. πλεονάζοντι αὐτῶν, καὶ τῆς Νύμφαις βωμὸν ἐδίδμεν, ὑπόμνημα τοῖς κρείστοις τὴν κρείσσεως ποιημένος.

Philochorus auctor est, Amphictyonem, Atheniensium regem, edoctum à Baccho vini diluendi rationem, primum istud diluisse: quae de causa cum incederent homines recti, antea meraco curvi, aram statuit Baccho Recto, in Horarum templo: ea enim vitis fructum educant: prope autem, etiam Nymphis aram posuit; ut de vino diluendo, si qui uti eo vellent, admoneret. Ac Bacchi Recti iterum meminit, lib. I. v. 74. τὴν γὰρ σύμμετρον κρείσιν τῆ οἴνου ὑπὸ Ἀμφικλύονος βασιλευσσεύσης διδάχθῆναι Φησὶν Ἀθλωαίως. Ἐπειὰ τὸ ἐπιιδρῶν ὀρθῆς Διονύσου ἱδρύσασθαι. Nam aquam vini diluendi rationem didicisse Athenienses ab Amphictyone rege ait; ideoq; Baccho Recto fanum esse constitutum. Vbi in eo tamen variat; quod hic templum, ibi aram positam dicat. Inter Horas, quas colebant, ut hoc obiter nunc dicam, Carpo erat, item Thallo; quam postremam pari cum Pandroso cultu prosequabantur. Pausanias, in Bœoticis. τὸ γὰρ τὸ καρπὸς ἐστὶν ἑχάριος, ἀλλὰ ὠρεῶν ἵερομα. τῆ ἡ ἐπέρα τὸ Ὠρεῶν νέμειον

x η γὰρ Διονύσου
 θεοὶ αἱ Νύμφαι
 λαύονται
 ἔροσιν ἐπιιδρῶν
 δὲ τούτου (τῆ Διονύσου)
 ἰο τῆ Διὸς σωτηρίας
 ἵνομα ἔστιν ὠρεῶν
 Ἄλκυον. p. 656 de
 Horarum cultu

μειον

μισιν ὁμᾶ τῇ Πανδρόστῳ ἡμαῖς οἱ Ἀθλωαῖοι, Ἐλλω τὸ θεὸν ὀνο-
 μάζουτες. Ita enim ibi legendum; non, Ἐλλωτὴν θεὸν ὀ.
Carpus enim nomen non est Gratia, sed Hora. Et Horarius
alteri communes cum Pandroso honores habent Athenienses.
 Meminitq; eius Clemens, in Protreptico. Αὐξώ π, καὶ
 Ἐλλω, αἱ Ἀττικά. *Auxos, & Thallo, Attica.* Etiam V E-
 N E R I S ἑΤΑΙΡΑΣ. Clemens, in Protreptico. οὐχὲ ἢ
 Ἀφροδίτῃ Περιβασίῃ μὲν Ἀργεῖοι, Ἐπίρῃ ἢ Ἀθλωαῖοι θύουσιν;
An non Veneri Peribasia Argiui, & Heteræ Athenienses
sacra faciunt? E V R Y S A C I S quoque templum inuenio,
 prope forum. Harpocraton. Παρὰ τῶν Κολωνῶν εἰσῆκσαν,
 ἔς ἐστὶ πλῆσιον τῷ ἀγορᾶς· ἐνθα τὸ Ἡφαιστειῶν, καὶ τὸ Εὐρυσακείων
 ἔστι. *Ad Colonom steterant, qui iuxta forum; ubi Vulcani*
templum est, & Eurysacis. Pollux lib. VII. cap. XXIX. Ἐν
 ἀγορᾷ, ὡς τὸ Εὐρυσακείων. *In foro, iuxta fanum Eurysacis.*
 Eiusdem ara commemoratur à Pausania. Καὶ γὰρ Εὐρυσακ-
 κης βωμός ἐστιν ἐν Ἀθλώαις. *Etenim Eurysacis ara est Athe-*
nis. Quin & S O C R A T I S quoddam fuit. Marinus, in
 Vitâ Procli. Ὡς γὰρ εἰς τὸν Πήραια καλῆρε, καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει
 καλεμηνύθη ἔτο, Νικόλαος, ὁ ὑπερὸν μὲν περὶ Φαιῆς Ἰππὶ τῇ σοφί-
 στικῇ γινόμενος, πτωικαδπα ἢ χολάζων τοῖς ἐν Ἀθλώαις διδα-
 σκάλοις, κάλειθη εἰς τὸ λιμένα, ὡς πρὸς γινόμενον. ὑποδεξόμε-
 νός τε αὐτὸν, ἔξεναγῆζων, ὡς πολίτῳ. Λύκιος γὰρ ἔστι ὁ Νικόλαος.
 ἦγρ' ἐν αὐτὸν Ἰππὶ πτωικῶν. ὁ ἢ, ἐκ τῆ βασιλείας, κέπτε ἡδιστο κτ'
 πτωικόν. καὶ περὶ τὸ Σωκρατεῖον, ἔπα εἰδώς, ἔτε ἀικηκώς, ὅτι
 Σωκράτης αὐτὸν πρὸ ἐγίνοντο ἡμαῖ, ἠξίς ἢ τὸ Νικόλαον Ἰππικῶν
 τε αὐτότι βραχὺ, ἔκατέζεσθ. ἀμα ἢ, ἔειχοι πρὸν ὕδωρ, αὐτὸν
 περὶσασθ. καὶ γὰρ διψῆ πολλῶν, ὡς ἔλεγε, κάλειχερο. *Cum ad Pi-*
raeum appulisset, idq; ἦς, qui in Vrbe, nuntiatum etiam esset,
Nicolaus, qui deinde in dicendi arte floruit, & Athenis eo

tempore doctoribus operam dabat, descendit ad portum, excepturus eum, & hospitio habiturus, velut civem; quippe Lycius etiam Nicolaus erat: itaque deduxit in Urbem. Ille vero, cum se lassum ex itinere sentiret per viam, apud Socratis sacellum, cum nec sciret ipse quicquam, neque unquam audivisset, ibi loci Socratem coli, rogavit Nicolaum, ut subsisteret paulisper, ac consideret; tum, si posset, aquam sibi alicunde suppeditaret: siquidem, ut inquebat, magnam siti laborabat. Ac fons juxta. Marinus ibidem. Ο ἦ, ἐπιμῶς αὐτῷ κ' ἔσθ', σὺν ἀλλαχόθεν ποθὲν, ἐξ αὐτῆς ἢ ἐκείνης ἔϊερ' ἡρώεϊς, ἐπίφ' Φέρεαδ'. εἴθε γὰρ πόρρω λῶ ἢ πηγῇ τῆ Σωκρατίας σήλης. πόντι ἢ αὐτῷ, σύμβολον ὁ Νικέλαος κ' τότε πρώτον Ἰπτισίνας εἶπεν, ὡς τῷ Σωκρατεῖω εἴη ἐνιδρυθεῖς, καὶ πρώτον ἐκείθεν Ἀθῆσιν ὕδωρ πῶν. Ille statim, nec aliunde, quam ex eo ipso loco consecrato, adferri curabat; neque fons, qui ad statuam Socratis, longè aberat. Ac, cum bibisset, Nicolaus, idq; tum considerans primum, omen est, inquit, quod in Socratis sacello confederis, & aquam primum Atticam biberis. Deniq; ut finiam, erat alibi etiam IMPRECATIONIS. Hesychius. Ἀεῖς ἱερόν. ἱερόν Ἀεῖς Ἀθῶνῃσι. Imprecationis fanum. Fanum Imprecationis est Athenis.

CAP. XIV.

Dij nouitij, & ignobiles. Orthanes. Hesychius emendatus; item Lycophron, & Isaacijs Tzetzes. Eubulæ fabula quedam, Ὀρθάνης. Conissalus. Tychon. Hesychius iterum restitutus, ut & Clemens. Lordo.

*Cybdasus. Burichus. Adimantus.
Oxythemis.*

ERANT & nouitij dij, atque obscuri; Orthanes, Conissalus, Tychon, alijque. Strabo, lib. XIII. Ἀπεδείχθη ἡ θεὸς ἔτι ἀπὸ τῶν νεωτέρων. εἶδε γὰρ Ἡσίοδος εἶδε Περίαν· ἀλλ' εἴκει τοῖς Ἀθηναίοις, Ὀρθάνη, ἔ Κονισάλω, καὶ Τύχωνι, καὶ τοῖς ταῖσι. *Accensus verò est & dijs nouitijs; neque enim Priapum Hesiodus nouit; sed videtur similis Atticis, Orthani, Conissalo, Tychoni, & talibus. De Orthane, est Hesychij iste locus. Ὀρθάνης, τὸ ἴσῳ τῷ Περίαν ἐστὶ θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων αἰδοῖον. Orthanes, ex ijs dijs est, qui Priapo famulantur; cum intenso & ipse ueretro. Ita emendo; perperam enim illic editur, Ὀρθάνης. Et obserua, è Priapi famulatio hunc fuisse; quod etiam Isaacijs Tzetzes dicit, ad Lycophronis Cassandram. Ὀρθάνη, τὸ ξένον, καὶ ἀφάλεκτον. ἐστὶ ἡ καὶ Ὀρθάνης δαίμων Περαπώδης ὡσαύτῃ Ἀφροδίτῃ. Orthanem, peregrinum, iuxta dialectum. Est verò Orthanes etiam deus, è Priapi sodalitia, apud Venerem. Lycophron Paridem, hominem libidinosum, ita vocat.*

Ὅς, τὸν πλακῆτιν Ὀρθάνην ὅταν δόμοις
Σίνιν καθ' ἑρῶα κληθεὶς διέξωνται πικρὸν,

Θήσ' βαρὺν κελῶν ἐν λέσχαις μέσον.

Qui, cum errorem hospitem conuiuio

Noxium vastatorem acceperint,

Graue efficiet in medijs confabulationibus iurgium.

Ita enim utrobique emendo; neque enim rectè editur hîc Ὀρθάγλω; ibi, Ὀρθάγης. Piato Comicus, in Phaone, apud Athenæum lib. x.

Βολβῶν μὲν Ὀρθάγη τετ' ἡμιεκτέα.

Bulborum orthana sesquisectarius.

Et Eubuli quædam fabula inscripta est Ὀρθάγης. Athenæus, lib. iii. Κυπρίων ἢ ἄρτων μνημονοῦσ' εὐβουλῶν, ὡς Διαφόρων, ἐν Ὀρθάγη. *Cyprios panes, ut prestantes, commemorat Eubulus, in Orthane.* Meminitq; locis pluribus. De Conissalo, mentio exstat apud Comicum Platonem, in Phaone, apud Athenæum; loco iam citato.

Κονισάλω ἢ, καὶ ὁδασάτων δισοῖν,

Μύρτων πινακίσκῳ, καὶ ὁδαστελιμένων.

Conissalo verò, & duobus socijs;

Myrtorum lanx, manu decerptarum.

Aristophanes, *Lyfistratâ.*

Σὺ δ' εἶ τίς; πότερον ἄνθρωπῳ, ἢ Κονισαλῶ.

Sed tu quis es? an homo, an Conissalus.

Suidas. Κονισαλῶ, δαίμων Περαπώδης. *Conissalus. deus è Priapi sodalitiis.* Tychon, à quibusdam Mercurius, à quibusdam, in Veneris esse comitatu censebatur. Hesychius. Τύχων. ἔνιοι, τὸν Ἐρμῆα. ἄλλοι ἢ, τὸν πρὸς τὴν Ἀφροδίτῃ. *Tychon. quidam, Mercurium eum; alij, è Veneris esse comitatu arbitrantur.* Ita enim ibi scribendum; non Τυχόν, uti editur. Corrigendus quoque Clemens, in Protreptico. Τί γ' ἡγεῖσθε, ὡς ἄνθρωποι, τὸν Τύχωνα Ἐρμῆα;

Quid.

Quid enim arbitramini, ô homines, Mercurium Tychona? Hodie non rectè editur, τ̄ Τυφῶνα Ἐρμῶ. Tychona Mercurium. Falluntur vici docti, qui aliter nobis locum illū restituere sunt conati. Eiusdem commatis Lordo erat, Cybdasusque. Meminit Plato, in Phaone.

Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσω τριώβολον.

Londoni drachma, Cybdaso tres oboli.

Burichus quoque, Adimantus, & Oxythemis; quibus templa statuerunt per adulationem, vt Demetrio Poliorcetæ tanto magis se probarent. Athenæus, lib. v i. Δημοχάρης γέν, ὁ Δημοσθένος ἑρήτορος ἀνεψιός, ἐν τῇ εἰκοστῇ τ̄ Ἰσραῶν, διηγέμενος περὶ ἧς ἐπιῆντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας πρὸς τ̄ Πολιορκητῶν Δημήτριον, γράφει ἕτως. Ἐλύπη μὲν καὶ τῶν ἑνία αὐτῶν, ὡς εἴοικεν· ἔ μὲν ἀλλὰ ἔ ἀλλὰ γε, πανηλεῶς αἰσχρά, ἔ Ταπεινά. Λεαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερά· καὶ Βερίχου, καὶ Ἀδριμάντου, ἔ Ὀξυθέμιδος, τ̄ κολάκων αὐτῶν· καὶ Βωμοῖ, ἔ Ἡρώα, καὶ σπονδαί. Demochares, Demosthenis oratoris consobrinus, libro vigesimo Historiarum, cum assentationes explicat, quibus Demetrio Poliorcetæ adblanditi sunt Athenienses, quanquam inuito, ita scribit. Horum quedam, vt apparebat, Demetrium offendebant; quin etiam alia insuper, prorsus fœda, & humilia: nempe Leaniæ Lamiæq; Veneris templa; & Burichi, Adimanti, & Oxythemidis, eius assentatorum, ara, sacella, & sacra.

IOANNIS MEVRSI

A T H E N A R V M

A T T I C A R V M

LIBER III.

CAP. I.

Heroës varij; Ἰατρὸς, siue Aristomachus. Ἰατρὸς ξένος, siue Toxaris. Hesychij locus restitutus. Ἡ'ουχⓄ; à quo Ἡ'ουχῖδοι, sacerdotes: & eorum sacrificium. Καλαμίτης. Alon. Κέλης. Hesychius iterum emendatus. ΣιεφαιηφόρⓄ. Celeus; & Metanira, vxor. Scholiastes Hephastionis correctus; item Pausanias, & Diomedes. Lycus; eius statua, lupi formâ: tum Erechthei, à Myrone facta.

VARI quoque ab Atheniensibus heroës culti, præter decem numero Eponymos, qui maiorum gentium erant, & commemorati mihi *Ceramioi* cap. vii. Nunc minores memorabo; in quibus vnus, ἥρως ἰατρὸς nuncupatus. Meminit eius Hesychius. Ἰατρὸς, ἥρως Ἀθῶνῃσιν δὲ χαῖⓄ. *Medicus, heros Athenis antiquus.* Demosthenes, in Orat. De falsâ leg. Διδάσκων δ' ὁ πατὴρ γράμματῶ, ὡς ἐγὼ Ἰατρῶστυτέρων ἀκῶ, πρὸς τῶν ἥρωⓄ ἔἰατρῶ. *Docens eius pater literas, ut ego è natu maioribus audio, ad herois medici sanum.* Proprium ei nomen

men erat, Aristomachus. Ulpianus, in Demosthenis illum locum ὁ ἰατρὸς ἥρωσ ἐλέγχετο, ἀλλὰ τὸ μέγαθόν τ' ἰσώμαλόν· τὸ ἰατρὸν ὄνομα αὐτοῦ, Ἀριστόμαχος. Heros medicus dicebatur, propter corporis magnitudinem; nomen vero illi proprium, Aristomachus. Alius erat, Ἰατρὸς ξένος appellatus; cui proprium nomen, Toxaris. Lucianus, Scythâ. Ὁ Τόξαρις εἰδὲ ἀπὸ λθεν εἰς ἐπίσω ἐς Σκυθίας, ἀλλ' Ἀθῶνάων ἀπέθανε· καὶ μετ' εὖ πολὺ καὶ ἥρωσ ἔδοξε, καὶ ἐπέμυσσιν αὐτὸν ξένων ἰατρῶν οἱ Ἀθῶναῖοι. Neque Toxaris ad Scythas est regressus, sed Athenis diem obiit; et non multo post heros habitus; sacraque ei Athenienses, Medicum Peregrinum appellantes, faciunt. Eratque eius monumentum iuxta dipylum; item cippus, semper sertis redimitus: ubi febris laborantes perfanari ferebantur. Lucianus, eodem Scythâ. Ἐστὶ καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς Διπύλου, ἐν δεξιερᾷ εἰς Ἀκαδημίαν, ἀπὸ νῆων, καὶ μέγα τὸ χῶμα, καὶ ἡ στήλη χαμαὶ, πᾶσι δ' ἀλλ' ἔσπεπαι γ' αἰεὶ καὶ Φασί, πυρεταίνοντες Ἰνῶας ἤδη πεπαυῶδες ἀπ' αὐτοῦ. Est non longè à Dipylo, sinistrorsum quâ ad Academiam itur, tumulus non magnus, et cippus humilis, verum semper coronatus: memorantque, quosdam ab eo, febris laborantes, iam curatos esse. Erat item, Ἡΐσυχος ἥρωσ nuncupatus; cui ἱουχίδααι appellati, sacra Eumenidibus facturi, arietem praefabricabant. Polemon in opere, quod inscripserat, τὰ περὶ Ἐραποθέου, apud Scholiasten Sophoclis, ad Oed. Col. Καὶ περὶ θύοντι (οἱ ἱουχίδααι) περὶ τῆς θυσίας πρώτης κελόν, ἱσυχῶ ἱερὸν ἥρωι, τῶν εὖ τῶν καλῶν τῶν ἀπὸ τῶν Ὀφημίαν. Et praefabricant (Hiesychidae) priusquam sacra ista faciunt, arietem, sacrum heroi: quem Quietum boni ominis causâ dicunt. Erat καλαμίτης etiam. Hefychius. Καλαμίτης, ἥρωσ, τῶν κλισίῳ πηλείων. Calamites, heros, prope forn-

cem. Ita emendo; nam perperam editur, τῷ ἡλυσίῳ πη-
σίῃ. Habes clarè apud Demosthenem, Orat. De Corona.
nâ. Πότερ' ὡς ὁ πατήρ σε Τρόμης ἐδάξθε περ' Ἐλπίᾳ, τῷ πατρὸς
τῷ Θεσίῳ διδάσκοντι γράμματά, χροίνας παχείας ἔχων, καὶ
ξύλον· ἢ ὡς ἡ μήτηρ σε, τοῖς μεθήμεροῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ,
τῷ πατρὸς τῷ Καλαμίτῃ Ἡρώϊ, χρωμένη, τὸ καλὸν ἀνδριάντα, καὶ
τρίγωνιστῶ ἄκρον, ἐξέθρεψέ σε; *Vtrum illud dicam, patrem
tuum Trometem seruijisse apud Elpiam, qui literas docebat
ad Thesei fanum, crassis compedibus vincitum, & ligno?
au tmatrem tuam, quotidianas nuptias celebrantem in for-
nice iuxta Calamiten Heroem, te nobis, pulcram illam
statuam, & summum histrionem, educasse.* Alon quoq;
mentioq; eius exstat apud Scholiasten Sophoclis, in Poë-
tæ eius Virâ; vbi ipsum sacerdotio eius functum nobis
tradit. Ἐχε ἧ καὶ πῶ τῶ Ἀλων ἱερωσιῶ. ὃς ἦρωσ ἡ μὲν
Ἀσκληπιῶ, ὡς χείρωνι. *Obijt verò etiam Alonis sacerdo-
tium; qui heros erat cum Aesculapio, apud Chironem.*
Inuenitur item κέλης. Ecce in Platonis Comici Phaone,
apud Athenæum, lib. x.

Ἡρῶ Κέλην δέρμα, καὶ θυλήματα.

Heroi Celeti pellis, & libamina.

Corrigendus est Hesychij locus. κέλης, ἵπῳ, καὶ ἵπῳ α-
σιῆς, καὶ ἦρωσ, καὶ εἰδός ἢ τῆς νεώς. *Celes, equus, & eques, & he-
ros, & species quadam nauis.* Hodie non rectè editur;
ἵπῳ ασιῆς, καὶ μέρ, ἢ εἰδός ἢ. *Eques, & pars, ac species.* Erat
& Στεφανηφόρ. De quo vide *Lectiones nostras Atticas,*
lib. iv. cap. x. Celesus item, cum vxore Metanirâ. Athe-
nagoras, in Legatione. Ἀθηναῖοι μὲν Κελεὸν, καὶ Μετάνι-
ραν, ἰδρωται θεός. *Athenienses quidem Celeum, & Me-
taniram, in deos consecrârunt.* Ac Metaniræ multa est
mentio

mentio apud veteres. Apud Nicandrum, in Theriacis.

— ὅτ' ἐν Κελεοῖο θεράπναις
 Ἀρχαίη Μετάνειρα θελὼ δίδεικτο πείφρων.

— cum inter Celei ancillas

Vetula prudens Metanira deam excepit.

Vbi Scholiastes. Χρόνω ἢ ὕπερόν ποτε ἡ Μετάνειρα τῷ Δήμητρα ὑπεδέξατο εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. *Aliquanto post Metanira Cererem in adibus suis hospitio excepit.* Iterum, ad Alexipharmaca. Ἰάμβη δέ τις, δόξα τῆς Μετάνειρας, ραθυμῶσαι τῷ θεῶν ὀρώσαι, γελοιοῦδος λόγους, ἔσκώματά τ' ἴνα, πρὸς τὸ γελάσαι τῷ θεῶν, ἔλεγε. *Iambe quadam, Metanira ancilla, cum deiectam animo deam videret, ut moueret ei risum, sermones ridiculos, ac scommata quadam, prolocuta est.* Et paullo ante. Ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτῆς Μετάνειρας, Ἀβ υxorē eius Metanirā. Aristides, in Eleusiniā. Καὶ τρίτους Κελεός τε, καὶ Μετάνειρα, καὶ Τριπτόλεμος, Ἰππιφραμίζον. *Inter haec autem Celeus, & Metanira, ac Triptolemus, recitantur.* Nonnus, Dionys. lib. XLVII.

Ἰκάριος Κελεοῖο, ἔ' Ἐριγόνη Μετάνειρας.

Icarius Celei, & Erigone Metanira.

Apollodorus, lib. I. Ὄντος ἢ τῆς Κελεῦς γυναικὸς Μετάνειρας πατρὸς, τῆς ἔθρεψεν ἡ Δημήτηρ πρὸς ἀλαστῶσα. *Cum Celei uxori Metanira filius esset, eum Ceres ad se receptum educeauit.* Et occurrit illic bis terq;. Ioannes Tzetzes, ad Hesiodi ἔργων α'. Ὑπὸ Τριπτολέμου δέ, ἔ' Κελεῦς καὶ Μετάνειρας πατρὸς, τὰ πρὸς τῷ παῖδα μαθῶσα (ἡ Δημήτηρ,) εἰς ἀμοιβὴν τὰ σπερματὰ τῷ Τριπτολέμῳ δίδωσι, καὶ περὶ τῶν ἀρμα δρακόντων. *Ceres, à Triptolemo, Celei & Metanira filio, quae filiae accidissent edocta, ut gratiam rependeret, semina ei, & currum alatis draconibus iunctum, est largita.* Itaq; non rectè

est apud Pausaniam, in Atticis. καὶ οἱ τῶν Μεγανίφραν πιστεύουσι ἔγωγε παρὰ τοῦ ἀναγροφῶν. ὀλίγωρ ὃ ἀπωτέρω ἔφρασε, ἱερὸν Μεγανείρας ἐστὶ. Atque ita Meganiram filij educationem ipsi credidisse; estq; paullo longius à puteo Meganira fanum. Rescribe, Μεγανείραν; & Μεγανείρας. Et apud Diomedem, lib. III. Huius autem origo verbi ex nomine Iambes, famula Celei, derivatur; qua Cererem, filiam quaerendo ad Meganiram coniugem Celei delatam, cum vidisset sollicitam, male tractavit. Etiam illic rescribendum, ad Metaniram. Corruptissimus autem locus Scholiastæ, Hephæstionis. ἡ Δημήτηρ, πείλοπος ἕσα ἴππῃ τῇ ἀρπαγῇ τῆ ἐαντῆς θυγατρὸς, καὶ πλανωμένη, παρεξένηθη ἰνὶ ὀνόματι Κελεῶν, καὶ τῇ αὐτῆς γαμετῇ Νῆρι. Ceres, tristis ob ereptam filiam, & oberrans, hospitio excepta fuit à quodam Celeo, & uxore eius Neri. Omnino est restituendum, ἔ τῇ αὐτῆς γαμετῇ Μεγανείρα. Et uxore eius Metanirâ. Adhæserant fini vocis γαμετῇ duæ priores syllabæ de nomine Metaniræ; vt sunt multa eius modi à librarijs festinantibus commissa. Erat denique Lycus heros; cuius statua, lupi forma, Athenis ante tribunalia spectabatur. Hesychius. Λύκος, ἕρως, πρὸς τοῖς ἐν Ἀθῆναις δικαστηρίοις ἴδρυτο, ἔθειρος τῶν μορφῶν ἔχων. Lycus, heros, Athenis ante tribunalia positus erat, lupi animalis formam habens. Meminitq; item Etymologici Auctor, in Δεκάσῳ; & Suidas. Vide quæ notavi pridem, Attic. Lect. lib. III. cap. IX. Etiam Erechthei alibi statua erat, à Myrone, adeo eleganter facta, vt hæc inter eius opera primas ferre putaretur. Pausanias indicat, in Bœoticis. Ἔργον τῆ Μύρωνος, θεῶς μάστιγα ἄξιον, μετὰ γὰρ τῆ Ἀθήνησιν Ἐρεχθεῖα. Opus, eorum qua Myronis sunt, maximè spectatu dignum; post Erechtheum, qui Athenis. Est fortassis

tassis ea ipsa, quam inter heroum Eponymorum statuas memorat, in Atticis suis.

CAP. II.

Ara Anterotis, dedicata ab inquilinis. Timagoræ amor; Meletis duritia, & pœna. Suidæ in hac re dissensus. Ara Verecundia, Fama, & Alacritatis. Famae, quando dedicata, & quam ob causam. Iouis quoque & Ἀροαίης, Amphilochi, & Platonis; quæ ab Aristotele posita.

ERAT ara Anterotis, ab inquilinis dedicata, ob Timagoræ amorem. Pausanias fusè rem exponit. τὸν ἢ ἐν πόλει βωμὸν, καλούμενον Ἀντέρωϊα, ἀνάθημα εἶναι λέγουσι μερσίκων· ὅτι μέλης Ἀθλωαῖα μέρσικον ἄνδρα Τιμαγόραν ἐραδέντα ἀτιμάζων, ἀφείναι κτ' τῆς πέτρας αὐτὸν ἐκέλευσεν, ἐς τὸ ὑψηλότατον αὐτῆς ἀνελθόντα. Τιμαγόρας δὲ καὶ ψυχῆς εἶχεν ἀφιδῶς, & πάντων ὁμοίως κελδώνη ἤθελε χαρίζεσθαι τῶ μισρακίῳ, & δὴ καὶ φέρων ἑαυτὸν ἀφῆκε. Μέλητα δὲ, ὡς διποθανόντα εἶδε Τιμαγόραν, ἐς τοσῶτον μετάνοίας ἐλθεῖν, ὡς πεσεῖν τε διπὸ τῆς πέτρας τῆς αὐτῆς. & ἔτως ἀφείς αὐτὸν, ἐτελεύτησε. καὶ τὸ ἐντεθῆεν δαίμονα Ἀντέρωϊα, τὸν ἀλάστορα & Τιμαγόρα, κατέστη τρεῖς μερσίκοις νομίζον. *Aram in Vrbe, Anterotis quæ vocatur, ab inquilinis dedicatam esse memorant; quia Meles Atheniensis Timagoram inquilinum amatorem per contumeliam de summâ rupe se dejecere iussisset. Timagoras autem, ne vitæ quidam suæ parcus, ut qui vis alius, puero gratificari, in his quæ mandaret, cupiens, conscensâ rupe, se dejecit. Timagoram*

goram verò, cùm Meletem obiisse cognouisset, adeò mox pænitui facti, ut & ipse de eadem sese rupe præcipitaret, atq; ita moreretur. atque ex eo constitutum inquilinis, ut Anteros genius, Timagora vindex, coleretur. Meminit iterum, Eliac. II. Ἡλείοι, καὶ Ἀθλωαῖοι, καὶ τὰ Ἡλείοις, Ἀντιρωτὰ ἐνομάζουσι. Elei, & Athenienses, planè quo modo Elei, Anterotem nuncupant. Suidas in hâc re valdè variat; & primò Melitum, non Melctem, cum nominat: deinde, hunc amantem facit, ac Timagoram amatum: Melitumque se priorem sponte suâ, pertæsum vitæ, non amasij mandato, præcipitasse: deniq; , in memoriam rei non aram positam, verùm statuam pueri nudi, ac formosi; qui in vlnis gallos admodum generosos duos ferret, & in caput se præcipitem deijceret. Ecce verba. Μέλινος. ἔστι ἐρα νεανίης Ἀθλωήσι τῷ δὲ γεγονότων, καὶ πωλοσίων. μεράκιον δὲ ἡ τὸ γῆθος Ἀραπεπέσι, ἔτι ὡρα ἄμαχον. καὶ τῷ μὲν ἐραση, Μέλινος ὄνομα ἡ τῷ δὲ καλῶ, Τιμαγόρας, ὡς Φασίν. ἡ δὲ ἀπεγκλῶς τε καὶ ἀμείλιχός ὅδε ὁ πᾶς. ἔοι πολλὰ προσέτατε, καὶ ὀπίπωνα, ἔκινδύων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων, καὶ ὁμῶ τῶν ὀλέθρων ἐλαύνοντα. ἔτι τὰ πράγματα, κωίας τε ἀγαθὰς, καὶ θηροδικὰς, ἐκτὶ ἀλλοδαπῆς ἀγῆν. ἔτι πῶν αὐτῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτι δὴ θηναίων τε, καὶ θυμικόν. ἔτι ἄλλα χλαμύδα ὡραίαν, καὶ πιαδτα ἔτερα. καὶ πελώτων, ὄρνιθας οἱ προσέταξε κερύσαι ὅτι δὴ τροφίμους, καὶ οἰκέτας γῆθος θυμασῶς. ἐπεὶ δὲ ἔτι καλεπράξατο ὁ ἐνθεός Φίλος ἐκείνος, ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῶ τὸ μέγα. ἔτι μιον κλήμα τὰς προσφεγμένους. ὁ δὲ, ἀπεράμων ὦν, καὶ ἐς ποσῶτον ἀρεσ ἀπεώσατο τὸ δῶρον. ὁ πίνυ Μέλινος, φλεγόμενος τῷ ἐρωί, καὶ οἰσθρέμενος, καὶ ὀπί τῶν ἀγαθῶν τῆ ἀληθεία, καὶ ἀπαθήσας ὀπί τοῖς ἀνηνύτοις τε μόχοις, ἀμα ἔτι ἀπείροις, ἢ ποδῶν εἶχεν, ἀνέθορεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἑαυτὸν ἔωσε καὶ τῶν πετρῶν.

ἔ μιν ἠμωρὸς δίκη τ' ὑβρίων παῖδα, καὶ ὑπερόπλιω, εἶασεν
 ἐπεγχανεῖν τῷ ἔ Μελίτῃ θανάτῳ. τὰς ὄρνιθας ἐν ἀναλαβῶν,
 καὶ πῆς ἀγκάλαις ἐνθεῖς, εἶτα κατ' ἴχνια τὰ ἐκείνης θέων, ὡσπερ
 ἐν ἐλκόμενῳ βία ἑαυτὸν, σὺν τῷ δουραχῆι χωρῶν ὅτι τῷ Με-
 λίτῳ, ἔρριψε, φέρων βραδῶν ἔ δουραχῆ τ' ἔρωτα ἀντραοθεῖς ἔφην.
 ἔ ἔσηκεν εἰδῶλον ἔ πάτρως κτ' τ' τόπον, πῆς ὠραῖῳ, καὶ γυμνός·
 ἀλευκρῶνας δύο μάλα ἀγχεῖς φέρων ἐν πῆς ἀγκάλαις, καὶ
 ὅτι κεφαλῶν ὠθῶν ἑαυτόν. *Melitus. hic amavit Athenis*
adolefcentem nobilem, & diuitem. Hic autem erat adole-
scens genere illustri, & insigni formâ præditus. Et amator
quidem, nomen erat Melitus; formoso verò, Timagoras,
ut aiunt. Hic autem puer erat immisericors, & inexorabi-
lis; multaq; illi imperabat, laboriosa, ac cum periculis maxi-
mis conjuncta, & tantum non ad exitium tendentia. Res
verò istæ erant; ut canes bonos, & venaticos, è regione aliâ
adduceret: & equum hostilem generosum, ac ferocem, cuius-
cunq; tandem ille esset, abduceret: deinde alterius chlamy-
dem egregiam, aliâq; istiusmodi. Tandem etiam imperavit,
uti aves, cuiuscunque ea forent, altilis: & seruos genere ad-
mirandos, apportaret. Cum verò etiam ista amicus ille fu-
rore percitus confecisset, magnam rem, ac pretiosam, quam
iam diximus, illi formoso donabat. Ille autem, cum, ingenio
inhumano valdè præditus, omnia hæc aspernaretur, Melitus,
amore flagrans, & furore percitus, insuper iniquo animo
ignominiam tantam ferens, ac deficiens sub laboribus irri-
tis, & infinitis, ocyus in arcem currens, se de rupibus præ-
cipitem dedit. Neque tamen Iusticia vindex puerum illum
insolentem, & contemptorem, insultare morti Meliti est
passa. Quippe arreptas aves vlnis imponens, vestigia ipsius
persequens, quasi per vim traheretur, cum infelici illo pro-

grediens, se in Melitum proiecit, tardo & infelici amore eum redamans. Statq; simulacrum rei illo in loco, puer formosus, ac nudus, gallos duos valdè generosos in vlnis ferens, & in caput se precipitans. Erant porrò etiam aræ Verecundiæ, Famæ, & Alacritatis. Pausanias. Τάτις ἡ (τοῖς Ἀθωαίοις) ἔτι ἐς Φιλανθρωπίαν μόνον κατέστηκεν, ἀλλὰ καὶ ἐς θεὸς Ὀσεεῖν ἀλλῶν παλίων. Ἐ γὰρ Αἰδῆς σφίσι βωμός ἐστι, καὶ Φήμης, καὶ Ὀρμῆς. Athenienses verò non ea solum, qua ad humanitatem faciunt, constituerunt; sed maiorem etiam, quàm alij, pietatis ergo deos curam habuerunt. Est enim apud illos ara Verecundiæ, Famæ, & Alacritatis. Ac Verecundiæ, in Arce erat; vide de eâ librum nostrum singularem, cap. xxviii. De Famæ, Æschines in Timarchum. Εὐρήσειε Ἐ τὴν πάλιν ἡμῶν, ἢ τὰς παρόντας, Φήμης, ὡς μεγίστης θεῶν, βωμὸν ἰδρυμένους. Inuenietis etiam Urbem nostram, ac maiores, Famæ aram, tanquam maxime dearum, dedicasse. Iterum, De falsa legatione. Καὶ τῇ μὲν Φήμῃ, δημοσίᾳ θυόμεν, ὡς θεῶν τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακῆργων, δημοσίᾳ προσβολὰς πιάμεθα. Ac Famæ quidem, tanquam deæ, publicè sacrificamus; de calumniatoribus verò, ceu maleficis, publicè querela datur. Posita autem, postquam nuntium de victoriâ apud Mycalen eodem die accepissent. Procopius Sophista, in Epistolâ quâdam ad Zachariam. Νῦν ὄντως ἐγνων, ὡς σὺν ἢν ἄρα λόγῳ, ἀλλ' ἔργον, ἢ Φήμῃ. Ἐ θαυμάζω τάχα τὸ νόμον τὸ Ἀπικόν, ὃς ἐν θεοῖς Ἐ ταύτῃ ἰδρύσασθαι. Ἐ γὰρ δὴ μόνον Ἡσίοδῳ θεὸν αὐτὴν ἀνυμνεῖ, ἀλλὰ καὶ Ἀθωαῖοι, τὴν ἐν Μυκάλη μάχῃ αὐθημερὸν ἐγνωκότες, σὺν ἀνεκτὸν ἔφασαν, εἰ μὴ θεὸν ἠγοῖντο τὴν Φήμην. Nunc reverâ cognoui, non verba tantum, sed rem ipsam, Famam esse. Et admiror legem Atticam, qua hanc etiam inter deas collocavit.

cauit. Neque enim Hesiodus solus deam prædicat, verum etiam Athenienses, cum pugnam ad Mýcalen pugnam eo ipso die intellexissent, committendum non putârunt, ut pro deâ quoq; eam non haberent. Invenio item Iouis, Ἐ Αἰγυπτίαις cognomento. Hesychius. Αἰγυπτίαις, Ζεύς. Αἰγυπτίαις Διὸς βωμὸς Ἀθήνησι. Forensis, Iupiter. Est Iouis Forensis ara Athenis. Meminit Æschylus, Eumenidibus.

*Ἀλλ' ἐκράτισε Ζεύς Αἰγυπτίαις.
Sed superavit Iupiter Forensis.*

Et Euripides, Heraclides.

*Ὡς τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκῆσαι χρόνον,
Ἀμύνειθ'. ἰκέται δὲ ὄντες Αἰγυπτίαις Διὸς,
Βιαζόμεθα. —*

*O qui Athenas longum inhabitatis tempus,
Defendite; supplices enim cum simus Iouis Forensis;
Vim patimur. —*

Etiam Amphilochi. Pausanias. τῶν δὲ Ἀμφιλόχων ἢ παρ' Ἀθῆναισιν ἐστὶν ἐν τῇ πόλει βωμὸς. *Amphilocho verò etiam apud Athenienses ara est in Vrbe.* Platonis quoque, ab Aristotele dedicata. Ammonius, in eius Vitâ. ὅτι πολλὴν ἀνοιαν ἔχε πρὸς τὸ Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέλης, δῆλον ἐκ τῶν βωμῶν ἀνερωσῶσα τῶν Πλάτωνι, ἐν ᾧ ἐπέγραψεν ἕτω.

*Βωμὸν Ἀριστοτέλης ἰδρύσατο τόνδε Πλάτωνος,
Ἀνδρὸς ὃν ἕτ' ἀνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέρμεις.*

Quod benignè erga Platonem affectus fuerit Aristoteles, ex eo constat, quod aram ei dedicavit, cum inscriptione istâ;

*Hanc aram posuit Aristoteles Platoni,
Quem virum malis laudare nefas.*

CAP. III.

Signa aliquot, statuæve. Aëvo Plinij quot exstiterint. In his, Mercurij Andocidis, Vulcani, Diana τῆς Κερμαίας, & Satyrorum turmæ; Virginis τῆς Ὑδροφόρας, Aristonici Carystij, & Neoptolemi: Poëta cuiusdam obscuri, Cimonis equarum, Iphicratis, Astydamantis, Attici, Pilia, Iacobi medici, Phauorini, Phocionis, Anthemij. Colossi Attali, & Eumenis; Antonij nomine inscripti.

SIGNA quoque, statuæve, plurimæ erant; & suo ævo ad ter mille exstitisse, refert Plinius, lib. xxxiv. cap. vii. Rhodi etiamnum tria millia signorum esse, Mutianus ter consul prodidit; nec pauciora Athenis, Olympiæ, Delphis, superesse creduntur. Immò vix alibi tot spectata. Ioannes Chrysostomus, ad Act. cap. xvii. Hom. xxxviii. Ἐν τῇ παῖς Ἀθήναις ἐνδεχομένεσσι αὐτὰς τῆς Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐν αὐτῷ, θεωρῶντι καλεῖσθαι τὴν πόλιν. ἔγδο ἦν ἀλλαχθῆ ἰδεῖν ποσῶτε εἰδῶλα. Dum autem illos Athenis exspectaret Paulus, exacerbatus fuit spiritus eius in illo, cum spectaret civitatem idolis obnoxiam; siquidem tam multa nusquam alibi videre erat. Quædam supra memoravi, suis locis; præter quæ, Mercurij Andocidis: cuius maxima fama fuit, propter facinus Alcibiadis. Inde verò nomen habuit, quia ante Andocidis ædes tribus Ægeis dedicauerat; vti testes, Plutarchus, in Alcibiade; ipse Andocides, in Orat. περὶ μυστηρίων; Æschines, κατὰ Τιμάρχου; Æmylius, Probus, in Alcibiade; Clemens, in Protreptico; & Har-

& Harpocraton, in Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς. Fuit præterea & Vulcani, Alcamenis opus. Cicero, De Nat. Deorum, lib. I. *Athenis laudamus Vulcanum cum, quem fecit Alcamenes: in quo stante, atque vestito, leniter apparet claudicatio non deformis.* Valerius Maximus, lib. VIII. cap. XI. *Tenet visentes Athenas Vulcanus, Alcamenis manibus fabricatus. Præter cætera enim perfectissimæ artis in eo præcurrentia indicia, etiam illud mirantur; quod stat, dissimulata claudicationis sub veste leniter vestigium representans, ut non tanquam exprobratum vitium, ita tamen certam propriamq; dei notam decorè significans.* Alibi fuit & Dianæ τῆς Κερκαίας; quod, à Xerxe creptum, Alexander postea revehi curavit; ut Harmodij, & Aristogitonis, statuas. Arrianus, De Exped. Alex. lib. VII. Ὅσους ἢ ἀνδραγάλτας; ἢ αἰγάλματα, ἢ εἰ δὴ ἢ ἄλλο ἀνάθημα, ἐκ τῆς Ἑλλάδος Ἐξέρξης ἀνεκόμισεν εἰς Βαβυλωνῶνα, ἢ εἰς Πασαργάδας, ἢ εἰς Σῆσσι, ἢ ὅπου ἄλλη τῆς Ἀσίας, πῶτα δὲ ἔναυ ἄγαν τοῖς πρέσβεσι. καὶ τὰς Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτωνος εἰκόνας τὰς χαλκᾶς ἔτω λέγεται ἀπενεχθῆναι ἐπίσω εἰς Ἀθῶνας, καὶ Ἀρτέμιδος τῆς Κερκαίας τὸ ἔδω. Quotquot autem statuas, aut simulacra, aut donarium quodvis aliud è Graciâ Xerxes detulerat Babylonem, vel Susa, vel Pasargadas, aliamve in Asia partem, ea legatis reportanda dedit. Atque ita Harmodij, & Aristogitonis, statuas aneas remisisse dicitur, & Dianæ Cercææ simulacrum. Erat quoq; Satyrorum turma, à Lysimacho facta. Commemoratur Plinio, lib. XXXIV. cap. VIII. *Idem (Lysippus) fecit Hephestionem, Alexandri Magni amicum. quidam Polycleto adscribunt, cum is centum prope annis ante fuerit. Idem Alexandri venationem, quæ Delphis sacrata est; Athenis Satyrorum turmam.* Ut simulacra deorum erant, ita hominum

clarorum statuae multae; quarum item aliquas dixi, suis locis. Inuenio etiam, Poetae cuiusdam obscuri; & quidem iuxta Menandri, de qua supra à me dictum. Dion Chrysostomus, Orat. xxxi. Καὶ παρ' Ἀθηναίοις πολλὰ πρᾶξιαι γόν, οἷς ἄν ἀπ' ἀφ' ἑκείνων ἂν τις ὀππὸς ἀλλήξεν, ἔπει τὰ ἄλλα μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς ἡμέρας. οἱ γὰρ τὸν δαίνα μὲν Ὀλύμπιον κεκλήκασι, εἶδε Φύσιν πλῆττω ἑαυτῶν. φόνικα ἢ ἄνθρωπον, ἄνθρωπον Τύρα, καὶ Σιδῶν, ἀλλ' ἀπὸ κώμης Ἰνός, ἢ ἡπείρου· καὶ παρὰ πηχόμενον, ἔβραχιόνια, καὶ περὶ δὴμαῖα, φαρμάκων τὸν δαίνα ἢ τὸν ἀχερῆ λίαν ποιητῶν, ὅς ἔστι παρ' ἡμῖν πρὸς κἀντῶν ἐπεδείξατο, ἔμῳν χαλκῶν ἐπέκασι, ἀλλὰ καὶ περὶ Μένανδρον.

Et apud Athenienses multa nunc fiunt, ob quae quis non immeritò eos obiurget, non circà alia tantum, sed etiam circa honores. Illi enim certum quendam Olympium vocarunt, qui neque naturam illorum cuius sit, sed homo è Phœnicia, non à Tyro, & Sidone, sed à vico quodam, aut continente; idq̄, pice oblitum, brachialiaq̄, & fascias, ferentem: quin & vilem quendam poetam, qui etiam apud vos aliquando fabulas edidit, non solum aeneum posuerunt, verum etiam iuxta Menandrum. Etiam Virginis τῆς ὑδροφόρου, à Themistocle dedicatæ, cum is aquarum præfectus esset; quæ à Xerxe, cum is Vrbe potitus esset, abducta, & Sardibus posita, in Matris deum templo. Plutarchus, in Themistoclis Vitâ. Ὡς δ' ἦλθεν εἰς Σάρδεις, καὶ ὁλοκλήρως ἀγων ἡθεάσαστο τῶν ἱερῶν πλὴν καλῶσκαδῶν, καὶ τῶν ἀναθημάτων τὸ πᾶν, εἶδε ἔστιν Μητρὸς ἱερῶν πλὴν καλῶσκαδῶν Ἰδροφόρου κέρως χαλκῶν, μέγεθος δὴ πηχῶν. ὡς αὐτὸς, ὅτι τὸ Ἀθηναίων ὑδάτων Ἰπσιότητος ὡς, ἀρῶν τὰς ὑψηλομένους τὸ ὕδωρ, καὶ πυροχετῶσκαδῶν, ἀνεθήκεν, ἔκ τ' ἡμέρας ποιησόμενος. *Vt Sardes venit, & per otium ædium sacrarum instrumentum, ac donariorum multitudi-*

nem, spectavit, vidit etiam in Matris deum templo virginem aneam, quam Hydrophoron vocant, duorum cubitum magnitudine, abs se factam, cum aquarum Athenis praefectus esset, è mulctis eorum, quos aquam abductam auvertisse deprehenderat. Neoptolemi, Anticlis filij, à Lycurgo decreta. Plutarchus, in Lycurgi Vitâ, lib. De x. Rhet. Ἐγχεψε ἡ Ἐ Νεοπτόλεμον Ἀνικλέως σεφανῶσσι, ἡ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγγέλαιο χρυσῶσιν τὸν βωμὸν ἔ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ πλῆ μολύβειαν ἔ δεῖ. Statuitq̄, ut Neoptolemo, Anticlis filio, corona daretur, statuaq̄, poneretur, quod aram Apollinis in foro ex oraculo inauraturum se promississet. Aristonici Carystij, Alexandri Magni sphaeristæ, meminit Athenæus, lib. I. Ἀριστόνικον τὸ Καρύστιον, τὸ Ἀλεξάνδρου σφαιριστῶν, Ἀθλωαῖοι πολίτιν ἐποίησαν, διὰ τὸ τέχνῳ, καὶ ἀνδριάντων ἀνέστησαν. Aristonicum Carystium, Alexandri sphaeristam, Athenienses ciuitate donauerunt, propter artem, statuaque item ornarunt. Equarum Cimonis mentio est apud Ælianum, Vari. Hist. lib. ix. cap. xxxii. Καὶ αἱ Κίμωνος ἡ ἵπποι χαλκῶν. Ἐ αὐτῶν Ἀθλωήσιν, εἰκασμέναι ὅτι μόλις αὐτῆς Κίμωνος ἵπποις, εἰσήκεσαν. Et Cimonis equa, ex are facta, optimè sanè referentes, Athenis exstiterunt. Iphicrates occurrit apud Demosthenem, Orat. in Aristocratem. Ἰσε δὴ πρὸ τῆς, ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, ἐν χαλκῆς εἰκόνας ἔσσης παρ' ἡμῶν Ἰφικράτη, ἡ στήσεως ἐν Πρυτανείῳ, ἡ δωρεῶν, καὶ ἡμῶν ἄλλων, διὰ αἷς Διδαίμων ἐκέεν ἡμῶν. Scitis sanè, Athenienses, aneam Iphicrati apud nos statuam esse, ἡ in Prytaneo videtur, premiaq̄, alia, ἡ honores, quibus ille felix erat. Astydaman- tis est videre apud Diogenem Laertium, in Socrate, lib. II. Καὶ Ἀστυδάμαντα, πρῶτον τὸ πρὸ Διοχύλον, εἰμήσαν εἰκόνη χαλκῆ. Et Astydamantem, primum sociorum

Æschyli, statua aenea honorarunt. Vide Suidam, in Σαυτιῶ ἐπαρνεῖς; Zenobium, Cent. v. Proverb. c; & Apostolium, Cent. xvii. Proverb. xxix. Attici, & Piliæ, nominat Æmylius Probus, in Vitâ Attici. *Quam diu (Athenis) affuit, ne qua sibi statua poneretur, restitit; absens, prohibere non potuit: itaque aliquot ipsi, & Piliæ, locis sanctissimis posuerunt.* Iacobi medici, est apud Damascium, in Vitâ Iudori philosophi; apud Photium, in Bibliothecâ. Εἶδον εἰκόνα τῆ Ἰακώβου Ἀθωῶσι· καὶ μοι ἔδοξεν ὁ ἀνὴρ Ἰφύης μὲν ἔ πάνυ εἶναι, σεμνὸς ᾗ, ἔ ἔμβροχθῆς. *Vidi Athenis statuam Iacobi; & videbatur mihi vir non admodum liberali vultu, sed seuerus, & graui.* Phaurini philosophi, quæ deiecta ipso viuo, meminit Philostratus, in eius Vitâ, Sophist. lib. i. Ἀθωαίοις ᾗ, δεινὰ ἐφαίνετο. ἔ σωδρομόνηες αὐτῷ μάλιζα οἱ ἐν τέλει Ἀθωαῖοι, χαλκῶ εἰκόνα κατέβαλον τῆ ἀνδρὸς, ὡς πλεμωτάτη τῷ ἀπκράπει. *Atheniensibus verò, grauia ista videbantur; itaque cum concurrissent, maximè qui in dignitate aliqua positi, aeneam viri statuam evertunt, tanquam eius qui Imperatori esset longè infensissimus.* Phocionis, est apud Plutarchum, in eius Vitâ. Καὶ μέντοι χροὸς βραχέως διασφομένε, καὶ τῆ πραγμάτων διδασκόντων, οἷον Ὀπισπέτω, καὶ Φύλακα σωφροσύνης, καὶ δικαιοσύνης, ὁ δῆμοσ ἀπώλεσεν, ἀνδρείοντα μὲν αὐτῷ χαλκῶν ἀνέστησαν. *Non multo post cum re ipsa experirentur, qualem antistitem, moderationisq; & iustitiæ custodem, amisissent, statuam ei ex aere posuerunt.* Anthemij, refert Georgius Alexandrinus, in Vitâ Ioannis Chrysoptomi. Ἀνὴρ δέ τις ᾗ ἐν Ἀθήναις, ἐνόματι Ἀνθέμιος, πεπαδδωμένοσ εἰς ἄκρον τὴν πᾶσαν τῆ γραμμάτων σοφίαν: ὡσεὶ διαπῶτιν τὴν αἰλίαν καὶ σήλω αὐτῷ ἀνεγείρει ἐν Ἀθήναις. *Erat Athenis quidam, nomine Anthemius, vir vniuersa litera-*

rum peritia excellens; ut etiam hac de causa Athenis statua ei erecta fuerit. Leo Imperator, in eiusdem argumenti Opere. Ἀνθήμεϊός τις ἱερός ἦν Ἀθῶνᾶς, ὃς Ἀθήνησι τότε ποσῶν Ἰππιοσφία θουμάζε), ὡςτε καὶ σήλω ἀπὸ πιῶσι. Erat Anthemius quidam, Mineruae sacerdos; quem Athenis ob sapientiam sunt tantopere admirati, ut statuam quoque ipsi posuerint. Colossi quoque exstiterunt Attali, & Eumenis; Antonij nomine, in honorem eius, postea inscripti. Plutarchus, in Antonio. Ἡ ἴ αὐτῆ θύελλα καὶ τῆς Εὐμένους καὶ Ἀτάλας κελουσῆς, Ἀντωνίου Πιπυγεγαμμένους, Ἀθήνησιν ἐμπεσῶσι, μόνους ἐκ πολλῶν ἀνέτρεψε. Hac ipsa procella, Eumenis quoque, & Attali, colossis incumbens, qui Antonij nomine inscripti erant, eos solos è multis euertit.

CAP. IV.

Λίμναι. Bacchi templum antiquissimum, ut & sacra eius dei. Vbi id situm. Scholiasta Thucydidis error. Vno tantum die apertum. Lex in eo de uxore regis scripta, in columna. Puerorum pugilatus. Διμνομάχαι.

NVNC & loca quaedam alia perlustremus. Erant Λίμναι, vbi Bacchi quoque fanum. Harpocraton. Τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι, ἐν ᾧ ἱμῶμεν ὁ Διόνυσος. Locus est Athenis Limnae, in quo Bacchus cultus fuit. Hesychius. Λίμναι, ἐν Ἀθήναις τόπος, ἀνακείμεν τῷ Διόνυσῳ, ὅπου τὰ Λήναια ἤγαντο. Limnae, locus Athenis, Baccho sacer, vbi Lenae agebantur. Bacchi illic templi meminere etiam Isaac, in Orat. Περὶ τῶν Κίρωνος κλήρα. Τὴν μὲν μίαν,

μιαθοφορέσαν, ὡς δὲ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσιον. *Vnam quidem, elocatum, iuxta Bacchi in Limnis fanum.* Et Aristophanes, Ranis.

Διόνυσον ἐν Λίμναις ἱεράσσομεν.

Bacchum in Limnis memorauimus.

Vbi Scholiastes. Λίμναι χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διόνυσος ἱερόν. *Limnae, locus Atticae, in quo Bacchi fanum erat.* Errat Thucydidis Scholiastes, qui fuisse in Arce dicit, lib. II. Λίμναι, τόπος ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνῶν. *Limnae, locus in arce Athenarum.* Nam extra eam omnino fuit, verum prope. Clarè indicat ipse Thucydides, lib. II; vbi ait, antiquissima Bacchi sacra ibi loci celebrata. Ταῦτά γὰρ ἱερά ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐσι· καὶ τὰ ἕξω πρὸς τὸ μέγιστον τῆς πόλεως μᾶλλον ἰδρυται, τόπε δὲ Διὸς δὲ Ὀλυμπίου, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διόνυσος, ἐν ᾧ τὰ δευχαιώτερα Διονύσια τῇ δωδεκάτῃ πεινύται ἐν μιλῶν Ἀθησενερεῶν. *Fana etiam aliorum deorum sunt in arce; & extra eam ad hanc maximè Urbis partem exstant, & Olympij Iouis, Pythij Apollinis, Telluris, & in Limnis quoque Bacchi; vbi antiquiora Bacchanalia die Anthestereonis mensis duodecimo celebrantur.* Meminit Hesychius etiam, in Γεγραμμέναις. Vt autem sacra ista omnium antiquissima, ita & templum. Demosthenes, Orat. in Nearam. Διατὰ ταῦτα ἐν τῷ δευχαιωτάτῳ ἱερῷ δὲ Διόνυσος ἐν Λίμναις ἔσθισαν. *Propterea in antiquissimo templo Bacchi in Limnis collocarunt.* Idem, toto anno clausum, aperiri tantum solitum duodecimo mensis Anthestereonis; quo nimirum sacra illa celebrata è Thucydide memorauit. Demosthenes ibidem. Ἐν τῷ δευχαιωτάτῳ ἱερῷ δὲ Διόνυσος ἐν Λίμναις ἔσθισαν, ἵνα μὴ πολλοὶ εἰδῶσι τὰ γεγραμμένα· ἀπᾶς γὰρ τῶν ἐκαστῶν ἀγοίγει, τῇ δωδεκάτῃ

τῷ Ἀνθηστερεῶν Ἐπιπέλω. *In antiquissimo Bacchi templo in Limnis collocarunt; ut ne multi, quae inscripta sunt, cognoscerent: semel enim quoque anno aperitur, duodecimo die mensis Anthestereonis.* In eodem, prope aram, in lapideâ columnâ, lex perscripta de vxore regis erat; quam ciuem ducere, virginemq; , tenebatur. Demosthenis hæc de re est locus elegans, in citatâ Oratione. Τὸν μὲν βασιλέα εἰδὲν ἤτιον ὁ δῆμος ἤρεῖτο, ὡς περὶ κείτων δι' ἀνδραγαθίαν χηροτωνῶν. τὴν δὲ γυναικὰ αὐτοῦ νόμοι ἔθεντο εἶναι, καὶ μὴ ὄπισθ' ἀμειγμένῳ ἐπέρω αἰδεῖν, ἀλλὰ παρθένον γαμεῖν· ἵνα καὶ τὰ πάτρια θύεται πρὸ ἀρχαῖα ἱερὰ ὑπὲρ τῆ πόλεως, ἔτι νομιζόμενα γίγνεται τοῖς θεοῖς βραβύων, ἔτι μηδὲν καθ' ἀλύτῃ, μηδὲ κτηνοτροφίῃ. καὶ τῶρον τὸ νόμον, γραμματεῖς ἐν στήλῃ λιθίνῃ, ἔσησαν ἐν τῷ ἱερῷ τῷ Διονύσῳ, ὡσαύτ' ἔβωρον, ἐν Λίμναις. *Regem nihilominus populus creabat, delectu è praestantissimis habito. Vxorem autem eius, lege sanxit esse ciuem; & non alteri commissam viro, sed virginem ducendam, ut patrio ritu arcanæ sacra pro republica immolarentur, & iusta dijs pie solverentur: utq; nec defereretur, nec innovaretur quicquam. Atque hanc legem, in lapidea pila scriptam, collocarunt in templo Bacchi, iuxta aram, in Limnis.* Existabatque hæc columna etiam Demosthenis tempore, cùm iam literæ vetustate tantùm non evanuisent. Ipse dicit, in eadem Oratione. Καὶ αὐτὴ ἡ στήλη ἐστὶ καὶ νῦν ἔσκειν, ἀμυδροῖς γραμμασίῳ Ἀθηναῖσι δηλῆσαι πρὸ γεγραμμένα. *Et hæc columna etiamnum exstat, literis Atticis evanidis, quae inscripta sunt, representans.* Porro & pueri hîc certabant pugilatu, inde Λιμνομάχαι dicti. Hesychius. Λιμνομάχαι, παῖδες, οἱ ποικιλοὶ ἐν τόπῳ Λίμναις καλεσμένοι. *Limnomachæ, pueri, pugilatu certantes in loco Limnis appellato.*

CAP. V.

Bibliotheca, à Pisistrato primum structa, ab Atheniensibus aucta; à Xerxe aucta, & à Seleuco Nicanore remissa: à Sylla direpta; ab Hadriano Imperatore instaurata, qui gymnasium etiam addidit, & cognomen à se dedit. Palaestra Hippocratis, Sibyrtij, Taurea, & Lycurgi; ante quam columna ab eo collocata, in qua scriptum, quicquid ipse in republica gessisset. Balneum, ad Anthemocriti statuam; eaq; ubi fuerit, indicatum. Columna Diophanti; & in ea inscriptum item iusiurandum.

BIBLIOTHECA item erat, à Pisistrato primùm structa. Inde Hieronymus, de beato Pamphilo martyre, in Epistolâ ad Marcellam CXLII. *Cum Demetrium Phalereum, & Pisistratum, in sacra bibliotheca studio, vellet aquare.* Hanc cùm mox auxissent valde Athenienses, Xerxes libros, Vrbe incensâ, in Persas transtulit; vnde postea Seleucus Nicanor Athenas remisit. Aulus Gellius, lib. VI. cap. XVII. *Libros Athenis disciplinarum liberalium publicè ad legendum præbendos primus posuisse dicitur Pisistratus tyrannus. deinde studiosius, accuratiusq;, ipsi Athenienses auxerunt. sed omnem illam postea librorum copiam Xerxes, Athenarum potitus, Vrbe ipsa præter arcem incensa, abstulit, asportauitq; in Persas. hos porrò libros multis post tempestatibus Seleucus rex, qui Nicanor appellatus, referendos Athenas curauit.* Isidorus, Orig.

Orig. lib. vi. cap. iii. *Apud Græcos bibliothecam primus instituisse Pisistratus creditur, Atheniensium tyrannus; quam deinceps ab Atheniensibus auctam Xerxes, incensis Athenis, euexit in Persas: longoq̄ post tempore Seleucus Nicanor rursus in Græciam retulit.* Hinc diripuit, atque Romam auexit Sylla. Lucianus, *Aduersus Indoctum.* Εἰ ἅπαντες ἐκεῖνα (τὰ βιβλία) κλήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθῶνῃεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, ἢ ἂν ἐκ τῶν πλέον εἰς παιδείαν κλησται; *Si omnes eos libros habeas, quos Athenis in Italiam auexit Sylla, num idè eruditior es futurus?* Denique instaurauit, vt alia multa, Hadrianus Imperator. Eusebius Hieronymi, in Chronico, Olymp. cccxxvii. *Hadrianus, cum insignes, & plurimas, ades Athenis fecisset, agonem edidit, Bibliothecamq̄, miri operis exstruxit.* Quæ totidem verbis in suo Chronico Cassiodorus. Ecce verò, ait fuisse *miri operis;* & rectè dixit: nam cellæ erant, lacunari inaurato, & alabastro, præfulgentes; tum & signis, picturisq̄ue, exornatæ: & gymnasium iuxta positum, Adriani cognomento; ac columnæ in eo centum, è lapide Lybico. Pausanias, in Atticis, vbi cætera Adriani opera narrat. καὶ οἰκήματα ἐνταῦθα εἰσὶν ὀρόφω τε Ἰπικρύσω, καὶ ἀλαβάστρω λίθω. πρὸς ᾧ, ἀγάλμασι κεκοσμημένα, καὶ γραφαῖς. κατὰ κέλυξ ᾧ ἐς αὐτὸ βιβλία. καὶ γυμνάσιόν ἐστιν, ἐπώνυμον Ἀδριανῆ. κίονες ᾧ καὶ ἐνταῦθα ἑκατὸν, λιθορραμίας τῆς Λιβύων. *Sunt & celle hic, lacunari inaurato, ex lapide alabastro; insuper ornata signis, & picturis: repositiq̄, illic libri. ac gymnasium est, ab Adriano cognomen habens: & columnæ in eo centum, è Libyis lapideis.* Erant & palæstræ aliquot. In his, Hippocratis. Plutarchus, in Isocratis Vitâ, lib. De x. Rhet. Ἐπὶ αὐτῶν ᾧ Ἰπικρυωνίδε ἀρχοῦντο, ἀπαγγελθῆντων τῶν πρὸς

καιρώνσαν ἐν τῇ Ἰπποκράτους παλαίστρᾳ πυθόμενοι. *Obijt sub Charonide archonte; cum de clade ad Charoncam qua nuntiabantur in Hippocratis palastrâ intellexisset. Et Lycurgis; ante quam columna posita, in quâ scripserat, quicquid gestum ab ipso esset; ut inspiceret, quisquis vellet. Plutarchus idem, in eius Vita. Πάντων δὲ, ὧν διήκησεν, ἀναγεγραφὼν ποιησόμενοι, ἀνέθηκεν ἐν σήλῃ, πρὸ τῆς ἑω' αὐτῆς καὶ σκοπῆν τοῖς βελομένοις. Omnia, quae gessit, cum descripsisset, in columnâ proposuit, ante palastram, à se factam, ut inspicere quilibet posset. Et Sibyrti. Idem Plutarchus, in Alcibiade. καὶ οὐ τ' ἀκροαθέντων ἰνὰ κλίνην, ἐν τῇ Σιβυρτίᾳ παλαίστρᾳ, ξύλῳ παύξας. Et quod quendam ex affeclis interfecisset, in Sibyrtij palastrâ, ligno percussum. Item Taureæ; de qua dixi Ceramicî cap. 11. Balneum etiam quoddam erat, iuxta statuam Anthemocriti. Isæus, in Oratione aduersus Calydonen, apud Harpocrationem, in Ἀνθημόκριτον. Τότε βαλανεῖον, τὸ πρὸ Ἀνθημοκρίτου ἀνδριάντα. Et balneum, quod est apud Anthemocriti statuam. Erat verò, ut per occasionem dicam, statua ista ante portam quandam Urbis. Philippus, in Epistola ad Athenienses. Μεγαρέων ἐν Ἀνθημόκριτον ἀνελόντων, ἐς ἔργον ἐλήλυθεν ὁ δῆμος, ὡς τε μυσηρίων μὲν εἶργον αὐτῆς, ὑπομνήματα δ' ἂν ἀδικίας ἔσησαν, ἀνδριάντα πρὸ τῆς πυλῶν. Cum Megarenses Anthemocritum occidissent, eò populus processit, ut mysterijs ipsos prohiberent, ac iniuria monumentum constituerent, statuam eius ante portam. Nempe in viâ sacrâ, quâ Eleusinem iter erat. Pausanias, in Atticis. Ἴσσι δὲ ἐπ' Ἐλευσῖνα ἐξ Ἀθηνῶν, λὺ Ἀθηνῶσι καλεῖσθαι ἑδὸν ἱερῶν, Ἀνθημοκρίτου πεποίηται μνῆμα. Eunibus τὸ ἐπὶ Eleusinem Athenis, in viâ sacrâ ab Atheniensibus dictâ, Anthemocriti*

monumentum factum est. Inuenio & columnam quandam Diophanti; in quâ iusiurandum inscriptum, quo promitterent, si quis quicquam in republicâ asserendâ passus aliquando foret, illa ipsa huic se daturus præmia, quæ Harmodio, & Aristogitoni, dedissent. Vide *Pistratum* nostrum, cap. xiv.

CAP. VI.

Εξαιρέσις, ubi sarcina seposita. ΑΨέτω. Xerxis classis ubi primum infelicitè egerit. Χρύσαι. Παρασίτων. Primitiæ sacri frumenti ubi reponi à parasitis solita. Ορκωμόσιον. Fagus inter Theseum, & Amazonas, ubi ius dixerit, ante Solonem. Θεσμοθέσιον. Thesmothetæ ubi idem facere ante eundem soliti. Επιάχαλχον.

*Plutarchi locus emendatus. Ἰππῶς Ἐκέρης. Hip-
pomenis crudele factum. Τείγλα. Λέγχα,*

*& quot numero ea
fuerint.*

AD alia loco transeamus. Erat *Εξαιρέσις*; ubi exemptas nauibus sarcinas, curribusve, seponebant. Etymologici Auctor. *Εξαιρέσις, τόπος τις ΑΨλώησιν, ἔνθα ὑπεξαίρήμενοι τὰ φορτία ἀπέλιθεντο. Exarsis, locus: ubi sarcinas exemptas deponebant.* Deinde, *ΑΨέτω*; ubi primum infortunium Xerxis classis est experta. Suidas. *ΑΨέτω, τόπος ΑΨλώησιν, ἔνθα ὁ σὸλ. Ξέρξης τοπεῶτον ἐδυσόχησε. Apheta, locus Athenis, ubi primum Xerxis classis infelicitè egit.* Etiam, *Χρύσαι.* Meminit Plutarchus, in *Vitâ Thesei. Ἰσορεῖ δὲ κλείδημος, ἐξακρωθῶν τὰ καθέκαστα*
V 2 *βελόμε-*

βυλόμενον, τὸ μὲν δῶνυμον τῷ Ἀμαζόνων κέρασ, Πηρέφιν
 πρὸς τὸ νῦν καλούμενον Ἀμαζόνιον· τῷ δὲ δεξιῷ, πρὸς τὴν Πνύκα
 καὶ τὴν Χρύσαν ἦκον. *Narrat Clidemus, singulatim exacte
 omnia exequi cupiens, sinistrum quidem Amazonum cornu,
 ad Amazonium nunc vocatum declinasse; dextrum verò ad
 Pnyctem usque iuxta Chrysam pervenisse.* Erat quoque
 Παρσιτιον; vbi primitias sacri frumenti reponebant para-
 siti. Athenæus, lib. vi. Ἐκ τῶν δὴ λόγον ἐσιν, ὅτι, ἐν ᾧ τὰς ἀπαρ-
 χὰς ἐκτίθειτο τῶν ἱερῶν σίτησ οἱ παρσιτίσ, τῷ Παρσιτίον παρσιτι-
 οῦσ. *Ex eo certum est, quod, vbi primitias sacri frumen-
 ti reponebant parasiti, Parasitium dicebatur.* Occurritque
 eius mentio in verbis Legis Regiæ, apud eundem Athe-
 næum, eodem loco. ὅτι τῷ Ἐδεχεῖον τῶν αὐτῶν (τῶν παρσι-
 τῶν,) ἐν τῷ αὐτῷ τῷ βασιλέωσ νόμῳ τῶνδε γέγραπται· *Eis τῶν
 Πησικιδιῶν τῶν νεῶν, τῶν δεχεῖσ, τῶν παρσιτίσ, Ἐ τῆσ οἰκίασ τῆσ
 ἱερῶσ, δίδοναι τὸ δεγύμελον, ὅπισον ἀν οἱ τῶν ἱερῶν Πησικιδιῶν
 μιθώσωσιν.* *Quod archium fuerit parasitorum, in eâ ipsâ
 lege regiâ est perscriptum.* *Ad instaurationem templi, ar-
 chiui, parasiti, Ἐ adis sacra, tantum pecunia detur, quanta
 instaurationes sacrorum locauerint.* Pollux, lib. vi. cap. vii.
 Καὶ δεχεῖον ἐκ Ἀθιῶσ, Παρσιτίον καλούμενον· ὡσ ἐν τῷ νόμῳ
 τῷ βασιλέωσ ἐσιν ἄρεῖν. *Et archium est Athenis, Parasitium
 nuncupatum; ut in lege regis licet inuenire.* Est & Ὀρ-
 κωμίσιον legere; vbi fœdus constitutum inter Theseum,
 & Amazonas. Plutarchus, in Vitâ Thesei. Ἀλλὰ τῶν
 πόλεμον εἰσ πονδαὶ τελευτήσ, μαρτύριον ἐσιν ἢ τε τῶν τόπων κλη-
 σισ, τῶν παρσιτίων τῶν Θεσείων, ἔπερ Ὀρκωμίσιον καλεῖσιν, ἢ τε γινόμε-
 νη πάλαι θυσία τῶν Ἀμαζόνισ, πρὸ τῶν Θεσείων. *Sed & bellum
 hoc fœdere terminatum fuisse, testatur cùm denominatis ipsâ
 loci iuxta Theseum, Horcomosium appellati, tum Ἐ sacra ab*

Amazonibus olim facta, ante Theséa. Erat etiam βασιλεύων, ubi rex ius dicere solitus; ut exposui *Ceramici* cap. 111. Θεσμοθέτων; ubi Sex-viri, θεσμοθέται appellati, itidem ius dicere soliti, nempe antequam vnum in locum convenirent, ex Solonis instituto. Suidas. Οἱ θεσμοθέται, ὡς δὲ τὸ Θεσμοθέσιον. *Thesmotheta*, apud *Thesmothesium*. Erat item, Ἐπάχαλκον. Plutarchus, in Vita Syllæ. Ἐν ᾗ τέταρτος λέγεται, ἵνα αἱ ἐν Κεραμικῷ πρεσβυτῶν ἀκρόασις, διαλεγόμενων πρὸς ἀλλήλους, καὶ κακίζόντων τὸν τύραννον, ὡς μὴ φυλάττουσα τὰ τείχεα τῷ πρὸς τὸ Ἐπάχαλκον ἔφοδον, καὶ περὶ ὧν ἡ μὴ δυνάσων εἶναι, καὶ ῥάδιον, ὑπερβῶσι τὰς πολεμίας. *Inter hac in Ceramico fama est verba à quibusdam excerpta fuisse colloquendum senum, & tyrannum insectantium, quod accessum, & aditum, ad Heptachalcum, qui unus hostibus facile superabilis esset, non sepsisset statione.* Iterum, lib. πρὸς ἀδελφείας. Πρεσβυτῶν ἱνῶν ὅτι κερεῖα διαλεγόμενων, ὡς ἂν φυλάττουσιν τὸ Ἐπάχαλκον, καὶ κινδυνώσῃ τὸ ἄστυ καὶ ἐκείνη λαφύρωσιν τὸ μέρος. *Cum senes quidam in tonstrinâ dictitarent, non custodiri Heptachalcum; & ea sola parte periculum esse, ne Vrbs capiatur.* Sed hîc, pro ὅτι κερεῖα, in tonstrinâ, legendum est, ὅτι Κεραμικῶν, in *Ceramico*: quemadmodum est in citatis è Vita Syllæ verbis. Alibi quoque Ἰππῶν καὶ Κόρης locus quidam dicebatur, à crudeli Hippomenis facto. Suidas. Ἰππομένης, Ἀθηναίων ἀρχων. ὃς ἐξέπεσε τῆς δόξης, δι' αἰτίαν τοιάνδε. ἠὲ αὐτῷ θυγάτηρ, ἠὲ ἵνα τῶν ἀσῶν ἵνδὸς αἰχμῶσι λαθρα, ὑπὸ ὀργῆς καθεῖρξεν εἰς οἶκημα, δήσας σὺν ἵππῳ, καὶ προφῶν ἐδετέρῳ εἰσέπεμπεν. περὶ εἰς ἐν λιμῶν ὁ ἵππος, ἐφορμῆσι τῆ περὶ, ἀνήλωσέ τε αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ὑπερὸν ἀπέθανε. μὴ ταῦτα, ὅτι σκοφείσης αὐτῷ τῆς οἰκήσεως, ἀπ' ἐκείνου ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο, Ἰππῶν καὶ Κόρης. *Hippomenes,*

menes, archon Atheniensium; qui magistratu deiectus fuit, ob causam talem. Filiam habebat, quam cum quidam clam stuprasset, præ ira ipsam carceri inclusit, cum equo vincitam, neutri pabulum intromittens. Equus itaque, fame pressus, impetu in puellam facto, eam absumpsit, & ipse quoque postea mortuus est. Post quæ, eversa eius domo, locus inde Equi & Puella dicitur. Meminit facti, etsi non loci, Heraclides, De Rebusp. Ἴππομένης δὲ, εἰς τὴν Κοδριδῶν, βεβλόμενον ἀπὸ σαοῦ τῶν Δαβωλλῶν, λαβῶν ὅτι τῆς θυγατρὸς Ἀφρώνης μοιχόν, ἐκείνον μὲν ἀνεῖλεν, ὑπερβύσας μὲν τῆς θυγατρὸς τῶν ἄρμασι τῶν δὲ ἵππων σπένδαλσον, ἕως ἀπόλην). Hippomenes, unus de Codridis, amoliri calumniam cupiens, cum adulterum apud filiam Limonenprehendisset, illum quidem interfecit, currui unâ cum filia alligatum; istam verò, cum equo inclusit, donec exspiraret. Vide quæ notata mihi in rem istam, De Archontibus lib. i. cap. vi. Erat & , Τρίγλα. Athenæus, lib. vii. Ἀθῶνῃσι ἢ Ἐπίπῳλις Τρίγλα καλεῖται). Athenis verò etiam locus quidam Trigla vocatur. Meminit item Eustathius, totidem verbis, ad Iliad. v'. Denique etiam λέγαι erant; vbi pauperes, vt se gratis calefacerent, conveniebant: erant autem ad cccclx. Proclus, in Hesiodi Ἔργων β'. Ὅτι ἢ τὰς ἀλεφνὰς οἴκους οἱ πένητες κατελάμβανον, ἐν οἷς συγκαθήμενοι ἐν λαλιαῖς ἦσαν, δῆλον· καὶ ὅτι λέγαις ἐκάλεον τὰς τας. καὶ γὰρ ἐν Ἀθήναις ἦσαν πικρῶς τόποι, καὶ ὠνομάζοντο λέγαι, ἐξήκοντα ἔτραχόσιοι. Quod domos calidas occupauerint pauperes, in quibus ad confabulationes unâ sederent, manifestum est; tum quod Leschas has vocauerint: erant verò Athenis loca eiusmodi, quæ & Lescha dicebantur sexaginta & trecenta.

CAP. VII.

Λιμῶν πεδίων. *Campus, Fami dedicatus, iussu Apollinis.*
 Θεσπρωτός. *Pictura ibi Polygnoti, ἀλιαῖς. Βλαῶτη. Heros*
ibi cultus, & calcens lapideus dedicatus. Αὐλῶνες
ιεροί. Ἀσώπον. Βάραθρον; sine.
 ὄρυγμα.

CAMPUS etiam quidam erat, Fami sacer, iussu Apollinis; Λιμῶν πεδίων appellatus, Diogenianus, Cent. vi. Proverb. xiii. Λιμῶν πεδίων. Ἐπὶ τῷ ὑπὸ λιμῶν πεζομένων πόλεων. Λιμῶν γὰρ πόλις ὄντι, ἔζησεν ὁ θεὸς Ἀθλωαίοις, ἀνεῖναι τῷ λιμῶν πεδίων, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαχθῆναι τῷ λιμῶν διὸ ἐπέησαν. *Famis campus; de urbibus fame oppressis. Nam, cum olim fames esset, auctor Atheniensibus fuit Deus, uti campum Fami consecrarent, siquidem liberari velent, itaque factum est. Quæ totidem verbis Apostolius, Cent. xii. Proverb. ii. Erat autem retrò Prytaneum, Tarthæus. λιμῶν πεδίων. αὐτὴ τὰ ἴσα τῷ ὑπὸ λιμῶν πεζομένων πόλεων. τόπος γὰρ ἐστίν, ἔτι καλέμενος. ἢ λέγασιν ὅτι, λιμῶν καταχρόνι, ἔζησεν ὁ θεὸς ἰκελείαν θεῶν, καὶ τὸ λιμῶν ἐξίλειώσατο. εἰ δὲ Ἀθλωαῖοι, ἀνῆκαν αὐτῷ τὸ ὄπισθεν τῷ Πρυτανεῖς πεδίων. Famis campus. Dicitur in ciuitates fame oppressas. Locus enim est, ita dictus. Ac tradunt, cum fames oborta esset, dedisse oraculum Atheniensibus deum, uti facta supplicatione Famem sibi propitiam redderent. Athenienses verò, campum post Prytaneum dedicarunt. Narrat illis ipsis verbis item Zenobius, Cent. iv. Proverb. xcii. Hetychius meminit breuiter. λιμῶν πεδίων. τόπος τῷ Ἀπλι-*

κῆς. *Famis campus; locus Atticæ.* Erat alibi & Θεσπυρὸς; domus quædam, in quâ repositæ pecuniæ sacræ, & deorum simulacra. Hesychius. Θεσπυρὸς, εἰς ἀγαλμάτων, καὶ ζευγμάτων ἱερῶν, ἀπόθεσιν οἰκῆ. *Theſaurus; domus, in qua reposita simulacra, & pecunia item sacræ.* Picturæ insuper multæ ibi, & in istis Polygnoti. Harpocracion, in πολυγνώτῃ. Περί Πολυγνώτῃ & Ζωγράφου, θασις μὲν τὸ γένος, ἡ δὲ ἡ μαθητὴ Ἀγλαοφώντῃ, τυχόντῃ ἢ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἣρι ἐπεὶ τὴν Παικίλλω εὐὰν ἀνέγραψε ποιεῖν. ἢ, ὡς ἔπεροι, πὰς ἐν τῷ Θεσπυρῷ, Ἐ Ἀνακείω, γραφὰς, ἰσορήκασιν ἄλλοι τε, καὶ Ἀρτέμων. ἐν τῷ Περί Ζωγράφων. *De Polygnoto pictore, Thasio quidem genere, filio verò & discipulo Aglaophon-tis, sed qui ciuitatem Atheniensem consecutus esset, siue quod Pæcilen porticum picturis suis gratis ornasset; siue, ut alij volunt, ob picturas in Thesauro, & Dioscurorum templo; memorant cum alij, tum Artemon, in opere De pictoribus.* Fuit & βλαύτη. Hesychius. βλαύτη, τόπος Ἀθήνησι. *Blaute, locus Athenis.* Etheiros quidam illic cultus, ὃ ἔπιν βλαύτη appellatus. Pollux, lib. vii. cap. xxii. βλαύτη, σενδαλίς τι εἶδος. καὶ ἦρος Ἀθήνησιν, ὃ ἔπιν βλαύτη. *Blaute, sandalij quadam species; & heros Athenis, in Blaute dictus.* Quin sandalium ibidem è lapide dedicatum fuit. Subiungit Pollux, loco citato. ἀνέθηκε γὰρ ἡσ σεντολίμῃ βλαύτης λίθινον τέπον. *Dedicauit enim sutor quidam sandalij formam lapideam.* Vbi obserua, vnde nomen datum fuerit. Erant &, Αὐλῶνες ἱεροί. Athenæus, lib. v. λέγονται ἢ Ἀθήνησι καὶ ἱεροί ἴνες αὐλῶνες. ὧν μέμνηται Φιλόχορος ἐν τῇ ἐννάτῃ. *Dicuntur verò Athenis etiam valles quadam sacræ; quarum meminit Philochorus, libro nono.* Erat etiam, Ἀσώπιον. Hesychius. Ἀσώπιον, τόπος Ἀθήνησι. *Asopium; locus Athe-*

eis. Denique βάραθρον, quod & ὄρυγμα. Vide *Lectiones Atticas* nostras, lib. I. cap. xxv.

CAP. VIII.

Via aliquot. H' eis Περραιᾶ. Ἐΐα. Mercurius Τρικέφαλος, à Patroclide dedicatus. Harpocratio restitutus. H' Ξενική. H' τῶν πολεμίων. H' τῶν Ἑρμογλύφων. H' τῶν κισσοποπιῶν. H' τῶν μυρμηκῶν. Ῥύμη τρίτη.
Urbs non rectè in plateas suas secta.

VIAE Urbis è quàm plurimis paucæ sanè memorantur. Erat, H' eis Περραιᾶ. Dinarchus, Orat. in Demosthenem. Καὶ κατὰ τοὺς πόλεως δόξαν, χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναΐραμεν, ὡς ἐπεβόησεν. τρυφῶν ἐν ποῖς τῆ πόλεως κακῆς, καὶ ὅτι φορεῖς κατὰ κομιζόμεν τὴν εἰς Περραιᾶ ὁδόν. *Ac dedecorans gloriam Urbis, suspensò è digitis auro, obambulabat; delicias faciens in malis publicis, ac lecticâ declatus viâ Piræensî.* Erat alia, Ἐΐα dicta. Isæus, Orat. in Euclidem, apud Harpocratiōnem, in Τρικέφαλος. Μικρὸν δὲ ἄνω ἔστι Τρικέφαλος, ὡς τὴν Ἐΐαν ὁδόν. *Paulò supra Tricipitem, ad viam Vestam;* Vbi obiter obseruandum, Mercurium illic Tricipitem fuisse; quem sciendum, à Proclide dedicatum, Hipparchi amatore. Harpocratiō, ibidem. Ἐστὶ δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν Τρικέφαλον Ἑρμῶ, ὡς φιλόχορος φησὶ ἐν τρίτῃ, Προκλείδης, ἱππάρχης Ἑρασίης. *Qui Mercurium Tricipitem dedicauit, ut Philochorus refert libro tertio, est Proclides, Hipparchi amator.* Sed legendum, Πατροκλείδης; non, Προκλείδης. Ita Suidæ

memoratur, & Auctori Etymologici. Vide *Pisistratum* nostrum, cap. XIII. Alia erat, Ἡ Ξενική. Plutarchus in Vita Thesei. Αὐτὸς ναυπηγίαν ἐπέβαλλετο, πλὴν μὲν, ἐν Θυμοίῳ δῶν αὐτόθι, μακρὰν τὴν Ξενικῆς ὁδὸν· πλὴν δὲ, Διὰ Πιττῆως, ἐν Τροϊζῶνι. Ipse naues fabricare instituit, partim ibidem in *Thymæta*dis, procul à Viâ peregrinorum; partim per *Pitheum*, in *Træzene*. Fuit & Ἡ τῶν πολεμίων. Philostratus, in Phœnice, Sophist. lib. II. Ἐδομηκοντῆτης ἡ ἀποθανόντων Ἀθλιώσι, ἔταφον ἐκ ἀφανῶς· κείτα γὰρ πρὸς τὴν τῶν πολεμίων, ἐν δεξιᾷ τὴν Ἀκαδημίας καθίστα. *Cum Athenis decessisset anno ætatis septuagesimo, sepultus est utcumq; magnificè: situs enim est ante viam hostium dictam, quâ ex Academia descenditur, dextram versus.* Item, Ἡ τὴν Ἐρμογλυφείων. Plutarchus, De Genio Socratis. Ἐπεσπασίλο Χάριλλον τὸν αὐλητὴν, ἡκούσα μὲν ἑμῶν ἐκ αὐτὸν εἰς Ἀθλιώας πρὸς Κέβητα. προσβομένοις ἡ αὐτοῖς Διὰ τὴν Ἐρμογλυφείων, πρὸς τὰ δικαστήρια, σὺν ἀπαντῶσιν ἀθροῖσι, βορβόρα πρὸς ἄλλοι. *Attraxerunt Charillum tibicinem, qui & ipse mecum Athenas ad Cebetem veniebat. Euntibus autem illis via statuariorum, iuxta fora iudiciaria, sues occurrunt conferti, cæno undiq; pleni.* Plato, in Symposio. φημὶ γὰρ ὁμοίωτον αὐτὸν εἶναι πῖς Σιλιώοις τέτοις, πῖς ἐν πῖς Ἐρμογλυφείοις καθημένοις. *Aio simillimum ipsum esse Silenis, quæ sedent in officinis statuariorum.* Etiam, ἡ τὴν κισσοπιῶν. Plutarchus, loco iam citato. Εἶτ' ἀνασπείρας, ἐπεσπείλο τὴν Διὰ τὴν κισσοπιῶν. *Deinde reuersus, iuit per plateam arculariorum.* Item, Ἡ τὴν μυρμήκων. Hesy chius. *Μυρμήκων ὁδὸς, Ἀθλιώσι τόπος.* *Formicarum via, locus Athenis.* Et, Ρύμη τελετή. Pollux, lib. IX. cap. V. Ρύμη τελετή. ὁ γὰρ σενωπὸς ἔστι τὸ Ἰὼν Ἀθλιώσι. *Angiportum tertium; erat enim id Athenis.* Id verò sciendum vniuersim; minus pulchrè

pulcrè in plateas sectam Urbem fuisse. Dicæarchus, in Descriptione Græciæ. Ἐνπερθεὶν εἰς τὸ Ἀθῆναιῶν ἔπρην ἄστρ. ὁδὸς ἣ ἠδῆα, γεωργημένη πᾶσα, σὺν βύρῳ, κακῶς ἐρρύμοτομημένη, ἀλλ' ἔδραχαιότις. Hinc Atheniensium Urbem ingreditur. via verò amœna est, culta tota, humanitatem præ se ferens; at Urbs ipsa, sicca tota, neque aquis benè instructa, neque recte item in plateas secta, ob vetustatem. Tamen Εὐρυάγχα dicitur ab Homero, Odyss. lib. VII.

Ἰκερ δ' εἰς Μαραθῶνα, καὶ Εὐρυάγχα Ἀθῆναι.

Veni verò Marathonē, & latas plateas habentes Athenas. Sed Poëta ad magnitudinem potius Urbis, quàm ad plateas respexit. Sic nimirum etiam alij è poëtis, quas magnas dicere Urbes volunt, Εὐρυάγχας appellant.

CAP. IX.

Tabula dua, ab Aglaophonte picta, Alcibiadis donaria: item tertia, à Thrasippo dedicata. Elephas pictus; & mulierum frequentia, Πελοπόννησος appellata. Achilles, habitu virginali occultatus, deprehendente Ulysse. Agasa, cum equo. Iacchus, è marmore; bucula Myronis, ex are. Paralus pictus. Clypeo dimicans, luctator, & tibicen, Antidoti opus. Necyomantia Homeri, à Nicia picta; & Atheniensis populus, à Parrhasio. Ægis aurea; & in ea item Gorgo, Antiochi donum. Diogenis pulpitum. Turris marmorea octagonos Andronici Cyrrestæ, & in ea horologium. Columna, in curia; in qua decretum de puniendis proditoribus, & reip. everforibus. Domus Chabriae. Sepulcrum Solonis, Pythionices, ac Panathenaidis. Populi dua; & Inscriptiones totidem, in Pompeij honorem posita. Rota, ad quam alligari serui soliti.

MISCELLANEA quædam hîc dabo. Erant tabulæ alibi duæ, ab Aglaophonte pictæ; in quarum vnâ, Pythias, & Olympias, Alcibiaden coronabant: in alterâ, Nemea erat sedens, & in genibus insidentem eum habens: vtraque autem ab eodem Alcibiade, ex Olympiâ Athenas reverso, dedicata. Athenæus, lib. XII. Α'φικόμενοι δ' (ὁ Ἀλκιβιάδης) Ἀθῶνῶν ἐξ Ὀλυμπίας, δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφῶνι γραφῶν ὃν ὁ μὲν, εἶχεν Ὀλυμπιάδα, ἔπειθ' Ἰουδαία, στεφανόους αὐτόν. ἐν

δε Πιπέρω, Νεμέα λω, καθημένη. Ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς, Ἀλ-
 κισιάδης. *Reuersus (Alcibiades) Athenas ex Olympia, duas*
tabulas dedicauit, ab Aglaophonte pictas; quarum una,
Olympiada habebat, & Pythiada, ipsum coronantes; in alte-
ra verò, Nemea erat, sedens; & in genibus ipsius, Alcibia-
des. Erat tertia; ab Thrasippo, cùm Ecphantidæ sump-
tum ille præbuisset, dedicata. Meminit eius Aristoteles,
Politic. lib. viii. cap. vi, καὶ περὶ Ἀθήνας ἕως ἐπεχωρέα-
σεν, ὥστε σχεδὸν οἱ πολλοὶ τ' ἐλευθέρων μετέχον αὐτῆς. δῆλον δὲ ὅτι
ἦ πινάκως, ὃν ἀνέθηκε Θράσιππος, Ἐκφωλίδη χορηγίσεως. Et
Athenis usque adeò venit in consuetudinem, ut magna ferè
pars ingenuorum eius participes essent. idq̄, manifestum è
tabula, quam Thrasippus dedicauit, cùm Ecphantidæ sump-
tum suppeditasset. Et elephas pictus. Themistius, lib. De
Mem. & Reminisc. Ἡ αἰδοῖσις καὶ αὐτὸ μὲν, ὄρα τὸν ἐν Ἀ-
θήναις γεγραμμένον ἐλέφαντα· κτ' συμβεβηκὸς ἦ, τὸν ἐν Ἰνδία νε-
ρόμενον. Sensus per se quidem, videt elephantem, qui Athe-
nis est depictus; per accidens verò, eum qui in India pascitur.
Item frequentia mulierum, Πολυγύναικος appellata; tum
Achilles, habitu virginis occultatus, & deprensus ab
Vlysse: & agaso, cum equo: picturæ Athenionis Maroni-
tæ. Plinius, lib. xxxv. cap. xi. Pinxit (Athenion Maroni-
ta) Athenis frequentiam, quam vocauerε Πολυγύναικον. Item
Achillem, virginis habitu occultatum, Vlysse deprehendente.
Et in una tabula, quaq̄, maximè inclaruit, agasōnem, cum
equo. Iacchus quoque erat, è marmore; bucula Myro-
nis, ex ære; Paralus, pictus. Cicero, Verrinâ i v. Quid
Athenienses, ut ex marmore Iacchum, aut Paralum pictum,
aut ex ære Myronis buculam. Ac in Myronis quidem bu-
culam, multa exstant Epigrammata, apud Aufonium; &

Anthologiae lib. iv. cap. vii. Clypeo dimicans, & luctator, tibicenque; Antidoti opus: ac Necromantia Homeri, à Nicia discipulo picta. Plinius, lib. xxxv. cap. xi. *Euphranoris autem discipulus fuit Antidotus. Huius est clypeo dimicans, Athenis; & luctator, tibicengq, inter pauca laudatus. Ipse diligentior, quàm numerosior, & in coloribus seuerus, maximè inclaruit discipulo Nicia Atheniensi, qui diligentissimè mulieres pinxit. Opera eius Athenis, Necromantia Homeri. Populus quoque Atheniensis, à Parrhasij manu pictus. Plinius idem, eodem lib. xxxv. cap. x. Parrhasius, Ephesi natus, & ipse multa constituit. Pinxit & δῆμον Atheniensium, argumento quoque ingenioso. Voluit namq, varium, iracundum, iniurium, inconstantem; eundem exorabilem, clementem, misericordem, excelsum, gloriosum, humilem, fugacemq, & omnia pariter, ostendere. Aegis aurea, & in illâ Gorgo, in fastigio theatri spectabatur, Antiochi donum. Pausanias, Eliac. i. Εὐ δὲ Ὀλυμπία, ὡδ' ἀπέλασμα ἔρεξεν, κεκροσμημένον ὑφ' ἄσματος Ἄστυρσιος, καὶ βαφῆ πρὸ Φύρας τ' Φοινίκων, ἀνέθηκεν Ἀντίοχος. ἔ δὴ καὶ ὑπὲρ τ' θεάτρας τ' Ἀθήνησιν ἡ αἰγὴς ἡ χρυσοῖ, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡ Γοργώ, ἡ ἐς τὰ ἀναθήματα. Et Olympia lanceum velum cum textili Assyriorum opere, tum Phœnicum purpura luculentum, dedicauit rex Antiochus. Eiusdem donum fuit agis aurea, addita Gorgone; qua Athenis in theatri fastigio inter cetera donaria locata est. Diogenis pulpitum, supra urbem vrceolum, à Diogene ipso factum, & donatum. Pollux, lib. x. cap. xiv. Εἰ δ' ἔ τὸ ἀναλόγιον ἐφέλξεν προσονομάζην, ὅπτι τ' πῆς βιβλίους ὑποκροσμένον, παρ' ἔδεν τ' κεκροσμένων ὄρον. Ἀθήνησι δὲ, ὑπὲρ ὑδρίας Ἰνός, ἔ τὸ ὑδρὶ ἐπεχῆτο, πῆγμα, καὶ ἀνάθημα, Διογῆρας. ὅ ἔ Διογῆρον ἀναλόγιον ἐκαλεῖτο.*

Siverò ad hæc etiam pulpitum nominare velis, id cui libri incumbunt, apud nullum probatum Auctorem repperi. Athenis verò tale erat, supra vrceolum, cui aqua infundebatur, factum, & donatum, à Diogene; quod & Diogenianum pulpitum dicebatur. Turris marmorea, octo angulos habens; in quâ horologium, Andronici Cyrrestæ opus. Vitruuius, lib. I. cap. VI. Sed, qui diligentius perquisierunt, tradiderunt eos esse octo; maximè quidem Andronicus Cyrrestes, qui etiam exemplum collocavit Athenis, turrim marmoream octogonon; & in singulis lateribus octogoni, singulorum ventorum imagines exsculptas contra suos cuiusque flatus designavit: supraq; eam turrim metam marmoream perfecit, & insuper Tritonem ancum collocavit, dextra manu virgam porrigentem: & ita machinatus est, uti vento circumageretur, & semper contra flatum consisteret, supraq; imaginem flantis venti indicem virgam teneret. Meminit Varro, De Re Rust. lib. III. cap. V. In eodem hemisphærio medio, circum cardinem, est orbis ventorum octo; ut Athenis in horologio, quod fecit Cyrrestes. Columna in curia; in quâ perscriptum decretum, de puniendis proditoribus, & reip. everforibus. Lycurgus, Orat. in Leocratem. οὐ μὴν ἀλλ' ἐν βλάβῳ τῆς ἐπίσης ἀκῶσαι ὑμᾶς, τῆς ἐν τῷ βλασπηρίῳ, περὶ τῶν προσδοτῶν, καὶ τῶν δῆμον κατὰ λυόντων. Audire equidem vos hæc cupio de columnâ, quæ in curiâ, de proditoribus, ijsq; qui statum popularem evertunt. Et mox. Ταῦτα, ὦ ἄνδρες, ἐγραψάν εἰς τὴν ἐπίλῳ, καὶ πρῶτῳ ἔστησαν εἰς τὸ βλασπηρίον, ὑπόμνημα πῶς καὶ ἐκάστω ἡμέρῳ πωιῶσι, καὶ βλασφημοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς δὲ πρὸς τοῖς τῆς ἔχθρῃ. Hæc, ὁ τiri, in columnam inscripserunt, eamq; in curiâ posuerunt, ut admonerentur ij, qui quotidie hic con-

veniunt.

ueniunt, ac de patria consultant, quoniam modo ergo hos se gerere debeant. Domus Chabriæ. Hyperides, Orat. in Pasiclem, apud Pollucem, lib. i x. cap. v. Τὴν οἰκίαν τὴν μεγάλην, τὴν Χαβρίας καλεσμένην. *Domum magnam, Chabriæ dictam.* Sepulcrum Solonis erat, prope portam, ad moenia Urbis. Ælianus, Varr. Hist. lib. viii. cap. xvi. vbi de Solone agit. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ ὡδῶν πύλας πρὸς τῷ τείχεϊ, ἐν δεξιᾷ εἰσιόντων, καὶ περιωχιδόμηλο αὐτῷ ὁ Ἰάφου. *Ac sepelierunt eum publicè iuxta portam, apud mœnia, ad dextram introitus, circumstructo monumento.* Erat etiam Pythonices; de quo exstat insignis locus Dicæarchi, lib. Περὶ τῆς εἰς Τροφωνίας καταβάσεως, apud Athenæum, lib. xiii. & Pausanias, in Atticis, ait, inter vetera monumenta vnum omnium maximè spectatu dignum existisse. Πυθιονίκῳ (Ἄρπαλῷ) ἔζημε, γένεθ μὲν σὺν οἶδα ὀπίθεν, ἐπαρξῶσαν ἢ ἐν τε Ἀθήναις καὶ ἐν Κορίνθῳ. πώτης ἐς τοσούτον ἔρωτα προήλθεν, ὡς καὶ μνήμα διαφανέως πιῆσαι, πάντων, ὅποια ἔλλησιν ἐστὶν δεξαῖα, θεῶν μάλιστα ἄξιον. *Pythionicen (Harpalus) uxorem duxerat; cuius neque genus, neque patriam, noui: tantum scio, Athenis eam, & Corinthi, corpus vulgasse.* Eam verò tam perditè amauit, ut mortua monumentum posuerit, omnium, quæ in Græcia sunt, veterum operum quod spectetur dignissimum. Etiam Panathenaidis, Herodis filia. Philostratus, in eius Vitâ, Sophist. lib. ii. Τὸ ἢ ὅπῃ Παναθηναῖδὶ τῆς Ἰουρατῆς (πένθῳ) Ἀθηναίων ἐπεράοναν, ἐν ἄσφ' αὐτὴν θύψαντες. *Luctum ob Panathenaiden filiam lenierunt Athenienses, cum in Vrbe sepeliissent.* Duæ quoque varijs locis populi erant; vna, alba: altera, nigra. De vtraque vide *Lectiones Atticas* nostras, lib. iv. cap. xxxiii. Inscriptiones item duæ, in Pompeij hono-

rem posita; una, intrâ portam Urbis: altera, extra. Zo-
 paras, Annal. II. Εἶπα ὠδραπέλων (ὁ Πομπήϊος) τὰς πύλας μὲν
 παρθῆς, ἔπαρῆλθε τὰς Ἀθῶνας. ἀναβὰς δὲ, ἑστῆς, καὶ προσαι-
 γορεύσας τὸ δῆμον, ἔβρεν Ἰππυγραφὰς, εἰς αὐτὸν πεποιημένας· ὧν
 ἡ μὲν, ἐν τῷ τῷ πύλης, ἔλεγε· ΕΦ' ΟΣΟΝ ΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
 ΟΙΔΑΣ, ΕΠΙ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΕΙΘΕΟΣ. ἡ δ', ἐκ τῆς.
 ΠΡΟΣΕΔΟΚΩΜΕΝ, ΠΡΟΣΕΚΥΝΟΥΜΕΝ, ΕΙΔΟΜΕΝ,
 ΠΡΟΠΕΜΠΟΜΕΝ. Deinde, cum vrbes praterveheretur
 (Pompeius) festinanter, Athenas non praterijt. Sed cum in
 terram exscendisset, sacris factis, populoq̄, salutato, inscrip-
 tiones, in honorem suum factas, inuenit duas; unam, intra
 portam Urbis, istis verba praferentem: QUATENVS TE
 HOMINEM ESSE AGNOSCIS, EATENVS DEVS
 ES. alteram, extra: EXSPECTABAMVS, ADORA-
 BAMVS, VIDIMVS, DEDVCIMVS. Quæ accepta
 sunt è Pompeio Plutarchi. Et rota erat, ad quam alligati
 serui puniebantur. Suidas. Τροχός τις ἦν ἰσθμῶν Ἀθῶν, ἐν ᾧ
 δεσμέμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Rota erat Athenis, cui alli-
 gati serui castigabantur. Meminit Aristophanes, Pluto.

Ἐπὶ τῷ τροχῷ γὰρ δεῖσ' ἐκεῖ σπρεβλάμενον

Εἰπεῖν ἂν πεπαινεργικῶς —

In rotâ enim illic oportet te diuexatum

Dicere, quæ commisisti callide. —

Et in Pace.

Ἡ δὲ ἄλλο, ἀφρομολεῖν παρεσκευασμένον,

Ἐπὶ τροχῷ γὰρ ἔλκειτο μασιγόμενον.

Vel seruus, transfugere paratus,

In rotâ trahatur flagris cæsus.

CAP. X.

Horti in Vrbe ante Epicurum nulli; qui primus fecit. Aqua quales. Putcorum usus, & praefecti. Lex Solonis. Ὑδάτων Ἐπιπέτης. Aqua ad clepsydras, agendis causis; fonsq; ei proprius, iuxta quem ex are Leo.

Ο' ἐφ' ὕδωρ. Κρῦοφύλαξ. Κρῦοφουλάκιον. Κρῦοφύλακες. Κρῦνάγη. Torrens, Κυκλοβόρ dictus.

HORTVS in Vrbe priuati hominis ante Epicurum nullus fuit; ille primus introduxit. Plinius lib. xix. cap. i v. *Iam quidam hortorum nomine in ipsa Vrbe delicias, agros, villasq; possident. Primus hoc instituit Athenis Epicurus, otij magister. Vsq; ad eum, moris non fuerat in oppidis habitari rura. Et emit ille quidem minis octoginta, atque in eo est philosophatus. Diogenes Laertius, in eius Vitâ, lib. x. παιταχόθεν πρὸς αὐτὸν ἀφικεῖται, & σωεῖσιν αὐτῷ ἐν τῷ κήπῳ, κατὰ Φησὶ Ἐ' ἀπλόδωρ . ὃν Ἐ' ἐγδοήκοντα μινῶν πέριασθ. Vndiq; ad eum conueniebant, & vinebant cum ipso in horto, vt ait Apollodorus; qui & addit, minis octoginta emisse. Ac moriens legauit Hermacho; vt ex Testamento apparet, quod Diogenes postea memorat. Meminit eius Apollonius Tyaneus, in Epistolâ quâdam ad Euphratem. Τῶν Ἐπικύρου λόγων ὁ περὶ ἡδονῆς ἔδενος ἐστὶ σωηρότερος δαῖταί τ' ἐκ τῆς κήπου, καὶ τῆς ἐκείνου Διατριβῆς. πέφικε γὰρ ὧν ἢ κ' πλὴν σοῦν ἀληθές . Ex Epicuri sermonibus ille, qui de voluptate est, non amplius opus habet patrocínio vllius ex horto, aut ex disciplinâ eius;*

*nam verissimus etiam ijs, qui in porticu, habitus fuit. Iu-
uenalis, Sat. XIII.*

— non Epicurum

Suspicit, exigui latum plantaribus horti.

Et XIV.

Quantum, Epicure, tibi parvis suffecit in hortis.

Propertius, lib. III. eleg. xx.

Illic vel studijs animum emendare Platonis

Incipiam; aut hortis, docte Epicure, tuis.

Cicero, De Nat. Deorum, lib. I. *Cur tantum Epicuri hor-
tus habuerit licentiæ. Et hîc videntur sepulcra sua habuif-
se, qui de sectâ eius essent. Ecce enim apud Heliodorum,
Æthiopic. lib. I. Η δὲ, τὸν κήπον οἴοθα, ἔλεξεν, ἔνθα τὸ μνημα
τῶν Ἐπικουρείων. Hac verò, hortum nôsti, inquit, in quo mo-
numentum est Epicureorum. Aquæ verò nullæ erant, nisi
quibus ad lauationes tantum, & res alias, vterentur; ad
potum autem, planè inutiles: ad quem putei habeban-
tur. Vitruvius, lib. VIII. cap. III. *Aquæ autem species est,
quæ, cum habeat non satis perlucidas venas, spuma, uti flos,
natat in summo, colore similis vitri purpurei. Hac maxi-
mè considerantur Athenis. Ibi enim ex huiusmodi locis, &
fontibus, & in asty, & ad portum Piræcum, ducti sunt sa-
lientes; è quibus bibit nemo, propter eam causam: sed laua-
tionibus, & reliquis rebus, utuntur. Bibunt autem ex pu-
teis, & ita vitant eorum vitia. Itaque aquæ Athenis ne-
que bonæ erant, neque multæ. Dicæarchus, in Descrip-
tione Græciæ. Ἐνπερὶεν εἰς τὸ τ' Ἀθλωαίων ἐπιφοιν ἄστρ. ὁδοὺς
ἢ ἠδεῖα, γεωργουμένη πᾶσα, ἔχουσι τῆ ὄψι φιλιάνθρωπων. ἢ δὲ
πόλις, ξηρὰ πᾶσα, οὐκ ἔσθρη. Hinc Atheniensium urbem
ingreditur. via verò amæna est, culta tota, humanitatem**

*pro se ferens; at Vrbs ipsa, omninò sicca, neque aquis bene
 instructa. Quam ob rem defectum hunc supplebant pu-
 tei, qui per Vibem plurimi erant. Ecce, in citatis Vi-
 truij verbis. Bibunt autem ex puteis, & ita vitant eorum
 vitia. Pausanias, in Atticis. Φρέατα μὲν κ' Διὰ πάσης τῆς
 πόλεως ἐστὶ. Putei sunt passim per totam Urbem. Ex his
 communem vnum habebant, qui curriculi equestris spa-
 tio circum eum adhabitabant: qui remoti vterius erant,
 ipsi fodere tenebantur. ac si, vbi decem passus altum pu-
 teum effodissent, neque aquam inuenissent, tum è proximo
 singulis diebus hydriam sex congiorum bis implere
 sinebantur, idq; ex Solonis lege. Plutarchus, in eius Vitâ.
 Ἐπεὶ ἡ πρὸς ὕδωρ ἔτε πρῶτοις ἐστὶν ἀεννάοις, ἔτε λίμναις ἰσὶν,
 ἔτ' ἀφθόνοις πηγαῖς ἢ χωρὰ διαρκῆς, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι Φρέασι ποιη-
 τοῖς ἐχρῶντο, νόμον ἔγραψεν. ὅπως μὲν ἐστὶ δημόσιον Φρέαρ ἐν τῷ
 ἵππικῷ, χρῆσθαι τῷ τῷ. (τὸ δὲ ἵππικόν, Δείσημα πρῶτων ἰσ-
 τασίων) ὅπως δὲ πλεῖον ἀπᾶντε, ζητεῖν ὕδωρ ἴδιον. εἰάν δὲ, ὄρυ-
 ξαντες ὄργων δέκα βάρθ' παρ' ἑαυτοῖς, μὴ ὄρωσι, τότε λαμ-
 βάνειν πρὸς τὸ γέρον, ἐξάχων ὑδρίαν δις ἐκάστης ἡμέρας πλη-
 ρύντας. Postquam verò, quod aquam attinet, neque fluiuis
 perennibus, neque lacubus, fontibusve copiosis, sat instructa
 regio erat, sed pleriq; puteis factis utebantur, legem tulit;
 vbi puteus publicus esset, intra curriculi equestris spatium,
 quod est quatuor stadiorum, eo uti vterentur: vbi longius
 abesset, uti aquam propriam quærerent. sed si, postquam ad
 decem passuum altitudinem effodissent, minimè eam inue-
 nissent, tum ut peterent è proximo, & quotidie hydriam sex
 congiorum bis implerent. Itaque præfectus illis, qui cura-
 ret, ne quis ex alieno puteo furtim peteret, neve ad se
 deriuaret; isque Ἰδάτων ὀπιστάτης dicebatur. Obseruare
 est.*

est apud Plutarchum, qui Themistoclem aliquando eo munere functum esse, nobis tradit, in eius Vita. Εἶδε κ' ἐν Μητρὸς ἱερῶν πλὴν καλαμῆνιν ὑδροφόρον κέρην χαλκιδῶν, μέγιστος δὴ πηχυ· ἡ δ' αὖτις, ὅτε τ' Ἀθλιώησιν ὑδάτων ὄπισθ' ἔκειτο, τὰς ὑψηρομένους τὸ ὕδωρ, καὶ παροχελιδύσαντας, ἀνέθηκεν, ἐν τῆς ζημίας πινασίμενον. *Vidit etiam in Matris deum templo virginem aneam, quam Hydrophoron appellant, duorum cubitum magnitudine, abs se factam, cum aquarum Athenis praefectus esset, è multis eorum, quos aquam abductam diuertisse deprehenderat. Alius erat, ut hoc obiter etiam moneam, ne confundas, qui Ἐφ' ὕδωρ dicebatur; & iudiciales aquas accurabat, forte ad id munus lectus. Suidas. Ἐφ' ὕδωρ. ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάγχων ὁ ὀπισθ' ἔκειτο τὰς. *Ad aquam. In causis, quae ad aquam agebantur, sortitò constituebatur, qui huius curam gereret. Hesychius. Ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν. λαχάνει τις, ὕδωρ ὄπισθ' ἔκειτο, τὸ ἐν ταῖς δίκαις. *Ad aquam sortiri. Sorte constituitur quispiam, aquam observaturus, in causis agendis. Observabat nempe iste, ut partis utriusque clepsydrae aequales essent. Erat autem fons quidam proprius, è quo haec aqua petebatur; atque ad istum leo ex aere collocatus, κρῦνοφύλαξ nuncupatus: munusque ipsum, κρῦνοφυλάκιον dicebatur; & qui obibant, serui erant, κρῦνοφύλακες appellati; ut ὁ Ἐφ' ὕδωρ, qui curator his praepositus. Pollucis locus nos haec docet, lib. viii. cap. ix. sect. xxxii. Ἦν μὲντοι καὶ κρῦνοφυλάκιον γένη, δέλης εἰς τὸ ἔργον, αὐτῆς τῆς ὀπισθ' ἔκειτο, ἔχουσα. καὶ λέων δέ τις ἐκαλεῖτο κρῦνοφύλαξ, χαλκῶς πεποιημένη, ὀπισθ' ἔκειτο κρῦνης ἰνός, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐφέρετο, ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις. ὀπισθ' ἔκειτο δέ τις κληρωτὸς ἐκίνητος, ὃς ἐκαλεῖτο Ἐφ' ὕδωρ, ὁ ὄπισθ' ἔκειτο τῶν ἰσοτήτων τῆς κλεψύδρας. *Erat Cre-****

nophylacium dignitas, quæ seruos ad opus, eiusdem cognominis, habebat. ac leo quidam Crenophylax vocabatur, ex are factus, ad fontem quempiam, è quo aqua petebatur in iudicijs, quæ ad aquam agitabantur. & curator quidam erat, sorte lectus, qui ad aquam dicebatur, & equalitatem clepsydra obseruabat. Helychius strictim. Κρηνοφύλαξ, ὁ πλὴν κρήνην Φυλάσων. Crenophylax, fontem custodiens. Ac præfectura, κρηνάγη eidem appellatur. κρηνάγη, δὲ χηὶ ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ὕδατος. Crenange, dignitas in curatione aquæ. Præter aquas, puteos, fontes, torrens erat, Κυκλοβόρος appellatus. Aristophanes, Equitibus.

Ἄρπαξ, κερράκης, Κυκλοβόρος φωνῶ ἔχων.

Rapax, vociferator, Cyclobori vocem habens.

Vbi Scholiastes. Κυκλοβόρος, ποταμὸς τῆς Ἀθηνάϊων, ὅτε αἰεὶ, ἔδὲ διὰ παντός, ῥέων, ἀλλὰ χειμάρρος. Cycloborus, fluuius Atheniensium, non semper, neque ubique, fluens, verum torrens. Et ad Acharnenses. Κυκλοβόρος, ποταμὸς ἐν Ἀθήναις χειμάρρος. Cycloborus, fluuius Athenis torrens. Meminit eius etiam Suidas; & Eustathius, ad Iliad. β'.

CAP. XI.

Muri Urbis. Μακρὸν τεῖχος. Φαληρικὸν τεῖχος. Διὰ μέσση τεῖχος. *Longus murus, duplex erat; iste, Australis: ille verò, Borealis: uterq; quando edificatus.* Andocidis locus emendatus. Harpocratonis error, item Suida, indicatus. Turres multa in utroq; in quibus etiam habitatum. Subter, in subiectis agris, velle plurimæ, permagnificè adificata, & instructa.

MVRORVM Urbis, varia equidem inuenio nomina. Et in iis Μακρὸν τεῖχος memoratur ab Andocide, in Orat. Περὶ μυστηρίων. Ἀνακαλέσωντες ἡ τὰς ἐρατηγὰς, ἀνὴρ πρὶν ἐκείλωσιν, Ἀθηναίων τὰς μὲν ἐν ἀσπίοι- κῆντας, ἰέναι εἰς τὴν ἀγορὰν, τὰ ὅπλα λαβόντας· τὰς δὲ ἐν μακρῷ τείχῃ, εἰς γὰρ Θησείων. *Advocatis pratoribus, edicere iusserunt, ut, quicumq; Atheniensium in Urbe habitarent, sumptis armis, in forum irent; qui in muro autem longo, in Thesei fanum.* Et est passim obuia mentio apud Auctores. Præter istud, etiam τὸ φαληρικὸν nominat Thucydides, lib. II. Ἐστὶ ἡ αὐτὴ, ὃ καὶ ἀφύλακτον, τὸ μέγα καὶ τε μακρὸν καὶ τε φαληρικὸν. *Est verò pars eius, quam excubie nullæ servant, quæ est inter murum longum & Phalericum.* Etiam τὸ διὰ μέσση memoratur à Platone, in Gorgia. Περικλέης ἡ ἐν αὐτῷ ἤκεον, ὅτι σωεσθῆλθεν ἡμῖν πρὸς τὸ διὰ μέσση τείχος. *Sed & Periclem ipse audiuit, cum de muro medio auctor nobis esset.* Dion Chrysostomus, Orat. VI. καὶ πρὸς Ἀθηναίων παίδων εἶναι τὴν πρὸς μέσσην τὴν Ἀθηνῶν, καὶ Πηραιῶς σωθημένους, καὶ τῶν

καὶ τῶν Διὰ μέσθ τεχνῶν. *Quippe ambitum Urbis, addito Piræo, & muro medio, ducentorum stadiorum esse.* Occurrit quoque eius mentio apud Plutarchum, lib. De Gloriâ. Quod ad Μακρὸν τεῖχος attinet, id sciendum duplex fuisse; hoc, τὸ Βόρρον, *Boreale*: illud, Νότιον, siue *Australe*, nuncupatum. De priore, est Andocidis iste locus, in Orat. Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. Πρῶτον μὲν τὸν Πηραιῶν ἐπέχισαμεν ἐν τῷ τῷ ἡρόνῳ, εἶτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ Βόρρον, *Boreale*: illud, Νότιον, siue *Australe*, nuncupatum. De priore, est Andocidis iste locus, in Orat. Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. Πρῶτον μὲν τὸν Πηραιῶν ἐπέχισαμεν ἐν τῷ τῷ ἡρόνῳ, εἶτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ Βόρρον. *Ac primò quidem illo tempore Piræo communiuimus, & murum longum Borealem item exstruximus.* Et Æschinis, De falsâ legat. Ἐν ἣ τῷ τῷ ἡρόνῳ ἐπέχισαμεν τὸν Πηραιῶν, καὶ τὸ Βόρρον τεῖχος ὡκεδομήσαμεν. *Isto tempore Piræum communiuimus, & murum Borealem exstruximus.* Meminit item Plato, De Rep. lib. iv. Λεόντιος ὁ Ἀγλαίωνος, ἀνιὼν ἐκ Πηραιῶν, ὑπὸ τὸ Βόρρον τεῖχος. *Leontius Aglaionis filius, quum ex Piræo ascenderet, sub murum Borealem.* De altero, Andocides idem, in citatâ Oratione. Καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ Νότιον ἐπέχισθη. *Ac murus longus Australis est exstructus.* Ac Borealem quidem murum exstruxerunt, constitutâ cum Lacedæmoniis quinquaginta annorum pace. Andocides, in citatâ statim Oratione. Καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη πέντε. Ἐνεμείναμεν ἀμφοτέροι ἑσπονδαῖς ἔτη τετρακάδεκα. ἐν δὲ τῷ τῷ ἡρόνῳ, ὡς Ἀθηναῖοι, πρῶτον σκεψώμεθα. ἐν ταύτῃ τῇ εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἐδὲ ὅπως κατελύθη; εἰδὲς ἀποδείξῃ. ἀραγε δὲ, ὅσα ἐγένετο Διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ὑμῖν φράσω. πρῶτον μὲν, τὸν Πηραιῶν ἐπέχισ-

ἐτάξισαμεν ἐν τῷ τῷ χρόνῳ, εἴπε το μακρὸν τείχῳ τὸ Βόρρον.
Et tunc nobis pax est facta cum Lacedæmonijs in annos
quinq̄, quam tenuimus annos tredecim. atque hoc unum,
Athenienses, videamus. anne alibi in hac pace ullum Resp.
detrimentum accepit? nemo ostendet. ego verò, quæ causæ
commoda sint secuta, vobis dicam. Primò quidem, Piræum
communiuimus; inde, exstruximus murum longum Borea-
lem. Sed corrupta Andocidis verba sic restituo. Εἰρήνη
ἔγρητο πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη πενήκοντα. Pax est facta cum
Lacedæmonijs in annos quinquaginta. Nam annorum
quinquaginta, & non quinque, pax hæc fuit; etsi trede-
cim tantum ex istis facta testæ. Res est nota ex Historiâ;
estq̄; illustris Æschinis locus, in citatâ Oratione. Σωτῶ
εραχθέντες δὲ ὑπὸ Ἴων, καὶ κατὰσπίνες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς
πόλεμον, πολλὰ κ̄ παθόντες κακὰ, καὶ ποιήσαντες, Μιλτιάδης ἔ
Κίμωνῳ πρὸς κερυκδοσάμενος πρὸς Λακεδαιμονίους, ὄντῳ πρὸς ἕνα,
κωνδὰς ἔ πόλεμος πενήκονταετῆς ἐπιήσομεν. ἐρησιόμεθα αὐ-
πῆς δὲ ἔτη τετρακάδεκα. Ἐν ᾗ τῷ τῷ χρόνῳ, ἐτάξισαμεν τὸν
Περαιῶν, καὶ τὸ Βόρρον τείχῳ ὠκεδομήσομεν. Concitati à qui-
busdam, belloq̄; contra Lacedæmonios suscepto, multis malis
latis passim ἔ acceptis, intercessione Miltiadis, Cimonis fi-
lij, cui hospitium erat cum Lacedæmonijs, fœdus annorum
quinquaginta percussimus, eoq̄; tredecim annos sumus usi.
hoc tempore Piræum muro cinximus, ἔ Borealem murum
fecimus. Australem verò, exstruxerunt pace cum iisdem
illis Lacedæmoniis tricennali. Andocides postea, in ead-
em Oratione, vbi de pace istâ agit, & secutis illam bo-
nis. Νεωσπίκας τε ὠκεδομησιόμεθα, χιλίους τε ἔ ἀκεσίους ἰπ-
πέας, ἔ τοξότας ποστῆτας ἐπέρας καλεσησομεν καὶ τὸ τείχῳ τὸ
μακρὸν τὸ Νόλιον ἐτάξιθη. Et naualia exstruximus, ἔ mille

ac ducentos equites, totidemq; sagittarios, constituimus: tum
 & structus murus longus Australis. Habes itidem apud
 Æschinē, qui videndus, in citatâ pluries Oratione.
 Erat autem, ut hoc moneam, murus Australis, qui ad
 mare adiacebat; & Piræeum, Phalerumq; continebat:
 Borealis, qui terrestre Urbis latus includebat. Ac mari-
 timum quidem murum, siue Australem, quando incepe-
 rint, memoratur à Thucydide, lib. 1. Ἡ ῥῆξις δὲ καὶ τὰς
 χεῖρας τέρας ἔπε μακρὰ τεῖχη Ἀθηναῖοι ἐς θάλασσαν οἰκοδο-
 μῆν, τὸ, πὲρ Φαληρόνδε, καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ. Circa hæc tempora in-
 ceperunt Athenienses exstruere murum maritimum, Phale-
 rum versus, & Piræeum. Id autem factum, cum Æginam
 obsiderent; & absoluerunt, cum, Bœotii superatis ad
 Oenophyta, agrum Bœotium, ac Phocensem, subegis-
 sent; & Tanagræorum muros deiecissent, durante etiam
 obsidione Æginensi. Thucydides non multo post, eo-
 dem libro. Καὶ μάχη ἐν Οἰνοφύταις τὰς Βοιωτὰς νικήσασαι,
 οἷς τε χώρας ἐκράτησαν τῆς Βοιωτίας, ἔφωκίδων. ἔτανα-
 γραίων τὸ τεῖχος περιέειλον, τὰ τε τεῖχη τὰ ἑαυτῶν τὰ μακρὰ
 ἀπέτελεσαν. Et prælio in Oenophytis cum Bœotos superassent,
 eorumq; agrum, ac Phocensium, subegissent, & Tanagræo-
 rum muros deiecerunt, & suæ Urbis muros longos exstruxe-
 runt. Διὰ μέσσην τεῖχον, siue Medium murus, erat, qui Au-
 stralem & Borealem coiungebat. Non rectè certè Har-
 pocration, murum Australem eundem esse Medium di-
 cit. Ecce verba. Διὰ μέσσην τεῖχον. Ἀντιφῶν. πρὸς Νικοκλέα.
 Τειχῶν ὄντων τευχῶν ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Φησὶν ἐν Τει-
 φαλίᾳ, ἔστιν τε Βορεῖον, καὶ ἔστι Νότιον, ἔστιν τε Φαληρικόν, διὰ μέσσην
 τῶν τευχῶν ἐπέκειντο τὸ Νότιον. *Medius murus. Antiphon, adversus
 Nicoclem. Cum tres in Attica muri essent, ut etiam in Tri-
 phalete*

phalete aut Aristophanes Borealis, Australis, & Phalericus, medius inter hos dicebatur Australis. Vbi non simpliciter errat; nam nec medius erat Australis, nec Phalericus singularis murus aliquis, verum quædam pars Australis, ut ostendi. Eundem errorem errat Suidas, Harpocratonis compiler, in Δια μέσθ τείχης. In muro autem longo utroque turres multæ; eaq; item habitatæ, ob frequentiam. Thucydides, lib. II. κατεσκευάσαντο ἡ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τευχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστος πρὸ ἐδωίατο. ἔ γ' ἐχώρησε ξυμειθύντας αὐτὰς ἡ πόλις, ἀλλ' ὑπερον δὴ τὰ τε μακρὰ τεῖχη ἀκήσαν καταφράμασιν, καὶ τὸ Περαιέως τὰ πολλά. Multi etiam in ipsis murorum turribus domicilia sibi parârunt, & quo quisq; loco poterat. neque enim Vrbs capax erat eorum omnium, qui conuenerant; itaque & postea muros longos, inter sese distributos, habitarunt; & Piræci magnam partem. Iuxta, in subiectis agris, villæ multæ, permagnificè ædificatæ, & instructæ sumptuosâ supellectile. Obseruo alibi, apud Thucydidem eundem, eodem libro. οἱ δὲ δωαπὶ, (ἐλυπῆντο,) καλὰ κτήματα καὶ πλὴν χώρων οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτέλει κατασκευαῖς ἀπολωλέκτες. Qui opibus pollebant, (angebantur,) quod egregia in agris prædia, villasq; magnificè exstructas, & sumptuosâ supellectile plenas, amisissent.

CAP. XII.

Porta varia; Αιγέως, Αχαρνικάι, Διόμηαι, Ηρείαι. Theophrastus emendatus. Θρακία, Θρασία; Harpocratonis locus restitutus. Eadem Δίπυλον appellata, & Κεραμική. Ιεράι, Ιππάδες, Ιτωνία, Μελίλιδες, Πηραικάι, Σκαιάι. Portula quadam in littore. Suburbia duo; Κεραμικός, & Ιερά Συκῆ.

DENIQUE portas etiam Urbis memoremus. De earum nomina obseruavi. Erant verò Πύλαι ΑΙΓΕΩΣ, iuxta Delphinium, vbi Ægeus habitauerat; vnde nomen. Plutarchus, in Vitâ Thesei. λέγεται δὲ τῆς κύλικος πείσεως, ἐκχυθῆναι τὸ φάρμακον, ὅπερ νῦν ἐν Δελφινίῳ τὸ πείθερακίον ἐστίν. ἐνταῦθα γὰρ ὁ Αἰγέως ᾤκησεν. Ἐτὸν Ἑρμῶν, τὸν πρὸς ἑὸν ἱερεῖον, καλεῖσιν ἐπὶ Αἰγέως πύλαις. Fertur verò, prolapsò calice, venenum effusum esse, vbi nunc in Delphinio septum est. Illic enim habitabat Ægeus; & Mercurium, qui ad orientem fani est, in Ægei portâ nuncupant.

ΑΧΑΡΝΙΚΑΙ. Hesychius. Αχαρναί, δῆμον ἔστι Αἰθιῶν. Αχαρνικάι, πύλαι Αἰθιῶν. *Acharna, populus Attica, Acharnica, porta Athenis.* Erat nempe ea porta, quâ Acharnas exhibatur. **ΔΙΟΧΑΡΟΥΣ.** Strabo, lib. IX. Εἰσὶ μὲν ἐν αἰπηγαῖ, καθαρὰ ἔστι πόλιμα ὕδατα, ὡς φασίν, ἐκλῆος ἔστι Διοχάρους καλεσμένων πηλῶν. Sunt quidem fontes aqua pura, & potabilis, ut aiunt, extra portam Diocharis. **ΔΙΟΜΕΙΑΙ.** Hesychius, in Δημιάσι. Μὴ πόλις ἐστὶν ἀντὶ τῆς Διομήης πύλαις Δημιάσις εἶπεν, Ἐὰν τίτῳ ἐγγότῃ τῶν ὀνομάτων; An non pro Dioméa

Dioméa porta dixit Demia, ob vicinitatem nominum?
 ΗΡΙΑΙ. Etymologici Auctor. Ηρία, πύλα Αθώων. Αθ
 τὸ τὰς νεκρὰς ἐπιφέρει ἐκεί ἔστι τὴν ἡρία, ὅ ἐστι τὰς τέφρας.
Sepulcrales, porta. Athenis; quia illic cadauera effere-
rentur ad τὰ ἡρία, siue sepulcra. Corrigendus in huius
 portæ nomine Theophrastus, in Eth. Charact. cap. περὶ
 ἀναισθησίας. Πόσας οἶδ' ἔστι τὰς ἡρίας πύλας ἐξενέχθαι νε-
 κρὰς. *Quàm multa putas cadauera elata porta sepulcrali?*
 Perperam editur, ἔστι τὰς ἱερὰς πύλας, *porta sacra*: vt mo-
 nui nuper, *Eleusiniorum* cap. xxvii. Scio equidem πύ-
 λας ἱερὰς, *Portam sacram*, fuisse Athenis, quā ibatur E-
 leusinem, ad celebranda sacra Cereris, vnde illi no-
 men datum; & de eâ statim quoque sum dicturus: sed
 cadavera per hanc non efferi solita: itaque omninò
 corrigendus Theophrasti iste locus. ΘΡΑΚΙΑΙ. Thu-
 cydides, lib. v. Καὶ τὰς ἄλλας μὲν ἔκ Κλεαρίδα κατέστη
 ἔστι τὰς Θερακίας καλεσμένας τῶν πολῶν. *Ceterosq., qui cum*
Clearida erant, constituit ad portam Thraciam. Et mox.
 Καὶ ὁ Κλεαρίδας, ὡς περ εἶρητο, ἄμα ἔστι τὰς Θερακίας πύλας
 ἐπιξελθὼν, τῷ στρατῷ ἐπέφερε. *Et Clearidas, uti constitu-*
tum fuerat, portâ Thraciâ erumpens, eodem tempore cum
exercitu in hostem ferebatur. ΘΡΙΑΣΙΑΙ. Hesychius.
 Θερασία, πύλα ἔτι καλεῖται Αθώων. *Thrasia, porta*
ita dicitur Athenis. Corruptus in hoc nomine Harpo-
 crationis locus, in Ἀνθημόκριτῳ, ex Ἰσάϊ Oratione πρὸς
 Καλυδῶνα. Τότε βαλανεῖόν, τὸ παρ' Ἀνθημοκρίτου ἀνδραγῶνα
 τέθει, πρὸς ταῖς Θερακίας πύλαις. *Et balneum, quod est*
iuxta Anthemocriti statuam. id est, ad portam Thraséam.
 Ita in Aldinâ editione vtraque legitur. Philippus Mauf-
 facus, vir præstantissimus, & non vulgariter de Harpo-

crations meritis, restituendum existimabat, *πρὸς τῆς Θρακίας πόλεις*. *Ad portam Thraciam*: & ad locis illius illustrationem plura pollicitus in vocem *πόλα*, nihil dicit. Ego veram omninò lectionem censeo, *πρὸς τῆς Θρασίας πόλεις*; *Ad portam Thriasiam*. Postea impositum nomen fuit ΔΙΠΥΛΟΝ. Plutarchus docet, in Vitâ Periclis; & emendationem meam validè firmat. *ταφλώα δ' Ἀνθημόκριτον πρὸ τῆς Θρασίας πόλεως, αἰ νόν Δίπυλον ὀνομάζον*). *Sepultum verò esse Anthemocritum, ad portam Thriasiam, quæ nunc Dipylum appellatur*. Erat autem hæc maxima omnium, quæ Athenis. Liuius, lib. xxxi. *Ad Dipylon accessit. Porta ea, velut in ore Urbis posita, maior aliquanto, patientiorq̄, quàm cætera: & intrâ eam, extraq̄, latæ sunt viæ*. Meminit eius etiam Plutarchus, in Syllâ. *Ὅτι πρὸ τῆς ἀγορᾶς φόνος ἐπέχε πάντα τὸν ἐντὸς τῆς Διπύλου Κεραμικόν*. *Ea caedes, quæ in foro perpetrata, uniuersum intrâ Dipylum Ceramicum implebat*. Et Polybius, Legat. Eclog. III. *Ἐπεὶ δ' εἰσήλθε τὸ Δίπυλον, ἐξ ἑκατέρω τῶν μέρους παρέστησαν τὰς ἱερείας, καὶ τὰς ἱερεῖς*. *Postquam ingrederetur per Dipylum, utraq̄, ex parte constituerant sacerdotes fæminas, ac viros*. In Plutarchi autem verbis hoc obserua; *πάντα τὸν ἐντὸς τῆς Διπύλου Κεραμικόν*. *Uniuersum intrâ Dipylum Ceramicum*: Ergo erat in propinquo Ceramicus: & intelligi sine dubio illa ipsa porta debet, de quâ Xenophon, Hist. Græc. lib. II. *καὶ ἄλλοι οἱ τεθαμμένοι τῶν Λακεδαιμονίων πρὸ τῆς πυλῶν, ἐν τῷ Κεραμικῷ*. *Aliḡ, è Lacedæmonijs, qui sepulti ante portam, in Ceramico*. Et Philostratus, in Philagro, Sophist. lib. II. *παρῆλθεν εἰς τὸ τῆς τεχνιστῶν βεβλήθηρον, ὃ δὲ ἐκδομήτην πρὸ τῆς τῆς Κεραμικῆς πόλεως*. *Transiit ad prætorium artificum, quod ad portam Ceramicæ constructum*. Et

profectò, à vicino Ceramico etiam factum, vt ΚΕΡΑΜΕΙΚΑΙ nomen daretur; quâ de re notavi plura, *Ceramici cap. xviii. IEPAI.* Plutarchus, in Syllâ. *Αὐτὸς δὲ Σύλλας τὸ μέγξυ τῆς Περαικῆς πόλης, ἔ τῆς Ἱερῆς, κατὰ σφάψας, καὶ σωρομαλιώας, πρὸ μέσσης νύκτας εἰσήλαυε Φερικῶδης.* Ipse Sylla, *destrueta, ac solo equatâ eâ parte, que est inter portam Piræensem, & Sacram, circa mediam noctem cum magno terrore in Urbem ingressus est.* **ΙΠΠΑΔΕΣ.** Plutarchus, in Hyperide, lib. De x Rhet. *Τρὲς δὲ οἰκείας, πρὸ ὄστῃ λαβόντας, θάψαι τι ἄμα πῖς γονεδοι, πρὸ τῆ Ἰπποδάων πυλῶν, ὡς Φησὶν Ἡλιόδωρ, ἐν τρίτῳ Περὶ μνημάτων.* Domesticos verò eius, *accepta ossa sepeliuisse cum maioribus, ante portam Equestrem, ut auctor est Heliodorus, libro tertio De monumentis.* **ΙΤΩΝΙΑΙ.** Æschines philosophus, in Axiocho. *Ὡς δὲ θᾶπρον πλὴν ὡδῶν τὸ τεῖχος ἤμεν, πῆς Ἰτωνίας (πλησίον γὰρ ὠκὸς τῆς πυλῶν, πρὸς τῆ Ἀμαζονίδι ἐλήγ), κατὰ λαμβάνομεν αὐτῶν.* Cum autem ocyus iremus viâ, *que præter mania ducit, ad portam Itoniam (siquidem iuxta hanc habitabat, ad columnam Amazoniam,) ipsum affecuti sumus.* **ΜΕΛΙΤΙΔΕΣ.** Pausanias, in Atticis. *Μνημῶτα ἐσὶν ἔ πρὸς πύλῶν Μελιτιδῶν. Monumentum exstat non longè à portâ Melitensi.* Et Marcellinus, in Vitâ Thucydidis. *Πρὸς γὰρ πᾶσις Μελιτίσι πύλαις καλεσμέναις ἐσὶν ἐν Κοιλῇ πρὸ καλεσμένας Κίμωνος μνημῶτα.* Ad portam Melitensem quam vocant in Calâ sunt Cimonis que dicuntur monumenta. **ΠΕΙΡΑΙΚΑΙ.** Plutarchus, in Theseo. *Καὶ τίφες τῆς πειόντων πρὸ πλὴν πλατείαν εἶναι, πλὴν Φέρσων Ἰππὶ πρὸς πύλῶν, ὡδῶν τὸ Χαλκῶδον ἡρώων, ἃς νῦν Περαικῶν ὀνομάζουσ.* Ac sepulcra cesorum esse ad plateam, propter Chalcodontis herois factum, *qua ad portam itur, nunc Piræensem appellatam.*

Iterum.

Iterum, in Syllâ, in citatis statim verbis. *μετὰ τῆς Περαικῆς πόλεως, καὶ τῆς Ἰεραῖς.* *Inter portam Piræensem, & Sacram.* ΣΚΑΙΑΙ. Hilduinus, in Vitâ Dionysij Arcopagitæ, vbi de Athenis agit. *Quarta regio ciuitatis eiusdem versa est ad portam Scæam.* Portulæ item cuiusdam in littore, non expresso eius nomine, meminit Lycurgus, Orat. in Leocratem. *οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς καὶ τὴν πολίδα ἐμβαίνουσιν οἱ καὶ ἐμπορίαν πλείους, ἀλλ' ἐκ τῆς λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων ὁρώμενοι.* *Non è littore iuxta portulam ingrediuntur, qui mercaturæ exercendæ causa adnauigant, sed è portu, ab amicis omnibus conspecti.* Portis annexa suburbia; inter quæ *Ceramicus* maximè excellebat: de quo seorsim libro singulari dixi. Erat etiam *Ἰερά Συκῆ*, quæ Eleusinem iter erat; vbi mystæ, sacra in Urbem reducetes, quiescebant; vti dixi in *Eleusiniis*, cap. xxvii.

Illic vide. Aliorum nondum nomina obseruare vsquam memin.

F I N I S.

RERVM,

PLAN DES ENVIRONS D'ATHÈNES

Pour le Voyage du Jeune Anacharsis

par M. BARBIE DU BOGAGE.

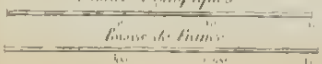
Septembre 1780.

Il est bon de remarquer que l'Académie de Pelee n'est toujours en usage que le dimanche à la suite des fêtes en vertu des ordres de S. P. M. le comte de Choiseul, qui a bien voulu les en laisser en possession.

Stades Olympiques

Toises de France

Presqu'isle

Munisalie

Rue de Phalere

Cap Colone

V E R B O R V M,

Maximè memorabilium,

I N D E X.

In quo numerus Romanus, librum; Barbarus,
caput designat.

- A**chilles, virginis habitu occultatus, & deprensus ab Vlysse, ubi pictus. III. 9.
- Acrati facies in pariete, Pisistrati imago existimata. I. 3.
- Adimantus, deus novitius. II. 14.
- Adrianus Imp. exstruit Pæcilen. I. 5. Prytanæum. I. 8. templum Iouis Olympij. I. 10. Lyceum. II. 3. templum Iouis Panhellenij, & deorum omnium. II. 13. columnas centum & viginti ponit. *ibid.* bibliothecam instaurat, & gymnasium quoq; exstruit. III. 5 eius opera; ac donaria, in deorum omnium templo scripta. II. 13. statuae plures, & colossus. I. 10. & venatio. II. 5.
- Aeaci fanum. II. II.
- Aedificium quoddam, ad instar tabernaculi Xerkis. II. 6. à Syllâ incensum, & instauratum. *ibid.*
- Aegeus dedicat Veneris τῆς οὐρανίας simulacrum. I. 4. Dianæ & Δελφικίας templum. II. 1. poculum venenatum, Theseo preparatum, ubi effuderit. *ibid.* eius fanum. II. 10.
- Aegis aurea; & in eâ etiam Gorgo, Antiochi donarium III. 9.
- Aeschyli statua. II. 6.

INDEX R E R V M

- Aesculapij fanum. II. 7. & in eo cum ipsius, tum filiorum, simulacra, ac pictura. ibid. item fons. ibid.
- Agasonis, & equi, pictura. III. 9
- Aglaophontis tabule duae, ab Alcibiade donatae. III. 9.
- Ἀργούριος Mercurius. I. 5. Iupiter, eiusq; ara. III. 2.
- Agra, siue, Agra. II. 5.
- Ἀργαῖα Diana, eiusq; templum. ibid.
- Agrauli fanum; & Attica iuuentutis iusiurandum, dari in eo solitum. I. 7.
- Ἀργαῖα Diana, eiusq; fanū. II. 5. votum ei ab Atheniensibus factū bello Medico. ib.
- Aiacis facinus, ubi pictum. I. 5
- Alacritatis ara. III. 2.
- Alcamenes fecit simulacrum Iunonis. I. 2. Veneris τῆς Οὐρανίας. II. 1.
- Alcibiades tabulas duas, ab Aglaophonte pictas, dedicat. III. 9. eius decretum, ad columnam appensum, in Herculis templo. III. 4.
- Alcmena, cum Herculis liberis opem Atheniensium implorans cōtra Eurystheum, ubi picta. II. 4. eius ara. II. 2.
- Alon hercs. III. I.
- Ἀλκιον ἑστῶτα, à Pericle structa. I. 3.
- Amazones cum Theseo ubi factus facerint. III. 6. earū cū Atheniensibus pugna ubi acciderit. II. 9. ubi picta. I. 5. 6. 10. columna. II. 10.
- Amazonium, dedicatum ab Amazonibus. II. 10.
- Amphictyon Bacchum, & alios deos, cōiunio excipit; eiusq; simulacrum, è luto. I. 3. dedicat aras Bacchi Ἐὐπόδῶ, & Nympharum. II. 13.
- Amphilochi ara. III. 2.
- Andocidis Mercurius. III. 3.
- Andronici Cyrrhēsta turris marmorea octagonos. III. 9.
- Anterotis ara, quā occasione dedicata. III. 2.
- Anthemij statua. III. 3.
- Anthemocriti statua, & iuxta illam item balneum. III. 5.
- Antidoti opus; clypeo dimicās, luctator, & tibicen. III. 9.
- Antimachides architectus, templi Iouis Olympij fundamenta ponit. I. 10.

- Antiochus templum Iouis Olympij porrò adificat.* I. 10.
eius donarium, ægis aurea, & in eâ item Gorgo. III. 9.
Antiopeſ ſepulcrum. I. 2. *ſtatua.* I. 10.
Antiſtates architectus, fundamenta ponit templi Iouis Olympij. I. 10.
Antonij nomine inſcripti coſſi Attali, & Eumenis. III. 3
Aphareus Iſocrati ſtatnam ponit. I. 10.
ΑΨΕΤΑΥ. III. 6.
Apollinis fanum. II. 8. *ſimulacrum.* I. 3. *ara.* III. 3.
Apollinis & Λουίſ templum. II. 3. *Λουκεΐόν.* *ib.* *Δελφωίſ.* II. 1. *Πυϋίſ,* à *Piſiſtrato* exſtructum. II. 10. *eiuſdem ſimulacrum.* II. 1. *item ara,* à *Piſiſtrato* nepote *dedicata.* II. 10.
Apollo Παρτεῶν, & *unde ſic dictus.* II. 12. *idem qui Πύθιοſ;* & *per eum in Ardetto iurari ſolitum.* *ib.* *Κρώνιοſ.* II. 13. *Ἐνθρυπιόſ.* II. 12. *ubi cum Creuſâ coſueuerit.* II. 6 *in Delphinē mutatus Creteſes ſeruat.* II. 1. *Niobeſ li-*
beros interficiēſ in tripode inſculptus. II. 6.
Aqua agendis ad clepſydras cauſis propria. III. 10.
Aqua in Vrbe qualeſ. III. 10.
Aquaductus in Lyceo. II. 3.
Ara, à Calliſtrato dedicata. I. 3
Archonteſ Mercurium dedicant tribubus cunctis, idē, quando. I. 5.
Ardettus, & iuſurādum darō illic ſolitum. II. 12.
Argonautarum in Colchoſ expeditio, ubi picta. I. 7.
Ariadnam dormientē Theſeuſ deſerens, ubi pictuſ. II. 6.
Ariſtogitonis poſteris victuſ in Prytaneo decretuſ. I. 8.
Ariſtomachuſ, heros. III. 1.
Ariſtonici Caryſtij ſtatua. III. 3
Ariſtoteleſ aram Platoni poſuit. III. 2. *eiuſ decambulacrum.* II. 3.
Artapherneſ, ubi pictuſ. I. 5.
ΑΨΑΠΙΟΝ. III. 7.
Aſtydamantiſ ſtatua. III. 3.
ΑΨΦΑΛΕΙ Neptunuſ. II. 13.
Athena Atticā; & de iis Calliſtrati, ſiue Menecliſ, Opuſ. I. 1.

Aa 2

Athe-

INDEX RERVM

- Athenienses*, à Pisistrato in
Dioscurorum templum cō-
uocati, arma illic ponere
iussi. I. 7. eorum cum *A-*
mazonibus, & *Lacedemo-*
niis, pugna, ubi *piēta*.
 I. 5. 6. votum, *Diana* τῆ
Ἀρζοπίρα factum, bello
Medico. II. 5. odium in
Pisistratum, ex cog, factum
indecens; idq, qua pœna
repressum. II. 10. iura-
mentum in *Ardetto*. II. 12.
 à *Parrhasio* picti. III. 9.
Athenionis Maronita pictu-
ra. III. 9.
Attali porticus. I. 3. & *Ro-*
manorum in ea tribunal.
ibid. colossus quoq, III. 3.
Attica iuuentutis in *Agrauli*
fano iusiurandum. I. 7.
Attici domus. II. 4. item
statua. III. 3.
Augusti in gratiam varij re-
ges Iouis Olympij templum
exadificare aggressi. I. 10.
Ἀυλῶνες iεροί. III. 7.
Autolyçi statua. I. 8.
Bacchi, cum dijs alijs apud
Amphictyonem coniuinan-
- tis*, simulacrum è luto. I. 3.
Bacchi templum antiquissi-
imum ubi. III. 4. vno tan-
tum die apertum. *ibid.*
Bacchi, *Vulcanum* in cœlum
deducentis, pictura. II. 6.
item ad Ariadnam, à *The-*
seo desertam, accedentis. *ib.*
Baccho τῶ *Μελπομένω* domus
Polytionis dicata. I. 3.
Bacchus à *Pegaso Eleutheren-*
si primùm *Athenas* intro-
ductus. I. 3. quo tempore
in Atticam venerit. *ibid.*
aliud signum eius, à *Thy-*
milo factum. II. 6. tem-
plum quoque, cum duobus
illic signis. *ibid.* Ὀρθὸς
cognominatus, eiusq, ara.
 II. 13.
Balneum, ad *Anthemocriti-*
statuam. III. 5.
Βάραθρον. III. 7.
Berosi statua. I. 6.
Bibliotheca Urbis. III. 5. quā
variè structa, ac *destructa*.
ibid.
βλαῶτη, locus; & *ibidem he-*
ros cultus. III. 7.
Bona Fortuna simulacrū. I. 8.

- Boreas ubi Orithyiam rapuerit.* II. 5.
Βερελίων, locus. III. 6.
Eucula anea Myronis. III. 9.
Iurichus, deus nouitius. II. 14
Eutes ubi, & quomodo, pictus.
 I. 5.
Καλαμίτης, heros. III. 1.
Calceus lapideus, ubi dedicatus, III. 7.
Calleschrus architectus templi Iouis Olympij fundamenta ponit. I. 10.
Callimachus, fortiter faciens ubi pictus. I. 5.
Callistrati opus, De Athenis.
 I. 1.
Callistratus aram dedicat. I. 5
Canis, in pugna Marathonia fortiter faciens, ubi pictus.
 I. 5.
Canis, sacra faciente Diomo, hostie partem abripit. II. 2.
Carcer, ubi fuerit. I. 4. 6.
Cassandra vim inferens Ajax, ubi pictus. I. 5.
Celeus, heros. III. 1.
κέλης, heros. ibid.
Centaurorum cum Lapithis pugna, ubi picta. I. 6.
Κῆποι, locus. II. 1.
Κεραμικὴ πύλα. III. 12.
Κερκαῖα Diana, eiusque signum.
 III. 3.
Ceres, dea tutelaris Agræ. II. 5
eius mysteria minora. ibid.
Χλόη cognominata, & eius templum. II. 7.
Chabriae domus. III. 9.
Charidarum è familiâ sacerdotes Cranai. II. 13.
Charmide domus. I. 10.
Χλόη Ceres, eiusque templum.
 II. 7.
Choris circularibus victores in Apollinis Pythij templo tripodes dedicabant. II. 10.
Χρύσα. III. 6.
Chryssippi statua. I. 6.
Κισσώσιων ὁδός. III. 8.
Ciceronis Lycium. II. 3.
Cimon cum sorore Elpinice ubi habitauerit. II. 9. ubi casus. I. 8. equarum eius statuae. III. 3.
Circularibus choris victores in Apollinis Pythij templo tripedas dedicabant.
 II. 10.
Circulatores ante porticum

INDEX RERUM

- Pœcilen spectari soliti.* I. 5. *Hadriano Imp. posita.* II. 13.
- Ciues mille quadringenti ubi Columnis quædam Athenis à Triginta occisi.* I. 5. *primum templum substru- elum fuerit.* I. 10.
- Cleomanti, eiusq. posteris, vi- Comicorum multorum statua, etus in Prytaneo datus.* I. 8. *ubi posita.* II. 6.
- Clepsydrarum aquis fons pro- Comædorum imagines pictæ prius.* III. 10. *ubi.* I. 2.
- Clypei Scyrorum, & Spar- Conciones ubi habita.* II. 9.
- tanorum, ubi defixi.* I. 5. *Conissalus, deus nouitius.* II. 14
- Clypeo dimicans quidam, ab Cononius statua.* III. 3.
- Antidoto factus.* III. 9. *Conuiuium, in Lyceo celebra- tum.* III. II.
- Codrus, ubi interfectus.* II. 4. *Corona ex arce furto ablata, Cæna, in Lyceo agitata.* II. 3. *Sophocli in somno ab Her- tute indicata.* II. 10.
- Colossi Attali, & Eumeris.* III. 3. *Coronæ à populo ubi data.* II. 9.
- Columna quedam, & inscrip- Cossutius architectus tem- tio.* I. 7. *alia, in aede Her- plum Iouis Olympij struit.* I. 10.
- culis, ad quæ appensum de- Κροτοφόϛ Tellus, eiusq. ades. II. 7. eius sacris cretum Alcibiadis.* II. 2. *alia, olim viris interdictum. in curia; in quâ decretum, ibid.*
- de puniendis proditoribus.* III. 9. *alia, Diophanti.* III. 5. *Cranai sacerdotes, è familiâ Charidarum.* II. 13.
- in templo Bacchi.* III. 4. *Κρωάγη.* III. 10.
- ante palastram Lycurgi.* III. 5. *Κρωοφύλακες. ibid.*
- Columna, è templo Iouis O- Κρωοφύλακων. ibid.*
- lympij in aedes Capitollinas Κρωοφύλακων. ibid.*
- translatæ à Syllâ.* I. 10. *Κρωοφύλακων. ibid.*
- centum, ac viginti, ab Κρωοφύλακων. ibid.*

ET VERBORVM.

- Κρηνοφύλαξ. *ibid.* templum. *ibid.*
 Cretenses dedicant Mercurij Δελφίνι ☉ mensis, apud Aegina-
 signum. II. I. netas. *ibid.*
 Creusa ubi cum Apolline con- Demetrius Muscum munit.
 suerit. II. 6. II. 9.
 Cupido formosissimus, rosis Democharis statua. I. 8.
 coronatus, à Zeuxide pi- Deucalion templum vetus Io-
 ctus. II. II. Ψήφου ☉. *ibid.* uis Olympij struit. I. 10.
 eius simulacrum, à Thy- eius sepulcrum. *ibid.*
 milo factum. II. 6. Διὸ μέσθ τεῖχ ☉. III. II.
 Cybadas, deus nouitius. II. 14. Diana, Delo adueniens, ubi
 Cychrei sanum. II. II. primùm venata. II. 5.
 Κυκλοβοῖ ☉, torrens. III. cum Apolline interfici-
 10. ciens liberos Niobes sculp-
 Κωάδης, Neptunus. II. 13. ta in tripode. II. 6. Ἀ-
 Cynagirus, fortiter faciens, ρεῖα, siue Ἀρεοτέρα, cog-
 ubi pictus. I. 5. eius sta- nomento. II. 5. votum ei
 tua. *ibid.* quale factum bello Me-
 Cynica secta, ubi primùm in- dico. *ibid.* Δελφινία. II. I.
 stituta. II. 2. Δυσίζων ☉. II. 10. Κερ-
 Cynofarges. II. 2. καῖα. III. 3.
 Datis, ubi pictus. I. 5. Diacharis porta. II. 3.
 Deambulacrum Aristotelis in Diogenis pulpitum. III. 9.
 Lyceo. II. 3. Diomi sacrificium. II. 2. ☉
 Decima ventrium è victimis ara, ab eo Herculi dedica-
 Prytaneo donari solita. I. ta. *ibid.*
 8. Diophanti columna. I. I.
 Δελφινία Diana, eiusq; tem- 5.
 plum. II. I. Dioscurorū templum. I. 7. eo-
 Δελφίνι ☉ Apollo, ☉ eius rum signa; ☉ filiorum, in
 equis

INDEX RERUM,

- equis sedentium. ib. prandium in Prytaneo. I. 8.*
Dipteros octastylos in templo Iouis Olympij. I. 10.
 Δίπυλον. III. 12.
Domus, pompis adornandis propria. I. 2. Polytionis; in qua Amphictyon, deos alios una cum Baccho conuiuio excipiens. I. 3. Morychia. I. 10. Charmida. ibid. Aegei. II. 1. Attici. II. 4. Chabriae. III. 9.
Echetus, ubi pictus. I. 5.
 Ἐγκύκλι ☉ *Iupiter. II. 13.*
 Ἐλάτης *Neptunus. ibid.*
Elephas pictus ubi. III. 9.
Elpinice, sub Laodices persona expressa. I. 5. cum Cimone fratre ubi habitauerit. II. 9.
 Ἐνθρυσά ☉ *Apollo. II. 12.*
Epicurus, emit hortum, philosophiae exercenda. III. 10. primus hortos fecit in Urbe. ibid.
 Ἐπιζέτης ὑδάτων, quis. III. 10.
Epizelus, ubi pictus. I. 5.
 Ἐπωπετής *Iupiter. II. 13.*
 Ἐφ' ὕδωρ, quis. I.
Equarū Cimonis statua. III. 3.
Equi duo, supra maiorem Panthei portam, à Praxitele facti. II. 13.
Erechtheus Phorbantem interficit. III. 1. eius statua. III. 1.
 Ἐρεχθαί πύλαι. III. 12.
Erichthonius aram Telluri dedicat. I. 1. primus ei sacra facit, & deinceps praesacrificari iubet. ibid.
Eridanus, Atticae fluius. II. 4.
Erysiethon Dianae signum dedicat. I. 9.
Eubuli Fabula, Ὀρθίνης. II. 14.
Eumenis colossi. III. 3.
Euripidis cenotaphium. I. 2. item statua. II. 6.
Eurysacis sanum, & ara. II. 13.
 Ἐξείρεσις, locus. III. 6.
Fama ara; quando, & cur, dedicata. III. 2.
Famis campus. III. 7.
Febricitates quidam ad Toxaridis monumentum sanati. III. 1.
Fœdus inter Theseum, & Amazonas, ubi ictum. III. 6.
*Fœminarum quarundam il-
 lustrium*

- Iulium statua ubi.* I. 3. *Helena, à Zeuxide picta, ubi.*
Fons Panopis. II. 3. *Aescu-* I. 3.
lapy. II. 7. *alius quidam.* *Heliodori Opus, Περὶ τῶν Ἀ-*
 II. 8. *ad Socratis sacel-* *θλώσι Τελεπιδῶν.* II. 6.
lum. II. 13. *clepsydris pro-*
prius. III. 10. *Heraclida, opem Athenien-*
Fortuna Bona simulacrum. I. 8 *sium contra Eurystheum*
Forum in Vrbe. I. 3. *implorantes, ubi picti.* I. 5.
Frumenti sacri primitia, ubi *Hercules ubi pictus.* I. 5. *tem-*
reponi à parasitis solita. *plis multis donatus à The-*
 III. 6. *seo.* I. 6. *mysteriis minori-*
Gorgia Leontini statua. II. 10. *bis ubinam initiatus.* II. 5.
Gorgo, in agide aurea, An- *Μλωπῆς, eiusq; fanum.* II.
tiochi donarium. III. 9. *10. coronam, ex arce abla-*
eius caput, cum agide, in *tam, Sophocli in somnis in-*
muro australi. II. 6. *dicat. ibid. eius templa.*
Graci, Troiam exscindentes, *II. 2. ara.* II. 2.
ubi picti. I. 5. *Ἐρμολυφείων ὁδός.* III. 8.
Gracorum historia exterius in *Ἐρμῶν ἑσά.* I. 3.
Pantheo expressa. II. 13. *Herodis sophista sepulcrum.*
Gratiarum fanum. II. II. *II. 5.*
Gymnasium Mercurij. I. 3. *Πο-* *Heroës varij.* III. I. 7.
λεμαῖον. I. 6. *in Cynosarge.* *Ἡ'συχ* , *heros.* III. I. *ei præ-*
 II. 2. *in Lycéo.* II. 3. *sacrificabant, si qui Eume-*
Halirrhothius à Marte ubi *nibus sacra facere vellent.*
occisus. II. 7. *ibid.*
Harmodij posteris victus in *Ἐσία, via Vrbis.* III. 8.
Prytaneo datus. I. 8. *Ἐπίρα Venus, eiusq; fanum.*
Hebes ara. II. 2. *II. 13.*
Ἡ'γαμόν *Mercurius.* II. II. *Hiatus terra, in quem polenta*

INDEX RERUM.

- in yci solita.* I. 10.
Ἰερά σπη. III. 12.
Ἰεραὶ πόλαι. *ibid.*
Ἰππῶδες πόλαι. *ibid.*
Hippocrati, eiusq; posteris, vitulus in Prytaneo datus. I. 8.
Hippocratis palaestra. III. 5.
Hippolyti sepulcrum. II. 7.
Hippomenis crudelē factum. III. 6.
Ἰππῶς, Ἐκέρης, locus. *ibid.*
Historia Græcorum exterius circa Pantheon sculpta. II. 13.
Homeri Necyomantia à Nicia picta ubi. III. 9.
Horarum templum. II. 13.
Ὁρῶμείσιον. III. 6.
Horologium, in turri marmorea octagono Andronici Cyrrhesta. III. 9.
Horti in Vrbe ante Epicurum nulli. III. 10.
Hortus Melanthij. I. 3. *Epicuri.* III. 10.
Ἰδάτων Πηϊάτης. III. 10.
Ἰδροφόρῳ virgo, eiusq; statua. III. 3.
Hyrcani statua. II. 11.
Iacchi, facem tenentis, simulacrum. I. 2. *eiusdem aliud, è marmore.* III. 9.
Iacobi medici statua. III. 3.
Ἰαγρός, heros. III. 1.
Ἰαγρός ξένῳ. *ibid.*
Ignis inextinctus in Prytaneo asseruatus. I. 8.
Ἰλιοσιάδες Μυσα, & earum ara. II. 4.
Ilissus, fluuius. *ibid.*
Imperatores Romani ubi Athenis tribunal habuerint. II. 2.
Imprecationis ara. II. 13.
Inquilini aram Anteroi dedicant. III. 2.
Inscriptiones, in honorem eorum, qui benè meriti de rep. I. 3. *in Pompeij.* III. 9.
Iolai ara. II. 2.
Iphicratis statua. III. 3.
Isocrates, ubi pictus. I. 2. *eius statua, ab Aphareo posita.* I. 10. *monumentum.* II. 2.
Ἰτωνία πόλαι. III. 12.
Iuba statua. I. 6.
Ἰουνο Θεληνία. II. 13.
Iunonis templum. II. 13. *alterum, à Mardonio incensum.*

- sum.* 1. 2. *simulacrum, ab Alcamenē factum. ibid.* Leo ex are, iuxta fontem, clepsydri proprium. III. 10.
- Jupiter Ἀγοραῖ.* III. 2. Εὐκύκλιος. II. 13. Εὐπωπετής. Λέγαται quæ, & quot numero. III. 6.
- ibid. Ἐρέκη.* *ibid. Οὐλύμπ.* I. 10. *eiusq̄ templum, quàm variè adificatum. ib.* Leucippi filiarum nuptiæ, ubi picta. 1. 7.
- Πανελλώσιος.* II. 13. *Πατρώσιος.* II. 12. *Φερέσιος.* II. 13. Lex Solonis, de furtis. II. 3. III. 10. II. de uxore regis. III. 4. de puteis. III. 10.
- Jus ubi dici solitum.* I. 6. *Jusiurandum, in Ardetto dari solitum.* II. 12. *in Agraulo.* 1. 7. *in columnâ Diophanti.* III. 5. *Liberti, conuenire in Cynsarges soliti; illic censendi, an plenam libertatem haberent.* II. 2.
- Iuuentutis Attica in templo Agrauli iusiurandum.* 1. 7. Λίμναί. III. 4.
- Lacedæmoniorū cum Atheniensibus pugna, ubi picta.* 1. 5. Λιμνομάχαι. *ibid.*
- καρπία Venus, eiusq̄ templum.* II. II. Limona, quia stuprum passa, à patre Hippomene crudeliter punita. III. 6.
- Laodice, sub Elpinices facie expressa, ubi.* 1. 5. Λιμῶν πεδίον. III. 7.
- Lapitharum cum Centauris pugna, ubi picta.* 1. 6. Lordo, deus nouitius. II. 14.
- Λαίνα Venus, eiusq̄ templum.* II. II. *Lorica Sarmatica, in templo Aesculapij.* II. 7.
- Lucina templum, & signa tria.* 1. 9.
- Leges Solonis, & fragmenta tabularum, in quibus scriptæ, in Prytaneo asseruata.* I. 8. *Lucinator, Antidoti opus.* III. 9.
- Lycæum.* II. 3.
- Λύκι.* Apollo, eiusq̄ sanum. III. 3.

INDEX RERUM,

- Αυρεῖόν* ☉ *Apollo*, eiusq; fa-
num. *ibid*.
- Lycurgi pœnas dantis pictu-
 ra*. II. 6.
- Lycurgi palastra, & columna
 ante eam*. III. 5.
- Lycurgus orator gymnasium
 in Lycéo auget, ornatq;* II. 3.
- Neoptolemo statuam dedi-
 cat*. III. 3. *eius monumen-
 tum*. I. 3.
- Lycus, heros; & eius statua,
 lupi specie*. III. 1.
- Λουσίζων* ☉ *Diana*, eiusq; fa-
num. II. 10.
- Μακρὰ τέχνη*. III. 11.
- Μακρὰ πέτρα*. II. 6.
- Magistratus quidam sorte le-
 gi à Thesmothetis ubi so-
 litus*. I. 6.
- Mancipia ubi vendi solita*.
 I. 7.
- Marathon, heros, ubi pictus*.
 I. 5.
- Marathonia pugna, ubi picta*.
 I. 5.
- Mardonius incendit templum
 Iunonis*. I. 2.
- Mars ubi Halirrhothium in-
 terfecerit*. II. 7.
- Μαζα* in Prytaneo uiuenti-
bus data. I. 8.
- Medusa caput in agide, in
 muro australi*. II. 6.
- Melanthij hortus*. I. 3.
- Meletis in Timagoram duri-
 tia*. III. 2.
- Μελίτιδες πύλαι*. III. 12.
- Μελπόμεν* ☉ *Bacchus*, eig; dō-
mus Polytionis dedicata.
 I. 3.
- Menandri sepulcrum*. II. 1.
statua. I. 2. II. 6.
- Meneclis Opus, De Athenis*.
 I. 1.
- Mens, à Polygnoto picta*. I. 7.
- Mensis Δελφίνι* ☉, apud Ae-
ginetas. III. 9.
- Μλωπτής Hercules, eiusq; fa-
 num*. II. 10.
- Mercurius Τελκέφωλ* ☉, à
Patroclide dedicatus. III. 8.
- Αγοραῖ* ☉, quando, & à
quibus dedicatus. I. 5. *Η-
 χαμόνι* ☉. II. 11. *Τύχων*.
 II. 14. *Ψήτυρας*. II. 11.
- Andocidis*. III. 3.
- Metanira, uxor Celei*. III. 1.
- Miconis in pingendâ porticu
 Pœcile opera*. I. 5. *eiusdem
 alia*

- alia pictura.* I. 7. *Neptunus equestris, hastam in Polybotem mittens.* I. 2.
Miltiades, in pugna Marathoniâ fortiter faciens, ubi pictus. I. 5. *eius statua.* I. 8. *Neptunus* ΑσΦάλδι. II. 13.
Minerua, ubi picta. I. 5. *Eλάτης.* *ibid.* *Kνωδός.* *ibid.*
Παιωνία, eiusq; simulacrum. I. 3. *alterum eius simulacrum, cum oculis glaucis.* I. 4. *Nicias Homeri Necyomantiam pinxit.* III. 9.
Mnemosynes simulacrum. I. 3. *Niobes liberos occidentes Apollo & Diana, in tripode insculpti, in speluncâ, que sub arce.* II. 6.
Morychia domus. I. 10. *Nisi sepulcrum.* II. 3.
Mulierum frequentia, Πολυγυῖαιος dicta, ubi picta, & à quo. III. 9. *Nothi ubi conuenire ad exercitia sua soliti.* II. 2. *ubi expositi, & diiudicati etiâ.* *ibid.*
Muse Ἰλιοσιάδες, & earum ara. II. 4. *Nympharum ara.* II. 13.
Musaus, ubi canere solitus. II. 9. *eius monumentum.* *ibid.* *Olympij Iouis templum.* I. 10. *quàm variè, & quanto temporis spatio, quâq; impensâ, adificatum.* *ibid.*
Musarum simulacra. I. 3. *Orithyia, ubi à Borea rapta.* II. 4. 5.
Musæum. II. 9. *Myrmήκων ὄδοι.* III. 8. *Orthanes, deus nouitius.* II. 14. *& eius nomine quedam Eubuli fabula inscripta.* *ibid.*
Μυρόνηκων ὄδοι. III. 8. *Myronis Erechtheus.* III. 1. *bucula, ex arce.* III. 9. *Orphanes Bacchus, eiusq; ara.* II. 13.
Mysteria minora Cereris, ubi celebrari solita. II. 5. *Ὄργυμα.* III. 7.
Necyomantia Homeri, à Nicias picta. III. 9. *Ὀυρανία Venus; eiusque tem-*
Neoptolemi statua. III. 3.

INDEX RERUM

- plum, & simulacrum. I. 4.
II. I.
- Oxythornis, deus nouitius. II.
14.
- Pacis signum. I. 8.
- Παιωνία Minerva, eiusq; sig-
num. I. 3.
- Palæstra in Lyceo. II. 3. Tau-
ree, Hippocratis, Lycurgi,
Sibyrtij. III. 5.
- Pamphili pictura, Heraclidæ
opem petentes. I. 5.
- Panani in pingendâ porticu
Pæcile opera. I. 5.
- Panathenæicum stadium. II. 5.
- Panathenæidis sepulcrum. III.
9.
- Πανελλώϊο Iupiter, eiusq;
templum. II. 13.
- Panes dati diebus festis iis, qui
in Prytanéo alebantur. I. 8.
- Panis templum. II. 8.
- Panopis fons. II. 3.
- Pantheon. II. 13.
- Paralus ubi pictus. III. 9.
- Parasiti, ubi convenire soliti.
III. 6. ubi primitias sacri
frumenti reposuerint. ibid.
- Παρρῆσιον. III. 6.
- Parrhasius pinxit populum A-
theniensem. III. 9.
- Patroclides dedicat Mercu-
rium Τερκέφαλον. III. 8.
- Πατρῶϊο Iupiter, II. 12. A-
pollo. ibid.
- Pegasus Eleutherensis Bac-
chum Athenas primus in-
troduxit. I. 3. eius statua.
ibid.
- Περαικῶν πύλαι. III. 12.
- Περσικῶν porticus. I. 5.
- Pentheus, pænas dans, ubi
pictus. II. 6.
- Perdicis fanum. II. II.
- Pericles τῶν ἀλφειῶν porti-
cum struit. I. 3. & gym-
nasium, in Lyceo. II. 3.
- Περσικῶν, unde dicti. II. 3.
- Persarum statua, aneum tri-
podem sustinentes. I. 10.
- Perseus, Macedonia rex, tem-
plum Iouis Olympij porro
adificat. I. 10.
- Πέτρα μακρά. II. 6.
- Phædra duo Lucina signa de-
dicavit. I. 9.
- Φαληρικὸν τεῖχος. III. II.
- Phaurini statua. III. 3.
- Phidias fecit simulacrum Ve-
neris. ἡ Οὐρανίας. I. 4.

INDEX RERUM,

- Philippus, Demetrii F. incendit Cynosarges, & vicina omnia dissipat. II. 2. etiam Lycetum. II. 3.
- Phocionis statua. III. 3.
- Phorbantem. II. II.
- Phorbis, rex Curetum, ab Erechtheo interfectus. ibid.
- ϙεραϙε⊙ Jupiter. II. 13.
- Pilia statua. III. 3.
- Pirithous, ubi cum Theseo factus fecerit. I. 9. eius sepulcrum. I. 9.
- Pisistratus Athenienses, in Dioscurorum templo conuocatos, arma ponere iubet. I. 7. fundamenta iacit noui templi Iouis Olympij. I. 10. gymnasium in Lyceo exstruit. II. 3. item templum Apollinis Pythij. II. 10. & bibliothecam. III. 6. eius imago, ad Acrati faciem expressa. I. 3.
- Pisistratus nepos aram ponit Apollini Pythio. II. 10.
- Plataenses in Marathoniam pugnam expressi. I. 5.
- Platanus in Lyceo. II. 3.
- Platonis ara, ab Aristotele
- dedicata. III. 2.
- Plistarcho profligato trophaeum erectum. I. 5.
- Pnyx. II. 9.
- Poculum venenatum, Theseo preparatum, ubi ab Aegeo effusum. II. 1.
- Poeta cuiusdam ignoti statua. III. 3.
- Ποικίλη porticus. I. 5. Hadriani Imp. ibid.
- Polemarchorum curia, ubi olim fuerit. II. 3. sacrificia. II. 5.
- Πολεμίων οδός. III. 8.
- Polemon, dedicante Iouis Olympij templum Adriano, hymnum accinebat. I. 10.
- Polenta, in hiatum quendam terra iniici solita. I. 10.
- Polybotes, à Neptuno hasta percussus, ubi pictus. I. 2.
- Polygnoti in pingendam porticu Pacile opera. I. 5. eiusdem alia pictura. I. 7. III. 7.
- Πολυγώνικος, pictura Athenionis. III. 9.
- Polytionis domus. I. 3.

Pompeij;

INDEX RERVM

- Pompeij honori Inscriptiones* Prytanéum. I. 8.
duæ posita. III. 9. *Prouerbum,* Εὐ Πυθίῳ κρείτ-
 Πομπείων. I. 2. *τον ὡς ἀποπαλεῖν.* II. 10.
Pompis adornādis domus qua- Ψιθυραῖος *Mercurius.* II. II.
dam propria. I. 2. Ψιθυρῶ *Cupido.* ibid.
Populus Atheniensis, à Par- Ptolemæi regis statua. I. 6.
rhasio ubi, & quo modo, Πτολεμαῖον, *gymnasium.* I. 6.
pictus. III. 9. *eius fanum.* Puerorum pugilatus. III. 4.
 II. II. *Pulpitum Diogenis.* III. 9.
Populus alba; & altera, nigra. Puteorum usus, & præfecti.
 III. 9. III. 10. *de iisdem lex So-*
Porinus architectus funda- lonis. ibid.
menta ponit Iouis Olympij Pythij Apollinis simulacrum.
templi. I. 10. II. 1. *templum, à Pisistrato*
Porta Diocharis. II. 3. III. 12. *structum.* II. 10.
Porta Urbis. III. 12. *Pythionices sepulcrum.* III. 9.
Porticus varia. I. 3. Ποικίλη, *Rex sacrorum, ubi ius dixe-*
qua & Πισιστράδου. I. 5. *rit, ante tempora Solonis.*
Porphyrion dedicat Veneris & III. 6. *de uxore, qualis ipsi*
Ὀυεσβίως simulacrum. I. 4. *ducenda esset, lex, in tem-*
Prandium Dioscurorum in plo Bacchi posita, in Lym-
Prytaneo. I. 8. nis. III. 4.
Praxitelis opus, miles equo Rhea Olympia sacellum. I. 10.
astans. I. 2. *duo equi, in* Ρύμη τελετή. III. 8.
maiore Panthei portâ. II. 13. *Romani, Vrbe potiti, ubi tri-*
Satyrus. II. 6. *bunal suum habuerint.*
Primitia sacri frumenti, ubi II. 2.
reponi à parasitis solita. Rota, ad quam serui alligari
 III. 6. *soliti.* III. 9.
Proserpine simulacrum. I. 2. *Sacella aliquot decorum in por-*
 II. 10. *ticibus*

- ticibus quibusdam.* I. 3.
Sarcina ubi deponi solita.
 III. 6.
Sarmatica lorica. II. 7.
Saturni simulacrum. I. 10.
Satyri statua. II. 6.
Satyrorum turme signa. III. 3.
Scæa porta. III. 12.
Scionæorum clypei, ubi defixi.
 I. 5.
Scuta Scionæorum, & Spartanorum, ubi defixa. I. 5.
Seçtæ Stoicæ initium ubi. I. 5. *item Cynicæ.* II. 2.
Seleucus creptam Atheniensibus bibliothecam restituit.
 III. 5.
Sepulcrum incerti; in quo miles, equo instans. I. 2. *Deucalionis.* I. 10. *Nisi.* II. 3.
Herodis sophistæ. II. 5.
Hippolyti. II. 7. *Syri.* II. 9.
Solonis. III. 9. *Pythionices, ac Panathenaidis.* *ibid.*
Serapidis fanum. I. 9. *eius cultum à quo acceperint Athenienses.* *ibid.*
Sibyrii palæstra. III. 5.
Signa Athenis quàm multa.
 III. 3.
- Socratis statua.* I. 2. *dictum.*
 I. 8. *facellum.* II. 13.
Solarium in Pnyce. II. 9.
Solon in Prytæneo de gentibus mazam, & panem, quibus diebus exhibendum constituerit. I. 8. *eius lex, de puniendis ijs, qui gymnasium spoliassent.* II. 3. *de puteis.* III. 10. *leges omnes ubi asseruari solita.* I. 8. *sepulcrum.* III. 9.
Sophocles Tragicus, citharam tenens, ubi pictus. I. 5. *eius statua.* II. 6. *ei dormienti corona, furto ex arce abducta, ab Hercule indicata.*
 II. 10.
Spartanorum scuta, ubi defixa. I. 5.
Spelunca sub arce. II. 6.
Stadium Panathenæicum. III. 5.
Σεραπείδης heros. III. 1.
Stoicæ sectæ initium ubi. I. 5.
Suada simulacrum. II. 7.
Sylla Iouis Olympij templum destruit. I. 10. *arbores Lycei excindit.* II. 3. *adificium, ad instar Xerxis tabernaculi fabricatum incendit.*

INDEX R E R V M

- condit.* II. 6. *bibliothecam diripit.* III. 5.
Syri cuiusdam monumentum.
 II. 9.
Tabula, à Thrasippo dedicata.
 III. 9. *aliae duae, ab Aglaophonte pictae, & ab Alcibiade dedicatae.* *ibid.*
Talos, ubi sepultus. II. 7.
Taurea palestra. III. 5.
Telluris & Κερσεύου adcs. II. 7. *eius sacris quondam viris interdictum.* *ibid.*
Thales tripodem Apollini Delphinio dedicauit. II. 1.
Theatrum, ubi. II. 6.
Θελξίωα Iuno. II. 13.
Themidis fanum. II. 7.
Themistocles discrimen inter nothos, & ingenuos, callidè tollit. II. 2. *aquarū praefectus, virginis & Υδροφόου statuam ponit.* III. 3. *eius statua.* I. 8.
Θησαυρός, locus. III. 7.
Theseus, è terrâ exscendēs, ubi pictus. I. 5. *templa plura, sibi dicata, ad quatuor reuocat, cetera verò Herculi donat.* I. 6. *Prytaneum exstruit.* I. 8. *ubi cum Pirithoo fœdus in-*
ierit. I. 9. *Ariadnen desce-*
rēs, ubi pictus. II. 6. *simulacra ponit Veneris & Πανδήμης, & Suadae.* II. 7. *fœdus cum Amazonibus ubi fecerit.* III. 6.
Θεσμοθέσιον. III. 6.
Thesmotheta ubi magistratus quosdam legerint. I. 6. *ubi conuenire soliti ante tempora Solonis.* III. 6.
Thracum porticus. I. 3.
Thrasippus tabulam quandam dedicat. III. 9.
Θεραπεία Πύλας. III. 12.
Timagoras infeliciter Meletem amat, & de rupe se precipitat. III. 2.
Fonstrina iuxta Mercurij porticum. I. 3.
Torrens, Κυκλοσόρου. III. 10.
Toxaris, Ιατρός ξένος dictus, eoq; nomine cultus. III. 1.
Tragicorū multorū statua. II. 6.
Tribunal in Pnyce, à triginta tyrannis inuersum. II. 9. *ab Imperatoribus Romanis ubi positum.* II. 2.
Triginta tyranni inuertūt tribunal, quod in Pnyce. II. 9.
Τεργά, locus. III. 6.

- Τελέφαλος ☉ Mercurius, à *Verecundia ara.* III. 2.
 Patroclide dedicatus. III. 8. *Vesta simulacrum.* I. 8.
 Τετραπύδες, *via.* II. 6. *Via aliquot Urbis.* III. 8.
 Tripodes choragici dedicati in *Villa Atheniensium plurimæ.*
Apollinis Pythij τῆπλο, ab iis, III. II.
qui choris circularibus vi-
ctores essent. II. 10. *Virgo Ὑδροφόρος ☽, eiusq; sta-*
tua. III. 3.
 Tripos, à *Thalete dedicatus.* *Viris quondam Telluris & Κε-*
 II. 1. *in speluncâ sub arce.* II. 6. *ροτῶρος sacris interdictum.*
 Troiam excindentes Græci, II. 7.
 ubi picti. I. 5. *Virorum illustrium statue an-*
te porticus quasdam. I. 2.
 Trophæum, ob *Plistarchum vi-*
 ctum. *ibid.* *Votum Dianæ factum bello*
Medico. II. 5.
 Turres multe in muris Urbis, *Vulcani templum.* I. 4. à *Bac-*
 eaq; etiam habitate. III. II. *cho in celum reducti pictu-*
 Turris octagonos marmorea *ra.* II. 6. *signum.* III. 3.
 Andronici *Cyrrhæste, & in*
 eâ horologium. III. 9. *Ξενοῦ ὁδοῦς.* III. 8.
 Τύχων, Mercurius; siue è *Xerxes bibliothecam ex Urbe*
 Veneris comitatu aliquis. II. *abducit.* III. 5. *eius taber-*
 Veneris templum, & *simula-*
 crum. II. 1. *nacli instar edificiū.* II. 6.
 Venus Οὐραλία, eiusq; *signum.* *classis ubi primū infelici-*
 I. 4. Πάνδημ ☽, eiusq; *sig-*
 num. II. 7. Λαμία, & *eius*
 templum. II. II. Λέαωα, & *Zeuxidis pictura, Helena.* I. 3.
 eius templum. *ibid.* Εὔπαια, *Cupido formosissimus, rosis*
 & eius templum. II. 13. *coronatus.* II. II.

F I N I S.

CC 2

AVCTO-

A V C T O R V M,

Qui hic

Citantur, Illustrantur,
Emendantur,

I N D E X.

- A** Bbas Vrspergensis. 17 Apollonius Rhodius. 90.
 Ælianus. 27. 53. 147. Apollonius Tyaneus. 170.
 168. Apostolius. 78. 120. 143. 159.
 Æmylius Probus. 28. 144. Apuleius. 2. 34.
 148. Aristides. 40. 53. 124. 137.
 Æschines Orator. 10. 27. Aristophanes. 15. 16. 24. 28.
 31. 39. 112. 142. 144. 176. 40. 54. 85. 118. 132. 169. 174
 177. 178. Aristoteles. 59. 165.
 Æschines Philosophus. 116. Arrianus. 123. 145.
 183. Athenæus. 10. 14. 16. 33. 43.
 Æschylus. 143. 52. 61. 76. 87. 99. 106. 111.
 Agathias. 93. 119. 120. 128. 132. 133. 136.
 Ammianus. 2. 147. 156. 158. 160. 164. 168.
 Ammonius. 85. 143. Athenagoras. 136.
 Andocides. 10. 18. 39. 44. Auctor Eryxiæ. 13. emēd. ib.
 67. 121. 144. 175. 176. Augustinus. 18.
 177. emend. 177. Aulus Gellius. 152.
 Anonymus in Descriptione Ausonius. 165.
 Olympiadum. 62. Callistratus. 10.
 Anthologia Epigramatum. Cassiodorus. 153.
 5. 166. Cicero. 34. 35. 51. 85. 88. 90.
 Apollodorus. 120. 137. 112. 117. 124. 145. 165. 171.
 Apollonius Alexandrinus. Clemens. 95. 129. 132. 144
 33. 36. 39. emend. 132. Dama-

INDEX AVCTORVM.

- Damascius. 148. 145.149.154.160.161.178
 Demosthenes. 7. 11. 21. 26. 181. emend. 3. 123. 161.
 36. 44. 54. 77. 86. 117. 124. Heliodorus. 51. 171.
 134. 136. 147. 150. 151. Heraclides. 158.
 Dicæarchus. 60. 63. 163. 171. Herodotus. 44. 54. 75. 94.
 Dinarchus. 50. 161. 106. 108. 119.
 Diodorus Siculus. 38. 41. Hefychius Alexandrinus. 16.
 Diogenes Laërtius. 7. 22. 23. 21. 30. 41. 43. 75. 83. 95. 106.
 31. 32. 51. 72. 77. 79. 84. 147. 111. 119. 120. 122. 124. 127.
 170. emend. 31. 128. 130. 131. 132. 134. 135.
 Diogenianus. 77. 159. 136. 138. 143. 149. 150. 151.
 Diomedes. 138. emend. ibid. 159. 160. 162. 173. 174. 180.
 Dion Chrysoftomus. 13. 31. 181. emend. 22. 83. 127. 131.
 64. 78. 146. 175. 132. 135. 136.
 Dionysius Alexandrinus. 90 Hefychius Milesius. 79.
 Etymologici Auëtor. 41. 49. Hieronymus. 152.
 71. 113. 121. 138. 155. 181. Hilduinus. 184.
 Eubulus. 132. Homerus. 163.
 Euripides. 102. 103. 108. 143. Hyginus. 120.
 Eusebius. 63. 153. Hyperides. 168.
 Eustathius. 16. 74. 92. 95. 113. Iamblichus. 90. emend. ibid.
 158. 174. Ioannes Chrysoftomus. 144.
 Festus Auienus. 90. Ioannes Tzetzes. 78. 137.
 Freculphus. 17. Iosephus. 121.
 Georgius Alexandrinus. 148 Ifaacijs Tzetzes. 131.
 Gregorius Nazianzenus. 33. Ifaus. 50. 149. 154. 161.
 78. Ifidorus. 22. 153.
 Harpocration. 2. 10. 15. 21. Ifocrates. 12. 18. 31.
 23. 26. 39. 43. 76. 83. 99. Iuuenalis. 171.
 113. 115. 121. 123. 124. 129. Leo Imp. 149.

INDEX AVCTORVM.

- Libanius. 124. Plato Philosophus. 17. 56. 67
 Liuius. 60. 63. 76. 77. 79. 88. 83. 87. 89. 94. 123. 162. 175.
 182. 176.
 Lucianus. 60. 73. 81. 103. 108. Plautus. I. 41.
 135. 153. Plinius. 8. 23. 27. 36. 61. 64. 73
 Lucilius Tarrhæus. 30. 59. 84. 99. 105. 144. 145. 165.
 Lycophron. 131. emend. ibid. 166. 170.
 Lycurgus. 44. 46. 50. 167. 184 Plutarchus. 7. 11. 14. 22. 24. 33
 Lyfias. II. 36. 37. 59. 40. 41. 47. 49. 50.
 Macrobius. 2. 53. 59. 66. 67. 71. 77. 78. 79.
 Marcellinus. 183. 80. 82. 83. 85. 89. 94. 110. 112
 Marinus. 129. 130. 113. 116. 119. 146. 147. 148.
 Maximus Tyrius. 84. 149. 153. 154. 155. 156. 157.
 Meneclæus. 10. 162. 169. 172. 176. 180. 182.
 Mnesimachus. II. 183. emend. 157.
 Nicander. 137. Polemon. 135.
 Nonnus Monachus. 77. 78. Pollux. 7. 45. 50. 53. 70. 71. 93.
 Nonnus Poëta. 137. 94. 110. 111. 124. 127. 129.
 Oecumenius. 108. 156. 160. 162. 166. 168. 173.
 Pausanias, passim. emend. emend. 7. 46. 47.
 129. 138. Polyænus. 43.
 Persius. 26. 33. Polybius. 182.
 Philippus. 154. Porphyrius. 10.
 Philochorus. 21. Priscianus. 90.
 Philostratus. 44. 62. 96. 114. Proclus. 6. 158.
 115. 148. 162. 168. 182. c- Procopius Sophista. 142.
 mend. 63. Propertius. 39. 171.
 Photius. 148. Schol. Apollonij. 117.
 Plato Comicus. 106. 132. 133. Schol. Aristidis. 113.
 136. Schol. Aristophanis. 3. 16. 28.

INDEX AUCTORVM.

51. 55. 71. 86. 113. 119. 122. 43. 49. 52. 54. 74. 76. 77.
 127. 150. 174. 82. 105. 112. 113. 114. 118. 119.
 Schol. Euripidis. 95. 121. 124. 132. 138. 140. 148.
 Schol. Hephæstionis. 138. 155. 157. 161. 169. 173. 174.
 emend. ibid. 179. emend. 74.
 Schol. Gregorij Nazianz. 25. Symmachus. 2.
 Schol. Nicandri. 137. Syrianus. 111.
 Schol. Pindari. 72. Tertullianus. 117.
 Schol. Sophoclis. 30. 116. 135. Themistius. 165.
 136. Theocritus. 52.
 Schol. Thucydidis. 48. 51. 52. Theodoretus. 10. (126.)
 150. Theodosius Zygomalas. 22.
 Seneca Philosophus. 32. 33. Theophrastus. 84. 181.
 emend. 32. Theophylactus Simocatta.
 Seneca Tragicus. 96. emēd. 33.
 ibid. Thomas Magister. 6.
 Sopater. 111. Thucydides. 39. 44. 53. 107.
 Sophocles. 56. 120. 114. 115. 150. 175. 178. 179.
 Soranus. 51. 181.
 Spartianus. 34. 55. 62. 65. 88. Valerius Maximus. 145.
 96. Varro. 167.
 Statius. 96. Velleius. 61.
 Stephanus. 75. 77. 91. 92. 95. Vitruvius. 13. 59. 60. 61. 63.
 116. emend. 91. 167. 171. 172.
 Stobæus. 46. Vlpianus. 44. 47. 75. 81. 135.
 Strabo. 39. 59. 68. 87. 96. 131. Xenophon. 85. 86. 93. 182.
 180. Xiphilinus. 62.
 Suetonius. 61. Zenobius. 29. 159.
 Suidas. 3. 12. 21. 23. 30. 32. 39. Zonaras. 169.

F I N I S.

BENIGNE LECTOR.

Quia Opus hoc magnam partem me absente est excusum, ita ut correctioni præesse non potuim, errata quædam indicaretibi visum. Si quæ alia etiam erunt, ea pro candore tuo ipse obiter emendabis. Pag. 116. lin. 19. pro *Iconsam*, scribe *Itoniam*. pag. 118. in lemmate capitis vndecimi, lin. 5. pro *Thoribanteum*, scribe *Phorbanteum*. pag. 119. lin. 1. pro *Αφροδίτης*, scribe *Αφροδίτης*. pag. 121. lin. 18. pro *Auxonen*, scribe *Auxonem*. pag. 125. in lemmate capitis decimi tertij, lin. 16. pro *Sostrati*, scribe *Socratis*. pag. 127. lin. 19. pro *colebatur*, scribe *colitur*. Idem mendum est eadem pagina, lineâ penultima. pag. 128. lin. 17. pro *ea*, scribe *ea*. pag. 129. lin. 4. post *Athenienses*, adde *Thallonem* appellantes *deam*. pag. 132. lin. 9. pro *sesquiseptarius*, scribe *sesquiseptarius*. pag. 135. lin. 26. pro *ἡσυχιδαι*, scribe *Ἡσυχιδαι*. pag. 139. lineâ à fine sextâ, pro *τοῖς*, scribe *τοῖς*. Ibidem, lineâ sequente, pro *Athenienses* scribe *Atheniensis*. pag. 142. lin. 10. pro *ergo* scribe *erga*. pag. 154. lin. 10. pro *Sibyrti*, scribe *Sibyrtij*. pag. 155. in lemmate capitis sexti. lineâ quarta, post *ubi*, adde, *initum*. *Βασιλειῶν*. *Rex ubi*. pag. 166. lin. 26. dele *vibem*. pag. 169. lin. 18. post *Rota*, adde *quedam*. pag. 176. lin. 6. ista omnia verba *De priore*, vsque ad finem lineæ non *re nuncupatum*, incuriâ typothetæ male geminata, dele. Ibid. lin. 24. pro *annorum*, scribe *annorum*. pag. 180. lineâ primâ capitis duodecimi, pro *memoremus*. *De earum nomina*, interpunge, & scribe, *memoremus; quarum nomina*. pag. 182. lin. 2. pro *locis*, scribe *loci*.

Special 90-B
3417

